

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΝΖ'

Τετάρτη 3 Απριλίου 2013

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 9954, 10013
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 2ο Αρσάκειο Δημοτικό Σχολείο Ψυχικού, το 1ο Δημοτικό Σχολείο Υμηττού, το 6ο Γυμνάσιο Χαλανδρίου, το 2ο Πειραματικό Λύκειο Αθηνών, το Γυμνάσιο Πελοπίου Ηλείας και μέλη του Συλλόγου "Διάβαση" του ΚΕΘΕΑ, σελ. 9908, 9959, 9967, 9970, 9975, 10011
3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 9909, 9954, 9957, 9971, 9998, 10010, 10012
4. Αναφορά στα μεταλλεία χρυσού στις Σκουριές Χαλκιδικής, σελ. 9974, 9975

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαιρών ερωτήσεων της Πέμπτης 4 Απριλίου 2013, σελ. 9907

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων: "Κύρωση της Συμφωνίας Αεροπορικών Μεταφορών μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργικού Συμβουλίου της Ουκρανίας", σελ. 9908 - 9909
2. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων: "Διαμόρφωση φιλικού αναπτυξιακού περιβάλλοντος για τις στρατηγικές και ιδιωτικές επενδύσεις και άλλες διατάξεις", σελ. 9954

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Α. ,	σελ. 9964 - 9987
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 9997 - 10013
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. ,	σελ. 9987 - 9997
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 9907 - 9964

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Α. ,	σελ. 9971
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 9998, 10010, 10012
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 9909, 9954, 9957

Β. Αναφορά στα μεταλλεία χρυσού στις Σκουριές Χαλκιδικής:

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. ,	σελ. 9974
ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. ,	σελ. 9975

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων: "Κύρωση της Συμφωνίας ... Ουκρανίας":

ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. ,	σελ. 9908
ΜΠΟΥΚΟΥΡΑΣ Ε. ,	σελ. 9908

Δ. Επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων: "Διαμόρφωση φιλικού ... και άλλες διατάξεις":

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ε. ,	σελ. 9967
ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε. ,	σελ. 10005
ΒΑΛΑΒΑΝΗ Ό. ,	σελ. 9972
ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ Μ. ,	σελ. 9954
ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 9994
ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Η. ,	σελ. 9966
ΓΕΛΑΛΗΣ Δ. ,	σελ. 9990
ΓΕΡΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ,	σελ. 10006
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. ,	σελ. 9974
ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ Μ. ,	σελ. 9968
ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ,	σελ. 10007
ΔΙΩΤΗ Η. ,	σελ. 9991
ΖΑΡΟΥΛΙΑ Ε. ,	σελ. 9961
ΘΕΟΠΕΦΤΑΤΟΥ Α. ,	σελ. 10000
ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Σ. ,	σελ. 10004, 10005
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 9964
ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ Α. ,	σελ. 9987
ΚΑΤΣΩΤΗΣ Χ. ,	σελ. 9969
ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Χ. ,	σελ. 9997, 9998
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. ,	σελ. 9957, 9959
ΚΟΔΕΛΑΣ Δ. ,	σελ. 10001
ΚΟΛΛΙΑΣ Κ. ,	σελ. 9987
ΚΟΝΣΟΛΑΣ Ε. ,	σελ. 9995
ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ Θ. ,	σελ. 9971
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. ,	σελ. 10010, 10011
ΜΑΚΡΗ Ρ. ,	σελ. 9959
ΜΑΡΙΑΣ Ε. ,	σελ. 9981, 9982, 10006
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ,	σελ. 9970
ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ Π. ,	σελ. 9992, 9998, 10009
ΜΩΡΑΪΤΗΣ Ν. ,	σελ. 9999
ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ Α. ,	σελ. 10009, 10010
ΞΗΡΟΤΥΡΗ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ Α. ,	σελ. 9962
ΟΥΖΟΥΝΙΔΟΥ Ε. ,	σελ. 9989
ΠΑΝΤΖΑΣ Γ. ,	σελ. 9990
ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ Δ. ,	σελ. 9977, 9979
ΠΑΠΠΑΣ Χ. ,	σελ. 9983, 10002
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 9984, 9985
ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 9996
ΣΤΑΘΑΚΗΣ Γ. ,	σελ. 9956, 9957
ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ Δ. ,	σελ. 9988
ΣΤΥΛΙΟΣ Γ. ,	σελ. 10012
ΤΖΑΜΤΖΗΣ Ι. ,	σελ. 9980, 9981
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Κ. ,	σελ. 10008
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ Μ. ,	σελ. 10003, 10004
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. ,	σελ. 9998
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. ,	σελ. 9985
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ. ,	σελ. 9975
ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ Μ. ,	σελ. 9978, 9980, 9999

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΝΖ'

Τετάρτη 3 Απριλίου 2013

Αθήνα, σήμερα στις 3 Απριλίου 2013, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.14' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΙΩΑΝΝΗ ΤΡΑΓΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επίκαιρων ερωτήσεων της Πέμπτης 4 Απριλίου 2013.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1235/1-4-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Φλωρίνης της Νέας Δημοκρατίας κ. Ευσταθίου Κωνσταντινίδη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με την αναστολή του προγράμματος «Εξοικονομώ κατ' οίκον» στη δυτική Μακεδονία.

2. Η με αριθμό 1243/1-4-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς - Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο κ. Ιωάννη Αμανατίδη προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με υλοποίηση προγραμμάτων στα δημόσια σχολεία της χώρας με χορηγία εταιρειών ιδιωτικών συμφερόντων.

3. Η με αριθμό 1240/1-4-2013 επίκαιρη ερώτηση του πρώην Προέδρου της Βουλής και Βουλευτή Β' Αθηνών του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Απόστολου Κακλαμάνη προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την αποσυμφόρηση των φυλακών της χώρας.

4. Η με αριθμό 1241/1-4-2013 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β' Θεσσαλονίκης των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Σταυρούλας Ξουλίδου προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με την ανάθεση του έργου με τίτλο «Μελέτη για την αποτύπωση του ακαδημαϊκού χάρτη της χώρας».

5. Η με αριθμό 1246/1-4-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Μεσσηνίας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Δημητρίου Κουκούτση προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη φορολόγηση των Ελλήνων της αλλοδαπής.

6. Η με αριθμό 1238/1-4-2013 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Αιτωλοακαρνανίας της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Νίκης Φούντα προς τους Υπουργούς Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με τα υφιστάμενα έργα και το αναθεωρημένο σχέδιο εκτροπής του Αχελώου.

7. Η με αριθμό 1248/1-4-2013 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β' Πειραιώς του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Διαμάντως Μανωλάκου προς τους Υπουργούς Εργασίας, Κοινωνι-

κής Ασφάλισης και Πρόνοιας και Οικονομικών, σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί στη ναυπηγοεπισκευαστική βιομηχανία.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1236/1-4-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Καβάλας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνου Κλεισιώτη προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με την ασφάλιση των συνταξιούχων της πρώην Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος.

2. Η με αριθμό 1244/1-4-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς - Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο κ. Αναστασίου Κουράκη προς τον Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σχετικά με την τροποποίηση του ν. 4093/12, ώστε να μην τίθενται αυτοδικαίως σε αργία οι υπάλληλοι και οι καθηγητές όσον αφορά τα πλημμελήματα.

3. Η με αριθμό 1237/1-4-2013 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Νομού Αττικής του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Παρασκευής Χριστοφιλοπούλου προς τους Υπουργούς Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με τον νέο οργανισμό του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού όσον αφορά τα θέματα πολιτισμού.

4. Η με αριθμό 1242/1-4-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Επαμεινώνδα Μαριά προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη λήψη μέτρων προστασίας των μικρομετόχων της Λαϊκής Τράπεζας αλλά και των ελληνικών εξαγωγικών επιχειρήσεων των οποίων οι καταθέσεις κουρεύτηκαν.

5. Η με αριθμό 1247/1-4-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Ηλίας Παναγιώταρου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με πληροφορίες για την είσπραξη του ετήσιου τέλους ηλεκτροδοτούμενων ακινήτων μέσω της ΔΕΗ και για το 2013.

6. Η με αριθμό 1239/1-4-2013 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β' Θεσσαλονίκης της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Αικατερίνης Μάρκου προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Εσωτερικών, σχετικά με την επικινδυνότητα για τη δημόσια υγεία και το περιβάλλον από τη λειτουργία του ΧΥΤΑ Μαυροράχης.

7. Η με αριθμό 1249/1-4-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αιτωλοακαρνανίας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Μωραΐτη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την πρόληψη εξάπλωσης του μελιταίου πυρετού στο ζωικό κεφάλαιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα επίσης να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής τριάντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το 2ο Αρσάκειο Δημοτικό Σχολείο Ψυχικού.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων: «Κύρωση της Συμφωνίας Αεροπορικών Μεταφορών μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργικού Συμβουλίου της Ουκρανίας».

Το νομοσχέδιο ψηφίστηκε στη Διαρκή Επιτροπή κατά πλειοψηφία και εισάγεται προς συζήτηση στη Βουλή, όπως είναι γνωστό, με τη διαδικασία του άρθρου 108 του Κανονισμού της Βουλής, δηλαδή μπορούν να λάβουν το λόγο όσοι έχουν αντίρρηση επί της κυρώσεως αυτής της συμφωνίας. Θέλει κάποιος συνάδελφος να λάβει το λόγο;

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΜΠΟΥΚΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο κ. Μπούκουρας, τον οποίο με επιστολή του ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής ορίζει ως ειδικό αγορητή, έχει το λόγο για πέντε λεπτά.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΜΠΟΥΚΟΥΡΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, όπως είχαμε πει και στην επιτροπή, είμαστε υπέρ του να προχωρεί η χώρα μας σε διακρατικές συμφωνίες με τρίτες χώρες όσον αφορά αερομεταφορές αλλά και άλλα ζητήματα. Δεν θα είχαμε πρόβλημα να στηρίξουμε μία συμφωνία που θα μπορούσε να ενισχύει τον τουρισμό της χώρας μας και θα βοηθούσε ταυτόχρονα και την αύξηση των εξαγωγών. Η συγκεκριμένη συμφωνία, όμως, κρίνουμε πως δεν αλλάζει ιδιαίτερα την υπάρχουσα κατάσταση στις αερομεταφορές με την Ουκρανία.

Το σημαντικό για εμάς είναι ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θέλει να έχει τον πρώτο και μοναδικό λόγο στη διαμόρφωση των συμφωνιών με τρίτες χώρες, σε σχέση με τις αερομεταφορές. Ο ίδιος ο Υπουργός άλλωστε παραδέχθηκε στην επιτροπή ότι, όταν έρθει η συμφωνία που θα υπογράψει η Ευρωπαϊκή Ένωση με την Ουκρανία, η διμερής συμφωνία μεταξύ μας θα καταργηθεί. Δηλαδή, καλούμαστε να στηρίξουμε μία συμφωνία σχεδόν θνησιγενή.

Από την άλλη, είμαστε σίγουροι πως έχετε την πλήρη ικανότητα να μην επιτύχετε να διασφαλίσετε τα συμφέροντα της χώρας μας στη διαμόρφωση της εν λόγω συμφωνίας. Για το λόγο αυτό και όχι μόνο, καταψηφίζουμε τη συγκεκριμένη συμφωνία.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Η κ. Κανέλλη έχει το λόγο για πέντε λεπτά.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είχα επιφυλαχθεί να τοποθετηθώ αναλυτικά στην Ολομέλεια. Θα καταψηφίσουμε τη σύμβαση και θα την καταψηφίσουμε γιατί, αν τη διαβάσει κάποιος εξαιρετικά αναλυτικά, τουλάχιστον σε ό,τι μας αφορά, θωρακίζει κυριολεκτικά τα μονοπώλια. Τα θωρακίζει σε μία εποχή κατά την οποία τις επιπτώσεις των μονοπωλίων δεν υπάρχει λαός της Ευρώπης, μηδὲ εξαιρουμένου και του γερμανικού, που να μην τις νιώθει στο πετσί του.

Σε πάρα πολλά άρθρα, για παράδειγμα στο άρθρο 3 παράγραφος 2, τα κριτήρια που εξειδικεύουν σε ποιες εταιρείες θα δίνεται άδεια από την ελληνική πλευρά, η έδρα, ο τρόπος με τον οποίο

θα ελέγχεται από το κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτυπώνουν κυριολεκτικά ότι η σύμβαση προωθεί μία πολιτική της άρχουσας ευρωπαϊκής τάξης για την απελευθέρωση των αεροπορικών μεταφορών.

Για τις εταιρείες που δίνεται άδεια από την ελληνική πλευρά, κύριε Πρόεδρε, επιτρέπει ο ρυθμιστικός έλεγχος και ο έλεγχος της ασφάλειας να μπορούν να γίνονται από άλλο κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτές τις ημέρες μόνο στην περιρρέουσα ατμόσφαιρα και στη συζήτηση καταλαβαίνετε και ακούτε ωμά τις μεθοδεύσεις πώς σιδηήποτε ελληνικής –βάλτε όσα εισαγωγικά θέλετε– ιδιοκτησίας ή εν πάση περιπτώσει, άσκησης εξουσίας πρέπει να απαξιωθεί ή να έρθει σε εκείνη τη μορφή που θα επιτρέψει σε ένα ξένο, μεγάλο, ενδεχομένως, και μονοπωλιακό κεφάλαιο να έρθει εδώ να το καταπιεί.

Η σύμβαση περιέχει και ένα τεράστιο κομμάτι κρατικής καταστολής, μίας κρατικής καταστολής που ακολουθεί κυριολεκτικά ως πρόσχημα την ασφάλεια. Κυριολεκτώ. Είναι πρόσχημα η ασφάλεια, διότι έχει αντιλαϊκές οδηγίες μέσα που αν τις πάρει κανείς τοις μετρητοίς, νομίζω ότι οι εργαζόμενοι, τουλάχιστον στις μεταφορές, θα έπρεπε να έχουν ξεσηκωθεί.

Δεν υπάρχει περίπτωση να αυξηθούν οι δεσμοί των δύο λαών. Αυτές είναι οι «σάλτσες» που μπαίνουν τις περισσότερες φορές, όταν εξυπηρετούνται συμφέροντα στενά ταξικά, απίστευτα μονοπωλιακά, συγκέντρωσης κεφαλαίου σε λίγα χέρια και βάζουμε και λίγη «σάλτσα», λέγοντας ότι θα ανοίξουν οι σχέσεις της Ελλάδας με την Ουκρανία.

Μέχρι τώρα οι πανηγυρισμοί για τις πολιτικές αλλαγές στο ανατολικό μπλοκ είναι διαφημίσεις για δίμετρες! Αυτοί ήταν οι δεσμοί και αυτό συζητάτε σήμερα. Αυτό συζητάτε σήμερα η κοινωνία. Και δεν γίνονται δεσμοί επιπέδου «Ζαχάρω-εξεύρεσης νύφης». Γιατί το ζήσαμε και αυτό, το «Sugarland»! Τι ωραίες που είναι, ψηλές και δίμετρες, βαλκυρίες! Και γεμίσαμε με μικρές αγελιές: «Ελληνοουκρανή», «Ελληνοαλβανή», «Ελληνορωσίδα». Όλες μιλάνε ελληνικά.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Καλό είναι αυτό!

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Γίνεται μόνο για να γεμίσουν τα μπορντέλα και να καλύψουν άλλου τύπου ανάγκες, και στα οποία δεν διώκονται οι πελάτες. Το ξέρετε πολύ καλύτερα από μένα κύριε συνάδελφε, αφού θέλετε να παρέμβετε.

Ο έλεγχος των τιμών είναι μία φενάκη. Να μου πείτε σε ποιο μονοπωλιακό καπιταλιστικό κράτος, που «σερβίρει» τα μονοπώλια, έχετε πετύχει μεθόδευση με νόμο που υποχρεώνει φιλανθρωπικά σε πτώση τιμών. Έτσι και βγούμε και το πούμε αυτό στα σοβαρά κάπου παραξέω, θα μας πάρουν με τις λεμονόκουπες. Στην αγορά να βγούμε, στους ανθρώπους που είναι έξω. Θα κάνετε έλεγχο των τιμών; Μια εμπειρία στην Ελλάδα από το πόσο κοστίζει στο φοιτητή, στο στρατιώτη και στον ταξιδιώτη το εισιτήριο για τα νησιά ή για την Αλεξανδρούπολη, για παράδειγμα, δείχνει πού έχουν πάει οι τιμές. Απρόσιτο είναι το αεροπορικό εισιτήριο, εντελώς απρόσιτο! Και έρχεστε τώρα και μου λέτε ότι θα κάνουμε σύμβαση με την Ουκρανία και θα μειώσουμε τις τιμές; Πώς θα τις μειώσουμε τις τιμές; Θα πιάσετε τον τάδε αεροποράρχη και θα του πείτε: «Μειώσε τες, γιατί ο κόσμος περνάει δυσκολία»;

Η κερδοφορία των ομίλων, όσο περιλαμβάνει τις συγκοινωνίες –αεροπορικές, θαλάσσιες, αστικές, του εδάφους– όσο περιλαμβάνει το κέρδος και δεν περιλαμβάνεται σε έναν πραγματικά ουσιαστικό κεντρικό σχεδιασμό για την ανάπτυξη της χώρας, δεν υπάρχει περίπτωση να ωφεληθεί κανένα λαό. Αν δεν οργανωθεί μία ουσιαστική απάντηση στο μονόδρομο και από τους εργαζόμενους και από τους χρήστες των μεταφορών, θα νοικιάζουμε λιμάνια, μαρίνες και θα τα ξεπουλάμε στο μεγάλο κεφάλαιο, που δεν έρχεται για την ψυχή της μάνας του να πάρει ούτε μία μαρίνα ούτε ένα αεροδρόμιο ούτε το νερό. Το νερό ήρθαν να το πάρουν τώρα που είναι κερδοφόρο, όταν ο κόσμος είπε το νερό νεράκι, όταν έχει να αντιμετωπίσει προβλήματα ταμειωτήρων νερού.

Το ίδιο ισχύει και για τις συγκοινωνίες και γι' αυτό δεν έπεφτε τη τιμή στο Χρηματιστήριο. Από την ώρα που όλα μετοχοποιούνται και ξεπουλιούνται, συμφωνίες τέτοιου τύπου μόνο λεόντειες ταξικά υπέρ του μεγάλου κεφαλαίου και κυρίως των μονοπωλίων

μπορεί να είναι. Και κατ' αυτήν την έννοια το καταψηφίζουμε με μία πρόταση: οι χρήστες και οι εργαζόμενοι να το συνειδητοποιήσουν. Είναι ψέματα ότι θα φέρετε τσάρτερ φθηνά από εδώ και τσάρτερ φθηνά από εκεί και ότι θα δώσετε άδειες. Μια ματιά αρκεί να ρίξει κανείς στην Κύπρο και ξέρει πάρα πολύ καλά για ποιον είναι οι μαρίνες. Δεν ήταν ποτέ οι μαρίνες για μία ψαρό-βαρκα στα Ίμια. Ήταν πάντοτε για κόττερα του Αμπράμοβιτς, γι' αυτούς που έγιναν ολιγάρχες, επειδή αποκαταστήσατε τάχα μου, δήθεν, τη μεγάλη δημοκρατία, κόβοντας δέκα χρόνια ζωής από τον κάθε λαό από εκεί. Με αυτές τις μεταφορές δεν πρόκειται ναλυθεί απολύτως τίποτα!

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων: «Κύρωση της Συμφωνίας Αεροπορικών Μεταφορών μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργικού Συμβουλίου της Ουκρανίας».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΜΠΟΥΚΟΥΡΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων: «Κύρωση της Συμφωνίας Αεροπορικών Μεταφορών μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργικού Συμβουλίου της Ουκρανίας» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Κύρωση της Συμφωνίας Αεροπορικών Μεταφορών μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργικού Συμβουλίου της Ουκρανίας.

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Συμφωνία Αεροπορικών Μεταφορών μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργικού Συμβουλίου της Ουκρανίας, που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 6 Οκτωβρίου 2011, το κείμενο της οποίας στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΜΕΤΑΞΥ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΙ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΟΥΚΡΑΝΙΑΣ

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και το Υπουργικό Συμβούλιο της Ουκρανίας, εφεξής αναφερόμενα ως τα "Συμβαλλόμενα Μέρη",

Όντας Συμβαλλόμενα Μέρη της Σύμβασης Διεθνούς Πολιτικής Αεροπορίας, η οποία υπεγράφη στο Σικάγο, στις 7 Δεκεμβρίου 1944,

Επιθυμώντας εξίσου να συνάψουν μια Συμφωνία, με σκοπό τον καθορισμό και την εκτέλεση τακτικών αεροπορικών δρομολογίων μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ουκρανίας και πέραν των αντίστοιχων επικρατειών τους,

Έχουν συμφωνήσει ως ακολούθως:

Άρθρο 1
Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας Συμφωνίας, εκτός από τις περιπτώσεις όπου από τα συμφραζόμενα προκύπτει κάτι διαφορετικό:

α) ο όρος «αεροναυτικές αρχές» σημαίνει, στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας, το Διοικητή της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας και στην περίπτωση της Ουκρανίας, την Κρατική Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας ή, και στις δύο περιπτώσεις, οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί να είναι εξουσιοδοτημένο να ασκεί καθήκοντα επί του παρόντος ασκούμενα από τις προαναφερθείσες αρχές,

β) ο όρος "Σύμβαση" σημαίνει τη Σύμβαση Διεθνούς Πολιτικής Αεροπορίας, η οποία συνήφθη στο Σικάγο, στις 7 Δεκεμβρίου 1944, και περιλαμβάνει:

(i) οποιαδήποτε τροποποίηση έχει τεθεί σε ισχύ σύμφωνα με το Άρθρο της 94 (α) και έχει επικυρωθεί και από τα δύο Συμβαλλόμενα Μέρη, και

(ii) οποιοδήποτε Παράρτημα ή τροποποίησή της υιοθετείται δυνάμει του Αρθρου 90 της εν λόγω Σύμβασης, εφόσον η εν λόγω τροποποίηση ή το Παράρτημα επιφέρουν, ανά πάσα στιγμή, υποτέλεσμα και για τα δύο Συμβαλλόμενα Μέρη,

γ) ο όρος "Συμφωνία", σημαίνει την παρούσα Συμφωνία, τα Παραρτήματα, καθώς και οποιαδήποτε Πρωτόκολλο ή παρόμοιο έγγραφο τροποποιεί την παρούσα Συμφωνία ή τα Παραρτήματα της,

δ) ο όρος "διορισμένη αεροπορική εταιρεία" σημαίνει την αεροπορική εταιρεία που έχει διοριστεί και εξουσιοδοτηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του Αρθρου 3 της παρούσας Συμφωνίας,

ε) ο όρος «συμφωνηθέντα δρομολόγια» σημαίνει τα τακτικά αεροπορικά δρομολόγια στις διαδρομές που καθορίζονται στο Παράρτημα 1 της παρούσας Συμφωνίας, για τη μεταφορά επιβατών, φορτίου και ταχυδρομείου, χωριστά ή σε συνδυασμό,

στ) ο όρος «χωρητικότητα», σε σχέση με ένα αεροσκάφος, σημαίνει το φορτίο του εν λόγω αεροσκάφους που είναι διαθέσιμο σε μια διαδρομή ή σε ένα τμήμα μιας διαδρομής, και σε σχέση με «ένα συμφωνηθέν δρομολόγιο» σημαίνει τη χωρητικότητα του αεροσκάφους που χρησιμοποιείται στο εν λόγω δρομολόγιο, πολλαπλασιαζόμενη επί τη συχνότητα που εκτελείται από το εν λόγω αεροσκάφος, στη διάρκεια μιας δεδομένης περιόδου, σε μια διαδρομή ή τμήμα μιας διαδρομής,

ζ) ο όρος "επικράτεια του Συμβαλλόμενου Μέρους" σημαίνει την επικράτεια του Κράτους του Συμβαλλόμενου Μέρους και έχει την έννοια που του αποδίδεται στο Άρθρο 2 της Σύμβασης,

η) οι όροι "αεροπορικά δρομολόγια", "διεθνή αεροπορικά δρομολόγια", "αεροπορική εταιρεία" και "στάθμευση για μη εμπορικούς σκοπούς", έχουν την έννοια, αντιστοίχως, που τους

εκδίδεται στο Άρθρο 96 της Σύμβασης,

θ) ο όρος «τιμολόγιο» σημαίνει την τιμή που χρεώνεται για τη μεταφορά επιβατών, αποσκευών και φορτίου και τους όρους υπό τους οποίους ισχύουν οι τιμές αυτές, συμπεριλαμβανομένων και των τιμών και των όρων για τις υπηρεσίες αντικροσσωπείας και τις λοιπές βοηθητικές υπηρεσίες που παρέχονται από την αεροπορική εταιρεία σε σχέση με την εναέρια μεταφορά, εξαιρουμένων όμως των αμοιβών και των όρων για τη μεταφορά ταχυδρομείου,

ζ) ο όρος "τέλος χρήσης" σημαίνει το τέλος που επιβάλλεται σε αεροπορικές εταιρείες από την αρμόδια αρχή του Κράτους του Συμβαλλομένου Μέρους ή επιβλέπεται από την εν λόγω αρχή να επιβάλλεται για την παροχή αερολιμενικών ακινήτων ή εγκαταστάσεων ή εγκαταστάσεων αεροπλοΐας (συμπεριλαμβανομένων και των εγκαταστάσεων για υπερπτήσεις), ή συναφών υπηρεσιών και εγκαταστάσεων, για αεροσκάφη, τα πληρώματα, τους επιβάτες και το φορτίο τους,

ια) ο όρος "Πιστοποιητικό Αερομεταφορέα" σημαίνει το έγγραφο που εκδίδεται από τις αρμόδιες αρχές του Κράτους του Συμβαλλόμενου Μέρους για μια αεροπορική εταιρεία, το οποίο επιβεβαιώνει ότι η εν λόγω αεροπορική εταιρεία διαθέτει την επαγγελματική ικανότητα και οργάνωση ώστε να διασφαλίζει την ασφαλή λειτουργία των αεροσκαφών, σε σχέση με τις αεροπορικές δραστηριότητες που αναφέρονται στο πιστοποιητικό,

ιβ) ο όρος "Κράτος-Μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας" σημαίνει ένα Κράτος που είναι Συμβαλλόμενο Μέρος στη Συνθήκη Ίδρυσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

ιγ) ο όρος "πρότυπο" σημαίνει οποιεσδήποτε προδιαγραφές για φυσικά χαρακτηριστικά, συνθέσεις, υλικά, επιδόσεις, προσωπικό ή διαδικασία, καθώς και όσα άλλα θέματα αναφέρονται στο Άρθρο 37 της Σύμβασης. η ομοιόμορφη εφαρμογή των οποίων θεωρείται αναγκαία για την ασφάλεια, την κανονικότητα ή την αποτελεσματικότητα της διεθνούς περηναντιλίας, και με τα οποία θα συμμορφώνονται τα Συμβαλλόμενα Μέρη, σύμφωνα με τη Σύμβαση. Σε περίπτωση αδυναμίας συμμόρφωσης, είναι υποχρεωτική η ενημέρωση του Διεθνούς Οργανισμού Πολιτικής Αεροπορίας (εφεξής "ICAO"), βίαι του

Αρθρου 38 της Σύμβασης,

ω) ο όρος "ουσιαστικός ρυθμιστικός έλεγχος"

- Στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας προϋποθέτει, αλλά δεν περιορίζεται, στα εξής: η αεροπορική εταιρεία διαθέτει μια έγκυρη Άδεια Λειτουργίας και πληροί τα κριτήρια για την εκτέλεση διεθνών αεροπορικών δρομολογίων, όπως η απόδειξη χρηματοοικονομικής επάρκειας, η ικανότητα εκπλήρωσης, κατά περίπτωση, των απαιτήσεων δημοσίου συμφέροντος, των υποχρεώσεων της διασφάλισης παροχής υπηρεσιών κλπ., και ότι το χορηγούν την άδεια Κράτος-Μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας έχει και τηρεί προγράμματα ασφάλειας των αεροπορικών μεταφορών και εποπτείας της ασφάλειας, τουλάχιστον σύμφωνα με τα πρότυπα του ICAO,

- Στην περίπτωση της Ουκρανίας σημειώνεται μια σχέση που συνίσταται σε δικαιώματα και υποχρεώσεις, η οποία παρέχει τη δυνατότητα άσκησης αποφασιστικής ρυθμιστικής επιρροής σε μια αεροπορική εταιρεία, καθώς και ότι η Ουκρανία έχει και τηρεί προγράμματα ασφάλειας των αεροπορικών μεταφορών και εποπτείας της ασφάλειας, τουλάχιστον σύμφωνα με τα πρότυπα του ICAO.

Εννοείται ότι οι τίτλοι που δίνονται στα Άρθρα της παρούσας Συμφωνίας σε καμία περίπτωση δεν περιορίζουν ούτε επεκτείνουν τις έννοιες οποιωνδήποτε διατάξεων της παρούσας Συμφωνίας.

Άρθρο 2

Παροχή Δικαιωμάτων

1. Οποιοδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Μέρη παρέχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος τα δικαιώματα που καθορίζονται στην παρούσα Συμφωνία για τη διεξαγωγή τακτικών διεθνών αεροπορικών δρομολογίων από τις διορισμένες αεροπορικές εταιρείες του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους ως εξής:

α) να υπερίπτανται σε όλη την επικράτειά του, χωρίς προσγείωση,

β) να σταθμεύουν στην επικράτειά του για μη εμπορικούς σκοπούς, και

γ) να σταθμεύουν στην επικράτειά του, στα σημεία που καθορίζονται για την εν λόγω διαδρομή, στο Παράρτημα 1 της παρούσας Συμφωνίας, με σκοπό την επιβίβαση και αποβίβαση επιβατών, φορτίου και ταχυδρομείου, χωριστά ή σε συνδυασμό.

2. Καμία διάταξη της παραγράφου 1 του παρόντος Άρθρου δεν θα θεωρείται ότι παρέχει στις διορισμένες αεροπορικές εταιρείες του ενός, από τα Συμβαλλόμενα Μέρη το δικαίωμα να επιβιάζει, στην επικράτειά του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, επιβάτες, φορτίο ή ταχυδρομείο, μεταφερόμενα έναντι αμοιβής ή μίσθωσης, και προοριζόμενα για άλλο σημείο της επικράτειας του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

Άρθρο 3

Διορισμός και Εξουσιοδοτήσεις

1. Οποιοδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα δικαιούται να διορίζει μία ή περισσότερες αεροπορικές εταιρείες με σκοπό την εκμετάλλευση των συμφωνηθέντων δρομολογίων στις συγκεκριμένους διαδρομές και να ανακαλεί ή να τροποποιεί τους διορισμούς αυτούς. Οι εν λόγω διορισμοί πρέπει να γίνονται γραπτώς και να διαβιβάζονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος μέσω της διπλωματικής οδού.

2. Μετά την παραλαβή του εν λόγω διορισμού και των αιτήσεων από τη διορισμένη αεροπορική εταιρεία, με τη μορφή και τον τρόπο που καθορίζονται για τις εξουσιοδοτήσεις λειτουργίας και τεχνικές εγκρίσεις, το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος χορηγεί τις κατάλληλες εξουσιοδοτήσεις λειτουργίας και τεχνικές εγκρίσεις, με την ελάχιστη διαδικαστική καθυστέρηση, υπό τον όρο ότι:

α) στην περίπτωση μιας αεροπορικής εταιρείας που διορίζεται από την Ελληνική Δημοκρατία:

- (i) αυτή έχει ουσιαστεί και εδρεύει στην επικράτεια της Ελληνικής Δημοκρατίας, στο πλαίσιο της Σύμβασης Ίδρυσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και έχει έγκυρη Άδεια Εκμετάλλευσης σύμφωνα με το ευρωπαϊκό κοινοτικό δίκαιο,
- (ii) ασκείται και διατηρείται ουσιαστικός ρυθμιστικός έλεγχος της αεροπορικής εταιρείας από το Κράτος-Μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που είναι υπεύθυνο για την έκδοση του Πιστοποιητικού Αερομεταφοράς και η σχετική αεροναυτική αρχή προσδιορίζεται με σαφήνεια στο διορισμό, και
- (iii) η αεροπορική εταιρεία ανήκει, είτε άμεσα είτε μέσω πλειοψηφικής συμμετοχής, και ελέγχεται ουσιαστικά από Κράτη-Μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή / και από υπηκόους Κρατών-Μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή / και από άλλα

Κράτη που αναφέρονται στο Παράρτημα 2 της παρούσας Συμφωνίας και / ή από υπηκόους των εν λόγω άλλων κρατών.

β) στην περίπτωση μιας αεροπορικής εταιρείας που διορίζεται από την Ουκρανία:

- (i) αυτή έχει συσταθεί και εδρεύει στην επικράτεια της Ουκρανίας και έχει έγκυρη Άδεια Εκμετάλλευσης, σύμφωνα με την ισχύουσα εθνική νομοθεσία,
- (ii) η Ουκρανία ασκεί και διατηρεί ουσιαστικό ρυθμιστικό έλεγχο της αεροπορικής εταιρείας, και
- (iii) η αεροπορική εταιρεία ανήκει, είτε άμεσα είτε μέσω πλειοψηφικής συμμετοχής, και ελέγχεται ουσιαστικά από την Ουκρανία ή / και από υπηκόους της Ουκρανίας.

γ) η διορισμένη αεροπορική εταιρεία είναι ικανή να ανταποκριθεί στις προϋποθέσεις που προσδιορίζονται από την ισχύουσα νομοθεσία του Κράτους του Συμβαλλόμενου Μέρους που δέχεται το διορισμό και οι οποίες εφαρμόζονται, κανονικά, από αυτό κατά την εκτέλεση διεθνών αεροπορικών δρομολογίων.

3. Μετά τη λήψη της άδειας λειτουργίας που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του παρόντος Αρθρού, μια διορισμένη αεροπορική εταιρεία μπορεί, ανά πάσα στιγμή, να αρχίσει να εκτελεί τα συμφωνηθέντα δρομολόγια, υπό τον όρο ότι η εταιρεία θα συμμορφώνεται με τις εφαρμοστέες διατάξεις της παρούσας Συμφωνίας.

Άρθρο 4

Αναστολή ή Ανάκληση των Εξουσιοδοτήσεων Λειτουργίας

1. Οποιοδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Μέρη μπορεί να απορρίψει, να ανακαλέσει, να αναστείλει ή να περιορίσει τις εξουσιοδοτήσεις λειτουργίας ή τις τεχνικές εγκρίσεις μιας αεροπορικής εταιρείας διορισμένης από το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος, εφόσον:

α) στην περίπτωση μιας αεροπορικής εταιρείας διορισμένης από την Ελληνική Δημοκρατία:

- (i) αυτή δεν έχει συσταθεί στην επικράτεια της Ελληνικής Δημοκρατίας, στο πλαίσιο της Σύμβασης Ίδρυσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή δεν διαθέτει έγκυρη Άδεια

Εκμετάλλευσης σύμφωνα με το Ευρωπαϊκό Κοινοτικό δίκαιο,
 (ii) δεν ασκείται ή τηρείται ουσιαστικός ρυθμιστικός έλεγχος της αεροπορικής εταιρείας από το Κράτος-Μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που είναι υπεύθυνο για την έκδοση του Πιστοποιητικού Αερομεταφοράς ή δεν προσδιορίζεται με σαφήνεια στο διορισμό η σχετική αεροναυτική αρχή, ή
 (iii) η αεροπορική εταιρεία δεν ανήκει είτε άμεσα είτε μέσω πλειοψηφικής συμμετοχής, ή δεν ελέγχεται ουσιαστικά από τα Κράτη-Μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ή / και υπηκόους των Κρατών-Μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ή / και από άλλα κράτη που αναφέρονται στο Παράρτημα 2 της παρούσας Συμφωνίας ή / και από υπηκόους των εν λόγω άλλων κρατών,

β) στην περίπτωση μιας αεροπορικής εταιρείας διορισμένης από την Ουκρανία:

- (i) αυτή δεν είναι εγκατεστημένη ή έχει συσταθεί στην επικράτεια της Ουκρανίας ή δεν διαθέτει έγκυρη Άδεια Εκμετάλλευσης, σύμφωνα με την ισχύουσα εθνική νομοθεσία,
- (ii) Η Ουκρανία δεν ασκεί ή διατηρεί ουσιαστικό ρυθμιστικό έλεγχο της αεροπορικής εταιρείας, ή
- (iii) η αεροπορική εταιρεία δεν ανήκει είτε άμεσα είτε μέσω πλειοψηφικής συμμετοχής, ή δεν ελέγχεται ουσιαστικά από την Ουκρανία ή / και από υπηκόους της Ουκρανίας,

γ) η αεροπορική εταιρεία είναι σε θέση να αποδείξει ότι έχει την ικανότητα να πληροί τις προϋποθέσεις που τίθενται από την ισχύουσα νομοθεσία του Κράτους του Συμβαλλόμενου Μέρους που δέχεται το διορισμό και, κανονικά και εύλογα, εφαρμόζονται από αυτό ως προς την εκτέλεση διεθνών αεροπορικών δρομολογίων,

δ) η αεροπορική εταιρεία αμελεί να συμμορφωθεί με την ισχύουσα νομοθεσία του Κράτους του Συμβαλλόμενου Μέρους, η οποία παρέχει τα δικαιώματα που ορίζονται στο Άρθρο 2 της παρούσας Συμφωνίας,

ε) η αεροπορική εταιρεία αποτυγχάνει, άλλως, να λειτουργήσει σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο πλαίσιο της παρούσας Συμφωνίας, ή

στ) το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος αδυνατεί να λάβει τα κατάλληλα μέτρα για τη βελτίωση των προτύπων ασφαλείας, σύμφωνα με την

παράγραφο 2 ή την παράγραφο 6 του Άρθρου 7 της παρούσας Συμφωνίας.

2. Εκτός από την περίπτωση που είναι ουσιαστικής σημασίας άμεσες ενέργειες για την αποτροπή περαιτέρω μη συμμόρφωσης με την παράγραφο 1 (δ), 1 (ε) ή 1 (στ) του παρόντος Άρθρου, τα δικαιώματα που θεσπίζονται από το παρόν Άρθρο θα ασκούνται μόνο μετά από διαβούλευση με το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος, σύμφωνα με το Άρθρο 16 της παρούσας Συμφωνίας.

Άρθρο 5

Εφαρμογή της Ισχύουσας Νομοθεσίας

1. Η ισχύουσα νομοθεσία του Κράτους οποιουδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Μέρη, η οποία διέπει την είσοδο, την έξοδο ή την παραμονή στην επικράτειά του αεροσκαφών που εκτελούν διεθνή αεροπορικά δρομολόγια ή τη λειτουργία και την πλοήγηση ενός τέτοιου αεροσκάφους για όσο χρονικό διάστημα βρίσκεται στην επικράτειά του, θα ισχύει για τις διορισμένες αεροπορικές εταιρείες του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, κατά την είσοδο, την έξοδο ή την παραμονή στην εν λόγω επικράτεια.

2. Η ισχύουσα νομοθεσία του Κράτους οποιουδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Μέρη, η οποία διέπει την είσοδο, τον έλεγχο κατά τη διέλευση, την παραμονή, την αποδημία ή τη μετανάστευση, τα διαβατήρια, τα τελωνεία και την απομόνωση, θα εφαρμόζεται από ή για λογαριασμό του πληρώματος, των επιβατών, του φορτίου και του ταχυδρομείου του που μεταφέρονται από αεροσκάφη των διορισμένων αεροπορικών εταιρειών του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους κατά την είσοδο, την έξοδο ή την παραμονή τους στην επικράτεια του εν λόγω Συμβαλλόμενου Μέρους.

3. Οι επιβάτες, οι αποσκευές και το φορτίο υπό άμεση διαμετακόμιση, δια μέσου της επικράτειας οποιουδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Μέρη, τα οποία δεν εξέρχονται από το χώρο του αεροδρομίου που προορίζεται για το σκοπό αυτό, θα υπόκειται μόνο σε αεροπορικό έλεγχο ασφαλείας. Οι αποσκευές και τα φορτία υπό άμεση διαμετακόμιση θα απαλλάσσονται από τελωνειακούς δασμούς και λοιπούς παράνομους φόρους.

Άρθρο 6 Αναγνώριση Πτυχίων και Αδειών

1. Πτυχία πλεϊμότητας, τα πιστοποιητικά ικανότητας και άδειες που εκδίδονται ή επικυρώνονται σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία του Κράτους ενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη, συμπεριλαμβανομένων, στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας, των νόμων και των κανονισμών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και δεν έχουν λήξει, θα αναγνωρίζονται ως έγκυρα από το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος, για τους σκοπούς της εκτέλεσης των συμφωνηθέντων δρομολογίων, υπό τον όρο ότι οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες έχουν εκδοθεί ή επικυρωθεί τα εν λόγω πιστοποιητικά ή οι άδειες είναι ίσες ή ανώτερες από τα ελάχιστα πρότυπα που θεσπίζονται σύμφωνα με τη Σύμβαση. Οποιοδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Μέρη διατηρεί το δικαίωμα, ωστόσο, να αρνηθεί να αναγνωρίσει, για τους σκοπούς των πτήσεων υπεράνω της επικράτειάς του, πιστοποιητικά ικανότητας και άδειες που χορηγούνται σε υπηκόους του Κράτους του ή επικυρώνονται γι' αυτά από το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος.

2. Εάν οι προϋποθέσεις όσον αφορά στις άδειες ή τα πιστοποιητικά που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος Άρθρου, τα οποία εκδίδονται από τις αεροναυτικές αρχές του ενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη για λανθασμένο οποιουδήποτε προσώπου ή δικρισμένης αεροπορικής εταιρείας ή ενός αεροσκάφους που εκτελεί τα συμφωνηθέντα δρομολόγια στις συγκεκριμένες διαδρομές, επιτρέπουν διαφοροποίηση από τα πρότυπα που θεσπίζονται βάσει της Σύμβασης, και η οποία διαφοροποίηση έχει υποβληθεί στον ΙCAO, οι αεροναυτικές αρχές του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους μπορούν να ζητήσουν διαβουλεύσεις, σύμφωνα με το Άρθρο 16 της παρούσας Συμφωνίας, με τις αεροναυτικές αρχές του εν λόγω Συμβαλλόμενου Μέρους, με σκοπό να πειστούν ότι η εν λόγω πρακτική είναι αποδεκτή από αυτές. Η αδυναμία επίτευξης ικανοποιητικής συμφωνίας θα αποτελεί λόγο για την εφαρμογή του Άρθρου 4 της παρούσας Συμφωνίας.

Άρθρο 7 Ασφάλεια

1. Οποιοδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Μέρη μπορεί να ζητήσει διαβουλεύσεις με το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος, ανά πάσα στιγμή,

σχετικά με τα πρότυπα ασφαλείας που τηρεί το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος, σε οποιοδήποτε τομέα σχετίζεται με τα πληρώματα των αεροσκαφών, τα αεροσκάφη ή τη λειτουργία τους. Οι διαβουλεύσεις αυτές θα λαμβάνουν χώρα εντός 30 ημερών από την ημερομηνία λήψης του εν λόγω αιτήματος.

2. Εάν, μετά τις διαβουλεύσεις αυτές, ένα Συμβαλλόμενο Μέρος διαπιστώσει ότι τα πρότυπα ασφαλείας, σε οποιονδήποτε τέτοιο τομέα, τα οποία είναι τουλάχιστον ίσα με τα ελάχιστα πρότυπα που ισχύουν τότε, σύμφωνα με τη Σύμβαση, δεν τηρούνται και διαχειρίζονται αποτελεσματικά από το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος, το πρώτο Συμβαλλόμενο Μέρος θα ενημερώνει το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος για τις εν λόγω διαπιστώσεις και τα μέτρα που θεωρούνται αναγκαία για τη συμμόρφωση με τις συγκεκριμένες ελάχιστες προδιαγραφές και το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος θα λαμβάνει τα κατάλληλα διορθωτικά μέτρα. Η παράλειψη από το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος να λάβει κατάλληλα μέτρα, εντός 15 ημερών ή άλλης μεγαλύτερης προθεσμίας, η οποία μπορεί να συμφωνηθεί, θα αποτελεί αιτία για την εφαρμογή του Άρθρου 4 της παρούσας Συμφωνίας.

3. Όπως προβλέπεται στο Άρθρο 16 της Σύμβασης, τα Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνούν ότι τα αεροσκάφη τα οποία χρησιμοποιούν οι διορισμένες αεροπορικές εταιρείες του ενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη σε δρομολόγια από ή προς την επικράτεια του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, μπορούν, για όσο χρονικό διάστημα βρίσκονται στην επικράτεια του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, να αποτελέσουν αντικείμενο έρευνας από τους εξουσιοδοτημένους εκπροσώπους των αεροναυτικών αρχών του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους (εφεξής η "επιθεώρηση πίστας"). Εφόσον αυτό δεν προκλήσει αδικαιολόγητη καθυστέρηση στη λειτουργία των αεροσκαφών αυτών. Αναξάρτητα από τις υποχρεώσεις που αναφέρονται στο Άρθρο 33 της Σύμβασης, ο σκοπός της παρούσας έρευνας είναι να εξακριβωθεί η εγκυρότητα των σχετικών εγγράφων των αεροσκαφών και των πιστοποιητικών του πληρώματός του, καθώς και ότι ο εξοπλισμός του αεροσκάφους και η κατάσταση του συμμορφώνονται με τα καθιερωμένα πρότυπα ασφαλείας που ισχύουν εκείνη την περίοδο, σύμφωνα με τη Σύμβαση.

4. Εάν οποιαδήποτε επιθεώρηση πίστας ή παρά επιθεωρήσεων πίστας καταλήξει σε:

- α) σοβαρές ανησυχίες ότι ένα αεροσκάφος ή η λειτουργία ενός αεροσκάφους δεν συμμορφώνονται με τα ελάχιστα πρότυπα που ισχύουν εκείνη την περίοδο, σύμφωνα με τη Σύμβαση, ή
- β) σοβαρές ανησυχίες ότι υπάρχει έλλειψη αποτελεσματικής τήρησης και διαχείρισης των προτύπων ασφαλείας που ισχύουν εκείνη την περίοδο, σύμφωνα με τη Σύμβαση.

το Συμβαλλόμενο Μέρος που προβαίνει στην επιθεώρηση θα είναι ελεύθερο, για τους σκοπούς του Άρθρου 33 της Σύμβασης, να συμπεράνει ότι οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες τα πιστοποιητικά ή άδειες, σε σχέση με το εν λόγω αεροσκάφος ή σε σχέση με το πλήρωμα του αεροσκάφους, έχουν εκδοθεί ή έχουν καταστεί έγκυρα ή ότι οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες λειτουργεί το εν λόγω αεροσκάφος, δεν είναι ίσες ή ανώτερες από τα ελάχιστα πρότυπα που έχουν θεσπιστεί σύμφωνα με τη Σύμβαση.

5. Σε περίπτωση που η πρόσβαση για τους σκοπούς της διενέργειας μιας επιθεώρησης πίστας ενός αεροσκάφους, το οποίο εκμεταλλεύεται η διορισμένη αεροπορική εταιρεία ή εταιρείες του ενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος Άρθρου, εμποδιστεί από τον εκπρόσωπο της εν λόγω αεροπορικής εταιρείας ή εταιρειών, το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να οδηγηθεί στο συμπέρασμα που αναφέρεται στην παράγραφο 4 του παρόντος Άρθρου.

6. Οποιοδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Μέρη διατηρεί το δικαίωμα να αναστείλει ή να τροποποιήσει την εξουσιοδότηση λειτουργίας μιας διορισμένης αεροπορικής εταιρείας του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, αμέσως μόλις το πρώτο Συμβαλλόμενο Μέρος καταλήξει στο συμπέρασμα, είτε ως αποτέλεσμα μιας επιθεώρησης πίστας, μιας σειράς επιθεωρήσεων πίστας, μιας παρεμπόδισης πρόσβασης για επιθεώρηση πίστας, μιας διαβούλευσης ή με άλλο τρόπο, ότι απαιτούνται άμεσες ενέργειες για την ασφάλεια λειτουργίας μιας αεροπορικής εταιρείας.

7. Οποιαδήποτε ενέργεια από ένα Συμβαλλόμενο Μέρος, σε σχέση με τη διορισμένη αεροπορική εταιρεία του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, σύμφωνα με τις παραγράφους 2 ή 6 του παρόντος Άρθρου, θα διακόπτεται μόλις παύσει να υφίσταται η βάση για την ανάληψη της ενέργειας αυτής.

8. Εάν η Κυβέρνηση της Βελγικής Δημοκρατίας έχει διορίσει μια αεροπορική εταιρεία, ο ουσιαστικός ρυθμιστικός έλεγχος της οποίας ασκείται και διατηρείται από ένα άλλο Κράτος-Μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τα δικαιώματα της Ουκρανίας, στο πλαίσιο του παρόντος Άρθρου, θα ισχύουν εξίσου, όσον αφορά στην υιοθέτηση, την άσκηση ή την τήρηση των προτύπων ασφαλείας από το εν λόγω άλλο Κράτος-Μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και όσον αφορά στην εξουσιοδότηση λειτουργίας της εν λόγω αεροπορικής εταιρείας.

Άρθρο 8 **Αεροπορική Ασφάλεια**

1. Σύμφωνα με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από το διεθνές δίκαιο, τα Συμβαλλόμενα Μέρη επιβεβαιώνουν την υποχρέωσή τους, το ένα έναντι του άλλου, για προστασία της πολιτικής αεροπορίας από παράνομες ενέργειες. Χωρίς περιορισμό της γενικότητας των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεών τους, βάσει του διεθνούς δικαίου, τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα ενεργούν, ιδίως, σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης περί Αδικημάτων και Ορισμένων Άλλων Πράξεων που Διαπράττονται σε Αεροσκάφη, η οποία υπεγράφη στο Τόκιο στις 14 Σεπτεμβρίου 1963, της Σύμβασης για την Καταστολή της Παράνομης Κατάληψης Αεροσκαφών, η οποία υπεγράφη στη Χάγη στις 16 Δεκεμβρίου 1970 και της Σύμβασης για την Καταστολή των Παράνομων Πράξεων κατά της Ασφάλειας της Πολιτικής Αεροπορίας, η οποία υπεγράφη στο Μόντρεαλ στις 23 Σεπτεμβρίου 1971, του Συμπληρωματικού της Πρωτοκόλλου για την Καταστολή των Παράνομων Πράξεων Βίας σε Αερολιμένες που Εξυπηρετούν Διεθνή Πολιτική Αεροπορία, το οποίο υπεγράφη στο Μόντρεαλ στις 24 Φεβρουαρίου 1988, της Σύμβασης για τη Στέγαση Πλαστικών Λεηρηκτικών με σκοπό τον Έντολισμό τους, η οποία υπεγράφη στο Μόντρεαλ στις 1 Μαρτίου 1991, καθώς και κάθε άλλης διεθνούς συμφωνίας που σχετίζεται με την ασφάλεια της πολιτικής αεροπορίας, προς την οποία συμμορφώνονται και τα δύο Συμβαλλόμενα Μέρη.

2. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα παρέχουν, κατόπιν υποβολής αιτήματος, κάθε αναγκαία απειθαλία συνδρομή για την αποτροπή ενεργειών παράνομης κατάληψης αεροσκάφους της πολιτικής αεροπορίας και άλλων παράνομων ενεργειών κατά της ασφαλείας των αεροσκαφών αυτών, των επιβατών και του πληρώματός τους, των αερολιμένων και

των εγκαταστάσεων αεροπλοΐας, και κάθε άλλης απειλής για την ασφάλεια της πολιτικής αεροπορίας.

3. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη, στις αμοιβαίες σχέσεις τους, θα ενεργούν σύμφωνα με τις διατάξεις ασφαλείας της πολιτικής αεροπορίας που θεσπίζονται από τον ICAO και έχουν ενσωματωθεί ως Παραρτήματα της Σύμβασης, στο βαθμό που οι εν λόγω διατάξεις ασφαλείας ισχύουν για τα Συμβαλλόμενα Μέρη. Θα απατούν από τους φορείς εκμετάλλευσης των αεροσκαφών του νηολογίου τους ή από τους φορείς εκμετάλλευσης αεροσκαφών που έχουν την κύρια επιχειρηματική έδρα τους ή τη μόνιμη διαμονή τους στην επικράτεια των Συμβαλλόμενων Μερών, ή, στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας, από τους φορείς εκμετάλλευσης αεροσκαφών που είναι εγκατεστημένοι στην επικράτειά της, βάσει της Σύμβασης Ίδρυσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και έχουν έγκυρες Άδειες Εκμετάλλευσης σύμφωνα με το Ευρωπαϊκό Κοινοτικό δίκαιο, καθώς και από τους φορείς εκμετάλλευσης αερολιμένων στην επικράτειά τους, να ενεργούν σύμφωνα με τις εν λόγω διατάξεις αεροπορικής ασφαλείας.

4. Οποιοδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνεί ότι οι φορείς εκμετάλλευσης αεροσκαφών του θα οφείλουν να τηρούν, για την αναχώρηση ή την παραμονή τους στην επικράτεια του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, τις διατάξεις ασφαλείας της πολιτικής αεροπορίας, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία του Κράτους κάθε Συμβαλλόμενου Μέρους, συμπεριλαμβανομένου, στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας, και του Ευρωπαϊκού Κοινοτικού δικαίου. Οποιοδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα διασφαλίζει ότι εφαρμόζονται αποτελεσματικά, στην επικράτειά του, επαρκή μέτρα για την προστασία των αεροσκαφών και τον έλεγχο των επιβατών και των χειραποσκευών τους και θα διενεργεί κατάλληλους ελέγχους σχετικά με το πλήρωμα, τις αποσκευές, το φορτίο και τα καταστήματα των αεροσκαφών, πριν και κατά τη διάρκεια της επιβίβασης ή της φόρτωσης. Οποιοδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα εξετάζει, επίσης, ευμενώς οποιοδήποτε αίτημα του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, για τη λήψη πρόσγων ειδικών μέτρων ασφαλείας, με σκοπό την αντιμετώπιση μιας συγκεκριμένης απειλής.

5. Σε περίπτωση συμβάντος ή απειλής συμβάντος παράνομης κατάληψης αεροσκαφούς της πολιτικής αεροπορίας ή άλλων παράνομων πράξεων κατά της ασφαλείας των εν λόγω αεροσκαφών,

των επιβατών και του πλήρώματος τους, των αερολιμένων ή εγκαταστάσεων αεροπλοΐας, τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα συνδράμουν το ένα το άλλο, διευκολύνοντας τις συνεννοήσεις και τα λοιπά κατάλληλα μέτρα που αποσκοπούν στο σύντομο και ασφαλή τερματισμό του εν λόγω περιστατικού ή απειλής.

Άρθρο 9 Εμπορικές Ευκαιρίες

1. Οι διορισμένες αεροπορικές εταιρείες του ενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα δικαιούνται να διατηρούν τη δική τους εκπροσώπηση στην επικράτεια του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

2. Οι διορισμένες αεροπορικές εταιρείες του ενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη μπορούν, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία του Κράτους του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, η οποία διέπει την είσοδο, τη διαμονή και την απασχόληση, να εισάγουν και να διατηρούν στην επικράτεια του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, διευθυντικό, εμπορικό, τεχνικό, επιχειρησιακό και άλλο εξειδικευμένο προσωπικό που απαιτείται για την εκτέλεση αεροπορικών δραστηριοτήτων.

3. Σε περίπτωση διορισμού ενός γενικού αντιπροσώπου ή ενός γενικού πράκτορα πωλήσεων, ο αντιπρόσωπος θα διορίζεται σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία του Κράτους κάθε Συμβαλλόμενου Μέρους.

4. Οι διορισμένες αεροπορικές εταιρείες του ενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα δικαιούνται να προβαίνουν στην πώληση αεροπορικών μεταφορών στην επικράτεια του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, είτε απευθείας είτε μέσω των πρακτόρων τους, στο εθνικό νόμισμα ή σε ελεύθερα μετατρέψιμο νόμισμα, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία του Κράτους του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους και οποιοδήποτε πρόσωπο θα είναι σε θέση να αγοράζει τις μεταφορές αυτές.

5. Οποιοδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα χορηγεί στις διορισμένες αεροπορικές εταιρείες του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, το δικαίωμα μεταβίβασης στο Κράτος του, μόλις αυτό ζητηθεί, σύμφωνα με την ισχύουσα συναλλαγματική νομοθεσία του Κράτους κάθε Συμβαλλόμενου Μέρους, του πλεονάσματος των εσόδων έναντι των δαπανών, το οποίο επιτυγχάνεται σε σχέση με τη μεταφορά

επιβατών, φορτίου και τοχυδρομείου, για τα συμφωνηθέντα δρομολόγια, στην επικράτεια του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

6. Εάν ένα Συμβαλλόμενο Μέρος επιβάλλει περιορισμούς στη μεταφορά των πλεονάσματος των εσόδων, το οποίο επιτυγχάνεται από τις διορισμένες αεροπορικές εταιρείες του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος θα δικαιούται, επίσης, να επιβάλλει τους ίδιους περιορισμούς στις αεροπορικές εταιρείες που διορίζονται από το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος.

Άρθρο 10

Συμφωνίες Χρήσης Κοινού Κωδικού

1. Εκτελώντας ή διατηρώντας τα αεροπορικά δρομολόγια στις συγκεκριμένες διαδρομές, οι διορισμένες αεροπορικές εταιρείες του ενός Συμβαλλόμενου Μέρους μπορούν να συνάπτουν συμφωνίες συνεργασίας πωλήσεων, συμπεριλαμβανόμενων, αλλά όχι περιοριστική, των συμφωνιών χρήσης κοινού κωδικού, με τη διορισμένη αεροπορική εταιρεία ή εταιρείες οποιοσδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Μέρη.

2. Κάθε αεροπορική εταιρεία η οποία συμμετέχει σε συμφωνίες χρήσης κοινού κωδικού, σε σχέση με οποιοδήποτε επιτηρίω πωλείται από αυτή, θα καθιστά σαφές στον αγοραστή, στο σημείο πώλησης, ποια αεροπορική εταιρεία θα εκτελέσει κάθε τμήμα του δρομολογίου και με ποια αεροπορική εταιρεία ή εταιρείες συνάπτε συμβατική σχέση ο αγοραστής.

Άρθρο 11

Τελωνειακοί Δασμοί και Φόροι

1. Οποιοδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα υπαλλάσσει, στη βάση της αμοιβαιότητας, τις διορισμένες αεροπορικές εταιρείες του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία του Κράτους του, από τελωνειακούς δασμούς, λιπινούς φόρους, τέλη επιθεώρησης και λοιπούς εθνικούς δασμούς και τέλη, αεροσκάφω, καύσιμα, λιπαντικά, αναλώσιμα τεχνικά εφόδια, αντιπληκτικά, συμπεριλαμβανόμενων και των κινητήρων, συντήρη εξοπλισμό αεροσκαφών, κατεστήματα αεροσκαφών και λοιπά αντικείμενα που προορίζονται για χρήση ή χρησιμοποιούνται αποκλειστικά και μόνο σε σχέση με τη λειτουργία ή την εξοπλισμένη των αεροσκαφών της

διορισμένης αεροπορικής εταιρείας του εν λόγω άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους η οποία εκτελεί τα συμφωνηθέντα δρομολόγια, καθώς και τον εξοπλισμό γραφείου που εισάγεται στην επικράτεια οποιουδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Μέρη, προκειμένου να χρησιμοποιηθεί στη γραφεία της διορισμένης αεροπορικής εταιρείας του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, εντός των ορίων των διεθνών αεροδρομίων στα οποία λειτουργεί η διορισμένη αεροπορική εταιρεία, τα αποθέματα επιτηρίων, τις φορτωτικές αερομεταφορές, κάθε έντυπο υλικό που φέρει το διακριτικό σήμα της εταιρείας τυπωμένο πάνω του, καθώς και το συνήθες διαφημιστικό υλικό που διανέμεται, χωρίς επιβάρυνση από τις διορισμένες αεροπορικές εταιρείες.

2. Οι εξαιρέσεις που προβλέπονται από το παρόν Άρθρο θα ισχύουν για τα είδη που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος Αρθρου, τα οποία:

- α) εισάγονται στην επικράτεια ενός Συμβαλλόμενου Μέρους, από ή για λογαριασμό της διορισμένης αεροπορικής εταιρείας του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους,
- β) διατηρούνται στο αεροσκάφος της διορισμένης αεροπορικής εταιρείας ενός Συμβαλλόμενου Μέρους, μετά την άφιξη ή την αναχώρησή του από την επικράτεια του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους,
- γ) φορτώνονται στα αεροσκάφη της διορισμένης αεροπορικής εταιρείας του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους και προορίζονται για χρήση κατά την εκτέλεση των συμφωνηθέντων δρομολογίων, είτε τα εν λόγω είδη χρησιμοποιούνται ή καταναλώνονται εξ ολοκλήρου εντός της επικράτειας του Συμβαλλόμενου Μέρους που χορηγεί την απαλλαγή είτε όχι, υπό την προϋπόθεση ότι η ιδιοκτησία ή / και χρήση των ειδών αυτών δεν μεταβιβάζονται στην επικράτεια του εν λόγω Συμβαλλόμενου Μέρους.

3. Ο συνήθης αερομεταφερόμενος εξοπλισμός, καθώς και τα υλικά και οι προμήθειες που συνήθως διατηρούνται επί του αεροσκάφους μιας διορισμένης αεροπορικής εταιρείας οποιουδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Μέρη, μπορούν να εκφορτωθούν στην επικράτεια του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, μόνο μετά από έγκριση των τελωνειακών αρχών του Κράτους του εν λόγω Συμβαλλόμενου Μέρους. Στην περίπτωση αυτή, μπορούν να τεθούν υπό την εποπτεία των εν λόγω αρχών, έως ότου επανεξαχθούν ή με άλλο τρόπο διατεθούν, σύμφωνα με την τελωνειακή νομοθεσία που ισχύει στο

Κράτος του εν λόγω Συμβαλλόμενου Μέρους.

4. Καμία διάταξη της παρούσας Συμφωνίας δεν θα εμποδίζει οποιοδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Μέρη να επιβάλλει, σε βάση μη διακριτικής μεταχείρισης, φόρους, εισφορές, δασμούς, τέλη ή επιβαρύνσεις επί των καυσίμων που διατίθενται στην επικράτειά του, για χρήση στα αεροσκάφη:

β) της διορισμένης αεροπορικής εταιρείας της Ελληνικής Δημοκρατίας, η οποία εκτελεί δρομολόγια μεταξύ ενός σημείου της επικράτειας της Ουκρανίας και ενός άλλου σημείου της επικράτειας της Ουκρανίας, και

α) της διορισμένης αεροπορικής εταιρείας της Ουκρανίας, η οποία εκτελεί δρομολόγια μεταξύ ενός σημείου της επικράτειας της Ελληνικής Δημοκρατίας και ενός άλλου σημείου της επικράτειας της Ουκρανίας ή της επικράτειας ενός Κράτους-Μέλους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Άρθρο 12 Τέλη Χρήσης

Κανένα από τα Συμβαλλόμενα Μέρη δεν θα επιβάλλει ούτε θα επιτρέψει την επιβολή, στις διορισμένες αεροπορικές εταιρείες του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, τελών χρήσης υψηλότερων από εκείνα που επιβάλλονται στις δικές του αεροπορικές εταιρείες, οι οποίες εκτελούν παρόμοια διεθνή αεροπορικά δρομολόγια.

Άρθρο 13 Κανονισμοί Χωρητικότητας και Έγκριση Πίνακα Δρομολογίων

1. Οι διορισμένες αεροπορικές εταιρείες των Συμβαλλομένων Μερών θα τυγχάνουν ίσης και δίκαιης αντιμετώπισης, ώστε να μπορούν να απολαμβάνουν ίσων ευκαιριών κατά την εκτέλεση των συμφωνηθέντων δρομολογίων στις συγκεκριμένες διαδρομές.

2. Κατά την εκτέλεση των συμφωνηθέντων δρομολογίων, οι διορισμένες αεροπορικές εταιρείες κάθε Συμβαλλόμενου Μέρους θα λαμβάνουν υπόψη τα συμφέροντα των διορισμένων αεροπορικών εταιρειών του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, ώστε να μην επηρεάζουν αδικαιολόγητα τα δρομολόγια που εκτελούν οι τελευταίες, για το σύνολο ή μέρος των ίδιων διαδρομών.

3. Τα συμφωνηθέντα δρομολόγια τα οποία εκτελούνται από τις διορισμένες αεροπορικές εταιρείες των Συμβαλλομένων Μερών θα έχουν, ως κύριο στόχο τους, την παροχή, με ένα εύλογο συντελεστή πληρότητας, χωρητικότητας επαρκούς για τη μεταφορά των υφιστάμενων και εύλογα αναμενόμενων απαιτήσεων μεταφορές επιβατιών και εμπορευμάτων, μεταξύ της επικράτειας του Συμβαλλόμενου Μέρους που διορίζει την αεροπορική εταιρεία και της επικράτειας του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

4. Η πρόβλεψη για τη μεταφορά επιβατιών, φορτίου και τυχυδρομείου, τόσο αυτών που επιβιβάζονται όσο και αυτών που αποβιβάζονται σε σημεία των διαδρομών που θα διατηρηριστούν στις επικράτειες των κρατών, εκτός εκείνων που έχουν διορίσει την αεροπορική εταιρεία, θα συμφωνείται μεταξύ των αεροναυτικών αρχών και των δύο Συμβαλλομένων Μερών.

5. Η χωρητικότητα που θα προβλεφθεί, συμπεριλαμβανόμενης και της συχνότητας των αεροπορικών δρομολογίων και του τύπου των αεροσκαφών που θα χρησιμοποιούνται από τις διορισμένες αεροπορικές εταιρείες των Συμβαλλομένων Μερών στα συμφωνηθέντα δρομολόγια, θα συμφωνηθεί από τις αεροναυτικές αρχές και των δύο Συμβαλλομένων Μερών.

6. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των αεροναυτικών αρχών των Συμβαλλομένων Μερών, τα θέματα που αναφέρονται στην παράγραφο 5 του παρόντος Άρθρου θα διευθετούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 16 της παρούσας Συμφωνίας. Μέχρι να επιτευχθεί η εν λόγω συμφωνία, η χωρητικότητα που προβλέπεται από τις διορισμένες αεροπορικές εταιρείες θα παραμείνει αμετάβλητη.

7. Οι διορισμένες αεροπορικές εταιρείες κάθε Συμβαλλόμενου Μέρους θα υποβάλλουν, προς έγκριση, τους πίνακες των συμφωνηθέντων δρομολογίων στις αεροναυτικές αρχές του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, το αργότερο εντός 30 ημερών πριν την εκτέλεση των δρομολογίων στις συγκεκριμένες διαδρομές. Σε ειδικές περιπτώσεις, η προθεσμία αυτή μπορεί να μειωθεί, με τη συναίνεση των εν λόγω αρχών.

8. Οποιοσδήποτε περαιτέρω τροποποιήσεις, οι οποίες αφορούν τον συγκεκριμένο πίνακα δρομολογίων των διορισμένων αεροπορικών

εταιρειών των Συμβαλλομένων Μερών, θα υποβάλλονται προς έγκριση στις αεροναυτικές αρχές του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

Άρθρο 14

Τιμολόγια

1. Τα τιμολόγια για οποιoδήποτε συμφωνηθέν δρομολόγιο θα καθορίζονται από τις διορισμένες αεροπορικές εταιρείες και των δύο Συμβαλλομένων Μερών, σε λογικά επίπεδα, δυνάμει λαμβανομένων υπήψη όλων των σχετικών παραγόντων, συμπεριλαμβανομένου και του κόστους λειτουργίας, του εύλογου κέρδους, και των χαρακτηριστικών του δρομολογίου. Οι αεροναυτικές αρχές των Συμβαλλομένων Μερών θα θεωρούν ως απαράδεκτα τα τιμολόγια τα οποία είναι αδικαιολόγητα διακριτικά, αδικαιολόγητα υψηλά ή περιοριστικά λόγω κατάχρησης δεσπόζουσας θέσης ή τεχνητά χαμηλά, λόγω άμεσων ή έμμεσων επιδοτήσεων ή υποστήριξης.

2. Οι αεροναυτικές αρχές κάθε Συμβαλλόμενου Μέρους μπορούν να απαιτήσουν ενημέρωση ή υποβολή των τιμολογίων που προβλέπονται για τις μεταφορές μέσω επιβατικών αεροπορικών δρομολογίων τα οποία εκτελούνται από μια διορισμένη αεροπορική εταιρεία, βάσει της παρούσας Συμφωνίας. Αυτή δεν θα συμπεριλαμβάνει τους ναύλους μεταφορές εμπορευμάτων ή τους ναύλους που πρόκειται να επιβληθούν από μια διορισμένη αεροπορική εταιρεία του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, για αεροπορικές μεταφορές μεταξύ των σημείων της επικράτειας του πρώτου Συμβαλλόμενου Μέρους και ενός τρίτου Κράτους.

3. Η παρέμβαση από τις αεροναυτικές αρχές των Συμβαλλομένων Μερών θα περιορίζεται στα εξής:

- α) την αποτροπή παράλογα χαμηλών ή διακριτικών τιμολογίων, ή
- β) την προστασία των καταναλωτών από τιμολόγια τα οποία είναι αδικαιολόγητα υψηλά ή υπερβολικά περιοριστικά είτε λόγω κατάχρησης δεσπόζουσας θέσης είτε λόγω ενεργονισμένων πρακτικών μεταξύ των αεροπορικών εταιρειών, ή
- γ) την προστασία των αεροπορικών εταιρειών από τιμολόγια τα οποία είναι τεχνητά χαμηλά, λόγω άμεσων ή έμμεσων επιδοτήσεων ή υποστήριξης.

4. Εάν οι αεροναυτικές αρχές οποιουδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Μέρη πιστεύουν ότι οποιουδήποτε τέτοιου τιμολόγιου είναι ασυμβίβαστα με τις εκτιμήσεις που εκτίθενται στο παρόν Άρθρο, θα ειδοποιούν κατάλληλα την εν λόγω διορισμένη αεροπορική εταιρεία. Οι αεροναυτικές αρχές που αποστέλλουν την ειδοποίηση αυτή μπορούν να ζητήσουν διαβουλεύσεις με τις αεροναυτικές αρχές του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους και, στο πλαίσιο αυτό, θα γνωστοποιούν τους λόγους της δυσaráσκειάς τους. Οι διαβουλεύσεις αυτές θα πραγματοποιούνται όχι αργότερα από 14 ημέρες από την ημερομηνία λήψης του αιτήματος.

Άρθρο 15

Παροχή Στατιστικών Στοιχείων

Οι αεροναυτικές αρχές οποιουδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα παρέχουν στις αεροναυτικές αρχές του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, κατόπιν αιτήματός τους, τις πληροφορίες και τα στατιστικά στοιχεία που αφορούν στην κίνηση που μεταφέρεται στα συμφωνηθέντα δρομολόγια, εκ μέρους των διορισμένων αεροπορικών εταιρειών του πρώτου Συμβαλλόμενου Μέρους, προς και από την επικράτεια του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, τα οποία μπορούν, φυσιολογικά, να προετοιμαστούν και να υποβληθούν από τις διορισμένες αεροπορικές εταιρείες προς τις εθνικές αεροναυτικές αρχές τους. Τυχόν πρόσθετα στατιστικά στοιχεία κίνησης, τα οποία μπορεί να ζητήσουν οι αεροναυτικές αρχές του ενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη οι αεροναυτικές αρχές του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους θα αποτελούν, κατόπιν υποβολής αιτήματος, αντικείμενο συζήτησης και συμφωνίας μεταξύ των αεροναυτικών αρχών και των δύο Συμβαλλομένων Μερών.

Άρθρο 16

Διαβουλεύσεις και Τροποποιήσεις

1. Οποιοδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Μέρη μπορεί, ανά πάσα στιγμή, να ζητήσει διαβουλεύσεις με το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος σχετικά με την τήρηση, την ερμηνεία, την εφαρμογή ή την τροποποίηση της παρούσας Συμφωνίας. Οι διαβουλεύσεις αυτές, οι οποίες μπορεί να διεξάγονται μεταξύ των αεροναυτικών αρχών, θα αρχίζουν το αργότερο εντός προθεσμίας 60 ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία θα λάβει ένα γραπτό αίτημα το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος, εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά από τα Συμβαλλόμενα Μέρη.

2. Ένθεν τροποποιήσεις της παρούσας Συμφωνίας θα υποβάλλονται γραπτώς με αιτιολογία συμφωνία των Συμβαλλόμενων Μερών, μέσω του σχετικού πρωτοκόλλου, το οποίο σπληνίζεται ανεκδόσπαστο μέρος της Συμφωνίας και τίθεται σε ισχύ σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 18 της παρούσας Συμφωνίας.

Άρθρο 17 **Επίλυση Διαφορών**

1. Οποιοδήποτε διαφορά ως προς την ερμηνεία ή την εφαρμογή των όρων οποιασδήποτε διάταξης της παρούσας Συμφωνίας θα διευθετούνται από τα Συμβαλλόμενα Μέρη μέσω διαβουλεύσεων και διαπραγματεύσεων.

2. Εάν τα Συμβαλλόμενα Μέρη αδυνατούν να καταλήξουν σε διακανονισμό, μέσω διαβουλεύσεων και διαπραγματεύσεων, μια τέτοια διαφορά μπορεί να υποβληθεί, προς εξέταση και έκδοση τελεσίδικης απόφασης, σε ένα ειδικό δικαστήριο τριών δικαστών, το οποίο θα συγκροτείται με τη σύμφωνη γνώμη των Συμβαλλόμενων Μερών.

3. Οποιοδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα ορίξει ένα δικαστή, εντός 60 ημερών από την ημερομηνία λήψης, από οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Μέρος, μιας αναγγελίας, μέσω της διπλωματικής οδού, με την οποία θα ζητείται η υποβολή σε διαιτησία της διαφοράς από το εν λόγω Δικαστήριο, και αυτοί οι δύο δικαστές θα ορίζουν, με κοινή συμφωνία, τον τρίτο δικαστή, ο οποίος, μετά από έγκριση των Συμβαλλόμενων Μερών, θα προεδρεύει του Δικαστηρίου. Εντός περαιτέρω προθεσμίας 60 ημερών.

Αν οποιοδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Μέρη κυριεύσει να ορίσει το δικαστή του, εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας ή εάν ο τρίτος δικαστής δεν έχει οριστεί σε εύθετο χρόνο, μπορεί να ζητηθεί από τον Πρόεδρο του Συμβουλίου του ICΑΟ, εκ μέρους οποιοσδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Μέρη, να ορίσει ένα δικαστή ή δικαστές, από την κατάσταση κατάλληλων προκείμενων του Συμβουλίου. Σε κάθε περίπτωση, ο τρίτος δικαστής δεν θα είναι υπήκοος των Κρατών των Συμβαλλόμενων Μερών.

4. Αν δεν συμφωνηθεί κάτι διαφορετικό από τα Συμβαλλόμενα Μέρη, το Δικαστήριο θα ρυθμίζει τις διαδικασίες του και, κατά περίπτωση, θα καθορίζει τον τόπο και τη γλώσσα της διατησίας.

5. Οποιαδήποτε απόφαση λαμβάνεται από το διαιτητικό δικαστήριο θα είναι γραπτή, συμπεριλαμβανόμενης και της αιτιολογίας και θα είναι δεσμευτική και για τα δύο Συμβαλλόμενα Μέρη.

6. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα επιβαρύνεται ξεχωριστά με τα έξοδα του διαιτητή που έχει ορίσει, καθώς και της εκπροσώπησης του στη διαιτητική διαδικασία. Όλες οι άλλες δαπάνες, συμπεριλαμβανόμενων και των εξόδων του Προέδρου του Λικαστηρίου, θα επιμερίζονται εξίσου στα Συμβαλλόμενα Μέρη.

7. Εάν ένα Συμβαλλόμενο Μέρος παραλείπει να συμμορφωθεί με την απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 5 του παρόντος Άρθρου, το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να περιορίσει, να αναστείλει ή να ανακυλέσει οποιαδήποτε δικαιώματα έχει χορηγήσει, δυνάμει της παρούσας Συμφωνίας, στο πρώτο Συμβαλλόμενο Μέρος.

Άρθρο 18

Έναρξη Ισχύος, Καταγγελία

1. Η παρούσα Συμφωνία θα συναφθεί για αόριστο χρονικό διάστημα και θα τεθεί σε ισχύ κατά την ημερομηνία λήψης της τελευταίας γραπτής αναγγελίας των Συμβαλλομένων Μερών, σχετικά με την ολοκλήρωση των εσωτερικών νομικών διαδικασιών τους οι οποίες απαιτούνται για την έναρξη ισχύος της παρούσας Συμφωνίας.

2. Οποιοδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Μέρη μπορεί, ανά πάσα στιγμή, μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας Συμφωνίας, να γνωστοποιήσει γραπτώς, μέσω της διπλωματικής οδού, στο άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος την πρόθεσή του να καταγγείλει την παρούσα Συμφωνία. Η γνωστοποίηση αυτή θα κοινοποιείται, ταυτόχρονα, στο άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος και στον ICAO. Στην περίπτωση αυτή, η Συμφωνία θα παύει να ισχύει 12 μήνες μετά την ημερομηνία λήψης της αναγγελίας από το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος, εκτός αν η καταγγελία ανακληθεί πριν τη λήξη της περιόδου αυτής. Ελλείψει αποδεικτικών παραλαβής από το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος, η αναγγελία θα θεωρείται ότι έχει ληφθεί 14 ημέρες μετά τη λήψη της αναγγελίας από τον ICAO.

Άρθρο 19Συμμόρφωση με Πολυμερείς Συμφωνίες

Αν μια διεθνής πολυμερής συμφωνία αεροπορικών μεταφορών τεθεί σε ισχύ, όσον αφορά και τα δύο Συμβαλλόμενα Μέρη, η παρούσα Συμφωνία θα θεωρείται ότι έχει τροποποιηθεί αναλόγως.

Άρθρο 20Καταχώρηση

Η παρούσα Συμφωνία και οποιεσδήποτε τροποποιήσεις της θα καταχωρούνται στον ICAO υπό την Ελληνική Δημοκρατία.

Με την έναρξη ισχύος της παρούσας Συμφωνίας, η Συμφωνία Αεροπορικών Μεταφορών μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ουκρανίας, η οποία υπεγράφη στο Κιεβό στις 15 Δεκεμβρίου 1997, παύει να ισχύει.

Έγινε στην Αθήνα..... σήμερα, 6. Δεκεμβρίου έτους δύο χιλιάδες ένδεκα....., σε δύο αντίτυπα, στην ελληνική, ουκρανική και αγγλική γλώσσες, όλα τα καίμενα όντας εξίσου αυθεντικά. Σε περίπτωση διαφοράς ως προς την ερμηνεία της παρούσας Συμφωνίας, θα υπερίσχει το αγγλικό κείμενο.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΟΥΚΡΑΝΙΑΣ

Φώφη Παπαδημητροπούλου
Διοικητής
Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας

Ανατόλι Κολίσνυκ
(Anatolii Kolisnyk)
Πρόεδρος Κρατικής Υπηρεσίας
Πολιτικής Αεροπορίας

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

Τμήμα Ι. Πίνακας Διαδρομών

Διαδρομές που πρόκειται να εκτελούνται από τις διορισμένες αεροπορικές εταιρείες της Ουκρανίας:

Σημεία αναχώρησης	Ενδιάμεσα σημεία	Σημεία προορισμού	Σημεία πέραν
Σημεία στην Ουκρανία	Όλα τα σημεία	Αθήνα, Θεσσαλονίκη και ένα σημείο που θα καθοριστεί αργότερα	Οποιαδήποτε σημεία

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Καμία κίνηση δεν μπορεί να επιβιβαστεί σε ένα ενδιάμεσο σημείο προκειμένου να αποβιβαστεί στην επικράτεια της Ελληνικής Δημοκρατίας ούτε να επιβιβαστεί στην επικράτεια της Ελληνικής Δημοκρατίας προκειμένου να αποβιβαστεί σε ένα σημείο πέραν, και αντιστρόφως, εκτός αν αυτό καθοριστεί, κατά καιρούς, από κοινού, από τις αεροναυτικές αρχές των Συμβαλλομένων Μερών.

Διαδρομές που πρόκειται να εκτελούνται από τις διορισμένες αεροπορικές εταιρείες της Ελληνικής Δημοκρατίας:

Σημεία αναχώρησης	Ενδιάμεσα σημεία	Σημεία προορισμού	Σημεία πέραν
Σημεία στην Ελληνική Δημοκρατία	Οποιαδήποτε σημεία	Κίεβο και δύο σημεία που πρόκειται να καθοριστούν αργότερα	Οποιαδήποτε σημεία

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Καμία κίνηση δεν μπορεί να επιβιβαστεί σε ένα ενδιάμεσο σημείο προκειμένου να αποβιβαστεί στην επικράτεια της Ουκρανίας ούτε να επιβιβαστεί στην επικράτεια της Ουκρανίας προκειμένου να αποβιβαστεί σε ένα σημείο πέραν, και αντιστρόφως, εκτός αν αυτό καθοριστεί κατά καιρούς, από κοινού, από τις αεροναυτικές αρχές των Συμβαλλομένων Μερών.

Τμήμα II. Ενδιάμεσα σημεία και / ή σημεία πέραν

Κάθε ενδιάμεσο σημείο ή - κα, σημείο πέραν μπορεί να εξυπηρετείται από τη διορισμένη αεροπορική εταιρεία κάθε Συμβαλλόμενου Μέρους, με οποιοδήποτε συνδυασμό και με οποιαδήποτε σειρά (που μπορούν να περιλαμβάνουν την εξυπηρέτηση ενδιάμεσων σημείων ως σημείων πέραν και σημείων πέραν ως ενδιάμεσων σημείων).

Τμήμα III. Πρόσθετες προϋποθέσεις

Οι αεροναυτικές αρχές των δύο Συμβαλλόμενων Μέρων μπορούν, με κοινή συμφωνία, να καθορίσουν τους συμπληρωματικούς όρους για την εκτέλεση των συμφωνηθέντων δρομολογίων, στις διαδρομές που καθορίζονται στο παρόν Παράρτημα.

**AIR SERVICES AGREEMENT
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE HELLENIC REPUBLIC
AND
THE CABINET OF MINISTERS OF UKRAINE**

The Government of the Hellenic Republic and the Cabinet of Ministers of Ukraine hereinafter referred to as "Contracting Parties";

Being parties to the Convention on International Civil Aviation done at Chicago, on 7 December 1944;

Being equally desirous to conclude an Agreement for the purpose of establishing and operating scheduled air services between the Hellenic Republic and Ukraine and beyond their respective territories;

Have agreed as follows:

Article 1
Definitions

For the purpose of this Agreement, unless the context otherwise requires:

a) the term "aeronautical authorities" means, in the case of the Hellenic Republic, the Governor of the Civil Aviation Authority and in the case of Ukraine, the State Aviation Administration, or in both cases any person or body who may be authorized to perform functions at present exercisable by the abovementioned authorities;

b) the term "the Convention" means the Convention on International Civil Aviation, done at Chicago, on 7 December 1944, and includes:

- (i) any amendment thereto which has entered into force under Article 94 (a) thereof and has been ratified by both Contracting Parties; and

- (ii) any Annex or any amendments thereto adopted under Article 90 of that Convention, insofar as such amendment or Annex is at any given time effective for both Contracting Parties;
- c) the term "Agreement" means this Agreement, the Annexes hereto, and any Protocol or similar document amending this Agreement or its Annexes;
- d) the term "designated airline" means an airline which has been designated and authorized in accordance with the provisions of Article 3 of this Agreement;
- e) the term "agreed services" means scheduled air services on the routes specified in the Annex 1 to this Agreement for the transport of passengers, cargo and mail, separately or in combination;
- f) the term "capacity" in relation to an aircraft means, the payload of that aircraft available on a route or section of a route, and in relation to "an agreed service" means the capacity of the aircraft used on such service, multiplied by the frequency operated by such aircraft over a given period on a route or section of a route;
- g) the term "territory of the Contracting Party" means the territory of the State of the Contracting Party and has the meaning assigned to it in Article 2 of the Convention;
- h) the terms "air service", "international air service", "airline" and "stop for non-traffic purposes" have the meanings respectively assigned to them in Article 96 of the Convention;
- i) the term "tariff" means the price to be charged for the carriage of passengers, baggage and cargo and the conditions under which those prices apply, including prices and conditions for agency and other auxiliary services performed by the airline in connection with the air transportation but excluding remuneration and conditions for the carriage of mail;
- j) the term "user charge" means a charge made to airlines by the competent authority of the State of the Contracting Party or permitted by that authority to be made for the provision of airport property or facilities or of air navigation facilities (including facilities for overflights), or related services and facilities, for aircraft, their crews, passengers and cargo;
- k) the term "Air Operator's Certificate" means a document issued by the competent authorities of the State of the Contracting Party to an airline which affirms that the airline in question has the professional ability and organization to secure the safe operation of aircraft for the aviation activities specified in the certificate;

l) the term "European Community Member State" means a State that is a contracting party to the Treaty establishing the European Community;

m) the term "standard" means any specifications for physical characteristics, configurations, material, performance, personnel or procedure, and such other matters referred to in Article 37 of the Convention the uniform application of which is recognized as necessary for the safety, regularity or efficiency of international air navigation, and to which the Contracting Parties will conform in accordance with the Convention; in the event of impossibility of compliance, notification to the International Civil Aviation Organization (hereinafter referred to as "ICAO") being compulsory under Article 38 of the Convention;

n) the term "effective regulatory control"

- in the case of Ukraine, means a relationship constituted by rights and obligations which confers the possibility of exercising a decisive regulatory influence on an airline, as well as, Ukraine has and maintains aviation safety and security oversight programmes in compliance with ICAO standards at least;
- in the case of the Hellenic Republic is predicated upon but is not limited to the following: the airline holds a valid Operating Licence and meets the criteria for the operation of international air services, such as proof of financial fitness, ability to meet, where relevant, public interest requirements, obligations for assurance of service etc., and the licensing European Community Member State has and maintains aviation safety and security oversight programmes in compliance with standards of the ICAO at least.

It is understood that the titles given to the Articles of this Agreement do in no way restrict or extend the meanings of any provisions of this Agreement.

Article 2 Grant of Rights

1. Each Contracting Party grants to the other Contracting Party the rights specified in this Agreement for the conduct of scheduled international air services by the designated airlines of the other Contracting Party as follows:

- a) to fly across its territory without landing;
- b) to make stops in its territory for non-traffic purposes; and

- c) to make stops in its territory at the points specified for that route in Annex 1 to this Agreement for the purpose of taking on board and discharging passengers, cargo and mail, separately or in combination.

2. Nothing in paragraph 1 of this Article shall be deemed to confer on the designated airlines of one Contracting Party the right to take on board, in the territory of the other Contracting Party, passengers, cargo or mail carried for remuneration or hire and destined for another point in the territory of the other Contracting Party.

Article 3 Designation and Authorizations

1. Each Contracting Party shall have the right to designate one or more airlines for the purpose of operating the agreed services on the specified routes, and to withdraw or alter such designations. Such designations shall be made in writing and shall be transmitted to the other Contracting Party through diplomatic channels.

2. On receipt of such a designation, and of applications from the designated airline, in the form and manner prescribed for operating authorizations and technical permissions, the other Contracting Party shall grant the appropriate authorizations and permissions with the minimum procedural delay, provided:

a) in the case of an airline designated by the Hellenic Republic:

- (i) it is established in the territory of the Hellenic Republic under the Treaty establishing the European Community and has a valid Operating Licence in accordance with European Community law;
- (ii) effective regulatory control of the airline is exercised and maintained by the European Community Member State responsible for issuing its Air Operator's Certificate and the relevant aeronautical authority is clearly identified in the designation; and
- (iii) the airline is owned, directly or through majority ownership, and effectively controlled by the European Community Member States and/or nationals of the European Community Member States, and/or by other states listed in Annex 2 to this Agreement and/or nationals of such other states;

b) in the case of an airline designated by Ukraine:

- (i) it is established and incorporated in the territory of Ukraine and has a valid Operating Licence in accordance with its national legislation in force;
- (ii) Ukraine exercises and maintains effective regulatory control of the airline; and
- (iii) the airline is owned, directly or through majority ownership, and is effectively controlled by Ukraine and/or by nationals of Ukraine;

c) the designated airline is qualified to meet the conditions prescribed under the legislation in force of the State of the Contracting Party receiving the designation and normally applied by it to the operation of international air services.

3. On receipt of the operating authorization mentioned in paragraph 2 of this Article, a designated airline may at any time begin to operate the agreed services, provided that the airline complies with the applicable provisions of this Agreement.

Article 4

Suspension or Revocation of Operating Authorizations

1. Either Contracting Party may refuse, revoke, suspend or limit the operating authorization or technical permissions of an airline designated by the other Contracting Party, where:

a) in the case of an airline designated by the Hellenic Republic:

- (i) it is not established in the territory of the Hellenic Republic under the Treaty establishing the European Community or does not have a valid Operating Licence in accordance with European Community law;
- (ii) effective regulatory control of the airline is not exercised or not maintained by the European Community Member State responsible for issuing its Air Operator's Certificate or the relevant aeronautical authority is not clearly identified in the designation; or
- (iii) the airline is not owned, directly or through majority ownership, or it is not effectively controlled by the European Community

Member States, and/or nationals of the European Community Member States, and/or by other states listed in Annex 2 of this Agreement and/or nationals of such other states;

b) in the case of an airline designated by Ukraine,

- (i) it is not established or is not incorporated in the territory of Ukraine or does not have a valid Operating Licence in accordance with its national legislation in force;
- (ii) Ukraine does not exercise or maintain effective regulatory control of the airline; or
- (iii) the airline is not owned, directly or through majority ownership, or is not effectively controlled by Ukraine and/or by nationals of Ukraine;

c) the airline is unable to prove that it is qualified to fulfill the conditions prescribed under the legislation in force of the State of the Contracting Party receiving the designation and normally and reasonably applied by it to the operation of international air services;

d) the airline fails to comply with the legislation in force of the State of the Contracting Party granting the rights specified in Article 2 of this Agreement;

e) the airline otherwise fails to operate in accordance with the conditions prescribed under this Agreement; or

f) the other Contracting Party fails to take appropriate action to improve safety standards in accordance with paragraph 2 or paragraph 6 of Article 7 of this Agreement.

2. Unless immediate action is essential to prevent further non-compliance with paragraph 1(d), 1(e) or 1(f) of this Article, the rights established by this Article shall be exercised only after consultation with the other Contracting Party, in conformity with Article 16 of this Agreement.

Article 5 **Application of Legislation in Force**

1. The legislation in force of the State of either Contracting Party governing the entry into, departure from or stay in its territory of aircraft engaged in international air navigation or the operation and navigation of such aircraft while within its territory, shall be complied with by the designated airlines of the other

Contracting Party upon the entry into, departure from or while within the said territory.

2. The legislation in force of the State of either Contracting Party governing the entry, clearance, staying, emigration or immigration, passports, customs and quarantine shall be complied with by or on behalf of its crew, passengers, cargo and mail carried by aircraft of the designated airlines of the other Contracting Party upon their admission to, departure from or while within the territory of said Contracting Party.

3. Passengers, baggage and cargo in direct transit across the territory of either Contracting Party and not leaving the area of the airport reserved for such purpose shall only be subject to an aviation security control. Baggage and cargo in direct transit shall be exempt from customs duties and other similar taxes.

Article 6

Recognition of Certificates and Licences

1. Certificates of airworthiness, certificates of competency and licences issued or validated in accordance with the legislation in force of the State of one Contracting Party, including in the case of the Hellenic Republic the laws and regulations of the European Community, and unexpired shall be recognized as valid by the other Contracting Party, for the purpose of operating the agreed services, provided that the requirements under which such certificates or licences were issued or validated are equal to or above the minimum standards established under the Convention. Each Contracting Party reserves the right, however to refuse to recognize, for the purpose of flights above its own territory, certificates of competency and licences granted to nationals of its State or rendered valid for them by the other Contracting Party.

2. If the requirements in respect of the licences or certificates referred to in paragraph 1 of this Article, issued by the aeronautical authorities of one Contracting Party to any person or designated airline or in respect of an aircraft operating the agreed services on the specified routes would permit a difference from the standards established under the Convention, and which difference has been filed with the ICAO, the aeronautical authorities of the other Contracting Party may request consultations in accordance with Article 16 of this Agreement with the aeronautical authorities of that Contracting Party with a view to satisfying themselves that the practice in question is acceptable to them. Failure to reach a satisfactory agreement will constitute grounds for the application of Article 4 of this Agreement.

Article 7 Safety

1. Each Contracting Party may request consultations with the other Contracting Party at any time concerning safety standards maintained by the other Contracting Party in any area relating to aircrew, aircraft or their operation. Such consultations shall take place within 30 days of the date of receipt of that request.

2. If, following such consultations, one Contracting Party finds that the safety standards in any such areas that are at least equal to the minimum standards established at that time pursuant to the Convention, are not being effectively maintained and administered by the other Contracting Party, the first Contracting Party shall notify the other Contracting Party of those findings and the steps considered necessary to conform with those minimum standards; and the other Contracting Party shall take appropriate corrective action. Failure by the other Contracting Party to take appropriate action within 15 days or such longer period as may be agreed shall be grounds for the application of Article 4 of this Agreement.

3. As provided for in Article 16 of the Convention the Contracting Parties agree that the aircraft operated by the designated airlines of one Contracting Party on services to or from the territory of the other Contracting Party may, while within the territory of the other Contracting Party, be the subject of a search by the authorized representatives of the aeronautical authorities of the other Contracting Party (hereinafter referred to as "ramp inspection"), provided this does not cause unreasonable delay in the operation of such aircraft. Notwithstanding the obligations mentioned in Article 33 of the Convention, the purpose of this search is to verify the validity of the relevant aircraft documentation and the licences of its crew, and that the aircraft equipment and the condition of an aircraft conform to the safety standards established at that time pursuant to the Convention.

4. If any ramp inspection or series of ramp inspections gives rise to:

- a) serious concerns that an aircraft or the operation of an aircraft does not comply with the minimum standards established at that time pursuant to the Convention, or
- b) serious concerns that there is a lack of effective maintenance and administration of safety standards established at that time pursuant to the Convention,

the Contracting Party carrying out the inspection shall, for the purposes of Article 33 of the Convention, be free to conclude that the requirements under

which the certificates or licences in respect of that aircraft or in respect of the crew of that aircraft had been issued or rendered valid, or that the requirements under which that aircraft is operated, are not equal to or above the minimum standards established pursuant to the Convention.

5. In the event that access for the purpose of undertaking a ramp inspection of an aircraft operated by the designated airline or airlines of one Contracting Party in accordance with paragraph 3 of this Article is denied by the representative of that airline or airlines, the other Contracting Party may draw the conclusion referred to in paragraph 4 of this Article.

6. Each Contracting Party reserves the right to suspend or vary the operating authorization of the designated airline of the other Contracting Party immediately in the event the first Contracting Party concludes, whether as a result of a ramp inspection, a series of ramp inspections, a denial of access for ramp inspection, consultation or otherwise, that immediate action is essential to the safety of an airline operation.

7. Any action by one Contracting Party in relation to the designated airline of the other Contracting Party in accordance with paragraph 2 or 6 of this Article shall be discontinued once the basis for the taking of that action ceases to exist.

8. If the Government of the Hellenic Republic has designated an airline whose effective regulatory control is exercised and maintained by another European Community Member State the rights of Ukraine under this Article shall apply equally in respect of the adoption, exercise or maintenance of safety standards by that other European Community Member State and in respect of the operating authorization of that airline.

Article 8 **Aviation Security**

1. Consistent with their rights and obligations under international law, the Contracting Parties reaffirm their obligation to each other to protect the civil aviation against acts of unlawful interference. Without limiting the generality of their rights and obligations under international law, the Contracting Parties shall in particular act in conformity with the provisions of the Convention on Offences and Certain Other Acts Committed on Board Aircraft, done at Tokyo on 14 September 1963, the Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft, done at the Hague on 16 December 1970, the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation, done at Montreal on 23 September 1971, the Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, Supplementary to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation, signed at Montreal on 24 February 1988, the

Convention on the Marking of Plastic Explosives for the Purpose of Detection, done at Montreal on 1 March 1991, and any other international agreement relating to the security of civil aviation to which both Contracting Parties adhere to.

2. The Contracting Parties shall provide upon request all necessary assistance to each other to prevent acts of unlawful seizure of civil aircraft and other unlawful acts against the safety of such aircraft, their passengers and crew, airports and air navigation facilities, and any other threat to the security of civil aviation.

3. The Contracting Parties shall, in their mutual relations, act in conformity with the aviation security provisions established by the ICAO and designated as Annexes to the Convention to the extent that such security provisions are applicable to the Contracting Parties; they shall require that operators of aircraft of their registry or operators of aircraft which have their principal place of business or permanent residence in the territory of the Contracting Parties or, in the case of the Hellenic Republic, operators of aircraft which are established in its territory under the Treaty establishing the European Community and have valid Operating Licences in accordance with European Community law, and the operators of airports in their territory act in conformity with such aviation security provisions.

4. Each Contracting Party agrees that its operators of aircraft shall be required to observe, for departure from or while within the territory of the other Contracting Party, aviation security provisions in conformity with the legislation in force of the State of each Contracting Party, including, in the case of the Hellenic Republic, European Community law. Each Contracting Party shall ensure that adequate measures are effectively applied within its territory to protect the aircraft and to screen passengers and their carry-on items and to carry out appropriate checks on crew, baggage, cargo and aircraft stores prior to and during boarding or loading. Each Contracting Party shall also give positive consideration to any request from the other Contracting Party for reasonable special security measures to meet a particular threat.

5. When an incident or threat of an incident of unlawful seizure of civil aircraft or other unlawful acts against the safety of such aircraft, their passengers and crew, airports or air navigation facilities occurs, the Contracting Parties shall assist each other by facilitating communications and other appropriate measures intended to terminate rapidly and safely such incident or threat thereof.

Article 9 **Commercial Opportunities**

1. The designated airlines of one Contracting Party shall have the right to maintain its own representation in the territory of the other Contracting Party.

2. The designated airlines of one Contracting Party may, in accordance with the legislation in force of the State of the other Contracting Party governing the entry, residence and employment, bring in and maintain in the territory of the other Contracting Party managerial, sales, technical, operational and other specialist staff required for the provision of air services.
3. In case of nomination of a general agent or a general sales agent, this agent shall be appointed in accordance with the legislation in force of the State of each Contracting Party.
4. The designated airlines of one Contracting Party shall have the right to engage in the sale of air transportation in the territory of the other Contracting Party, directly or through its agents, in national currency or in freely convertible currency in accordance with the legislation in force of the State of the other Contracting Party, and any person shall be able to purchase such transportation.
5. Each Contracting Party shall grant, to the designated airlines of the other Contracting Party, the right to transfer to its State on demand, in accordance with the currency legislation in force of the State of each Contracting Party, the excess of receipts over expenditure achieved in connection with the carriage of passengers, cargo and mail on the agreed services in the territory of the other Contracting Party.
6. If one Contracting Party imposes restrictions on the transfer of the excess of receipts achieved by the designated airlines of the other Contracting Party, the other Contracting Party will also have the right to impose the same restrictions to the airlines designated by the other Contracting Party.

Article 10 Code-sharing Arrangements

1. In operating or holding out the air services on the specified routes, the designated airline of one Contracting Party may enter into co-operative marketing arrangements including but not limited to blocked-space and code-sharing agreements with the designated airline or airlines of either Contracting Party.
2. Each airline involved in code-sharing arrangements shall, in respect of any ticket sold by it, make clear to the purchaser at the point of sale which airline will operate each sector of the service and with which airline or airlines the purchaser is entering into a contractual relationship.

Article II
Customs and Duties

1. Each Contracting Party shall, on the basis of reciprocity, exempt the designated airline of the other Contracting Party under the legislation in force of its State from customs duties, other taxes, inspection fees and other national duties and charges on aircraft, fuel, lubricating oils, consumable technical supplies, spare parts including engines, regular aircraft equipment, aircraft stores and other items intended for use or used solely in connection with the operation or servicing of aircraft of the designated airline of such other Contracting Party operating the agreed services, as well as the office equipment introduced in the territory of either Contracting Party in order to be used in the offices of the designated airline of the other Contracting Party within the limits of the international airports to which the designated airline operates, ticket stock, airway bills, any printed material which bears the insignia of the company printed thereon and usual publicity material distributed without charge by that designated airline.

2. The exemptions granted by this Article shall apply to the items referred to in paragraph 1 of this Article:

- a) introduced in the territory of one Contracting Party by or on behalf of the designated airline of the other Contracting Party;
- b) retained on board aircraft of the designated airline of one Contracting Party upon arriving in or leaving the territory of the other Contracting Party;
- c) taken on board aircraft of the designated airline of the other Contracting Party and intended for use in operating the agreed services; whether or not such items are used or consumed wholly within the territory of the Contracting Party granting the exemption, provided that the ownership and/or use of such items are not transferred in the territory of the said Contracting Party.

3. The regular airborne equipment, as well as the materials and supplies normally retained on board the aircraft of the designated airline of either Contracting Party may be unloaded in the territory of the other Contracting Party only with the approval of the customs authorities of the State of that Contracting Party. In such case, they may be placed under supervision of the said authorities up to such time as they are re-exported or otherwise disposed of in accordance with customs legislation in force of the State of this Contracting Party.

4. Nothing in this Agreement shall prevent either Contracting Party from

imposing, on a non-discriminatory basis, taxes, levies, duties, fees or charges on fuel supplied in its territory for use in an aircraft of:

- a) the designated airline of Ukraine that operates between a point in the territory of the Hellenic Republic and another point in the territory of the Hellenic Republic or in the territory of another European Community Member State; and
- b) the designated airline of the Hellenic Republic that operates between a point in the territory of Ukraine and another point in the territory of Ukraine.

Article 12 **User Charges**

Neither Contracting Party shall impose or permit to be imposed on the designated airlines of the other Contracting Party user charges higher than those imposed on its own airlines operating similar international air services.

Article 13 **Capacity Regulations and Approval of Schedule**

1. The designated airlines of the Contracting Parties shall be afforded fair and equal treatment in order that they may enjoy equal opportunities in the operation of the agreed services on the specified routes.

2. In operating the agreed services the designated airlines of each Contracting Party shall take into account the interests of the designated airlines of the other Contracting Party so as not to affect unduly the services which the latter provide on the whole or part of the same routes.

3. The agreed services provided by the designated airlines of the Contracting Parties shall have as their primary objective the provision, at a reasonable load factor, of capacity adequate to carry the current and reasonably anticipated requirements for carriage of passengers and cargo between the territory of the Contracting Party designating the airline and the territory of the other Contracting Party.

4. Provision for the carriage of passengers, cargo and mail both taken on board and discharged at points on the routes to be specified in the territories of states other than that designating the airline shall be agreed upon between the aeronautical authorities of both Contracting Parties.

5. The capacity to be provided including the frequency of air services and the type of aircraft to be used by the designated airlines of the Contracting Parties

on the agreed services, shall be agreed upon by the aeronautical authorities of both Contracting Parties.

6. In case of disagreement between the aeronautical authorities of the Contracting Parties, the issues referred to in paragraph 5 of this Article shall be settled in accordance with the provisions of Article 16 of this Agreement. Until such agreement has been reached, the capacity provided by the designated airlines shall remain unchanged.

7. The designated airlines of each Contracting Party shall submit the schedules of the agreed services for approval to the aeronautical authorities of the other Contracting Party not later than 30 days prior to the introduction of services on the specified routes. In special cases, this time limit may be reduced subject to the consent of the said authorities.

8. Any further amendments concerning the approved schedule of the designated airlines of either Contracting Party shall be submitted to the aeronautical authorities of the other Contracting Party for approval.

Article 14 **Tariffs**

1. The tariffs on any agreed service shall be established by the designated airlines of both Contracting Parties at reasonable levels, due regard being paid to all relevant factors, including cost of operation, reasonable profit, and characteristics of service. The aeronautical authorities of the Contracting Parties shall consider unacceptable tariffs that are unreasonably discriminatory, unduly high or restrictive because of the abuse of a dominant position, or artificially low because of direct or indirect subsidy or support.

2. The aeronautical authorities of each Contracting Party may require notification or filing of tariffs for carriage on passenger air services operated by a designated airline pursuant to this Agreement. This shall not include cargo tariffs, or tariffs to be charged by a designated airline of the other Contracting Party for carriage between the points in the territory of the first Contracting Party and a third state.

3. Intervention by the aeronautical authorities of the Contracting Parties shall be limited to:

- a) the prevention of unreasonably low or discriminatory tariffs; or
- b) the protection of consumers from tariffs that are unreasonably high or unreasonably restrictive due either to the abuse of a dominant position or to concerted practices among airlines; or

- c) the protection of airlines from tariffs that are artificially low because of direct or indirect subsidy or support.

4. If the aeronautical authorities of either Contracting Party believe that any such tariff is inconsistent with the considerations set out in this Article, they shall send appropriate notice to the designated airline in question. The aeronautical authorities sending this notice may request consultations with the aeronautical authorities of the other Contracting Party, and in doing so shall notify of the reasons for their dissatisfaction. Such consultations shall be held not later than 14 days after the date of receipt of the request.

Article 15 **Supply of Statistics**

The aeronautical authorities of either Contracting Party shall supply to the aeronautical authorities of the other Contracting Party, at their request, such information and statistics relating to the traffic carried on the agreed services by the designated airlines of the first Contracting Party to and from the territory of the other Contracting Party as may normally be prepared and submitted by the designated airlines to their National aeronautical authorities. Any additional statistical traffic data which the aeronautical authorities of one Contracting Party may desire from the aeronautical authorities of the other Contracting Party shall, upon request, be a subject of discussion and agreement between the aeronautical authorities of both Contracting Parties.

Article 16 **Consultations and Amendments**

1. Either Contracting Party may at any time request consultations with the other Contracting Party on the adherence, interpretation, application or amendment of this Agreement. Such consultations, which may be between the aeronautical authorities, shall begin within a period of 60 days from the date the other Contracting Party receives a written request, unless otherwise agreed by the Contracting Parties.

2. Any amendments to this Agreement shall be made in writing by mutual agreement of the Contracting Parties through the relevant protocol, which forms an integral part of the Agreement and enters into force pursuant to the provisions of Article 18 of this Agreement.

Article 17 **Settlement of Disputes**

1. Any dispute relating to the interpretation or application of the conditions of any provision of this Agreement shall be settled by the Contracting Parties through consultations and negotiations.

2. If the Contracting Parties fail to reach a settlement by consultations and negotiations, such a dispute may be submitted for consideration and final decision to an ad hoc Tribunal of three arbitrators, formed by agreement of the Contracting Parties.

3. Each Contracting Party shall nominate an arbitrator within a period of 60 days from the date of receipt by either Contracting Party of a notice, through diplomatic channels, requesting arbitration of the dispute by such a Tribunal, and these two arbitrators shall nominate by mutual agreement the third arbitrator, who after the approval by the Contracting Parties shall be the President of the Tribunal within a further period of 60 days.

If either Contracting Party fails to nominate its arbitrator within the period specified or if the third arbitrator has not been nominated in due time, the President of the ICAO Council may be requested by either Contracting Party to appoint an arbitrator or arbitrators from the Council's list of the qualified persons. In any case the third arbitrator shall not be a national of the States of the Contracting Parties.

4. Unless otherwise agreed upon by the Contracting Parties the Tribunal shall settle its own procedures and if necessary shall determine the place and language of arbitration.

5. Any decision made by the arbitral Tribunal shall be in writing, including the reasoning and shall be binding to both Contracting Parties.

6. Each Contracting Party shall individually bear the expenses of the arbitrator it has nominated as well as of its representation in the arbitral proceedings. All the other expenses, including the costs of the President of the Tribunal, shall be equally shared by the Contracting Parties.

7. If one Contracting Party fails to comply with the decision, referred to in paragraph 5 of this Article, the other Contracting Party may limit, withhold or revoke any rights which it has granted by virtue of this Agreement to the first Contracting Party.

Article 18

Entry into Force, Termination

1. This Agreement shall be concluded for an indefinite period and shall enter into force on the date of receipt of the latest written notification of the Contracting Parties on the completion of their internal legal procedures necessary for entry into

force of this Agreement.

2. Either Contracting Party may at any time after the entry into force of this Agreement give notice in writing through diplomatic channels to the other Contracting Party of its intention to terminate this Agreement. Such notice shall be simultaneously communicated to the other Contracting Party and to the ICAO. In such case this Agreement shall be terminated in 12 months after the date of receipt of the notice by the other Contracting Party, unless the notice of termination is withdrawn before the expiry of this period. In the absence of acknowledgement of receipt by the other Contracting Party, the notice shall be deemed to have been received in 14 days after receipt of the notice by the ICAO.

Article 19

Conformity with Multilateral Agreement

If an international multilateral air transport agreement comes into force in respect of both Contracting Parties, this Agreement shall be deemed to be amended accordingly.

Article 20

Registration

This Agreement and any amendments thereto shall be registered with the ICAO by the Hellenic Republic.

Upon entry into force of this Agreement, the Air Transport Agreement between the Government of Ukraine and the Government of the Hellenic Republic, signed at Kyiv on 15 December 1997, shall be terminated.

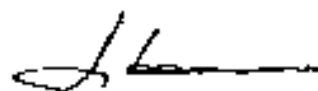
Done at ~~1997~~ this ~~6~~¹⁰ day of ~~October~~^{October} two thousand and ~~eleven~~^{eleven} in duplicate, in the Ukrainian, Greek and English languages, all the texts being equally authentic. In case of divergence of interpretation of this Agreement, the English text shall prevail.

FOR THE GOVERNMENT
OF THE HELLENIC REPUBLIC

Fofi Papadimitropoulou
Hellenic Civil Aviation Authority
Governor

FOR THE CABINET OF MINISTERS
OF UKRAINE

Anatolii Kolisnyk
Chairman of State Aviation
Administration of Ukraine

ANNEX 1

Section I. Route schedule

Routes to be operated by the designated airlines of Ukraine:

Points of departure	Intermediate points	Points of destination	Points beyond
Points in Ukraine	Any points	Athens, Thessaloniki and one point to be specified later	Any points

NOTE: No traffic may be picked up at an intermediate point to be set down in the territory of the Hellenic Republic nor picked up in the territory of the Hellenic Republic to be set down at a point beyond, and vice versa, except as may from time to time be jointly determined by the aeronautical authorities of the Contracting Parties.

Routes to be operated by the designated airlines of the Hellenic Republic:

Points of departure	Intermediate points	Points of destination	Points beyond
Points in the Hellenic Republic	Any points	Kyiv and two points to be specified later	Any points

NOTE: No traffic may be picked up at an intermediate point to be set down in the territory of Ukraine nor picked up in the territory of Ukraine to be set down at a point beyond, and vice versa, except as may from time to time be jointly determined by the aeronautical authorities of the Contracting Parties.

Section II. Intermediate points and/or points beyond

Any intermediate point and/or point beyond may be served by the designated airline of each Contracting Party in any combination and in any order (which may include servicing intermediate points as beyond points and beyond points as intermediate points).

Section III. Additional Conditions

The aeronautical authorities of both Contracting Parties may, by mutual agreement, determine the additional conditions for the operation of the agreed services on the routes specified in this Annex.

ANNEX 2

List of the States referred to in Article 3 and Article 4 of this Agreement:

- a) The Republic of Iceland (under the Agreement on the European Economic Area);
- b) The Principality of Liechtenstein (under the Agreement on the European Economic Area);
- c) The Kingdom of Norway (under the Agreement on the European Economic Area);
- d) The Swiss Confederation (under the Agreement between the European Community and Swiss Confederation on Air Transport).

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Συμφωνίας που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 18 αυτής.»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων: «Διαμόρφωση φιλικού αναπτυξιακού περιβάλλοντος για τις στρατηγικές και ιδιωτικές επενδύσεις και άλλες διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίαση της 28ης Μαρτίου του 2013 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε δύο συνεδριάσεις. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στην αυριανή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα και οι τροπολογίες σε μία ενότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε λάβει επιστολή από τον Γενικό Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Μπούρα, με την οποία ορίζεται ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος σε αυτό το νομοσχέδιο ο Βουλευτής κ. Ιορδάνης Τζαμτζής.

Επίσης, έχουμε λάβει επιστολή από τον Γενικό Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ κ. Μανιάτη, με την οποία ορίζεται ως ειδικός αγορητής ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Κεγκέρογλου.

Επιπλέον, από τον Γενικό Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Ελλήνων ορίζεται ως ειδική αγορήτρια η Βουλευτής κ. Ραχήλ Μακρή και ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος -που είναι μόνιμος βέβαια- ο κ. Επαμεινώνδας Μαριάς.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής κ. Χρήστος Παππάς με επιστολή του γνωστοποιεί στο Προεδρείο ότι ορίζει ειδική αγορήτρια τη Βουλευτή Β' Αθηνών κ. Ελένη Ζαρούλια.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Φώτιος Κουβέλης με επιστολή του μας γνωστοποιεί ότι ορίζει ως ειδική αγορήτρια τη Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης κ. Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατε-ρινάρη.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυρίδων Χαλβατζής με επιστολή του μας γνωστοποιεί ότι ορίζει ως ειδικό αγορητή τον Βουλευτή κ. Νικόλαο Καραθανασόπουλο.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα για τις στρατηγικές επενδύσεις έρχεται να αντιμετωπίσει όλες τις βασικές παθογένειες της ελληνικής πολιτείας που αντιμετώπισαν κατά καιρούς όσοι έρχονται να επενδύσουν στη χώρα μας.

Ποιες είναι αυτές οι παθογένειες; Είναι η δαιδαλώδης και κοστοβόρα γραφειοκρατία, η δραματική –πολλές φορές– καθυστέρηση στη λήψη των αποφάσεων, η αδυναμία του κράτους να εξασφαλίσει τη διαφάνεια και η έλλειψη σταθερού πλαισίου για όποιον –Ελληνα ή ξένο– έβαζε τα λεφτά του στη χώρα μας.

Οι παθογένειες αυτές είχαν ως αποτέλεσμα τα τελευταία χρόνια η χώρα μας να ακολουθήσει ένα εντελώς στρεβλό παραγωγικό μοντέλο, βασισμένο στον κρατισμό, που βασίστηκε σε δανεικά, δημιούργησε ένα διογκωμένο, εσωστρεφές, αναποτελεσματικό και σπάταλο κράτος, δαιμονοποίησε την ιδιωτική πρωτοβουλία και την επιχειρηματικότητα.

Αυτές τις στρεβλώσεις, που μας οδήγησαν στην αναπτυξιακή καχεξία, οφείλουμε σήμερα να αντιμετωπίσουμε και να αποκαταστήσουμε. Οφείλουμε, δηλαδή, να προχωρήσουμε σε ρυθμί-

σεις και μεταρρυθμίσεις που θα εξασφαλίζουν την τόνωση της επιχειρηματικότητας, θα εξασφαλίζουν τη δυνατότητα της χώρας να προσελκύει ξένες επενδύσεις, θα εξασφαλίζουν τη δυνατότητα στη χώρα να αυξάνει το ΑΕΠ της και να δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας.

Διότι, πάνω απ' όλα, έχουμε μια υποχρέωση. Αυτή η υποχρέωση είναι να διαμορφώσουμε ένα κράτος πιο αποτελεσματικό από αυτό που παραλάβαμε. Διότι το μοντέλο του κράτους που παραλάβαμε είναι ένα μοντέλο χρεοκοπημένο, το οποίο δεν είναι αναστάξιμο.

Αυτό πρέπει να γίνει τώρα και πρέπει να γίνει με ταχύτητα και αποτελεσματικότητα, ιδιαίτερα σε αυτήν την περίοδο, όπου τα δημόσια οικονομικά βρίσκονται σε μια τροχιά σταθεροποίησης, χωρίς όμως αυτό να σημαίνει ούτε ότι έχουμε ξεφύγει από τη ζώνη του κινδύνου ούτε ότι βρισκόμαστε σε περίοδο ευμάρειας. Ενδεχομένως αν είχαμε προλάβει να κάνουμε τέτοιες μεταρρυθμίσεις πριν από μερικά χρόνια, να μη χρειαζόταν σήμερα να νομοθετούμε τόσες πολλές αλλαγές και να επιβάλλουμε στη διοίκηση να τρέξει με ρυθμούς πρωτόγνωρους γι' αυτήν.

Πρέπει, όμως, να αντιμετωπίσουμε κι ένα επείγον θέμα, ένα κοινωνικό πρόβλημα, μια μάστιγα της νέας γενιάς. Αυτό το θέμα δεν είναι τίποτε άλλο παρά η ανεργία. Γι' αυτό και επιδιώκουμε να φέρουμε σήμερα όσες περισσότερες επενδύσεις μπορούμε στη χώρα, επενδύσεις που δεν θα προσφέρουν, όμως, θέσεις εργασίας που μπορεί να αποδειχθούν πρόσκαιρες, επειδή ένα «παράθυράκι» νόμου, μια ειδική επιδότηση σε μια περιοχή μπόρεσε να δημιουργήσει κάποιες θέσεις εργασίας και που, μόλις τελειώσουν τα ευρωπαϊκά χρήματα, μπορεί να μεταναστεύσουν.

Γι' αυτό χρειαζόμαστε επενδύσεις οι οποίες θα δημιουργούν θέσεις εργασίας εντάσεως κεφαλαίου, με στρατηγικό χαρακτήρα, ώστε πραγματικά να αξιοποιήσουμε τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας μας και των ανθρώπων της.

Ο νέος επενδυτικός νόμος σε όλα αυτά προσπαθεί να απαντήσει. Νομίζω ότι απαντάει με πληρότητα, γιατί, πρώτα απ' όλα, εντάγει την ταχύτητα και την ευελιξία, κάτι που έλειπε χρόνια για τις στρατηγικές επενδύσεις.

Συστήνεται η Γενική Διεύθυνση Στρατηγικών Επενδύσεων και η υπηρεσία μίας στάσης, η οποία θα χειρίζεται συνολικά τις αιτήσεις των στρατηγικών επενδύσεων.

Με τον τρόπο αυτό σε μία γενική γραμματοειδή υπάγεται το σύνολο των αρμοδιοτήτων των σχετικών με τις στρατηγικές και ιδιωτικές επενδύσεις, για την υλοποίηση και το συντονισμό μιας ενιαίας επενδυτικής και αναπτυξιακής πολιτικής, με στόχο πάντα την απλοποίηση των αδειοδοτικών διαδικασιών και την επιτάχυνση των επωφελών για τη χώρα επενδύσεων.

Παράλληλα, μειώνουμε τη γραφειοκρατία και απλοποιούμε τις διαδικασίες, γιατί καταργείται η υποχρέωση κατάθεσης εγγυητικής επιστολής συμμετοχής για την αξιολόγηση της οποίας επένδυσης η βέβαια προωθείται η αύξηση της διαχειριστικής αμοιβής, που πηγαίνει στο «Invest in Greece», την κρατική εταιρεία, η οποία θα καταβάλλεται σε δύο στάδια και βέβαια σε συνάρτηση πάντοτε με την εξέλιξη της επένδυσης.

Η έκδοση της «πολυάδειας» υποκαθιστά την υποχρέωση του στρατηγικού επενδυτή να απευθύνεται σε πολλές διαφορετικές υπηρεσίες, με ό,τι αυτό σημαίνει. Γιατί έχουμε ζήσει πολλά παρατάγους στη χώρα, όπου μία υπογραφή μπορεί να κοστίζει πάρα πολύ χρόνο και ενδεχομένως χρήμα στον όποιον θέλει να την αποκτήσει.

Ενθαρρύνουμε τους επενδυτές, γιατί δίνουμε έμφαση στη δυνατότητα εισαγωγής φορολογικών κινήτρων για την ανάπτυξη των στρατηγικών επενδύσεων, στο πλαίσιο πάντα των κανόνων του Κοινοτικού Δικαίου.

Παράλληλα, παρέχουμε τη δυνατότητα χαρακτηρισμού ήδη λειτουργουσών επιχειρήσεων ως στρατηγικών επενδύσεων και μπορούμε να τις υπαγάγουμε στο υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο, εφόσον πληρούν συγκεκριμένες προϋποθέσεις, κριτήρια και άλλες ρυθμίσεις που τίθενται απ' αυτόν εδώ το νόμο.

Διευκολύνονται οι επενδυτές τρίτων χωρών να έρθουν και να λειτουργήσουν εδώ την επιχείρησή τους, αφού τους δίνουμε άδεια παραμονής για ένα χρόνο. Και βέβαια δίνουμε άδεια παραμονής και στους εκπροσώπους τους.

Και βέβαια εισάγουμε κάτι το οποίο έπρεπε να είχε εισαχθεί εδώ και πάρα πολλά χρόνια στην ελληνική έννομη τάξη, δηλαδή την παροχή πολύχρονης άδειας παραμονής σε όσους έρχονται και αγοράζουν ακίνητη περιουσία. Και χαίρομαι που η Κυβέρνηση έκανε δεκτές τις παρατηρήσεις και το χαμηλότερο όριο για την αγορά ακίνητης περιουσίας από υπηκόους άλλων χωρών κατέβηκε στις 250.000 ευρώ από τις 300.000 ευρώ. Νομίζω ότι δίνουμε έτσι τη δυνατότητα σε πλούσιους ανά τον πλανήτη να αγοράσουν ακίνητη περιουσία στη χώρα, παραθεριστική κατοικία ή δεύτερη κατοικία και να ξεφύγουν από τις πολύπλοκες διαδικασίες για την απόκτηση μίας βίτσας, που προβλέπονται από τη Συνθήκη Σένγκεν.

Και βέβαια προχωράμε στην ενίσχυση της διαφάνειας και στη διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος, γιατί εισάγονται διατάξεις που αναμένεται να ενισχύσουν τη ρευστότητα των επενδύσεων. Η πρόβλεψη για προκαταβολή ολοκλήρου του ποσού της επιδότησης κατά την έναρξη της επένδυσης αποτελεί ένα κίνητρο. Παράλληλα, η συνακόλουθη υποχρέωση για καταβολή εγγυητικής επιστολής σε ό,τι αφορά αυτό το ποσό που θα εισπραχθεί, διασφαλίζει το δημόσιο συμφέρον.

Προχωράει, όμως, το νομοσχέδιο αυτό και σε άλλες ρυθμίσεις, πέρα από την ενίσχυση των επενδύσεων, πολύ σημαντικές, όπως είναι η αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, η αξιοποίηση του παραλιακού μετώπου της Αττικής. Διότι συστήνεται η «ΠΑΡΑΚΤΙΟ ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ Α.Ε.», που υποκαθιστά το σύνολο των δημοσίων οργανισμών και φορέων στην απόκτηση της παραλίας της Αττικής. Εγώ χαίρομαι, γιατί είναι μία πρόταση που από το 2007 έχω υποστηρίξει και χαίρομαι που έρχεται, έστω και με τους περιορισμούς που σήμερα έχουν επιβληθεί από μνημονιακές υποχρεώσεις στην αξιοποίηση αυτής της περιουσίας.

Και χαίρομαι και για κάτι άλλο, για το ότι όλοι οι εκπρόσωποι των τοπικών φορέων του Λεκανοπεδίου, τους οποίους ακούσαμε στην επιτροπή, στάθηκαν από θετικά έως αδιάφορα σ' αυτήν τη ρύθμιση. Κανένας δεν εξέφρασε ρητές και ουσιαστικές αντιρρήσεις. Αυτό δείχνει ότι είναι μία πρόταση που βρίσκεται στη σωστή κατεύθυνση, αρκεί να λειτουργήσει, λαμβάνοντας υπ' όψιν βεβαίως και τις ανάγκες των τοπικών κοινωνιών.

Παράλληλα, επιχειρείται να δοθεί μία μόνιμη λύση ως προς την ίδρυση, λειτουργία και εκμετάλλευση των υδατοδρομίων, έτσι ώστε ενδεχόμενοι ενδιαφερόμενοι πάροχοι τέτοιου είδους μεταφορών να μπορούν να προχωρήσουν απρόσκοπτα στην ανάπτυξη της δραστηριότητάς τους. Θυμόμαστε πριν από μερικά χρόνια με τυμπανοκρουσίες να εγκαινιάζονται τα πρώτα υδατοδρόμια στη χώρα, να διασυνδέονται νησιά που δεν είχαν αεροδρόμια -η Ιθάκη, για παράδειγμα- με άλλα νησιά, είτε του Ιονίου είτε με χώρους του κέντρου και μετά από μερικά χρόνια, λόγω της στρεβλώσεως της γραφειοκρατίας, να σταματάει αυτή η λειτουργία.

Είναι πολύ σημαντικό, λοιπόν, ιδιαίτερα για τις νησιωτικές περιοχές που δεν διαθέτουν αεροδρόμια, να καταστούν ευκόλως προσβάσιμες. Γιατί έτσι, όπου αναπτυχθούν αυτές οι μεταφορές, επιτυγχάνεται η ανάπτυξη της περιφέρειας, η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και η βελτίωση του μεταφορικού έργου.

Θα ήθελα να κάνω και ένα σχολιασμό για τον τρόπο με τον οποίο εξελίχθηκε η συζήτηση στην επιτροπή. Νομίζω ότι ήταν από τις πιο γόνιμες και δημιουργικές συζητήσεις. Πάρα πολλές από τις ρυθμίσεις που προτάθηκαν από τους Βουλευτές, είτε των κομμάτων που στηρίζουν την Κυβέρνηση είτε ακόμα και της Αντιπολίτευσης, έγιναν δεκτές στο υπό διαμόρφωση σχέδιο νόμου.

Θα σας πω χαρακτηριστικά ότι βελτιώθηκε σημαντικά η διάταξη για την αξιοποίηση της περιουσίας της εκκλησίας, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις ενστάσεις των τοπικών κοινωνιών, ιδιαίτερα του Πεντελικού. Μπορεί μάλιστα να βελτιωθεί λίγο παραπάνω ακόμα το άρθρο 4, παράγραφος 5, ώστε να κλείσουμε το οποιοδήποτε παράθυρο που μπορεί να δημιουργήσει ανασφάλεια στις τοπικές κοινωνίες. Και γιατί λέω ότι πρέπει να κλείσουμε το οποιοδήποτε παράθυρο που φέρνει ανασφάλεια στις τοπικές κοινωνίες; Γιατί, πέρα από το ό,τι προβλέπεται, η βασικότερη αλλαγή που θέλει να φέρει αυτός ο νόμος είναι η επαναφορά του κλίματος ασφάλειας και σταθερότητας προς τους επενδυτές.

Πρέπει να αντιληφθούμε ότι δεν έχει τόσο μεγάλη σημασία το

νομικό και θεσμικό μας πλαίσιο όσο το κλίμα πάνω στο οποίο πάμε να βασίσουμε την προσέλκυση ξένων και ελληνικών επενδύσεων. Γιατί, αν ανατρέξουμε στην ελληνική ιστορία, θα δούμε ότι στο παρελθόν είχαμε πολύ πετυχημένα παραδείγματα νομικού πλαισίου. Όταν, μάλιστα, αυτό συνδυαζόταν με την πολιτική βούληση, πετυχαίναμε πραγματικά να προσελκύσουμε επενδύσεις. Αναφέρομαι στις ρυθμίσεις του Συντάγματος του 1952, που όριζε ότι ένας εφάπαξ εκδιδόμενος νόμος για κάθε στρατηγική επένδυση ορίζει το πλαίσιο πάνω στο οποίο αυτό λειτουργεί. Και αυτό το εργαλείο χρησιμοποίησαν οι κυβερνήσεις του Κωνσταντίνου Καραμανλή και πετύχαμε ρυθμούς ανάπτυξης, που έφτασαν το 7% ετησίως στις δεκαετίες του 1950 και του 1960.

Όταν, λοιπόν, θέτουμε ως πολιτική και εθνική προτεραιότητα την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας, μπορούμε να πετύχουμε. Και μπορούμε να πετύχουμε όχι μόνο από την ψήφιση ρυθμίσεων μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, αλλά μπορούμε να το πετύχουμε, όταν εκφράσουμε αυτήν τη βούληση στην ίδια την κοινωνία και στην αγορά.

Ο νόμος δεν είναι τίποτε άλλο από ένα εργαλείο. Τα αποτελέσματα όμως, αυτών που προβλέπει έρχονται και υλοποιούνται μόνο με την εφαρμογή του, τη σωστή εφαρμογή του, την έγκυρη εφαρμογή του. Κανείς επενδυτής δεν δείχνει εμπιστοσύνη σε μία χώρα, όταν η ίδια η χώρα από μόνη της δεν εμπιστεύεται το θεσμικό της πλαίσιο και έχουμε δει να ψηφίζουμε νόμους, οι οποίοι τελικά να κρίνονται ατελέσφοροι, μη λειτουργικοί και μη εφαρμόσιμοι.

Κανένας επενδυτής, όμως, δεν μπορεί να έλθει στη χώρα να επενδύσει, όταν σε κάθε προσπάθειά του βλέπει αντιδράσεις, οι οποίες πολλές φορές φτάνουν στις ενέργειες που καλύπτονται πίσω από «κουκούλες». Κανείς επενδυτής δεν βάζει εύκολα τα λεφτά του σε μία χώρα, όταν βλέπει πολιτικές δυνάμεις να χαρακτηρίζουν τον οποιονδήποτε διεθνή επενδυτή ως διεθνές «λαμόγιο» και, παράλληλα, να ισχυρίζονται δημοσίως ότι, όταν και εφόσον καταλάβουν την εξουσία και αναλάβουν τη διακυβέρνηση, θα διώξουν αυτές τις επενδύσεις, θα επανακρατικοποιήσουν τις αποκρατικοποιημένες εταιρείες, θα αλλάξουν το θεσμικό πλαίσιο προς το δυσμενέστερο για τον οποιονδήποτε επενδυτή έχει έλθει και έχει κάνει αυτήν τη στρατηγική επένδυση στη χώρα, που δημιουργεί ΑΕΠ, θέσεις εργασίας και ανάπτυξη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα την ανοχή σας.

Ας είμαστε ειλικρινείς με τον εαυτό μας. Τη δημιουργία ενός επενδυτικού κλίματος, δεν μπορεί να το πετύχει από μόνη της μια κυβέρνηση. Πρέπει να το πετύχει το σύνολο της κοινωνίας, για να μπορέσουμε να πούμε ότι δίνουμε στους νέους μας μία δυνατότητα για καλύτερο αύριο, για να πούμε στα νέα παιδιά - που σήμερα μεταναστεύουν σε άλλες χώρες της Ευρώπης ή της Ασίας ή της Ωκεανίας- ότι εδώ μπορείτε να βρείτε την εργασία που θέτετε να ανταμείψετε, ότι εδώ η επιχειρηματική σας πρόταση μπορεί να υλοποιηθεί, ότι εδώ η χώρα αυτή διαθέτει ένα έμφυχο δυναμικό, το καλύτερο που είχε ποτέ στην ιστορία της, το πιο καλά μορφωμένο, το οποίο μπορεί να αποτελέσει το βασικό εργαλείο μαζί με τις πλουτοπαραγωγικές πηγές της χώρας και το γεωφυσικό της πλούτο ως πηγή για περαιτέρω έσοδα αλλά και πηγή για ανάπτυξη και ευημερία.

Φίλες και φίλοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ σας καλώ όχι να υπερψηφίσετε το νομοσχέδιο, γιατί ξέρω ότι οι ιδεολογικές αγκυλώσεις θα σας εμποδίσουν, η στρεβλή λογική γύρω από τις ιδιωτικές επενδύσεις θα σας αποτρέψει. Εγώ θα σας προκαλέσω, όμως, να είστε μαζί στην υλοποίησή του, γιατί αυτό θα απαντήσει στην επενδυτική καχεξία της χώρας και θα απαντήσει η σωστή υλοποίησή του και στο μεγάλο πρόβλημα της κοινωνίας μας και αυτό είναι της μεγάλης, δυσθεώρητης και κοινωνικά απαράδεκτης ανεργίας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς, κύριε Βαρβιτσιώτη.

Ο συνάδελφος εισηγητής από τον ΣΥΡΙΖΑ κ. Σταθάκης έχει το λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ: Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, πιθανότατα εγώ και ο κ. Βαρβιτσιώτης ζούμε σε διαφορετική χώρα, διότι είπε ότι σήμερα καλείται το παρόν νομοσχέδιο να λύσει τις παθογένειες και τα χρονίζοντα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας, τα οποία τα εντόπισε σε δύο: σε ένα υπερτροφικό, γραφειοκρατικό και φιλάσθενο κράτος και σε μία ιδιωτική πρωτοβουλία, η οποία καταπιέζεται ασύστολα από όλα τα προηγούμενα συν τις πολιτικές κακοδαιμονίες, που υπονόησε ότι είναι ο ΣΥΡΙΖΑ ή κάτι παρεμφερές. Εντούτοις, στη χώρα στην οποία ζούμε, θα ήθελα να υπενθυμίσω τα εξής:

Πρώτον, από το 1995 έως το 2008 η χώρα μας είχε το απόλυτο ρεκόρ ιδιωτικοποιήσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με εξαίρεση την Πορτογαλία.

Δεύτερον, η οικονομία αυτή φιλελευθεροποιήθηκε πλήρως, εφαρμόζοντας το σύνολο σχεδόν των ρυθμίσεων που προβλεπόταν από τις ρυθμίσεις περί παγκοσμιοποίησης, τη Συνθήκη της Ουάσιγκτον κ.ο.κ..

Τρίτον, σε αυτήν την οικονομία οι ιδιωτικές επενδύσεις και ο ρυθμός ανάπτυξης της οικονομίας ήταν ο μεγαλύτερος στην Ευρωπαϊκή Ένωση από το 1996 έως το 2004.

Συνεπώς, εφόσον συνέβαιναν όλα αυτά, υπάρχει μια λογική ανακολουθία. Υπενθυμίζω ότι τότε αποφασίσαμε και φτιάξαμε ένα αναπτυξιακό μοντέλο, το οποίο έλεγε τα εξής:

Πρώτον, βάζουμε το τραπεζικό σύστημα, το οποίο ιδιωτικοποιήσαμε στο σύνολό του -με εξαίρεση τις δύο μικρές τράπεζες- στο επίκεντρο της οικονομίας.

Δεύτερον, το τραπεζικό σύστημα καθοδηγεί την ανάπτυξη, διοχετεύοντας τους πόρους σε όλες τις δραστηριότητες που θεωρεί πιο αποδοτικές.

Τρίτον, η ελληνική οικονομία και οι ελληνικές επιχειρήσεις, απελευθερωμένες πλέον, θα αναπτυχθούν στη νέα ενδοχώρα, τα Βαλκάνια, την Ανατολική Ευρώπη και την Τουρκία. Αυτό έκαναν οι τράπεζες, οι κατασκευαστικές εταιρείες και πολλές άλλες.

Τέταρτον, διαλύουμε όλους τους αναπτυξιακούς θεσμούς που έχει η ελληνική οικονομία, κάθε είδους και μορφής, όλες τις δραστηριότητες, τράπεζες ειδικού σκοπού, ΕΤΒΑ, ΕΟΜΜΕΧ, ΕΛ-ΚΕΠΑ, ΚΕΠΕ, το σύνολο των αναπτυξιακών θεσμών. Γιατί; Διότι δεν χρειαζόμαστε πλέον σχεδιασμό, δεν χρειαζόμαστε στοχεύσεις. Αυτά έκανε η ελληνική οικονομία και δεν την εμπόδιζε να τα κάνει ούτε η γραφειοκρατία του δημοσίου ούτε το υπερτροφικό κράτος ούτε τίποτα από αυτά.

Αυτό το μοντέλο κατέρρευσε το 2008 και όχι ένα φανταστικό μοντέλο το οποίο φτιάχνουμε, ότι ήταν το κράτος που οδήγησε στην κρίση το 2008. Αυτό το μοντέλο κατέρρευσε. Αυτή η κρίση του μοντέλου μάς επαναφέρει σε μία λύση, η οποία είναι η ίδια που οδήγησε στην κρίση. Και η λύση που προτείνει και ο αναπτυξιακός νόμος είναι ακριβώς η ίδια.

Θα ήθελα να σας θέσω ένα ερώτημα. Το μνημόνιο το έχουμε ταυτίσει με τη δημοσιονομική προσαρμογή και τη βίαιη περικοπή των ελλειμμάτων στο 20% του ΑΕΠ μέσα σε τρία χρόνια. Είναι ένα ακραίο πρόγραμμα που δεν περπατάει. Έχει αναπτυξιακή ατζέντα το μνημόνιο; Έχει και είναι πλήρως αποτυχημένη. Ποια είναι η αναπτυξιακή ατζέντα του μνημονίου;

Πρώτον, είναι οι ιδιωτικοποιήσεις. Αν έχω δίκιο εγώ, τότε το μνημόνιο έχει ένα πρόβλημα να βρει και να κάνει ιδιωτικοποιήσεις, διότι μας είπε στην αρχή ότι θα κάνει ιδιωτικοποιήσεις 50 δισεκατομμυρίων. Μετά διαπίστωσε ότι δεν υπάρχουν τόσες κρατικές εταιρείες στην Ελλάδα, για την ακρίβεια έχουμε τον μικρότερο κρατικό επιχειρηματικό τομέα στην Ευρώπη. Η Γερμανία έχει και κρατικές τράπεζες και δεκάδες κρατικές επιχειρήσεις κ.ο.κ. και κρατικές τράπεζες ειδικού σκοπού. Στην Ελλάδα δεν έχει μείνει τίποτα.

Όταν πήγαν να φτιάξουν τον κατάλογο των ιδιωτικοποιήσεων, λοιπόν, διαπίστωσαν ότι οι κρατικές εταιρείες στην Ελλάδα είναι κοινής ωφέλειας, υπάρχουν δύο συμμετοχές στις εταιρείες πετρελαίου, ένα μονοπώλιο τζόγου. Όλα αυτά, όμως, δεν βγάζουν τα 50 δισεκατομμύρια.

Άρα κατεβάσατε τον στόχο των ιδιωτικοποιήσεων εσείς, η τρικομματική Κυβέρνηση, στα 10 δισεκατομμύρια. Φέτος λέτε ότι θα γίνουν 2,5 δισεκατομμύρια και συμπεριλαμβανέτε τα πιο κερδοφόρα κομμάτια.

Επομένως πού είναι το πρόγραμμα των ιδιωτικοποιήσεων σε αυτόν τον υπερτροφικό κρατικό επιχειρηματικό τομέα της Ελλάδας; Απλώς δεν υπάρχει. Ελλείψει αυτού, συνελήφθη μια δεύτερη ιδέα από το μνημόνιο, ότι, αφού δεν έχουν επιχειρήσεις, θα πουλήσουμε τη γη τους. Μας είπαν: «Αξιοποιήστε τη γη σας!». Μόνο που η αξιοποίηση της γης έθεσε ένα δεύτερο υπαρξιακό πρόβλημα. Το δημόσιο, το υπερτροφικό και το υπερφορτωμένο, έχει τέσσερα οικόπεδα, δεν έχει εκατοντάδες. Έχει εβδομήντα χιλιάδες μικροοικόπεδα, αλλά τέσσερα μεγάλα, το Ελληνικό, την πρώην αμερικανική βάση στη Σούδα, στην Κέρκυρα αυτό που επιχειρήσατε να ιδιωτικοποιήσετε και το Αφάντου της Ρόδου. Συγκροτούν αυτά αναπτυξιακή στρατηγική;

Το επόμενο, λοιπόν, θέμα είναι ότι η αποτυχία του προγράμματος των ιδιωτικοποιήσεων έφερε μια δεύτερη αναπτυξιακή ατζέντα του μνημονίου, που λέει «μείωση μισθών, ελαστικές σχέσεις εργασίας, απελευθέρωση επαγγελματιών» -οι ειδικές οικονομικές ζώνες αποσύρθηκαν, ήταν ακραία θέση- και ότι όλα αυτά θα φέρουν επενδύσεις.

Το αποτέλεσμα είναι ότι μέχρι στιγμής το μνημόνιο, παρά το γεγονός ότι το μνημόνιο έβαλε όλο το πακέτο και των ιδιωτικοποιήσεων -και απέτυχε- έβαλε το θεσμό των fast track -και απέτυχε- έριξε τους μισθούς, διέλυσε τις ελαστικές σχέσεις εργασίας, τίποτα από όλα αυτά δεν παρήγαγε επενδύσεις και ανάπτυξη. Αν το μνημόνιο απέτυχε στα δημοσιονομικά, η τραγωδία του μνημονίου είναι η αναπτυξιακή του ατζέντα. Και σε αυτήν την αναπτυξιακή ατζέντα της τραγωδίας του μνημονίου έρχεται σήμερα αυτός «επενδυτικός νόμος» να ισχυρισθεί ότι θα θεραπεύσει τα προβλήματα αυτής της μνημονιακής πολιτικής στην ανάπτυξη, η οποία -επαναλαμβάνω- είναι εκτός τόπου και χρόνου.

Και θα εξηγήσω αμέσως το γιατί. Ποια είναι η κεντρική ιδέα; Να διαλύσουν τις εργασιακές σχέσεις, να κάνουν τους μισθούς 300 ευρώ. Θα υπάρξουν επενδύσεις; Η απάντηση είναι «όχι» και ο λόγος είναι πάρα πολύ απλός. Το μοντέλο, το οποίο προτείνεται, τουλάχιστον από τους εταίρους μας, είναι ότι, αν συμπιεστεί η ελληνική κοινωνία και φτάσει σε επίπεδο στο οποίο θα είναι πολύ χαμηλοί οι μισθοί, θα μπορέσει να ανταγωνιστεί γειτονικές χώρες -όπως η Βουλγαρία, η Τουρκία και άλλες- και άρα θα προσελκύσει επενδύσεις, οι οποίες θα αναζωογονήσουν την ελληνική οικονομία.

Είναι αυτή η σκέψη σωστή; Είναι λάθος. Γιατί το εργατικό δυναμικό της χώρας, οι νέοι από είκοσι, είκοσι τριών, τριάντα έως τριάντα πέντε χρονών έχουν πολύ συγκεκριμένα χαρακτηριστικά: ο ένας στους δύο είναι πτυχιούχος ΑΕΙ. Μπορεί να δοκιμάσουμε σήμερα στην Ελλάδα την επιστροφή σε τέτοιο μοντέλο; Δεν υπάρχουν οι άνθρωποι, είναι άλλο το ανθρώπινο δυναμικό. Το ανθρώπινο δυναμικό δεν θα συμφωνήσουμε όλοι ότι είναι η βάση για να συζητήσουμε κάποια ανάπτυξη μιας χώρας; Από το ανθρώπινο δυναμικό ξεκινάς, δεν ξεκινάς αφαιρετικά.

Αυτό, λοιπόν, το ανθρώπινο δυναμικό, δεν έχει καμία σχέση με εκείνο το μοντέλο της αναπτυξιακής ατζέντας που το μνημόνιο συστηματικά έχει στο επίκεντρό του, με τη γνωστή θεωρία περί χαμηλής παραγωγικότητας στην Ελλάδα, περί υψηλών μισθών, περί της ανάγκης να προσαρμοστεί όλο το σύστημα σε χαμηλούς μισθούς και ένα εργατικό δυναμικό έτοιμο να προσφέρει σε ένα ευέλικτο, αντιγραφειοκρατικό πλαίσιο, την αναζωογόνηση των επενδύσεων.

Κλείνω την εισαγωγή μου λέγοντας το πολύ απλό: το πρόβλημα με την αναπτυξιακή ατζέντα του μνημονίου είναι ότι είναι λάθος, δεν πρόκειται να δουλέψει, όσες ρυθμίσεις και όσοι νόμοι και όσες απελευθερώσεις και όσες ελαστικοποιήσεις και όσες μειώσεις των μισθών και να γίνουν. Ακόμη και κατάργηση της γραφειοκρατίας να υπάρξει -και αύριο ακόμα αν μοιράσετε ελεύθερα τις επενδυτικές άδειες- το μοντέλο είναι λάθος και θα αποτύχει.

Ποια θα ήταν η απάντηση; Η απάντηση θα ήταν να ξανακάνουμε αυτά που δεν κάναμε όχι τώρα, αλλά και αυτά που δεν κάναμε και τα προηγούμενα δεκαπέντε χρόνια, όταν θεωρήσαμε ότι ο αυτόματος πιλότος θα κινήσει την οικονομία προς μια κατεύθυνση. Και αυτά που δεν κάναμε τότε -και που πρέπει να κάνουμε τώρα- είναι ακριβώς τα αντίθετα.

Πρώτον, λοιπόν, να συμφωνήσουμε τι σημαίνει παραγωγική

ανασυγκρότηση της ελληνικής οικονομίας, ποια είναι αυτά τα πραγματικά της πλεονεκτήματα, τα οποία ξεχάσαμε στον αυτόματο πιλότο και στα οποία σήμερα πρέπει να επικεντρωθούμε.

Δεύτερον, αν έχουμε αυτά τα συγκριτικά πλεονεκτήματα –στη γεωργία, στη μεταποίηση, στον τουρισμό, στην τεχνολογία, στο ανθρώπινο δυναμικό μας κ.λπ.- ποιος είναι ο τρόπος, ποια είναι τα εργαλεία, ποιες είναι οι διαδικασίες με τις οποίες θα κινηθούμε προς τα εκεί; Αν κάναμε τόσο τραγικά λάθη στο παρελθόν και χρειαζόμαστε νέους θεσμούς για να τα κάνουμε, να τους στήσουμε σήμερα, να τους στήσουμε χθες.

Να συναποφασίσουμε, λοιπόν, ποια είναι η κατεύθυνση της ελληνικής οικονομίας –συμβατή, λογική, συντεταγμένη- και να κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας, για να προχωρήσουμε προς αυτήν την κατεύθυνση.

Έρχομαι τώρα στο κρίσιμο θέμα της σημερινής συζήτησής μας, που είναι ο επενδυτικός νόμος. Τι κάνει ο επενδυτικός νόμος; Τίποτα απ' όλα αυτά που υπονόησα ότι πρέπει να είναι ο σχεδιασμός της χώρας και η επικέντρωσή της. Κάνει μια απλή γενίκευση, στρατηγικές επενδύσεις. Πώς ορίζονται οι στρατηγικές επενδύσεις; Μη σκεφτείτε τίποτε σύνθετο. Ορίζονται μόνο με δύο κριτήρια: το ύψος της επένδυσης και το ελάχιστο μέγεθος απασχόλησης. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι καλούμαστε σήμερα να ορίσουμε τη στρατηγική επένδυση, αποστασιοποιημένοι από οποιαδήποτε αίσθηση της κατεύθυνσης που θέλουμε να κινηθεί η ελληνική οικονομία.

Στην αναπτυξιακή συζήτηση, στη θεωρία, λένε κάτι απλό: Εάν θέλεις έναν αναπτυξιακό νόμο ο οποίος να ενθαρρύνει μία τάση, η οποία υπάρχει ήδη στην οικονομία, φτιάξε έναν ουδέτερο αναπτυξιακό νόμο. Αλλά αυτός τι κάνει; Επιδοτεί επενδύσεις οι οποίες ούτως ή άλλως θα γίνονταν –είτε υπήρχε αναπτυξιακός νόμος είτε όχι- και αφαιρεί, αδυνατίζει επενδύσεις οι οποίες έπρεπε να γίνουν για διάφορους λόγους, που συναποφασίζουμε.

Άρα, εάν δεν υπάρχει κανένα κλαδικό τεχνολογικό κριτήριο, κριτήριο απασχόλησης, κριτήριο προσδιορισμού του τι είναι στρατηγικό για μία οικονομία, φτιάχνουμε ένα νόμο όπου στρατηγική επένδυση είναι το οτιδήποτε. Αυτό διαπνέει το σύνολο του νομοσχεδίου. Είναι αδιάφορο για το νομοθέτη και για την τρικομματική Κυβέρνηση εάν θα επιδοτήσουμε ένα πάρκινγκ ή μία εταιρεία υψηλής τεχνολογίας. Τους είναι παντελώς αδιάφορο. Δεν τους ενδιαφέρει! Τα χειρίζεται ως να ήταν ακριβώς το ίδιο πράγμα για την ελληνική οικονομία. Τι δεν έχει; Δεν έχει κανένα άξιο λόγο κριτήριο, το οποίο να δημιουργεί στοχεύσεις και μία κατεύθυνση στήριξης –που θα έπρεπε να υπάρχει- για αναπτυξιακούς, κοινωνικούς ή άλλους λόγους.

Δεύτερο πρόβλημα είναι το πρόβλημα της γραφειοκρατίας. Λύνεται διά της υπερσυγκέντρωσης της γραφειοκρατίας σε ένα πρόσωπο και σε ένα σημείο. Φαντάζεστε και φαντάζομαι ότι, όταν έχεις ένα πρόβλημα γραφειοκρατίας, το λύνεις μεταρρυθμίζοντας τη γραφειοκρατία, όχι μεταφέροντας τη γραφειοκρατία, που έχεις σε πολλά σημεία, σε ένα. Αυτός δεν είναι τρόπος επίλυσης.

Όλοι αναγνωρίζουμε ότι υπάρχει ένα πρόβλημα γραφειοκρατίας, υπάρχει και ένα πρόβλημα διαφάνειας και υπάρχουν και δεκάδες παθογένειες στη Δημόσια Διοίκηση. Καμμία αλλαγή στη Δημόσια Διοίκηση δεν φέρνει αυτού του τύπου το νομοσχέδιο. Απλώς λέει «ελάτε όλοι στο Υπουργείο Ανάπτυξης. Ο υπερ-Υπουργός» Ανάπτυξης θα έχει και Τμήμα Περιβάλλοντος και Τμήμα Αρχαιολογίας» –συναρμολογητές άλλων Υπουργείων- και τμήμα το ένα και τμήμα το άλλο και αυτό θα λύσει το πρόβλημα.

Είναι αυτός τρόπος επίλυσης του προβλήματος; Όχι. Είναι το κατάλληλο εργαλείο για να κάνουμε και να διευκολύνουμε τις επενδύσεις η υπερσυγκέντρωση σε ένα σημείο. Μήπως θα έπρεπε να σκεφτούμε πιο αποκεντρωμένα συστήματα διαχείρισης και επίλυσης αυτού του προβλήματος;

Τρίτο πρόβλημα. Καμμία από τις παθογένειες του ελληνικού συστήματός μας δεν επιλύεται με αυτόν το νόμο. Αυτό σημαίνει κάτι εξαιρετικά απλό: Ο επενδυτικός νόμος είναι άκυρος, ανεργός, απόλυτα προβληματικός, όταν λειτουργεί χωρίς χωροταξικό σχεδιασμό, χωρίς φορολογικό σύστημα, χωρίς κανένα μηχανισμό σταθερότητας στο σύνολο της οικονομίας.

Ανακεφαλαιώνω με δύο συνοπτικές επισημάνσεις για τις τρο-

πολογίες. Κάποιες θετικές τροπολογίες υπήρξαν. Δεν μπορώ να σταθώ αναλυτικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Μήπως, επειδή τώρα είμαστε στη συζήτηση επί της αρχής, θέλετε τις τροπολογίες να τις κρίνετε όταν θα μιλάμε για τα άρθρα, που θα γίνει ιδιαίτερη συζήτηση;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε. Θα επανέλθω.

Ανακεφαλαιώνω: Είναι ένας επενδυτικός νόμος, ο οποίος δεν θεραπεύει κανένα πρόβλημα. Είναι καθολικός και χωρίς κριτήρια. Σε μία περίοδο δημοσιονομικής κρίσης αυτός ο νόμος είναι δύσκολο να λειτουργήσει.

Υπενθυμίζω ότι ο νόμος, χωρίς να θέτει ιεραρχήσεις και κριτήρια, ουσιαστικά κινδυνεύει και υπό ορισμένες συνθήκες σίγουρα θα φτάσει σε μία αδυναμία εξυπηρέτησης του ίδιου του νόμου, του ίδιου του χαρακτήρα του.

Είναι εκτός τόπου και χρόνου, σε σχέση με τις σημερινές πραγματικές ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας. Είναι ένας αναπτυξιακός νόμος που δεν θεραπεύει το μεγάλο πρόβλημα και το μεγάλο πρόβλημα είναι η αναπτυξιακή ατζέντα του μηνονίου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΠΑΣΟΚ κ. Κεγκερογλου για δεκαπέντε λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εν μέσω της κρίσης που βιώνει η χώρα και η κοινωνία, συζητάμε ένα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο, τουλάχιστον ως προς το θέμα του, γιατί η διαμόρφωση ενός φιλικού, αναπτυξιακού και επιχειρηματικού περιβάλλοντος αποτελεί προϋπόθεση για την αντιμετώπιση της ύφεσης και της συνεχώς αυξανόμενης ανεργίας.

Το νομοσχέδιο κινείται σε θετική κατεύθυνση, παρ' ότι αναπτυξιακός νόμος υπάρχει και αυτό που έπρεπε να γίνει είναι η ενεργοποίησή του. Πρέπει να προχωρήσουμε με εντατικούς ρυθμούς, προκειμένου να αντιμετωπίσουμε τα μεγάλα προβλήματα, να βγούμε στο ξέφωτο και να αφήσουμε πίσω την κρίση και τα μνημόνια.

Το ΠΑΣΟΚ έχει καταθέσει ολοκληρωμένη πρόταση, το Εθνικό Σχέδιο Ανασυγκρότησης, που πρέπει να γίνει ο οδικός χάρτης της χώρας για να πετύχουμε την οικονομική, κοινωνική και εθνική ανάκαμψη. Πιστεύουμε ακράδαντα ότι το πρόγραμμα προσαρμογής και οι περιοριστικές πολιτικές έχουν δώσει ό,τι ήταν να δώσουν. Πλέον χρειάζεται να αντιμετωπίσουμε τα πραγματικά αίτια της κρίσης, τη ρίζα του κακού. Ποια είναι όμως αυτά; Τι προηγήθηκε της κρίσης;

Όλα αυτά που προηγήθηκαν είναι η πραγματική αιτία του κακού. Πρώτα απ' όλα, η μετάλλαξη του αναπτυξιακού και παραγωγικού προτύπου σε καταναλωτικό και μεταπρατικό, το στρεβλό μοντέλο διακυβέρνησης και ο τρόπος διαχείρισης των δημοσίων υποθέσεων, όπως επίσης το πολυδαίδαλο θεσμικό και νομικό πλαίσιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μείωση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας, η αποσάθρωση της παραγωγικής βάσης της χώρας, το παραγωγικό κενό που δημιουργήθηκε προσέθεταν συνεχώς νέες δανειακές ανάγκες μέχρι αδυναμίας εξυπηρέτησης του δημόσιου χρέους που συσσωρεύτηκε.

Αυτό δεν ήταν ένα στιγμιαίο γεγονός του 2010. Είναι διαχρονικό αποτέλεσμα του αντιπαραγωγικού και αντιεπενδυτικού καρτέλ, που λειτουργήσε σε πολιτικό, θεσμικό και κοινωνικό επίπεδο. Η εξαετία, βεβαίως, του εκτροχιασμού έπαιξε καταλυτικό ρόλο στο αποτέλεσμα.

Οδηγηθήκαμε στο αδιέξοδο, γιατί γκρεμίσαμε εργοστάσια και βιοτεχνίες, μειώσαμε αγροτική παραγωγή, καταναλώναμε όλο και περισσότερα εισαγόμενα και εμποδίζαμε να γίνουν νέες παραγωγικές επενδύσεις. Οι εισαγωγές έφταναν να είναι τριπλάσιες από τις εξαγωγές. Το αντιπαραγωγικό καρτέλ, για το οποίο έχω μιλήσει πολλές φορές, λειτουργήσε ενάντια στους παραγωγούς και τους δημιουργούς. Πολλοί επέμειναν και πέτυχαν.

Βέβαια, το πρόβλημα δεν είναι μόνο εσωτερικό, δεν είναι μόνο από τις πολιτικές και τις αντιλήψεις στη χώρα μας. Η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση ευλόγησε με τις πολιτικές της τη μείωση της πα-

ραγωγής σε όλους τους τομείς. Η πλήρης αποσύνδεση των επιδοτήσεων από την αγροτική παραγωγή εφησύχασε τους αγρότες, που εγκατέλειψαν σε σημαντικό βαθμό την παραγωγή. Δεν προτάχθηκε μια εθνική παραγωγική πολιτική.

Η μεγαλοαστική τάξη από τη βιομηχανία πέρασε στις μεταπρατικές εισαγωγές και στα νέα πεδία του «καζίνο-καπιταλισμού». Πολλές μικρομεσαίες επιχειρήσεις δεν άντεξαν τον εξωτερικό ανταγωνισμό και μετατράπηκαν ή αντικαταστάθηκαν από εμπορικές εισαγωγικές. Το κράτος, με το πολυδαίδαλο νομοθετικό πλαίσιο, προσέθετε συνεχώς δεκάδες εμπόδια στην παραγωγή.

Οι τράπεζες πριμοδοτούσαν εισαγωγές και εμπόριο που έχει γρήγορη ανακύκλωση χρήματος αντί της παραγωγής και των εξαγωγών, ενώ τα τελευταία χρόνια επέλεξαν τις υψηλού ρίσκου τοποθετήσεις. Φορείς και κόμματα λειτούργησαν ως καταλύτες αποτροπής νέων επενδύσεων, πολλές φορές ως ψευδεπίγραφοι και επαγγελματίες οικολόγοι.

Ταυτόχρονα, η υπερτροφία του κράτους ήταν απόλυτα δυσανάλογη με τη δυναμικότητά του, την αποτελεσματικότητά και τα οφέλη για τον πολίτη και την εθνική οικονομία.

Οι αρνητικές πρακτικές δεν έλειψαν. Το κοινωνικό κράτος που δημιουργήθηκε από το ΠΑΣΟΚ λεηλατήθηκε και κακοποιήθηκε στη συνέχεια. Το βιοτικό επίπεδο που κατακτήθηκε δεν μπόρεσε να αναπαραχθεί, δεν στηρίχθηκε στην πραγματική παραγωγή νέου πλούτου.

Την κρίση, λοιπόν, ενεργητικά ή παθητικά, την επιζητούσαμε χρόνια. Αποσπασματικές αλλά και οργανωμένες προσπάθειες έγιναν και μάλιστα μεγάλες προσπάθειες. Ο ν. 1262/1982 και η πολιτική ανάπτυξης της δεκαετίας του 1980 απέδωσαν καρπούς. Το ίδιο έγινε και σε άλλες περιόδους, μέχρι και πρόσφατα.

Η ανάπτυξη, όμως, οφείλει να έχει διάρκεια, να προσαρμόζεται συνεχώς στις συνθήκες και να βελτιώνεται ποιοτικά. Η ανάπτυξη δεν είναι μόνο η ποσοτική μεγέθυνση, αλλά εμπεριέχει και τη βιωσιμότητα και την κοινωνική διάσταση. Για να γίνει πράξη η δίκαιη διανομή του πλούτου ή η δίκαιη διαχείριση του πλούτου, πρέπει να παραχθεί πλούτος. Ανάπτυξη, λοιπόν, για κοινωνική συνοχή και απασχόληση είναι το ζητούμενο.

Από το 2010 έχουμε διανύσει ένα δρόμο με πολλές δυσκολίες για την κοινωνία, με μειώσεις και σπαταλών και δαπανών αλλά και με ταυτόχρονη ύφεση και ανεργία. Το πρωτογενές έλλειμμα και το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών έχουν μειωθεί πάρα πολύ, όχι όμως ως αποτέλεσμα ανάπτυξης και παραγωγής νέου πλούτου, χωρίς τον οποίο δεν μπορεί να υπάρξει νέα προοπτική.

Έχει γίνει σημαντικό νοικοκύρεμα. Χρειάζεται, όμως, το άλμα. Ένα άλμα στο οικονομικό και πολιτικό πεδίο, ακόμη και στο κοινωνικό, και μάλιστα μεγαλύτερο και γρηγορότερο από τη φθορά, να υπερβούμε κάθε εμπόδιο γραφειοκρατικό, στρεβλό και καθετί αντιπαραγωγικό. Με νέους κανόνες και ασφαλιστικές δικλίδες θα πρέπει να προχωρήσουμε, ιδιαίτερα για το περιβάλλον και το ανθρώπινο δυναμικό.

Χρειάζονται ριζικές αλλαγές σε αντιλήψεις και πρακτικές, διάφανεia και ξεκάθαροι κανόνες παντού. Η κατά περίπτωση αντιμετώπιση της ανάπτυξης των επενδύσεων προάγει τη διαφθορά. Οι θολές παρεκκλίσεις δημιουργούν κλειστά συστήματα άνομης εξουσίας, που εκμεταλλεύονται και το δημόσιο και τους σωστούς και υπεύθυνους επιχειρηματίες.

Πρέπει να βάλουμε οριστικό τέλος στην πελατειακή σχέση πολιτικής, δημοσίου και επιχειρηματικότητας. Οι δυνάμεις, όμως, της συντήρησης και της αδράνειας ανθίστανται σε κάθε προσπάθεια μεταρρύθμισης και αλλαγής. Κρατική γραφειοκρατία, κρατικοδίαιτοι επιχειρηματίες μαζί με τους πολιτικούς της συντήρησης –δεν έχει σημασία το χρώμα, δεξιούς ή αριστερούς– συνεχίζουν να θέτουν εμπόδια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για πολλούς, εντός κι εκτός Βουλής, αποτέλεσε έκπληξη η πρωτοβουλία του Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ να στηρίξει συγκεκριμένη επένδυση, πριν από ένα μήνα περίπου, απ' αυτό εδώ το Βήμα. Ήταν η περίοδος που προσπαθούσε, παράλληλα με τις υποκλίσεις στο ΔΝΤ, τον Σόιμπλε και τα αμερικανικά λόμπι, να πείσει τους νοικοκυραίους ότι δεν είναι αντίθετος με όλες τις επενδύσεις. Επέλεξε, λοιπόν, μια επένδυση και μάλιστα γερμανικών συμφερόντων, για να είναι, υποθέτω, πιο πειστικός και προς τη Γερμανία και προς την επιχειρηματικότητα.

Παρουσίασε έγγραφο εκδήλωσης ενδιαφέροντος ως εξασφαλισμένη χρηματοδότηση από τη γερμανική τράπεζα, που δήθεν υπέγραφε ο Άκερμαν. Πήρε, βεβαίως, αμέσως απάντηση από τον Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ. Αλλά ας είναι. Μέχρι εδώ ας πούμε ότι έγινε λάθος και ότι οι σύμβουλοί του δεν προνόησαν να επιβεβαιώσουν το έγγραφο. Μάλιστα ο διευθυντής του γραφείου του, ο κ. Παππάς, δικαιολογήθηκε λέγοντας «ανιψιός του Άκερμαν είναι, το ίδιο κάνει». Έτσι φαίνεται το εξέλαβαν και τα περισσότερα Μέσα Επικοινωνίας και δεν πολυανέδειξαν το θέμα.

Το πολιτικό, όμως, απόηχο, ιδίως όταν αφορά τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης είναι ιδιαίτερου ενδιαφέροντος. Ακούστε:

Πρώτον, η εταιρεία έχει υποβάλει επενδυτική πρόταση για να λάβει άδεια από τη ΡΑΕ για τους Νομούς Λακωνίας και Αρκαδίας, μετά από εκατόν είκοσι δύο άλλες προτάσεις συνολικής ισχύος τριών χιλιάδων MW.

Η κατά παρέκκλιση εξέταση του ζητήματος αυτού είναι ασφαλώς απόηχο.

Δεύτερον, οι αιτήσεις της εταιρείας αφορούν όχι απλά στις προστατευόμενες περιοχές, αλλά σε ζώνες ειδικής προστασίας, σε ζώνες αποκλεισμού, όπου δεν επιτρέπεται η χωροθέτηση αιολικών πάρκων: υγρότοπος Μουστού, Πάρνωνας, Μονή Μαλεβής, όρια ανατολικής Λακωνίας. Μάλιστα, στο Περιφερειακό Συμβούλιο Πελοποννήσου, όταν τέθηκε το θέμα, περιφερειακοί σύμβουλοι του ΣΥΡΙΖΑ καταψήφισαν -και καλά έκαναν- τη συγκεκριμένη επένδυση.

Εγώ καταλαβαίνω πώς ένωσε ο συνάδελφος κ. Πετράκος -που μόλις ήρθε στην Αίθουσα- όταν άκουσε τον Αρχηγό του να προμοτάρει ουσιαστικά επενδύσεις σε οικοτόπους, τις οποίες ο ίδιος είχε καταψηφίσει ως περιφερειακός σύμβουλος, γιατί, όπως υποστήριξε, αγνοούνται οι πολίτες, καταστρέφεται η Πελοπόννησος και εξυπηρετούνται άνομα μεγάλα συμφέροντα.

Τρίτον, υπάρχει μεγάλο ενδιαφέρον και υπάρχει εξήγηση ως προς αυτήν την επένδυση, αν δει κανείς, εκτός από το 80% της γερμανικής συμμετοχής, ποιοι από την Ελλάδα κατέχουν το υπόλοιπο 20%.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το θέμα δεν είναι προσωπικό. Κυβερνητικά κόμματα και στελέχη κατηγορούνται συνεχώς και αφειδώς για διαπλοκή και πολλές φορές δικαίως. Είναι γεγονός ότι η εξουσία φθείρει και διαφθείρει. Εδώ, όμως, έχουμε να κάνουμε με κάτι πρωτοφανές: η προσπάθεια της διαπλοκής να ξεκινά από την Αντιπολίτευση. Φανταστείτε τι θα γίνει, αν αυτές οι αντιλήψεις κυριαρχήσουν, αν αφήσουμε αυτές τις πρακτικές ανέπαφες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η θεσμική απαξίωση πρέπει να αντιμετωπιστεί. Η χώρα δεν μπορεί να πάει μπροστά με παραγοντίστικες παρεμβάσεις, είτε της Κυβέρνησης είτε της Αντιπολίτευσης. Χρειάζεται εθνικό σχέδιο, μεταρρυθμίσεις, διαφάνεια, κανόνες, πολιτική και κοινωνική συνεννόηση, κοινωνική συναίνεση. Μόνο έτσι θα ανατραπούν οριστικά τα πραγματικά αίτια που μας οδήγησαν στο αδιέξοδο. Να συμφωνήσουμε ή να διαφωνήσουμε πολιτικά, αλλά να συνεννοηθούμε για το σήμερα και το αύριο. Ποιοι; Μα, τα κόμματα, οι πολιτικές δυνάμεις, οι επιστημόνες, οι επιχειρηματίες, οι εργαζόμενοι. Για να αντιμετωπίσουμε την ύφεση και την ανεργία, για να σπάσουμε το αντιπαραγωγικό καρτέλ, για την αναπτυξιακή και παραγωγική αναδιάρθρωση της χώρας, για την αξιοποίηση των πλεονεκτημάτων της, για τη δίκαιη διαχείριση του πλούτου και, πρωτίστως, για την παραγωγή νέου πλούτου.

Το φιλικό επιχειρηματικό και αναπτυξιακό περιβάλλον είναι προϋπόθεση για την αντιμετώπιση της ύφεσης και της συνεχώς αυξανόμενης ανεργίας. Η διαμόρφωσή του, όμως, σχετίζεται με πολλούς παράγοντες -δεν είναι γραμμική η σχέση- όπως: η μείωση των εμποδίων στην επιχειρηματικότητα, η εξάλειψη της περριτής γραφειοκρατίας και της διαφθοράς -που εν μέρει συνδέεται με τη διαφθορά- η παγίωση ενός σταθερού φορολογικού περιβάλλοντος, με προβλέψιμη συνολική φορολογική επιβάρυνση, η περαιτέρω εφαρμογή της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης, η εξασφάλιση της απλότητας της νομοθεσίας και της πρόσβασης όλων στα κέντρα λήψης αποφάσεων και πολλά άλλα ασφαλώς.

Κύριε Υπουργέ, έχουμε τονίσει ότι το νομοσχέδιο είναι στη σωστή κατεύθυνση, γι' αυτό ψηφίσαμε «ναι» επί της αρχής. Απαιτούνται, όμως, σοβαρές βελτιώσεις και σημαντικές συμπληρώσεις, αφού, πρώτον, αφορά μόνο στρατηγικές επενδύσεις ως προς την απλοποίηση της αδειοδότησης, χωρίς καμμία πρόβλεψη για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, που συνεχίζουν να παραμένουν εγκλωβισμένες στο πολυδαίδαλο σύστημα αδειοδότησης.

Γι' αυτό προτείνουμε την υπηρεσία μιας στάσης σε κάθε περιφέρεια. Όμως και η ένταξη στις στρατηγικές επενδύσεις και η αδειοδότηση αφορά μεμονωμένες επενδύσεις, παρά τη διεύρυνση των τομέων, την οποία αποδεχθήκατε ύστερα από τις προτάσεις και τις δικές μας και των φορέων και άλλων κομμάτων. Η οικονομία, όμως και η επιχειρηματικότητα δεν μπορούν να προχωρήσουν δυναμικά και αποτελεσματικά χωρίς τους οργανωμένους υποδοχείς επενδύσεων, που αυξάνουν την ανταγωνιστικότητα και μειώνουν τα προβλήματα της έλλειψης χωροταξίας και χρήσεων γης.

Τα επιχειρηματικά πάρκα πρέπει να αποτελέσουν πρώτη προτεραιότητα, να ενταχθούν στις στρατηγικές επενδύσεις από ένα ύψος προϋπολογισμού και πάνω. Είναι έργα δημόσιας ωφέλειας, συμβάλλουν στην ανεμπόδιστη ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας, διευκολύνουν τη δημιουργία νέων επιχειρήσεων και τη μετεγκατάσταση παλαιών από τις αστικές περιοχές. Υπάρχουν και σχετικά προγράμματα όπου δεν θα απορροφηθούν τα χρήματα, αν δεν μπει αυτή η παράμετρος. Ενισχύουν αποτελεσματικότερα την απασχόληση και λειτουργούν πολλαπλασιαστικά ως προς την οικονομική και κοινωνική ωφέλεια, ιδιαίτερα στην τοπική κοινωνία.

Δεύτερον, οι αλλαγές που επιχειρούνται στον αναπτυξιακό νόμο δεν λαμβάνουν υπ' όψιν την ανάγκη για αναπτυξιακή παραγωγική αναδιάρθρωση θέτοντας νέες προτεραιότητες, γιατί έχουν αλλάξει οι συνθήκες έστω δύο χρόνια πριν.

Ο αναπτυξιακός νόμος πρέπει να δώσει προτεραιότητα σε τομείς στους οποίους η χώρα διαθέτει ή μπορεί να δημιουργήσει συγκριτικά πλεονεκτήματα, όπως είναι ο τουρισμός, για τον οποίο προτείνουμε προσαύξηση της μοριοδότησης κατά 10%. Προτείνουμε την ενίσχυση των μικρών επιχειρήσεων τουρισμού με τη δημιουργία δικτύων.

Επίσης πιστεύουμε πως η αγροτική παραγωγή και οι υποδομές για την αγροτική παραγωγή πρέπει να είναι σε προτεραιότητα, γι' αυτό δεν αρκεί μόνο η απλή αναγραφή στο εισηγητικό. Προτείνουμε προσαύξηση μοριοδότησης κατά 20% σε όλες τις επενδύσεις υποδομών αγροτικού τομέα και στη μεταποίηση.

Όσον αφορά τη μεταποίηση και την καινοτομία, που πρέπει να δοθεί έμφαση; Στις επιχειρήσεις με εξαγωγικό προσανατολισμό και διεθνές ανταγωνιστικό πλεονέκτημα και, βεβαίως, στις επιχειρήσεις που δημιουργούν νέες θέσεις εργασίας μόνιμες, κυρίως από τη λειτουργία τους και μετά και όχι μόνο κατά την κατασκευή τους και την υλοποίησή τους.

Τρίτον, η στήριξη των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας πρέπει πλέον να γίνεται με βάση τις νέες κατευθύνσεις και στόχους του ΥΠΕΚΑ για ένα βιώσιμο σύστημα που θα αντιμετωπίσει τα προβλήματα του ΛΑΓΗΕ, επειδή δεν πρέπει οι καταναλωτές να πληρώνουν τα ελλείμματα του ΛΑΓΗΕ.

Η ένταξη των επενδύσεων αυτών στα φορολογικά κίνητρα είναι σημαντική ενίσχυση και σε συνδυασμό με τη διαφοροποίηση των τιμών αγοράς ενέργειας από το ΥΠΕΚΑ, ανάλογα με την τεχνολογία και τον κόστος της, θα οδηγήσει στη βιώσιμη εκπλήρωση των νέων στόχων διεύθυνσης που θα τεθούν.

Είμαστε αντίθετοι στη δημιουργία μίας νέας κρατικοδίαιτης οικονομίας, όπου θα χρηματοδοτούμε την επένδυση και στη συνέχεια θα έχουν αυτού του τύπου οι επενδύσεις μία μόνιμη απολαβή πάλι από το ίδιο το κράτος με βάση μακροχρόνια σύμβαση. Αυτή είναι η νέου τύπου κρατικοδίαιτη οικονομία.

Τέταρτον, θέτουμε και άλλα σημαντικά θέματα, όπως είναι η ρευστότητα μέσω της διασφάλισης έκδοσης εγγυητικών επιστολών από τις τράπεζες, ιδίως για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις που αδυνατούν να λάβουν την εγγυητική επιστολή, με μία καινοτόμο διαδικασία και θεσμοθέτηση του ειδικού δεσμευμένου λογαριασμού.

Προτείνουμε τη διεύρυνση της επιλεξιμότητας με νέες μορφές επιχειρήσεων, όπως είναι οι κοινωνικές συνεργατικές επιχειρήσεις της κοινωνικής οικονομίας.

Τέλος, για να σπάσει η πελατειακή σχέση στον έλεγχο και την πιστοποίηση, προτείνουμε τη σύνταξη οδηγού με πρότυπα εύλογου κόστους για τον έλεγχο των επενδύσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό, αν και δεν καλύπτει το σύνολο των αναγκών για φιλικό αναπτυξιακό περιβάλλον, πρέπει να αποτελέσει το πεδίο σύνθεσης με τις θετικές δημιουργικές προτάσεις όλων, για να συμβάλουμε στην εθνική συνεννόηση που έχει ανάγκη ο τόπος και η κοινωνία, και αποτελεί προϋπόθεση για την έξοδο από την κρίση και τα μνημόνια.

Υπενθυμίζω ότι έχουμε καταθέσει ολοκληρωμένη πρόταση, με τη μορφή τροπολογίας, με δεκατρία σημεία παρέμβασης και αύριο στη συζήτηση κατ' άρθρο και στη συνέχεια θα υποστηρίξουμε αυτές τις βελτιώσεις, όπως επίσης αναμένουμε και την αναμόρφωση των διατάξεων για τις οποίες έχουμε επιφυλαχθεί στην επιτροπή.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, δεκαοκτώ μαθητές και μαθήτριες και ένας εκπαιδευτικός συνοδός από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Υμηττού.

Επίσης, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα ένας μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί-συνοδοί τους από το 2ο Αρσάκειο Δημοτικό Σχολείο Ψυχικού, το Β' Τμήμα.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η ειδική αγορήτρια των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Μακρή.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο τιτλοφορείται: «Διαμόρφωση φιλικού αναπτυξιακού περιβάλλοντος για τις στρατηγικές και ιδιωτικές επενδύσεις και άλλες διατάξεις».

Θα θέλαμε να αναγνωρίσουμε στο συγκεκριμένο νομοθέτημα ένα πραγματικό εργαλείο υλοποίησης επενδύσεων, που έχει τόσο μεγάλη ανάγκη η χώρα μας, ειδικά για την εφαρμογή των ανεργμάτων μνημονιακών πολιτικών. Ωστόσο, μελετώντας το προσεκτικά, διαπιστώνουμε ότι οι διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου παραπαίουν μεταξύ ανούσιου ευχολογίου, γενικόλογων εξαγγελιών, μηδενικής ουσιαστικής αξίας και βολέματος «ημετέρων».

Ισχυρίζεστε ότι με το παρόν νομοσχέδιο θα δημιουργήσετε ένα αναπτυξιακό περιβάλλον, ενώ στην ουσία ανοίγετε «παράθυρα» ξεπουλήματος ακριβών περιουσιακών στοιχείων της χώρας. Σκοπεύετε –υποτίθεται– στην πάταξη της γραφειοκρατίας και της πολυπλοκότητας και στην αύξηση της ταχύτητας υλοποίησης μίας επένδυσης, αλλά η μελέτη των ίδιων των διατάξεων που καταθέτετε έρχεται σε ευθεία αντίθεση μ' αυτήν την υποτιθέμενη στόχευση.

Η γραφειοκρατία δημιουργήθηκε από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίες μετά τη Μεταπολίτευση διαδέχονταν η μία την άλλη και συναγωνίζονταν στην προσπάθεια διαφθοράς της Δημόσιας Διοίκησης με ρουσφετολογικές λογικές και κομματικές πρακτικές.

Τώρα, το πώς θα περιορίσετε το φαινόμενο ιδρύοντας συνεχώς νέες γραμματείες και αλλάζοντας το καταστατικό στο «ΕΠΕΝΔΥΣΤΕ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ Α.Ε.» μόνο εσείς το γνωρίζετε.

Ούτε οι ίδιοι νομίζουν ότι πιστεύετε φυσικά τέτοιες ουτοπίες.

Επιπρόσθετα, σας υπογραμμίζουμε για μία ακόμα φορά ότι το ζήτημα της πολυνομίας και των συγκρουόμενων αρμοδιοτήτων των κρατικών φορέων δεν επιλύεται με νομοθέτηση, κατ' εξαίρεση των κείμενων διατάξεων. Μία ματιά να ρίξει κανείς στο σχετικό νόμο, θα βρει άπειρες φορές την ανωτέρω έκφραση. Η νομοθετική λειτουργία απαιτεί ιδιαίτερη σοβαρότητα, την οποία αδυνατείτε να επιδείξετε, καθώς οι πράξεις σας κινούνται κατ' εξαίρεση των νόμων αλλά και κάθε κείμενης κοινής λογικής.

Άλλη μία φράση που επαναλαμβάνετε μόνιμα είναι η «αύξηση της ταχύτητας στις επενδύσεις». Δεν αυξάνετε καμμία ταχύτητα στο παρόν νομοθέτημα. Το μόνο που επιχειρείτε είναι να παρακάμψετε τις δημόσιες υπηρεσίες και να προσπαθείτε να βαφτίσετε δημόσια περιουσιακά στοιχεία ως ιδιωτικά, παραβιάζοντας έτσι το Σύνταγμα και αντιστρατεύοντας το δημόσιο συμφέρον.

Επί του άρθρου 1, παράγραφος 1, παρατηρούμε τον αυθαίρετο προσδιορισμό του αριθμού των θέσεων εργασίας που δημιουργούνται από την επένδυση, χωρίς να λαμβάνεται καμμία μέριμνα για την εξασφάλιση των εργασιακών δικαιωμάτων ή να προβλέπεται ρητά και κατηγορηματικά η τήρηση της κείμενης νομοθεσίας για τον κατάτατο μισθό.

Γνωρίζουμε ότι η νεοφιλελεύθερη πρακτική σας προάγει αποτυχημένες λογικές ειδικών οικονομικών ζωνών για την εξυπηρέτηση της ισοπέδωσης του εργασιακού κόστους αλλά και της ενεργού ζήτησης των κατοίκων αυτής της χώρας. Φυσικά, δεν είμαστε διατεθειμένοι να συναίνεσουμε σε μία τέτοια αοριστολογία.

Στην παράγραφο 7 του ίδιου άρθρου προβλέπονται συγκεκριμένες και ειδικές παρεκκλίσεις από τους ισχύοντες όρους και περιορισμούς δόμησης της περιοχής, καθώς και από τις διατάξεις του Νέου Οικοδομικού Κανονισμού για την πραγματοποίηση ή διατήρηση στρατηγικών επενδύσεων σε χώρους εντός ή εκτός εγκεκριμένων σχεδίων πόλεων.

Είναι απαράιτητο να προσδιοριστούν με σαφήνεια αυτές οι παρεκκλίσεις, ούτως ώστε να μη δημιουργηθούν φαινόμενα αυθαίρετων και επικίνδυνων κατασκευών, που θα πλήξουν τόσο το φυσικό περιβάλλον όσο και τις ιδιοκτησίες των όμορων κτηρίων της περιοχής.

Επιπρόσθετα, στην παράγραφο 9 αναφέρονται τα ακόλουθα: Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 14 του ν. 3894/2010 προστίθεται εδάφιο ως ακολούθως: «Με αιτιολογημένη εισήγηση της «ΕΠΕΝΔΥΣΤΕ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ Α.Ε.» δύναται να εισαχθούν στη ΔΕΣΕ και επενδυτικές προτάσεις που πληρούν μερικώς τους όρους που έχουν τεθεί διά των αποφάσεων που εκδίδονται κατά τις διατάξεις της περίπτωσης «α'» της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, πλην όμως κρίνεται ότι θα επιφέρουν σημαντικά ποιοτικά και ποσοτικά αποτελέσματα για τη συνολική εθνική οικονομία».

Δηλαδή, για να καταλάβουμε, άλλες επιχειρήσεις υποχρεούνται να πληρούν όλους τους όρους που έχουν τεθεί και άλλες πρέπει να τηρούν μόνο όσους τις βολεύει και επιθυμούν;

Ούτε που ασχολείστε, βέβαια, για να ορίσετε ποιος θα κρίνει, με ποια διαδικασία και ποια είναι τα κατώτερα επίπεδα, σύμφωνα με τα οποία ένα αποτέλεσμα μπορεί να κριθεί σημαντικό.

Τέλος, στην παράγραφο 10 του άρθρου 1 εξομοιώνετε τη σημαντικότητα και τη σπουδαιότητα των στρατηγικών έργων με τα μεγάλα αναπτυξιακά έργα. Μήπως θα έπρεπε να έχετε ορίσει, κύριε Υπουργέ, με σαφήνεια και ακρίβεια τους όρους για μεγάλα αναπτυξιακά έργα του δημοσίου και των ΟΤΑ και να μην αφήνεται έτσι περιθώρια αυθαίρετων ερμηνειών; Αυτό τουλάχιστον θα πρόσταζε η βασική λογική κάθε ορθά σκεπτόμενου νομοθέτη.

Επιπλέον, σας επισημαίνουμε την παρατήρηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής σχετικά με την αντίθεσή της στην επέκταση της άρσης απαγόρευσης εγκατάστασης σε αγροτικές γαίες υψηλής παραγωγικότητας.

Στο άρθρο 2 του νομοσχεδίου, όπου ενσωματώνεται η τροποποίηση του καταστατικού «ΕΠΕΝΔΥΣΤΕ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ Α.Ε.», παρατηρούμε στην περίπτωση ζ' παράγραφος 2 του άρθρου 1 του τροποποιούμενου καταστατικού, ότι προβλέπεται αποζημίωση για τα μέλη των επιτροπών ή ομάδων εργασίας, το ύψος της οποίας καθορίζεται από το διοικητικό συμβούλιο αυθαίρετα και

φυσικά εκτός του πλαισίου του ενιαίου μισθολογίου που εσείς θεσπίσατε.

Το να ανακαλύπτετε νέους όρους και να βαπτίζετε την αμοιβή «αποζημίωση» δεν πρόκειται να ξεγελάσει κανέναν, καθώς όλοι καταλαβαίνουμε το αποτέλεσμα της διασπάθισης του δημοσίου χρήματος σε τέκνα κομματικών σωλήνων της συγκυβέρνησης.

Στο άρθρο 9 του τροποποιούμενου καταστατικού αντιφάσκετε, αφού στην παράγραφο 1 ορίζετε ως ανώτατο όριο τα έντεκα μέλη στο διοικητικό συμβούλιο, το οποίο όμως έρχεστε και παραβιάζετε στην παράγραφο 5, βάζοντας «από το παράθυρο» άλλα πέντε μέλη για την εξυπηρέτηση, προφανώς, συντεχνιακών πρακτικών φορέων που στηρίζουν την αποτυχημένη πολιτική της συγκυβέρνησής σας.

Στο άρθρο 1 του τροποποιούμενου καταστατικού ανοίγετε τις πόρτες της νομοθέτησης, κατά παρέκκλιση και πάλι της κείμενης νομοθεσίας. Επιτρέπετε μέχρι και το δανεισμό υπαλλήλων από τον ιδιωτικό τομέα με ειδική συμφωνία. Σε ποιες διατάξεις του νόμου προβλέπεται ο δανεισμός υπαλλήλων από τον ιδιωτικό τομέα με ειδικές συμφωνίες; Έχετε συνειδητοποιήσει ότι οι άνθρωποι δεν είναι αντικείμενα για να μπορούν να δανείζονται;

Φυσικά -και σύμφωνα με την πάγια τακτική σας- επιτρέπετε και για μία ακόμα φορά την παραβίαση του ενιαίου μισθολογίου, το οποίο έχετε οι ίδιοι νομοθετήσει με προβλέψεις χορήγησης μέχρι και ειδικών επιδομάτων.

Στο άρθρο 5 του νομοσχεδίου επιτίθεστε με τρόπο βάρβαρο τόσο κατά της Εκκλησίας της Ελλάδος όσο και κατά της αρχαιολογικής κληρονομιάς της χώρας. Αναλυτικότερα, στην παράγραφο 2 τσιμεντοποιείτε τα αρχαιολογικά ευρήματα κατά παρέκκλιση των κείμενων διατάξεων. Ειδικότερα, για την παράγραφο 4, η οποία για εμάς είναι αντισυνταγματική και νομικά απαράδεκτη, θα καταθέσουμε στην κατ' άρθρο συζήτηση αίριο και αίτηση αντισυνταγματικότητας, γιατί εδώ δεν είναι μόνο αντισυνταγματική, αλλά αντιστρατεύεται και στο δημόσιο συμφέρον.

Για την παράγραφο 2 του άρθρου 6 θα πρέπει να εξεταστεί η μείωση, όπως σας είχα εισηγηθεί και στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου, κύριε Υπουργέ, του ορίου των 300.000 ευρώ ως του ελάχιστου ύψους της ακίνητης περιουσίας στην Ελλάδα από υπήκοο τρίτης χώρας, προκειμένου να καταστεί η χώρα ανταγωνιστική σε σχέση με άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που διαθέτουν τις αντίστοιχες διευκολύνσεις.

Στο άρθρο 11, με δεδομένο ότι η χώρα μας θα έχει πολύ λίγους, σε σχέση με το παρελθόν, πόρους για την παροχή οικονομικών κινήτρων υπό τη μορφή επιχορηγήσεων για την προσέλκυση επενδύσεων, εκτιμούμε ότι πρέπει να ενισχυθεί η παροχή φορολογικών κινήτρων ή άλλων ισοδύναμων κινήτρων για τις, και μιν, στρατηγικές αλλά μικρότερες επενδύσεις.

Στα άρθρα 12 έως 15 διαπιστώνουμε ότι η εμμονή της Κυβέρνησης στον διοικητικό πληθωρισμό, που επιλέγει να δημιουργήσει, δεν βοηθάει σε καμμία περίπτωση τις επενδύσεις. Όπως τονίστηκε και στη διαβούλευση, ο κατακευματισμός των φορέων, των υπηρεσιών και γραφείων που χειρίζονται τα επενδυτικά προγράμματα -και ειδικά αυτά που μπορούν να χαρακτηριστούν ως στρατηγικού χαρακτήρα- είναι ανασταλτικός παράγοντας για την ανάπτυξη.

Τα τελευταία χρόνια βλέπουμε στη χώρα μας τη δημιουργία ολοένα και περισσότερων φορέων, υπηρεσιών, εταιρειών και σχημάτων για τη διαχείριση των προγραμμάτων ΕΣΠΑ, του αναπτυξιακού νόμου κ.λπ., όπως για παράδειγμα είναι η Γενική Γραμματεία ΕΣΠΑ, η Γενική Γραμματεία Ιδιωτικών Επενδύσεων, η Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας του Υπουργείου Ανάπτυξης, του Υπουργείου Γεωργίας, η ΓΓΕΤ, ΚΑΠΕ, ΔΙΣΑ Περιφερειών, Μητρώα Ανεξάρτητων Αξιολογητών και Ελεγκτών, «Invest in Greece», διαχειριστικές, ΜΟΔ, αναπτυξιακές εταιρίες, «Ψηφιακές Ενισχύσεις» και παλαιότερα ΕΟΜΜΕΧ.

Αν λάβουμε υπ' όψιν μας τις υπόλοιπες υπηρεσίες που παίζουν σημαντικό ρόλο στην εξέλιξη και ολοκλήρωση μιας επένδυσης -όπως είναι για παράδειγμα το ΥΠΕΚΑ, οι περιφέρειες, οι δήμοι, οι πολεοδομίες, οι αρχαιολογικές υπηρεσίες, τα δασαρχεία, η Πυροσβεστική Υπηρεσία, ο ΕΟΤ, η Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας, τα επιμελητήρια, τα ταπεζικά ιδρύματα κ.λπ.- θα συνθέσουμε το πολυδαίδαλο σύστημα του ελληνικού κράτους, που το μόνο

που καταφέρνει με τη λειτουργία του είναι η ανάσχεση των επενδύσεων και η διαμόρφωση ενός εχθρικού επιχειρηματικού περιβάλλοντος για όλες τις επενδύσεις, είτε αυτές είναι στρατηγικού χαρακτήρα είτε μη στρατηγικού.

Ειδικότερα στο άρθρο 14 είναι έκδηλη η προσήλωσή σας στο να πράττετε σχεδόν τα πάντα κατά παρέκκλιση των κείμενων διατάξεων. Χαρακτηριστικό βέβαια της ανακολουθίας σας αποτελεί το γεγονός ότι ο Υπουργός συναινεί στην καταβολή 46.000 ευρώ ετησίως για τη σύσταση μετακλητού προϊστάμενου στη νέα Γενική Διεύθυνση Στρατηγικών Επενδύσεων. Και σας ρωτούμε το εξής: Δεν μπορεί αυτός ο προϊστάμενος να προέρχεται και από την οικογένεια των δημοσίων υπαλλήλων, χωρίς να χρειάζεται η καταβολή περαιτέρω ποσού;

Στο άρθρο 16 επιχειρείται η δημιουργία ενός καινούργιου ΤΑΙ-ΠΕΔ, με το όνομα «ΠΑΡΑΚΤΙΟ ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ Α.Ε.» και μάλιστα με διάρκεια εννιάτα εννέα ετών. Η ανάπτυξη δεν έρχεται με ληστρικές επιθέσεις στην περιουσία του ελληνικού λαού, όπως επιχειρείτε με την ίδρυση της ανώνυμης εταιρείας.

Άραγε, πόσους άλλους τέτοιους θεσμούς θα θεσμοθετήσετε, προκειμένου βέβαια να επιτεθείτε στη δημόσια περιουσία; Πόσα ακόμα μαύρα κουτιά αδιαφανών διαδικασιών και ύποπτων συναλλαγών θα δημιουργήσετε, μεταβιβάζοντάς τους την περιουσία –συγκεκριμένα στην περίπτωση της «ΠΑΡΑΚΤΙΟ ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ Α.Ε.» για την περιουσία που βρίσκεται μεταξύ του Σταδίου Ειρήνης και Φιλίας και του ακρωτηρίου του Σουνίου- που ο ελληνικός λαός δημιούργησε βέβαια με τόσο κόπο και ιδρώτα; Είναι πρόδηλο το γεγονός ότι εκτός από την «αναξιοκρατία» και η «αιδώς» είναι μια λέξη που θα έπρεπε ουσιαστικά να σας απασχολεί.

Όσον αφορά το άρθρο 20, σας ζητούμε, όπως ζητήσαμε και στην επιτροπή όπου συζητήθηκε το σχέδιο νόμου, να διαγράψετε την παράγραφο 17 και περιμένουμε να το πράξετε, καθώς θεωρούμε ότι με αυτήν ανοίγει η κερκόπορτα της εκποίησης του εθνικού ορυκτού πλούτου.

Όσον αφορά το άρθρο 23, παρατηρούμε ότι εισάγεται παραθυράκι παράκαμψης των υπηρεσιών της Δημόσιας Διοίκησης μέσω της θεσμοθέτησης θεωρητικά πιστοποιημένων φορέων. Δεν είναι δυνατόν να δίνεται τόσο ευρεία εξουσιοδοτική διάταξη απόφασης σε έναν Υπουργό και μόνο, προκειμένου να προσδιορίζονται έστω και οι βασικές κατευθυντήριες γραμμές καθορισμού των κριτηρίων, των προϋποθέσεων και των διαδικασιών πιστοποίησης.

Ο έλεγχος που περιγράφεται στο συγκεκριμένο άρθρο οφείλει να ανήκει ως αρμοδιότητα σε υπηρεσίες καθαρά της Δημόσιας Διοίκησης, με σκοπό να διασφαλίζεται η ορθότητα των αποφάσεων.

Όσον αφορά τα άρθρα 26-28, εισάγονται περιέργες, κατά τη δική μας πάντα άποψη, κυρώσεις υπαγωγής μεγάλων επενδυτικών σχεδίων του ν. 3299/2001. Σας προτείνουμε την εισήγησή τους στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής, όπως ορίζεται από τον Κανονισμό αυτής, για την ενημέρωση των μελών της επιτροπής από τον καθ' ύλην αρμόδιο Υπουργό.

Κύριε Υπουργέ, συγκεκριμένα σήμερα το πρωί εισήχθη στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου έργο του Υπουργείου Μεταφορών ύψους 21 εκατομμυρίων ευρώ και εδώ μας φέρετε προς κύρωση μέσα σε ένα σχέδιο νόμου, το οποίο αφορά τη διαμόρφωση του νομοθετικού πλαισίου για τις στρατηγικές και ιδιωτικές επενδύσεις, την υπαγωγή μέχρι και την κατασκευή αυτοκινητόδρομου στην περιοχή της Πάτρας ύψους 94 εκατομμυρίων ευρώ.

Στα άρθρα 29 και 30 δίνετε τη δυνατότητα τροποποιήσεων σχεδίων, τα οποία όμως έχουν ήδη υπαχθεί. Πιστεύουμε ότι θα λάβουμε τις απαιτούμενες εξηγήσεις, όσον αφορά το ποιος είναι ο λόγος που σας οδήγησε να κάνετε αυτές τις επιλογές.

Όσον αφορά το Κεφάλαιο Ε', κρίνουμε ιδιαίτερα θετική την ίδρυση αλλά και τη λειτουργία υδατοδρομίων, αρκεί βέβαια αυτά να μπορέσουν να υλοποιηθούν με ορθό τρόπο από την Κυβέρνησή σας. Στο πλαίσιο αυτό, θα προτείναμε να λαμβάνεται υπ' όψιν και η γνώμη του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, στις περιοχές βέβαια που κρίνονται ως ευαίσθητης στρατηγικής αλλά και στρατιωτικής σημασίας.

Επιπρόσθετα για το άρθρο 50 και για να μην επαναληφθεί η ασυνεννοησία με το κενό νόμου που επικρατεί, στον εφοδιασμό των αεροπλάνων της γενικής αεροπορίας, τα ελληνικά αεροδρόμια, προτείνουμε οι σχετικές διατάξεις να λαμβάνουν υπ' όψιν τις ρυθμίσεις του ΑDR κλάσης 3 που ισχύουν για τις οδικές μεταφορές υγρών καυσίμων και να μην καθορίζονται με μια απλή απόφαση του Διοικητή της ΥΠΑ. Είναι γνωστό το πανηγύρι που γίνεται με την AP Gas που εκτυλίσσεται στα ελληνικά κρατικά αεροδρόμια, ιδιαίτερα σε περιόδους αιχμής και εκθέτουν τη χώρα μας διεθνώς. Δεν είναι ανάγκη να επαναληφθεί για ακόμη μια φορά.

Εν κατακλείδι, για τα υδατοδρόμια, θεωρούμε ότι είναι απαραίτητο να επανεξετάσετε την περίοδο των είκοσι πέντε ημερών, στο άρθρο 52, καθώς επίσης και το εύρος των κυρώσεων από 500 έως 150.000 ευρώ στο άρθρο 53.

Η ανάπτυξη δεν έρχεται με εξαγγελίες και επικοινωνιακά βεγαλικά μεγαλοστομίες. Απαιτεί ένα σχέδιο, σοβαρή νομοθέτηση, προσεκτικά μελετημένες προϋποθέσεις ως βάση και στόχευση με συγκεκριμένα ορόσημα ολοκλήρωσης, πάντα με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον. Η αύξηση της ανταγωνιστικότητας δεν επιτυγχάνεται με νεοφιλελεύθερες ουτοπίες συρρίκνωσης του εργατικού κόστους, αλλά και εκποίησης της δημόσιας περιουσίας.

Οι χίμαιρες αυτές μπορεί να φαντάζουν ως λύσεις στο μυαλό όσων παριστάνουν τους τεχνοκράτες αλλά οδηγούν στον ουσιαστικό μηδενισμό της ενεργούς ζήτησης και της εξαφάνισης της μεσαίας τάξης, η οποία απετέλεσε για δεκαετίες την κινητήριο δύναμη της ελληνικής οικονομίας και υποθηκεύουν το μέλλον όλων των επόμενων γενιών των Ελλήνων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας ευχαριστούμε πολύ, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει η κ. Ζαρούλια.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Μέσω αυτού του νομοσχεδίου «Διαμόρφωση φιλικού αναπτυξιακού περιβάλλοντος για τις στρατηγικές και ιδιωτικές επενδύσεις και άλλες διατάξεις», το οποίο έχει πάρει το πράσινο φως από την τρίκα, το Υπουργείο Ανάπτυξης και κατ' επέκταση η ελληνική Κυβέρνηση, φιλοδοξεί να τυνώσει το επενδυτικό κλίμα και να δώσει τις ευκαιρίες αυτές, που ζητάνε οι επενδυτές μέσω φορολογικών κινήτρων, επιτάχυνσης διαδικασιών άρσης γραφειοκρατικών εμποδίων για να επενδύσουν στη χώρα.

Θεωρώ ότι το νομοσχέδιο κατατίθεται ύστερα από την ψήφιση μιας σειράς άλλων νομοσχεδίων, που σκοπό έχουν το ξεπούλημα αυτής της χώρας. Αποτελεί, λοιπόν, την τελευταία πράξη προκειμένου οι επενδυτές να τυγχάνουν -εκτός των άλλων- και ευνοϊκότερων ρυθμίσεων.

Κανένας δεν μπορεί να είναι αντίθετος στην ανάπτυξη, στην εξέλιξη και στην άνθιση αυτού του τόπου. Αλλά η ανάπτυξη, θα πρέπει να μην είναι αποικιοκρατική, να μην εξοστρακίζει την μικρή ιδιοκτησία, να διαφυλάσσει τα συμφέροντα του καθημερινά αγωνιζόμενου Έλληνα και να παρέχει ασφάλεια στους πολίτες αυτής της χώρας.

Δυστυχώς, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο παρέχει ασφάλεια στους αποικιοκράτες επενδυτές που θα έρθουν στη χώρα μας. Ένας επενδυτικός νόμος θα μπορούσε να παρέχει -εκτός των άλλων- και δυνατότητες μέσω ρυθμίσεων να ορθοποδήσουν οι υφιστάμενες ελληνικές εταιρείες, που αντιμετωπίζουν σημαντικά προβλήματα λόγω της συνεχιζόμενης οικονομικής κρίσης, προκειμένου να διατηρήσουν το προσωπικό τους και την ύπαρξή τους στην ελληνική οικονομία.

Το μόνο που ο κ. Σαμαράς προσπαθεί να εξασφαλίσει, είναι εταιρείες της ευρύτερης εκλογικής του περιφέρειας να τυγχάνουν ιδιαίτερης ευνοϊκής μεταχείρισης και μάλιστα με νόμο -αν είναι δυνατόν!- όπως η εταιρεία «Τουριστικές Επενδύσεις Α.Ε.» «COSTA NAVARINO» ή το ίδρυμα «Κατεάν Βασίλης», αποδεικνύοντας για άλλη μια φορά ότι οι πελατειακές σχέσεις καλά κρατούν και ότι ο κ. Σαμαράς είναι Πρωθυπουργός αποκλειστικά και μόνο του Νομού Μεσσηνίας και όχι όλων των Ελλήνων.

Με το παρόν νομοσχέδιο, επιχειρείται να απλοποιηθούν τόσο οι διαδικασίες αδειοδότησης όσο και η υλοποίηση των έργων. Αυτή, όμως, η προσπάθεια εγκυμονεί σημαντικούς κινδύνους και

οφείλουμε να εστιάσουμε στο γεγονός ότι η παράλειψη έκδοσης περιβαλλοντολογικών και πολεοδομικών αδειών καθώς και η άδεια χρήσης αιγιαλού έρχεται και συμπληρώνει τον νόμο των αποκρατικοποιήσεων που προέβλεπε αποκρατικοποιήσεις και εκποίηση δημόσιας περιουσίας χωρίς όρους.

Δεν αμφισβητεί κανένας ότι η γραφειοκρατία αποτελεί για τη χώρα μας έναν αποτρεπτικό παράγοντα επενδύσεων και όχι μόνο, αλλά θα πρέπει όταν θεσμοθετείται μια διάταξη να έχει καθολική ισχύ και όχι να περιορίζεται σε λίγους και εκλεκτούς. Η Ελλάδα δεν είναι των ολίγων φιλάρεσκων αλλά όλων των πολιτών αυτού του τόπου και δικαιούνται όλοι οι πολίτες αυτής της χώρας ίδια μεταχείριση και δεν καταλαβαίνω γιατί θα πρέπει να απαιτούνται όλων των τύπων άδειες, πολεοδομικές και περιβαλλοντολογικές κ.λπ., για να ανοίξει μια μικρή επιχείρηση και όχι για τις μεγάλες στρατηγικές επενδύσεις.

Γιατί δεν έχετε καταλάβει ότι για να αναπτυχθεί μια οικονομία απαιτείται συνδρομή όλων, από τον γεωργό, τον βοσκό, τον μικροεπιχειρηματία, μέχρι και τις επενδύσεις υψηλού κόστους και θεωρώ ότι αν τα κίνητρα δίδονταν με κάποια διαβάθμιση, το αποτέλεσμα θα ήταν συντριπτικά ανώτερο.

Αρχικά, η διάταξη που είχε κατατεθεί στο νομοσχέδιο έδινε τη δυνατότητα με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης παροχής πενταετούς άδειας παραμονής σε όσους υπηκόους τρίτων χωρών κατέχουν ακίνητη περιουσία στην Ελλάδα, εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις και έχουν λάβει ειδική θεώρηση εισόδου στη χώρα.

Με τροπολογία, τώρα, επεκτείνεται και προβλέπεται ότι η άδεια παραμονής θα μπορεί να ανανεώνεται, εφόσον υπάρχει σε ισχύ το συμβόλαιο χρονομεριστικής μίσθωσης και το ελάχιστο τίμημα για τη χρονομεριστική μίσθωση δεν θα μπορεί να είναι μικρότερο των 250.000 ευρώ.

Διαφαίνεται ξεκάθαρα ότι οι επενδυτές έρχονται –και είναι μάλιστα, επενδυτές τρίτων χωρών– όχι μόνοι τους αλλά μετά των οικογενειών των που ως εθίσιστα είναι και πολυπληθείς. Δεν ξέρω κατά πόσο επενδυτές από τρίτες χώρες μπορούν να εντυπώσουν στην κουλτούρα των Ελλήνων και να αποτελέσουν εργοδότες ενός λαού όπως είναι οι Έλληνες, εκτός εάν σκοπό τους έχουν να απασχολήσουν και εργαζόμενους τρίτων χωρών που κατακλύζουν την πατρίδα μας.

Είναι απαράδεκτο σε έναν αναπτυξιακό νόμο να θεσπίζεται και ο τρόπος διαμονής στη χώρα μας των ενδεχόμενων επενδυτών και μάλιστα με ευτελή οικονομικά κριτήρια, αντί να ορίζεται κατά περίπτωση η διαμονή τους, ενεργοποιώντας επιχειρηματικές βίβες για τη διάρκεια εκτέλεσης του έργου.

Με το νομοσχέδιο προωθείται ανάμεσα σε άλλα η άνευ όρων εκμετάλλευση των ακτών του Σαρωνικού από μεγάλες επιχειρήσεις, ανάβοντας το πράσινο φως για μια πρωτοφανή λεηλασία της δημόσιας και ιδιωτικής γης, περαιτέρω συρρίκνωση του δημοσίου χώρου της Αττικής, οριστική αποκοπή της πρωτεύουσας από τη θάλασσα, καταστροφή εξαιρετικά σημαντικών φυσικών αποθεμάτων και περαιτέρω υποβάθμιση της ποιότητας ζωής των κατοίκων με το πρόσχημα της οικονομικής ανάπτυξης και της δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας.

Μάλιστα, για το σκοπό αυτό ιδρύεται η «ΠΑΡΑΚΤΙΟ ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ Α.Ε.» που υπό την εποπτεία του ΤΑΙΠΕΔ αναμένεται να παραδώσει άνευ όρων σε διεθνείς και εγχώριους κερδοσκόπους τα ακίνητα και τις υποδομές των ακτών του Σαρωνικού. Πρόκειται για μια φωτογραφική διάταξη για το GRAND RESORT Λαγονήσι.

Διαφωνούμε με την ίδρυση της «ΠΑΡΑΚΤΙΟ ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ Α.Ε.», η οποία με διαδικασίες fast track θα δώσει τις παρτίδες στους ιδιώτες. Διαφωνούμε ριζικά με την προσπάθεια να δοθεί συντελεστής δόμησης στο Ξενοδοχείο GRAND RESORT Λαγονήσι.

Το κυριότερο, όμως, είναι ότι με το παραπάνω άρθρο δίνουν συντελεστή δόμησης και στην παραλιακή έκταση ογδόντα πέντε στρεμμάτων που βρίσκεται ανατολικά του Ξενοδοχείου και που μέχρι σήμερα με τις ζώνες οικιστικού ελέγχου Λαυρεωτικής είχε χαρακτηριστεί ως Περιοχή Η', στην οποία επιτρέπονται μόνο εγκαταστάσεις λουομένων, αποδυτήρια, ντους, αναψυκτήρια, αθλητικές εγκαταστάσεις για την εξυπηρέτηση του ναυαθλητισμού κ.λπ..

Θεωρούμε την παραπάνω ρύθμιση σκανδαλώδη, γιατί από τη μία νομιμοποιεί τις τεράστιες πολεοδομικές υπερβάσεις που έχει κάνει ο ιδιοκτήτης του Ξενοδοχείου και από την άλλη ανοίγει πόρτα για να δοθεί συντελεστής δόμησης στις παραλίες που δεν υπήρχε μέχρι σήμερα, αλλοιώνοντας το φυσικό περιβάλλον, το οποίο προστατεύεται με τη ΖΟΕ Λαυρεωτικής.

Στην παραπάνω κατεύθυνση καλούμε τους πολίτες να αγωνιστούμε μαζί, προκειμένου να παραμείνουν οι παραλίες ελεύθερες και να αξιοποιηθούν για την αναψυχή των κατοίκων του Λεκανοπεδίου.

Η βελτίωση του θεσμικού πλαισίου έκδοσης αδειών και υλοποίησης των έργων για ανανεώσιμες πηγές ενέργειας μάς βρίσκει σύμφωνους, αφού οι επενδύσεις αυτού του τύπου αντιμετωπίζουν προβλήματα και καθυστερήσεις, πολλά έργα εκ των οποίων είναι κωλυόμενα εδώ και χρόνια. Βέβαια, το θεσμικό πλαίσιο θα πρέπει να σέβεται το περιβάλλον και τον άνθρωπο πρωτίστως.

Τα υδατοδρόμια καθώς και η λειτουργία υδατοδρομίων μάς βρίσκει σύμφωνους, αρκεί η επένδυση να γίνει προς εξυπηρέτηση των πολιτών, η τιμή των κομίστρων να είναι προσιτή και να διευκολυνθούν στη μεταφορά τους οι συμπατριώτες μας των νησιωτικών περιοχών.

Δεν μπορεί να φύγει από το μυαλό μας η σκηνή στο λιμάνι της Κιμώλου που άνθρωποι με κίνδυνο τη ζωή τους επιβιβάζονταν στο πλοίο ανήμερα της 25ης Μαρτίου. Τέτοιες σκηνές ντροπιάζουν τη χώρα μας και εμάς τους ίδιους που χρόνια τώρα ανεχόμαστε τους πολιτικούς της Μεταπολίτευσης να αγνοούν τους πολίτες και τη ζωή αυτού του έθνους.

Σκεπτόμενη συνολικά καταψηφίζω το παρόν νομοσχέδιο, διότι μου δημιουργεί τεράστιες αμφιβολίες ως γνήσια Ελληνίδα για τον τρόπο εφαρμογής του. Επιφυλάσσομαι, όμως, στην ψήφιση επί των άρθρων.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Η κ. Ξηροτύρη έχει το λόγο.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα αποτελείται από τέσσερα μέρη, καθένα από τα οποία θα μπορούσε κανείς να πει ότι θα έπρεπε να αποτελεί ξεχωριστό σχέδιο νόμου.

Το πρώτο μέρος, αφορά αλλαγές εκσυγχρονισμό και βελτίωση του θεσμικού πλαισίου του ν. 3894, του γνωστού ως fast track.

Το δεύτερο, αφορά βελτιώσεις του θεσμικού πλαισίου των κρατικών ενισχύσεων για ιδιωτικές επενδύσεις, δηλαδή των παλαιότερων επενδυτικών νόμων. Αφορά την κύρωση τεσσάρων παλαιότερων επενδυτικών σχεδίων στο πλαίσιο του ν. 3299.

Στο τρίτο μέρος, δημιουργείται το θεσμικό πλαίσιο και η σχετική δομή για τη λειτουργία των υδατοδρομίων, προκειμένου να λειτουργήσουν ως έργα υποδομής, αλλά και ως επενδυτικά εργαλεία.

Είναι γεγονός, κύριοι συνάδελφοι, ότι η πολιτική και οικονομική προσέγγιση που επικράτησε στη χώρα μας στη διαμόρφωση των προγραμμάτων προσαρμογής είχε μοναδικό στόχο την αποπληρωμή του χρέους και τη σταθεροποίηση της οικονομίας, γιατί χωρίς αυτή –όπως πολλοί επεσήμαναν– δεν υπήρχε η δυνατότητα μεταστροφής προς την ανάπτυξη.

Υπάρχει όμως και άλλη προσέγγιση στα πράγματα, ακριβώς αντίστροφη. Η σταθεροποίηση της οικονομίας είναι αποτέλεσμα της ανάπτυξης. Στην πραγματικότητα, αυτοί οι δύο στόχοι πρέπει να επιδιώκονται παράλληλα. Σήμερα, κατά τη δική μας άποψη, πρέπει να αλλάξουμε την ιεράρχηση, να προτάξουμε την ανάπτυξη που θα αξιοποιήσει υπαρκτές δυνατότητες και θα αντιμετωχτεί την ύφεση και την έξαρση της ανεργίας.

Όμως και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μετά τις εξελίξεις στην Κύπρο, καταγράφεται η ανάγκη για συνολική αντιμετώπιση της κρίσης χρέους, όπως και του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Η σύνδεση της εξυγίανσης των δημόσιων οικονομικών με την αναπτυξιακή διαδικασία, μέσα από μία πανευρωπαϊκή, οικονομική πολιτική που θα ενισχύει αυτήν την αναπτυξιακή διαδικασία, είναι η μόνη λύση που μπορεί να αποτρέψει την επιδείνωση της κρίσης.

Το χρέος της Ευρωζώνης, εάν δεν αντιμετωπιστεί από κοινού με πολιτικές και εργαλεία ανάπτυξης και τόνωσης της απασχόλησης, θα πνίξει την οικονομία των χωρών της, θα υπονομεύσει το ευρωπαϊκό όραμα και θα τροφοδοτήσει φυγόκεντρες επιλογές.

Στη χώρα μας, λοιπόν, χρειάζεται συνεχής προσπάθεια, σταθερότητα στόχων, ευρύτερη κινητοποίηση για να δώσουμε σήμερα τη μάχη της συντεταγμένης κοινωνικής προσαρμογής και κυρίως της επανεκκίνησης της ανάπτυξης. Για την επίτευξη αυτού του αισιόδοξου στόχου, απαιτείται ένα νέο εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης της χώρας με νέο αναπτυξιακό και παραγωγικό πρότυπο, με επανακαθορισμό των αναπτυξιακών προτεραιοτήτων στους κρίσιμους τομείς που διαθέτει η χώρα, όπως είναι η αγροτική παραγωγή, τα τρόφιμα, η μεταποίηση, η καινοτομία ή μπορεί να δημιουργήσει συγκριτικά πλεονεκτήματα, όπως στην ενέργεια, τον τουρισμό, τον ορυκτό πλούτο, τη ναυτιλία με ενίσχυση της περιφερειακής διάστασης της ανάπτυξης και δημιουργία τοπικών συμφωνιών, με αξιοποίηση κάθε επενδυτικού πόρου και δυνατότητας με την απελευθέρωση των μεγάλων έργων του ΕΣΠΑ, την προσέλκυση ξένων επενδύσεων, με την αποδέσμευση και αξιοποίηση και όχι εκποίηση, της ακίνητης περιουσίας του δημοσίου. Γι' αυτόν το λόγο, όμως, είναι απαραίτητο σε αυτήν τη διαδικασία ο χωροταξικός σχεδιασμός να εναρμονίζει τις αναπτυξιακές πρωτοβουλίες.

Σε αυτές τις κατευθύνσεις πρέπει να ενταχθεί και η εν λόγω νομοθετική παρέμβαση για να πετύχει στη βελτίωση του αναπτυξιακού περιβάλλοντος και στην ενίσχυση της επιχειρηματικότητας μέσω της ενεργοποίησης επενδυτικών πόρων της οικονομίας και της κοινωνίας.

Κυρίαρχα στη διαμόρφωση αυτής της αναπτυξιακής στρατηγικής θα πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν το τεράστιο πρόβλημα της ανεργίας στη χώρα.

Επιβάλλεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σύνδεση των αναπτυξιακών και στο παρόν νομοσχέδιο των στρατηγικών παρεμβάσεων με τη δημιουργία σταθερών θέσεων εργασίας με υψηλό εισοδηματικό πολλαπλασιαστή.

Επιπλέον, πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν ότι το ελληνικό δημόσιο δεν διαθέτει πλέον πόρους για να ασκήσει όπως στο παρελθόν μια πολιτική -και μάλιστα ιδιαίτερα άτακτη- ενίσχυσης των ιδιωτικών επενδύσεων και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να διατηρήσει τις μεγάλες παθολογικές του παρελθόντος, ιδιαίτερα του στρεβλού μοντέλου ανάπτυξης και του διάτρητου πλαισίου υλοποίησής του.

Με βάση τα παραπάνω, θεωρούμε ότι στα εισαγωγικά στοιχεία της αιτιολογικής έκθεσης έπρεπε να γίνεται αναφορά στις αρχές, στους στόχους και στις κατευθύνσεις γι' αυτήν τη σημαντική νομοθετική παρέμβαση, όπως και να αποτυπωθούν οι προτεραιότητες που τίθενται από την εξαιρετικά δυσμενή κατάσταση στην οικονομία και στην κοινωνία αλλά και από τα νέα στοιχεία που τίθενται για την επόμενη προγραμματική περίοδο ενισχύσεων μέσω των διαρθρωτικών ταμείων.

Παρά τα πολλά θετικά του στοιχεία, για να μπορεί να θεωρηθεί αυτό το νομοσχέδιο μία στρατηγική και καινοτόμα παρέμβαση στην αναπτυξιακή διαδικασία, πρέπει το Υπουργείο Ανάπτυξης, να είναι ο επισπεύδων για τη συνδιαμόρφωση ενός νέου βιώσιμου, αναπτυξιακού μοντέλου για τη χώρα μας. Αυτό αποτελεί ένα ζητούμενο, ένα επείγον θέμα και είναι υπόθεση δική μας, και όχι κάποιων οργανισμών ή άλλων φορέων, να συνθέσουμε το δεκάετές πρόγραμμα ανάπτυξης. Εδώ και τώρα μπορούμε να προχωρήσουμε πολύ γρήγορα το νέο εθνικό σχέδιο ανάπτυξης.

Το σχέδιο νόμου, περιορίζεται στην προσπάθεια βελτίωσης του αναπτυξιακού ν. 3908 με σημαντικές βέβαια τροποποιήσεις και βελτιώσεις και με σημαντικές οργανωτικές αλλαγές του Υπουργείου Ανάπτυξης, για να ενισχύσει την αποτελεσματικότητα και να περιορίσει τα φαινόμενα των αμφίβολων επιλογών και ίσως συναλλαγών, που πολλές φορές οδηγούσαν σε επενδύσεις που δεν άφηναν μόνιμο αποτύπωμα στην οικονομία και κυρίως στην τόνωση της απασχόλησης.

Στο πρώτο μέρος, ασχολείται με τις στρατηγικές ιδιωτικές επενδύσεις. Δίνεται ιδιαίτερο βάρος σε αυτές ως απάντηση στο πρόβλημα της ύφεσης και της καταπολέμησης της ανεργίας,

μέσω της αλλαγής του καθεστώτος του fast track έχοντας ως κεντρικούς στόχους τον περιορισμό της γραφειοκρατίας από τη μία και τη διεύρυνση του πλαισίου των στρατηγικών επενδύσεων από την άλλη. Χωρίς να μειώνουμε την ανάγκη για τις μεγάλες στρατηγικές ιδιωτικές επενδύσεις, θα πρέπει να επισημάνουμε όμως ότι παγιώνονται ουσιαστικά με το παρόν σχέδιο νόμου οι fast track διαδικασίες, οι οποίες είχαν ως σήμερα έκτακτο χαρακτήρα λόγω της οικονομικής συγκυρίας. Μάλιστα, το σχέδιο νόμου έχει ως βάση ότι από τη μέχρι σήμερα εφαρμογή του fast track ελάχιστες επενδύσεις προέκυψαν και θεωρεί ως βασικό υπαίτιο το θεσμικό πλαίσιο της αδειοδότησης, προχωρώντας στον εκσυγχρονισμό του. Είναι όμως φανερό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η έλλειψη ενδιαφέροντος για τέτοιες επενδύσεις δεν συνδέεται μόνο με τη διαδικασία αδειοδότησης αλλά και με τα γενικότερα και βαθιά διαρθρωτικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας, καθώς και με θέματα που συνδέονται με το διεθνή ανταγωνισμό και το ρόλο της Ελλάδας σε αυτόν.

Το νομοσχέδιο δεν αρκεί από μόνο του για την ανάκαμψη της πραγματικής οικονομίας και την τόνωση της ρευστότητας, επειδή οι ρυθμίσεις του δεν βοηθούν, όσο επιβάλλεται σήμερα, τη μικρή και μεσαία επιχειρηματικότητα, ενώ από την άλλη πλευρά απαιτείται έμφαση, αποτελεσματικότερες ρυθμίσεις και έλεγχοι στη σύνδεση των στρατηγικών παρεμβάσεων και ενισχύσεων με τη δημιουργία σταθερών θέσεων εργασίας με υψηλό εισοδηματικό πολλαπλασιαστή. Για τα θέματα ελέγχου της διατήρησης των θέσεων εργασίας που προβλέπονται στο σχέδιο μιας στρατηγικής επένδυσης και εγκρίνεται δηλαδή κατά κύριο λόγο για τις θέσεις εργασίας ως στρατηγική, έχουμε προτείνει σχετική ρύθμιση-τροπολογία.

Το Υπουργείο Ανάπτυξης, με τη διαβούλευση στο εν λόγω νομοσχέδιο άνοιξε έναν καλό διάλογο με τους κοινωνικούς εταίρους. Πρέπει όμως να τον συνεχίσει για να υπάρξει ουσιαστική πρόοδος στο μεγάλο ζήτημα της δημόσιας ενίσχυσης και στήριξης της επιχειρηματικότητας αλλά και στην αναδιάρθρωσή της.

Η ΟΚΕ στην έκθεσή της, θέτει εύστοχα ορισμένα από τα βασικά ερωτήματα αυτού του διαλόγου, όπως αν η επιχορήγηση κεφαλαίου είναι πολλαπλασιαστικά αποδοτικότερη και αποτελεσματικότερος τρόπος ενίσχυσης των ιδιωτικών επενδύσεων.

Θέτει, επίσης, τη σχέση ανάμεσα στην αποκρατικοποίηση και τη διενέργεια συμπληρωματικών-υποβοηθητικών επενδύσεων από τους επενδυτές, ενώ θέτει τον προβληματισμό και το ενδεχόμενο οι εξαιρούμενες σήμερα από τον αναπτυξιακό νόμο, όπως ισχύει, ΔΕΚΟ, να αποτελέσουν αύριο επιλέξιμους ιδιωτικούς επενδυτικούς φορείς επενδυτικών ενισχύσεων με συνεπαγωγή εκταμιεύσεων χορηγήσεων εκ μέρους του κρατικού προϋπολογισμού.

Ένας από τους κεντρικότερους στόχους του σχεδίου νόμου είναι η άρση της γραφειοκρατίας. Επιχειρείται, λοιπόν, η σύσταση της γενικής διεύθυνσης Στρατηγικών Επενδύσεων, η οποία θα έχει την ευθύνη της αδειοδότησης των επενδυτικών σχεδίων. Ειδικότερα, από τη Γενική Διεύθυνση Αδειοδοτήσεων θα συγκεντρώνονται όλα τα δικαιολογητικά και θα διαβιβάζονται σχετικά, προκειμένου να επιτυγχάνεται καλύτερος συντονισμός των εν δυνάμει στρατηγικών επενδύσεων και αποτελεσματικότερη αξιολόγηση της αναγκαιότητας έκδοσης προεδρικών διαταγμάτων και αποφάσεων για την υλοποίηση επενδύσεων.

Μετατρέπει την «Επενδύστε στην Ελλάδα» σε υπηρεσία υποδοχής μίας στάσης για όλες τις επενδύσεις άνω των 2.000.000 ευρώ. Η δομή αυτή, μπορεί να διευκολύνει σε μεγάλο βαθμό τη γρήγορη ολοκλήρωση των διαδικασιών έγκρισης του επενδυτικού σχεδίου αλλά ταυτόχρονα δημιουργεί τους κινδύνους ενός συγκεντρωτικού μηχανισμού που ενδεχομένως να αναπαράγει τα γνωστά φαινόμενα πελατειακών σχέσεων, ιδιαίτερα εάν δεν διαφυλαχθεί η διαφάνεια και η ηλεκτρονική παρακολούθηση των έργων με την απρόσωπη διεκπεραίωση των διαδικασιών μεταξύ των επενδυτών και της διοικητικής Αρχής.

Επίσης, η διαδικασία της αυτοαδειοδότησης χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή στη χρήση της και θα πρέπει να συνδυαστεί με την αποτελεσματική λειτουργία των ελεγκτικών μηχανισμών, ώστε να αποτραπεί παραβίαση της νομιμότητας από την πλευρά του επενδυτή.

Επιπλέον με το άρθρο 5, εισάγεται ο θεσμός των ειδικών σχεδίων χωρικής ανάπτυξης στρατηγικών επενδύσεων, ΕΣΧΑΣΕ, στα οποία μπορούν, κατόπιν αιτήματος των επενδυτών, και έγκριση από τη διυπουργική επιτροπή να καταρτίζονται και να διέπουν τις στρατηγικές επενδύσεις, αναλογικά με την εφαρμογή των διατάξεων περί ΕΣΧΑΔΑ. Τα ΕΣΧΑΣΕ αφορούν ακίνητα σε περιοχές εντός και εκτός σχεδίου, στα οποία περιλαμβάνονται κανόνες χωροθέτησης, περιορισμοί και όροι δόμησης, χρήσεις γης, διαφορετικοί από τους ισχύοντες στην περιοχή και ευτυχώς εγκρίνονται με προεδρικά διατάγματα. Οι ρυθμίσεις αυτές μπορούν να εφαρμοστούν και στην ακίνητη περιουσία της Εκκλησίας.

Επισημάναμε με έμφαση στην επιτροπή ότι ο χωροταξικός σχεδιασμός πρέπει να εναρμονίζει τις αναπτυξιακές πρωτοβουλίες και στην κατεύθυνση αυτή, καταθέσαμε σημαντικές τροπολογίες και αρκετές έγιναν αποδεκτές. Και αναμένουμε να γίνουν και οι υπόλοιπες.

Επισημάναμε, επίσης, ότι για την όλη διαδικασία αποδοχής στρατηγικών επενδύσεων, όπως και καθορισμού των ΕΣΧΑΣΕ, που επηρεάζουν σημαντικά την τοπική κοινωνία, απαιτείται η συναινέση και τουλάχιστον η γνώση και η γνώμη της αυτοδιοίκησης. Η διαδικασία βελτιώθηκε με τη συμμετοχή του περιφερειάρχη στις σχετικές συζητήσεις κατά την εισαγωγή του επενδυτικού σχεδίου στη ΔΕΣΕ. Η δική μας πρόταση είναι πιο ολοκληρωμένη γι' αυτή τη διαδικασία της συμμετοχής της τοπικής κοινωνίας και της Αυτοδιοίκησης στην έγκριση αυτή των στρατηγικών επενδύσεων.

Με το άρθρο 16, προβλέπεται η δημιουργία της εταιρείας «ΠΑΡΑΚΤΙΟ ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ Α.Ε.» με τη μορφή ΔΕΚΟ, με σκοπό την αξιοποίηση ακινήτων που θα περιέλθουν στην κατοχή της στην περιοχή από το ΣΕΦ έως το Σούνιο. Η εταιρεία αυτή, παρ' όλο που θα μπορούσε κανείς να πει ότι θα διασφαλίζει καλύτερες προϋποθέσεις για την ανάδειξη των ακτών και την αξιοποίηση των δημόσιων εγκαταστάσεων και εκτάσεων που βρίσκονται στην περιοχή ευθύνης της, αντιμετωπίζει, κατ' αρχάς, τη δυσκολία ότι εξαιρούνται τα δημόσια ακίνητα που έχουν περιέλθει στο ΤΑΙΠΕΔ και αποτελούν «φιλέτα» και άρα ο στόχος της αντιμετώπισης του κατακερματισμού της περιοχής εν μέρει αναιρείται.

Επίσης, δημιουργούνται βάσιμες επιφυλάξεις για το αν το βασικό εργαλείο πολιτικής θα παραμείνει ο χωροταξικός σχεδιασμός και ο στόχος, η κατοχύρωση της παραγωγικής και κοινωνικής συνοχής, για την προσέλευση έτσι βιώσιμων επενδύσεων για την περιοχή. Έχουμε καταθέσει γι' αυτό σχετική τροπολογία.

Το δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου αφορά τον εκσυγχρονισμό των επενδυτικών νόμων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Δύο λεπτά θέλω ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

Πρόκειται για βασικές αλλαγές, οι κυριότερες από τις οποίες είναι οι εξής: Προσπάθεια ενίσχυσης της ρευστότητας των επιχειρήσεων με τη δυνατότητα προκαταβολής έως και του 100% της επιχορήγησης από το κράτος με εγγυητική επιστολή, αντί του 50%. Διευρύνονται οι τομείς επιχειρηματικότητας, για τους οποίους παρέχονται ενισχύσεις: εξορυκτικές εργασίες, αναβάθμιση ξενοδοχείων, κ.λπ.. Σημειώνεται ότι δίνεται η δυνατότητα και σε εκτός λειτουργίας μονάδες να επιδοτηθούν. Αυτό φαίνεται αντιφατικό και θα πρέπει να προσεχθεί ιδιαίτερα για ποιους λόγους η μονάδα αυτή ήταν εκτός λειτουργίας.

Ένα σημαντικό μέρος στις ενισχύσεις και αυτού του αναπτυξιακού νόμου κατέχουν οι δραστηριότητες στον τουρισμό. Με δεδομένο ότι ο εκάστοτε αναπτυξιακός νόμος στην πράξη χορηγεί με άμεσο ή έμμεσο τρόπο κρατικό χρήμα, είναι αυτονόητο ότι το χρήμα αυτό θα πρέπει να διοχετεύεται σε κατευθύνσεις που ευνοούν τον ελληνικό τουρισμό, γιατί εξυπηρετούν τις πραγματικές ανάγκες και ελλείψεις του. Όλοι οι συλλογικοί φορείς του τουρισμού υποστηρίζουν, προκειμένου για κρατικές ενισχύσεις, ότι πλέον τώρα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα και να υπάρξουν στόχοι της ποιοτικής στροφής της υφιστάμενης τουριστικής προσφοράς και της διαφοροποίησης αυτής.

Επιτυγχάνονται οι διαδικασίες, ενώ παρέχεται στους επενδυτές δυνατότητα να επιλέγουν να γίνεται ο έλεγχος της προόδου των επενδύσεων από ελεγκτικά όργανα και άλλων, μη κρατικών

πιστοποιούμενων φορέων, αντί των οργάνων της διοίκησης. Η θέσπιση πιστοποιημένου σώματος ελεγκτών επενδυτικών σχεδίων, οι οποίοι ελέγχουν την πορεία και την παράδοση των επενδυτικών σχεδίων, είναι ένα θετικό βήμα, αρκεί να διασφαλιστεί η αξιοκρατική αξιολόγηση, η επιλογή, καθώς και η συνεχής αξιολόγηση και των ιδίων των ελεγκτών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. **ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ**)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με τα υδατοδρόμια, με το τρίτο μέρος. Γίνεται πρόβλεψη για την ανάπτυξη υδατοδρομίων στη χώρα. Οι συγκεκριμένες ρυθμίσεις θα έπρεπε να αποτελούν αντικείμενο ενός ξεχωριστού νομοσχεδίου. Παρά ταύτα, η πρόωξη των υδατοδρομίων είναι μία θετική εξέλιξη που συνδέεται με την ανάπτυξη δυσπρόσιτων περιοχών, όπως είναι τα νησιά μας. Τα υδροπλάνα, παρέχουν μια υπηρεσία που είναι αδύνατη με οποιοδήποτε άλλου τύπου σκάφος. Με το σχέδιο νόμου επιδίδεται η ανάπτυξη ενός ολοκληρωμένου δικτύου υδατοδρομίων.

Θα τελειώσω, κύριοι Υπουργοί, με μία αναφορά μου στις τέσσερις τροπολογίες που κατατέθηκαν την Παρασκευή το απόγευμα.

Για μία ακόμη φορά κατατίθενται πολύ σοβαρές τροπολογίες, που η καθεμία θα μπορούσε να είναι ένα ξεχωριστό νομοσχέδιο, την τελευταία στιγμή. Δεν θα συμφωνήσουμε, λοιπόν, με τις τροπολογίες που αφορούν όλη τη διαδικασία για την Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας. Αυτό πρέπει να το συζητήσουμε. Δεν μπορούμε να συζητήσουμε με αυτόν τον τρόπο σε ένα νομοσχέδιο με εξήντα πέντε άρθρα. Δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε, βέβαια, για τις ρυθμίσεις που αφορούν και αλλαγές στη Διεύθυνση Οικοδομικών και Κτηριακών Κανονισμών του ΥΠΕΚΑ για απευθείας άδειες για κτήρια άνω των τριάντα χιλιάδων τετραγωνικών. Πρόκειται για τροπολογίες πάρα πολύ μεγάλες και δεν έχουν καμμία σχέση με την πάρα πολύ ορθή διαδικασία που ακολούθησε μέχρι τώρα το Υπουργείο γι' αυτόν τον αναπτυξιακό νόμο. Τον συζητήσαμε δύο μήνες στη διαβούλευση, τον συζητήσαμε με μεγάλη άνεση στην επιτροπή και δεν είναι δυνατόν να συζητήσουμε τροπολογίες, που είναι σχεδόν το μισό σχέδιο νόμου, με αυτήν εδώ τη διαδικασία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει ο κ. Καραθανασόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το σημερινό νομοσχέδιο, το οποίο συζητάμε, δεν μπορεί και δεν είναι αποσπασμένο από τη συνολικότερη πολιτική που ακολουθεί η τρικομματική Κυβέρνηση. Στο επίκεντρο αυτής της πολιτικής, η οποία ακολουθείται στον τόπο μας, δεν είναι τίποτε άλλο παρά το διαχρονικό ζητούμενο. Ποιο είναι αυτό; Η ικανοποίηση των αναγκών του κεφαλαίου, η ικανοποίηση των αναγκών των μονοπωλιακών ομίλων. Βεβαίως, κάθε φορά αυτές οι ανάγκες έχουν άλλα χαρακτηριστικά άλλες προτεραιότητες, λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι αυτές οι ανάγκες πρέπει να ικανοποιηθούν σε συνθήκες βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης.

Οι βασικοί άξονες, οι οποίοι είναι και αλληλένδετοι μεταξύ τους, όσον αφορά αυτές τις προτεραιότητες των κεφαλαιοκρατών, είναι δύο. Ο πρώτος άξονας, είναι την κρίση να την πληρώσει ο λαός με φορολογική επιδρομή, με μειώσεις στους μισθούς και στις συντάξεις, με κατάργηση μιας σειράς κοινωνικών παροχών στο φάρμακο, στην παιδεία, στην υγεία, στην πρόνοια και με την περαιτέρω εμπορευματοποίησή τους. Από την άλλη, να προωθηθεί με κάθε τρόπο η θωράκιση της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων με το βλέμμα στραμμένο στην επόμενη ημέρα, την ημέρα δηλαδή της ανάκαμψης της οικονομίας.

Ουσιαστικά, αυτό για το οποίο μοχθεί η συγκυβέρνηση –και μοχθεί με συνέπεια, οφείλουμε να της το αναγνωρίσουμε– δεν είναι τίποτε άλλο παρά το πώς θα μπορέσει να σώσει τους μονοπωλιακούς ομίλους. Πρόκειται για μια σωτηρία των μονοπωλιακών ομίλων, η οποία, όμως, ταυτόχρονα προϋποθέτει –και δεν

μπορεί να γίνει διαφορετικά- τη χρεοκοπία των λαϊκών νοικοκυριών. Έτσι, δηλαδή, η ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών θυσιάζεται στο βωμό του καπιταλιστικού κέρδους.

Βεβαίως, ο όρος «ανάπτυξη» προσπαθεί να παρουσιάσει ότι είναι κάτι το ουδέτερο. Όλοι μιλάμε για την ανάπτυξη. Όλοι συμφωνούμε ότι χρειάζεται ανάπτυξη. Βεβαίως θα ήταν πάρα πολύ απλό, αν η υπόθεση αυτή ήταν μια αυτόνομη, μια απλή τεχνική διαδικασία και αξιοποίηση κάποιων εργαλείων. Δεν είναι όμως έτσι απλό το ζήτημα.

Αυτό το οποίο ουσιαστικά διαφοροποιεί είναι το εξής: Ανάπτυξη για ποιον; Εδώ δεν μπορούν να υπάρξουν πολλές απαντήσεις στο ερώτημα αυτό «ανάπτυξη για ποιον;». Δύο είναι μόνο οι απαντήσεις. Δυστυχώς, εκ των πραγμάτων, είναι δύο.

Η μία λογική, έχει να κάνει με το ότι κίνητρο της αναπτυξιακής διαδικασίας πρέπει να είναι η διασφάλιση του καπιταλιστικού κέρδους. Έτσι οι επενδυτές, οι κεφαλαιοκράτες, κάνουν μία επένδυση επειδή θέλουν κέρδη -γι' αυτό το κάνουν, δεν το κάνουν για κανέναν άλλο λόγο- εκμεταλλευόμενοι βεβαίως τις λαϊκές ανάγκες, αξιοποιώντας τις πλουτοπαραγωγικές πηγές και τη νέα τεχνολογία. Όμως, ο σκοπός είναι αυτός. Όταν δεν υπάρχει αυτό το κίνητρο, δεν κάνουν καμία απολύτως επένδυση, παρ' ότι έχουν υπερσυσσωρευμένα κεφάλαια, γιατί ακριβώς το ποσοστό του κέρδους είναι πάρα πολύ χαμηλό και δεν τους ικανοποιεί.

Η άλλη λογική, η άλλη απάντηση, είναι η ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών. Τα δύο αυτά μαζί δεν «παντρεύονται». Δεν έχουν συνδυαστεί ποτέ και ούτε πρόκειται στο μέλλον να συνδυαστούν.

Έτσι, λοιπόν, από τη μία μεριά έχουμε την καπιταλιστική ανάπτυξη, η οποία έχει πολύ συγκεκριμένες προϋποθέσεις, όρους και κανόνες.

Ποια είναι η πρώτη προϋπόθεση, την οποία έχει; Είναι η όλο και πιο φθηνή εργατική δύναμη, μια εργατική δύναμη χωρίς δικαιώματα εργασιακά, ασφαλιστικά, συλλογικά δικαιώματα. Γι' αυτό ακριβώς σήμερα αλλά και το προηγούμενο διάστημα βλέπουμε ακριβώς να «παντρεύονται» τα μέτρα δημοσιονομικής διαχείρισης σε βάρος του λαού με τις ανατροπές στην αγορά εργασίας, που καθιστούν ακόμη πιο φθηνή την εργατική δύναμη. Γιατί πιο φθηνή εργατική δύναμη σημαίνει θωράκιση της ανταγωνιστικότητας. Αυτό το κυνηγητό της ανταγωνιστικότητας δεν πρόκειται να σταματήσει, δεν έχει όρια.

Δεύτερη προϋπόθεση. Όλο και μεγαλύτερα προνόμια, όλο και περισσότερα κίνητρα στους επιχειρηματικούς ομίλους για να προχωρήσουν σ' επενδύσεις, όλο και μεγαλύτερη στήριξη από τα αστικά καπιταλιστικά κράτη των αναγκαίων επενδυτικών τους σχεδίων.

Τρίτο ζήτημα, είναι ότι θέλουν νέα πεδία για να αναπτύξουν και να επεκτείνουν την επιχειρηματική τους δραστηριότητα, γιατί τα παραδοσιακά πεδία πλέον δεν τους παρέχουν κέρδος. Από αυτήν την άποψη, το αστικό κράτος συρρικνώνεται, μειώνει τις δραστηριότητές του, για να μπορέσουν τα υπερσυσσωρευμένα κεφάλαια να επεκταθούν σε νέους τομείς. Τους τομείς της παιδείας, της υγείας τούς έχουμε γνωρίσει και συνεχώς διευρύνονται. Τώρα έχουμε διαχείριση απορριμμάτων, διαχείριση υδάτινων πόρων και άλλα τέτοια θέματα.

Βεβαίως, υπάρχει και μια «καράμέλα», την οποία το τελευταίο χρονικό διάστημα ακούμε από πάρα πολλούς, ότι η ανταγωνιστικότητα, η ανάπτυξη, τα εμπόδια σχετίζονται με κάποια γραφειοκρατικά ζητήματα.

Βεβαίως, υπάρχουν γραφειοκρατικά ζητήματα αλλά πρέπει να δούμε ποια είναι αυτά. Δηλαδή, οι προσφυγές στα δικαστήρια, οι οποίες εκφράζουν ανταγωνιστικά επιχειρηματικά συμφέροντα, είναι γραφειοκρατικό εμπόδιο; Οι επιχειρηματικοί όμιλοι που στον ανταγωνισμό τους καταφεύγουν στα δικαστήρια, για να κερδίσουν ένα έργο ή για να μη δοθεί αλλού, είναι γραφειοκρατικό εμπόδιο;

Είναι γραφειοκρατικό εμπόδιο, όπως το θεωρείτε, τα ανεπαρκή μέτρα, τα όλο και περισσότερο συρρικνούμενα, τα οποία κάποτε είχαν θεσπιστεί κάτω από άλλους όρους, κάτω από άλλες προϋποθέσεις, κάτω από άλλη δυναμική του εργατικού κινήματος, για την προστασία της δημόσιας υγείας; Θεωρείτε ζήτημα γραφειοκρατίας τα μέτρα που αφορούσαν την προστασία της

υγιεινής και της ασφάλειας στους εργασιακούς χώρους, που προστάτευαν την ίδια τη ζωή και την ακεραιότητα της εργατικής τάξης;

Θεωρείται γραφειοκρατία η προστασία -μέσα από τον έλεγχο- της πολιτιστικής και της αρχαιολογικής κληρονομιάς; Και για να ξεμπερδέυουμε γρήγορα από αυτές τις εργασίες που χρονοτριβούν, καταργούμε -ή στο όνομα μόνο υποτίθεται ότι προστατεύουμε- την πολιτιστική και αρχαιολογική κληρονομιά.

Αποτελεί ζήτημα γραφειοκρατίας το θέμα της προστασίας του περιβάλλοντος, ανεξάρτητα με το αν οι όποιες περιβαλλοντολογικές μελέτες γίνονταν ήταν τυπικές, έμεναν στα χαρτιά και δεν ελέγχονταν από κανέναν; Άλλωστε και με μελέτες περιβαλλοντολογικές έγινε το έγκλημα στον Ασωπό, για παράδειγμα, και τώρα τα πράγματα θα γίνουν ακόμα χειρότερα.

Ποιο είναι, λοιπόν, το αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας; Το αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας δεν είναι τίποτε άλλο παρά η ατομική, η καπιταλιστική ιδιοποίηση του κοινωνικά παραγόμενου πλούτου. Άλλος δουλεύει και άλλος κερδίζει, με αποτέλεσμα να έχουμε αυτήν την υπερσυσσώρευση πλούτου στα χέρια ελαχιστών καπιταλιστών ιδιοκτητών. Μιλάμε για μυθικά ποσά, όταν ακούμε για καταθέσεις 500 εκατομμυρίων, 300 εκατομμυρίων, για καταθέσεις δισεκατομμυρίων. Τι είναι αυτά; Είναι ο πλούτος τον οποίο παρήγαγαν οι εργαζόμενοι και τον οποίο καρπώθηκαν οι κεφαλαιοκράτες «νόμιμα» -καπιταλιστικά νόμιμα- είτε μέσα από την παράνομη δραστηριότητα.

Από την άλλη μεριά, αυτοί οι οποίοι παράγουν, αυτοί οι οποίοι μοχθούν, είναι καταδικασμένοι στη φτώχεια και στην εξαθλίωση, παρ' ότι οι δυνατότητες τεχνολογικά, αντικειμενικά καθημερινά αυξάνονται.

Άρα, αυτό είναι το πρώτο βασικό αποτέλεσμα.

Το δεύτερο αποτέλεσμα, είναι η καταστροφή παραγωγικών δυνάμεων και μέσων παραγωγής. Αλήθεια, η κλωστοϋφαντουργία, η ναυπηγική βιομηχανία στην Ελλάδα συρρικνώθηκαν εξαιτίας της κρίσης ή εξαιτίας επιλογών του κεφαλαίου να τις συρρικνώσει, επειδή δεν είχε κέρδη μέσα από αυτήν τη διαδικασία; Τι ζήτημα είναι η μη αξιοποίηση σημαντικών παραγωγικών δυνατοτήτων, επειδή δεν συμφέρει τους κεφαλαιοκράτες, όπως βεβαίως και η υποαπασχόληση, η τεράστια ανεργία και σε συνθήκες ανάπτυξης αλλά και σε συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης;

Εδώ πέρα υπάρχει ένα σημαντικό ερώτημα. Ακούμε από τα κόμματα και της συγκυβέρνησης, αλλά και της Αντιπολίτευσης ότι πρέπει να αξιοποιήσουμε τα συγκριτικά πλεονεκτήματα. Ποιος καθορίζει τα συγκριτικά πλεονεκτήματα; Τα συγκριτικά πλεονεκτήματα τα καθορίζουν οι ανάγκες των κεφαλαιοκρατών και όχι οι λαϊκές ανάγκες. Γιατί, δηλαδή, είναι συγκριτικό πλεονέκτημα να καλλιεργήσουμε ενεργητικά φυτά και όχι μαλακό σιτάρι, που είναι απαραίτητο για την παρασκευή του ψωμιού, για να μπορέσει να φάει ο λαός μας; Από πού και ως πού; Ποιος το καθορίζει, λοιπόν, αυτό το συγκριτικό πλεονέκτημα; Τα ταξικά συμφέροντα καθορίζουν τα συγκριτικά πλεονεκτήματα.

Άρα, όταν ισχυρίζεστε ότι πρέπει να προσανατολιστούμε στην αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων, δεν λέτε τίποτε άλλο παρά να υποταχθούμε στα ταξικά συμφέροντα των κεφαλαιοκρατών. Δεν λέτε κάτι διαφορετικό. Η ίδια λογική ισχύει και για τα περί εξωστρέφειας και περί εξαγωγικότητας.

Το τρίτο σημείο, το οποίο, επίσης, δεν γίνεται διαφορετικά, γιατί είναι η καρδιά του καπιταλιστικού συστήματος, είναι η αναρχία στην παραγωγή. Αναρχία στην παραγωγή, η οποία οδηγεί στην ανισομετρία ανάμεσα σε κλάδους -και έχουμε κλάδους που άλλοι δεν αναπτύσσονται καθόλου και καταστρέφονται και άλλοι που υπερμεγεθύνονται- και ανάμεσα στις περιφέρειες. Αυτό δεν είναι ελληνικό φαινόμενο. Ισχύει σε όλες τις καπιταλιστικές χώρες και μάλιστα αυτή η ανισομετρία συνεχώς οξύνεται και συνεχώς θα βαθιάίνει.

Η αναρχία στην παραγωγή δεν προκαλεί μόνο την ανισομετρία αλλά δημιουργεί την αιτία για νέα, ακόμη πιο βαθιά, καπιταλιστική κρίση. Άρα αυτό το οποίο επιβεβαιώνεται είναι ότι η όποια ανάκαμψη προκύψει στο επόμενο χρονικό διάστημα θα είναι αβέβαιη, θα έχει προσωρινό χαρακτήρα. Θα μας οδηγήσει σε νέα κρίση.

Αυτά είναι αποτελέσματα, τα οποία είναι αντικειμενικά, δεν

έχουν να κάνουν με προτεραιότητες και με διαχειριστικές ικανότητες. Δεν σχετίζονται με διάφορες πλασματικές αντιθέσεις που αναπαράγετε εδώ πέρα, γιατί θέλετε να κρύψετε τη συμφωνία σας. Ποιες είναι αυτές οι πλασματικές αντιθέσεις; «Πειρατικές» –λέει- επενδύσεις από τη μια μεριά απέναντι στην υγιή επιχειρηματικότητα.

Τι σημαίνει υγιής επιχειρηματικότητα; Η υγιής επιχειρηματικότητα είναι απαλλαγμένη από το καπιταλιστικό κέρδος; Είναι απαλλαγμένη από την καπιταλιστική εκμετάλλευση της εργατικής τάξης; Ίσα-ίσα, σε αυτήν πατάει η υγιής επιχειρηματικότητα; Υγιής επιχειρηματικότητα σημαίνει κλοπή του κοινωνικά παραγόμενου πλούτου.

Μεταξύ των πλασματικών αντιθέσεων που αναπαράγετε είναι και αυτή ανάμεσα σε ξένες –λέει- και εγχώριες επιχειρήσεις. Δηλαδή οι ξένοι καπιταλιστές είναι κακοί και οι εγχώριοι είναι καλοί, δεν εκμεταλλεύονται το λαό, δεν το κάνουν για το κέρδος. Άλλη, επίσης, τέτοιου είδους αντίθεση αυτή ανάμεσα στις μεσαίες και στις μεγάλες επενδύσεις.

Το πρόβλημα είναι ο ίδιος ο χαρακτήρας του συστήματος και όχι το μείγμα ή το μοντέλο, το οποίο θέλουν κάποιοι να εφαρμόσουν. Η διαφορετικότητα ανάμεσα στα μείγματα, ανάμεσα στα μοντέλα, είναι για το ποιος θα τα διαχειριστεί ή για τις επιμέρους προτεραιότητες που θα έχουμε μπροστά, οι οποίες σχετίζονται με επιμέρους συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων.

Δυστυχώς, η αντικειμενικότητα των νόμων ανάπτυξης της καπιταλιστικής οικονομίας δεν αμφισβητείται. Αυτό δεν έχει να κάνει με τον βολонταρισμό του καθενός μας.

Απέναντι σε αυτήν την κατάσταση υπάρχει διέξοδος; Εμείς λέμε ότι βεβαίως υπάρχει διέξοδος. Δεν είναι άλλη παρά η σοσιαλιστική ανάπτυξη, η οποία θα έχει στο επίκεντρό της την ικανοποίηση των σύγχρονων και διευρυμένων λαϊκών αναγκών. Αυτή μπορεί να γίνει μέσα από την αξιοποίηση του συνόλου των πλουτοπαραγωγικών πηγών, των μέσων παραγωγής, της νέας τεχνολογίας μέσα από την κοινωνικοποίησή τους, μέσα από τη μετατροπή τους σε λαϊκή περιουσία, γιατί βεβαίως επιχειρήσεις χωρίς εργαζόμενους δεν μπορούν να υπάρξουν. Επιχειρήσεις χωρίς καπιταλιστές, όμως, μπορούν να υπάρξουν.

Βεβαίως, πρέπει να αξιοποιηθεί το σύνολο της εργατικής δύναμης, με την κατάργηση της ανεργίας, η οποία αποτελεί «παιδί» του καπιταλιστικού δρόμου ανάπτυξης. Ο κεντρικός σχεδιασμός, θα οδηγήσει στην ισόρροπη ανάπτυξη ανάμεσα σε κλάδους και περιφέρειες, ξεπερνώντας την καθυστέρηση της υπαίθρου. Ο εργατικός έλεγχος, θα εξασφαλίσει ότι αυτά θα πηγαίνουν με βάση το σχέδιο και βεβαίως ο κοινωνικά παραγόμενος πλούτος, το σύνολο δηλαδή του πλούτου που παράγεται στη χώρα μας, θα πηγαίνει για την ικανοποίηση των αναγκών του λαού μας.

Με αυτόν τον τρόπο λύνεται η βασική αντίθεση. Λύνεται η αναρχία στην παραγωγή. Λύνονται οι αιτίες της κρίσης της καπιταλιστικής. Άρα θα είναι ένα σύστημα κοινωνικοοικονομικό απαλλαγμένο από κρίσεις. Προϋποθέτει την αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, τη λυκοσυμμαχία, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και το ΝΑΤΟ και την ανάπτυξη αμοιβαίων –όσο το δυνατόν πιο ισότιμων- συνεργασιών διακρατικών ή περιφερειακών προς όφελος του λαού, τη μονομερή διαγραφή του χρέους, την αλλαγή της εξουσίας, από την αστική τάξη να περάσει στα χέρια του λαού. Από αυτήν την άποψη, λοιπόν, αυτή είναι η προοπτική η άμεση, η ρεαλιστική και αναγκαία για το λαό.

Εσείς τι κάνετε; Από τη μια, λοιπόν, με το νομοσχέδιο αυτό προχωράτε σε νέες φοροελαφρύνσεις για τους επιχειρηματικούς ομίλους, τη στιγμή που σχεδιάζετε τη φοροεπιδρομή για το λαό. Προχωράτε σε νέα προνόμια και επιδοτήσεις για τους επιχειρηματικούς ομίλους τη στιγμή που ταυτόχρονα μειώνετε μισθούς και συντάξεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έτσι, λοιπόν, δίνετε νέα κίνητρα, όπως είναι η «πολυάδεια». Με υπεύθυνη δήλωση –λέει- του στρατηγικού επενδυτή θα τηρούνται οι όροι και οι προϋποθέσεις. Αυτός δηλαδή θα τηρεί τους όρους και τις προϋποθέσεις και θα υπάρχει εκ των υστέρων έλεγχος. Μα άμα έχει γίνει καταστροφή, τι θα ελέγξεις εκ των υστέρων; Και πόσοι έχουν ελεγχθεί εκ των υστέρων; Του δίνεις

το δικαίωμα, μέσα από την ιδιωτικοποίηση των ελέγχων, να είναι στη λογική του «Γιάννης κερνάει, Γιάννης πίνει».

Διαμορφώνετε το ΕΣΧΑΣΕ, δηλαδή τα ειδικά χωροταξικά σχέδια για τις στρατηγικές επενδύσεις που είχατε κάνει ο ίδιος, κατά παράβαση ακόμα και των δικών σας κανόνων. Όσον αφορά τη χρήση γης, την αλλαγή χρήσης γης, τους πολεοδομικούς όρους, αυξάνετε προκλητικά σκανδαλωδώς τους συντελεστές δόμησης. Διαθέτετε τη γη υψηλής παραγωγικότητας, όχι για την ικανοποίηση των διατροφικών αναγκών αλλά για τις στρατηγικές επενδύσεις αυτού του χαρακτήρα.

Προχωράτε σε προκαταβολή 100% της συνολικής επιχορήγησης από την αρχή και βεβαίως προχωράτε σε μια σειρά επιμέρους μεταρρυθμίσεων, όπως είναι η δυνατότητα μετεγκατάστασης, επαναχωροθέτησης, πώλησης της άδειας για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

Διαμορφώνετε νέες προϋποθέσεις στο παραθαλάσσιο μέτωπο, για να διευκολυνθεί η δράση των επιχειρηματικών ομίλων για την αξιοποίησή του. Δίνετε τη δυνατότητα στην Εκκλησία, να αξιοποιήσει επιχειρηματικά την ακίνητη περιουσία είτε είναι δική της είτε δεν είναι είτε είναι διεκδικούμενη ακόμα. Προχωράτε μ' αυτόν τον τρόπο και στο έγκλημα των φωτοβολταϊκών στην Πεντέλη, που πασχίζει η Μονή Πεντέλης να το προχωρήσει.

Επίσης, προχωράτε σε μια σειρά ειδικές επενδύσεις τις οποίες ρυθμίζετε εδώ. Ο αυτοκινητόδρομος στην Πάτρα είναι επένδυση πρώτης προτεραιότητας; Λύσαμε όλα τα προβλήματα και μας λείπει η πίστα «Φόρμουλα 1»; Δίνουμε 29 εκατομμύρια από τα χρήματα του Έλληνα φορολογούμενου για να χρηματοδοτηθεί η πίστα «Φόρμουλα 1», που ως εγχείρημα δεν είναι καν βιώσιμο, με τους δικούς σας καπιταλιστικούς όρους; Θα ρίξουμε δηλαδή 29 εκατομμύρια σε ένα πηγάδι, όπως ρίξατε για τα κτήρια και τις κτηριακές εγκαταστάσεις των Ολυμπιακών Αγώνων, οι οποίες πλέον έχουν καταστραφεί.

Με τις νέες τροπολογίες, προχωράτε στην ιδιωτικοποίηση των αεροδρομίων, ως αποτέλεσμα της πολιτικής της απελευθέρωσης των αερομεταφορών, στην προώθηση του ενιαίου ευρωπαϊκού ουρανού, η οποία σταδιακά οδηγεί στην καταργηση των εγχώριων εναέριων χώρων και γι' αυτό ακριβώς το λόγο αλλάζετε και το χαρακτήρα της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας.

Από αυτήν την άποψη είναι φανερό, κύριε Πρόεδρε –και σας ευχαριστώ για την ανοχή- ότι το ΚΚΕ καταψηφίζει το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ευχαριστούμε τον κ. Καραθανασόπουλο.

Εισερχόμαστε στον κατάλογο των αγορητών.

Το λόγο έχει ο κ. Βλαχογιάννης για επτά λεπτά.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σημερινό σχέδιο νόμου που συζητούμε θεωρώ ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό γιατί η χώρα έχει ανάγκη από επενδύσεις.

Όσοι από εμάς δεν το παραδεχόμαστε αυτό δημόσια, προφανώς δεν είμαστε ειλικρινείς, γιατί στις καρ' ιδίαν συζητήσιμες όλοι αναγνωρίζουμε την ανάγκη να έρθουν ιδιωτικές επενδύσεις στη χώρα μας. Είναι ο κυριότερος μοχλός ανάπτυξης από τη στιγμή που δεν υπάρχουν χρήματα για δημόσιες επενδύσεις.

Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων κάθε χρόνο μειώνεται. Αυτό έχει να κάνει με τη δημοσιονομική κατάσταση της χώρας. Άρα, προκύπτει ανάγκη εισροής ιδιωτικών επενδύσεων έτσι ώστε να αναπληρώσουμε το κενό και να κινηθεί η οικονομία της χώρας.

Γιατί πρέπει να δώσουμε κίνητρα στο ιδιωτικό κεφάλαιο να έρθει στη χώρα μας; Η απάντηση πιστεύω ότι είναι αυτονόητη.

Διότι το ιδιωτικό κεφάλαιο δεν έχει σύνορα, πάει εκεί που θα έχει μεγαλύτερα κέρδη απ' ενός και απ' ετέρου καλύτερες επενδυτικές ευκαιρίες και πολιτική σταθερότητα. Το γεγονός ότι έφυγαν τόσα κεφάλαια από τη χώρα μας και πήγαν σε γειτονικές χώρες, πιστεύω ότι όλους πρέπει να μας ανησυχήσει, όπως και η πολιτική που ακολούθησε η Ελλάδα, τις προηγούμενες δεκαετίες, ήταν σε λάθος κατεύθυνση.

Να θυμηθούμε το στρατηγικό πλαίσιο στήριξης των επενδύσεων στα Βαλκάνια επί του πρώην Πρωθυπουργού, του κ. Σημίτη. Ήταν μία λάθος ενέργεια. Πριμοδοτούσαμε ελληνικές

επιχειρήσεις να εγκατασταθούν στις γειτονικές βαλκανικές χώρες. Αυτό συνετέλεσε κατά ένα μεγάλο βαθμό, δίνοντας κίνητρα σε επιχειρήσεις να μετεγκατασταθούν σε γειτονικές χώρες, να αυξηθεί το ρεύμα που ούτως ή άλλως ήταν επί θύραις να αναζητήσουν καλύτερες επενδυτικές ευκαιρίες οι ελληνικές επιχειρήσεις, κυρίως της βόρειας Ελλάδας.

Όταν έχουμε 12,5% φορολογία στην Κύπρο, 10% στη Βουλγαρία, τόσο στη FYROM ή στην Αλβανία και σε άλλες κοντινές χώρες, δεν πρέπει και η Ελλάδα να φανεί σε αυτό το σημείο ελκυστική για τους επενδυτές; Γιατί θεωρούμε κακό, επομένως, να δώσουμε ευκαιρίες σε επενδυτές να έρθουν στη χώρα μας αντί να προτιμήσουν γειτονικές χώρες;

Θα έπρεπε όλοι να συνδράμουμε την Κυβέρνηση προς αυτήν την κατεύθυνση. Η μείωση της φορολογίας των επιχειρήσεων, προφανώς, δεν είναι σε ικανοποιητικό σημείο, γιατί δεν το επιτρέπουν τα δημοσιονομικά της χώρας. Είναι όμως, στους στόχους της Κυβέρνησης να προχωρήσει προς αυτήν την κατεύθυνση και προφανώς θα προχωρήσει με γρήγορους ρυθμούς.

Πρέπει να δώσουμε διευκολύνσεις στις ξένες και ελληνικές ιδιωτικές επενδύσεις; Είναι αυτονόητο αυτό. Ο άλλος γιατί να ρισκάρει να επενδύσει, αν δεν προσδοκά σε ένα λογικό όφελος και κυρίως σε μία ασφάλεια της επένδυσής του; Πρέπει αυτό το κράτος να εξασφαλίσει την ασφάλεια αυτής της επένδυσης.

Το παράδοξο σε αυτήν τη χώρα είναι πως όταν υπάρχει κυβέρνηση κυρίως του δικού μας χώρου –όταν το κόμμα το δικό μας, η παράταξη η δική μας είναι στην κυβέρνηση- η εκάστοτε Αξιοματική Αντιπολίτευση απειλεί τους μελλοντικούς επενδυτές ότι θα χάσουν τα χρήματά τους, αν αυτή οψέποτε έρθει στην εξουσία. Άλλο βέβαια όταν ερχόμενοι στην εξουσία κάνουν ακριβώς τα αντίθετα από αυτά, με τα οποία προεκλογικά απειλούν τους επενδυτές. Να θυμηθούμε τι έλεγαν με τον ΟΤΕ, τι έλεγαν με τα λιμάνια, ότι θα τα πάρουν από τους Κινέζους πίσω όταν έρθουν στην εξουσία;

Τίποτα από αυτά δεν έγινε. Η ζημιά όμως, στην εθνική οικονομία έγινε. Το σταθερό επενδυτικό περιβάλλον, το σταθερό κλίμα, η ασφάλεια στις επενδύσεις σίγουρα δεν διευκολύνονται με τέτοιες κινήσεις.

Κύριε Υπουργέ, θα πω τρία χαρακτηριστικά παραδείγματα, τα οποία είναι σε εκκρεμότητα:

Το πρώτο ήταν επί υπουργίας κ. Σιούφα, πρώην Προέδρου της Βουλής, ο οποίος είχε εξαγγείλει τη δημιουργία υδατοδρομίων, έτσι ώστε υδροπλάνα να εκτελούν κάποια δρομολόγια, παραδείγματος χάριν, από τη λίμνη Πλαστήρα προς ένα άλλο χώρο ή από τα νησιά των Σποράδων. Αυτό το σχέδιο δεν προχώρησε, λόγω γραφειοκρατικών διαδικασιών και όχι γιατί δεν υπήρχαν επενδυτικά κεφάλαια ενδιαφερόμενα για μία τέτοιου είδους επένδυση.

Πιστεύω πρέπει να το δείτε. Είναι πολύ εύκολη επένδυση αν στηριχθεί από το κράτος αλλά θα διευκολύνει πολλαπλά την τουριστική κίνηση, ιδιαίτερα στους εσωτερικούς προορισμούς που δεν έχουν αεροδρόμια κοντά, δεν μπορούν να πάνε charters, δεν μπορούν να πάνε πολύ εύκολα με αυτοκίνητα στα ορεινά. Καταλαβαίνετε ότι αυτό θα βοηθήσει πολλαπλώς πολλές περιοχές της χώρας μας και πολλά νησιά. Δείτε το. Αυτό πιστεύω ότι θα είναι μία καλή επένδυση. Πιστεύω ότι τότε το Υπουργείο είχε κάνει μία πολύ καλή προσπάθεια αλλά δυστυχώς για γραφειοκρατικούς λόγους δεν προχώρησε.

Ένα δεύτερο ήταν με τα ΣΔΙΤ. Θα σας πω ότι εγώ ως Νομάρχης Τρικάλων μαζί με τον Νομάρχη Κορίνθου είχαμε προχωρήσει σε όλες τις διαδικασίες να κάνουμε διοικητήριο στο νομό. Είχαμε αναδείξει ανάδοχο και είχαμε εξασφαλίσει και χρηματοδότηση. Δεν θα έβαζε τίποτα το κράτος και η αποπληρωμή θα γινόταν από τα μισθώματα και από τις άλλες λειτουργικές δαπάνες που εμείς καταναλώναμε κάθε χρόνο και έτσι θα τα έπαιρνε ο ανάδοχος.

Δυστυχώς, όταν ήρθε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, επειδή εγώ δεν ήμουν στο ΠΑΣΟΚ, το σταμάτησε, χωρίς να δώσει καμμία αιτιολογία και ενώ είχαμε κάνει όλες τις πρόδρομες ενέργειες και όλες τις προμελέτες.

Ένα τρίτο θα πω, για να καταλάβουν οι κυρίες και κύριοι συναδελφοί τις δυσκολίες. Όταν ήθελα να κάνω το οδικό κύκλωμα

Μετεώρων, το οποίο είναι από τη δεκαετία του '60, από τον αείμνηστο Κωνσταντίνο Καραμανλή, δεν άφηνε το Αρχαιολογικό Συμβούλιο να ανοίξω μια στροφή να περνά το τουριστικό λεωφορείο που δεν χωρούσε. Τα σημερινά λεωφορεία δεν χωρούσαν να περνούν τη στροφή. Τι μου έλεγαν; Μου έλεγαν το εξής: «Ξέρεις στην Ιταλία, σε μια πόλη κοντά στη Φλωρεντία, δεν επιτρέπεται καθόλου αυτοκίνητο. Να κάνετε τελεφερίκ». Τους έλεγα: «Είστε σοβαροί; Μιλάτε σοβαρά; Είναι δυνατόν να πάμε στα Μετέωρα με τελεφερίκ από την Καλαμπάκα;». Τέτοια μου έλεγαν.

Έκανα δύομισι χρόνια για να το ξεμπλοκάρω αυτό, δηλαδή, για να μπορέσω να πείσω το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο ότι, αν ανοίξω δύο στροφές για να πάνε τα λεωφορεία κοντά στις ιερές μονές και επενδύσουμε με ντόπια πέτρα τα τοιχεία, θα προσφέρουμε σημαντική υπηρεσία στον τόπο.

Αυτές τις αντιξοότητες, κύριε Υπουργέ, είμαι σίγουρος ότι θα τις πολεμήσετε. Είμαι σίγουρος ότι τη γραφειοκρατία θα την πολεμήσουμε όλοι μαζί. Ο τόπος έχει ανάγκη από επενδύσεις, έχει ανάγκη από ιδιωτικά κεφάλαια, τα οποία πρέπει να στηρίξουμε όχι με ασυδοσία, όχι έναντι οποιουδήποτε τιμήματος αλλά με σεβασμό στους νόμους και στο Σύνταγμα της χώρας. Επιτέλους, όμως, δεν μπορεί μόνο η Ελλάδα να μη δέχεται τις ξένες επενδύσεις και να τις δέχονται όλες οι γειτονικές χώρες.

Προς αυτήν την κατεύθυνση κινείστε θετικά με αυτό το νομοσχέδιο και είμαι βέβαιος ότι η Βουλή θα το υπερψηφίσει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδα Γρηγοράκος): Και εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα της Βουλής «Η Αρχή της Δεδηλωμένης από τον Τρικούπη στο σήμερα», που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί από το 6ο Γυμνάσιο Χαλανδρίου.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Ευάγγελος Αποστόλου έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο που συζητάμε, εισάγετε την παράκαμψη κάθε θεσμικής διαδικασίας στην αναζήτηση της ανάπτυξης. Δηλαδή, με άλλα λόγια, έχετε ανακηρύξει ως τοτέμ την οποιαδήποτε επένδυση θέλει να πατήσει το πόδι της στη χώρα μας.

Μεθοδεύετε, κύριε Υπουργέ, ακόμη και το ξήλωμα της προστασίας των προστατευόμενων περιοχών για τη διαμόρφωση, όπως λέτε, φιλικού περιβάλλοντος για τις στρατηγικές επενδύσεις και αυτό όταν έχει περάσει μόνο ένας χρόνος από την ψήφιση ανάλογου νόμου, του 3908/2012 και βέβαια, δυο χρόνια από το ν. 3894, που εισήγαγε τις διαδικασίες fast track στις επενδύσεις.

Δημιουργείτε ταυτόχρονα ένα νομικό πλαίσιο για την παραχώρηση γης και ακίνητης περιουσίας του δημοσίου σε επενδυτές προς εκμετάλλευση, όταν δεν γνωρίζετε πόση και πού είναι η δημόσια γη, όταν στη χώρα μας η διαδικασία κατάρτισης του Εθνικού Κτηματολογίου έχει αναδείξει εκατοντάδες χιλιάδες καταπατημένα στρέμματα και άλλα τόσα ως αγνώστου ιδιοκτησίας.

Αλήθεια, πώς δίνετε τη δυνατότητα στην Εκκλησία να αξιοποιήσει τη γη που κατέχει, όταν ακόμη βρίσκεται σε εκκρεμότητα η σχετική διαδικασία; Αναγνωρίζετε, δηλαδή, εσείς σήμερα τα χρυσόβουλα, τα τάπια, όλα αυτά στα οποία στηρίζεται η Εκκλησία για την κατοχή της συγκεκριμένης περιουσίας; Ποιες θεσμοθετημένες μορφές και χρήσεις γης έχουν αυτές οι εκτάσεις που θέλετε εσείς να περάσουν στις ανώνυμες εταιρείες που δημιουργείτε, με στόχο να βγάλουν όλες αυτές τις εκτάσεις στο σφυρί;

Αλήθεια, θυσιάζετε γη υψηλής παραγωγικότητας σήμερα, όταν όλοι συμφωνούμε ότι υπάρχει αναγκαιότητα στήριξης του αγροτικού χώρου; Ποιες είναι αυτές οι στρατηγικές επενδύσεις, όπως τις λέτε, που θέλετε να τους ανοίξετε τις πόρτες υποδοχής; Δεν έπρεπε να έχετε καταθέσει συγκεκριμένα κριτήρια και προϋποθέσεις που να τις προσδιορίζουν;

Εντάσσετε στις μεγάλες τουριστικές επιχειρήσεις και τις επενδύσεις πολιτιστικού περιεχομένου στο θεσμικό πλαίσιο του fast track και τους δίνετε τη δυνατότητα αποκλειστικής χρήσης αιγιαλού και αρχαιολογικών χώρων μέσω των ειδικών όρων που θα προβλεφθούν από τα σχέδια χωρικής ανάπτυξης, στρατηγικών επενδύσεων στους συγκεκριμένους χώρους.

Δηλαδή, ουσιαστικά, καταργείτε κάθε δέσμευση για την προστασία του αιγιαλού και των αρχαιολογικών χώρων.

Καθιερώνετε, κύριε Υπουργέ, μία μόνο άδεια –μάλιστα τη λέτε και «πολυάδεια»– με βάση την οποία υλοποιούνται επενδύσεις. Προβλέπονται και ρυθμίσεις που δίνουν τη δυνατότητα στους υποψήφιους επενδυτές να αρχίζουν το έργο με μία απλή υπεύθυνη δήλωση που λέει ότι θα συμμορφωθούν εκ των υστέρων κατά τη διαδρομή εκτέλεσης του έργου με τις συγκεκριμένες δεσμεύσεις.

Ουσιαστικά όλα τα ζητήματα που έχουν σχέση με άδειες, με περιβαλλοντικές εγκρίσεις κ.λπ., τα αφήνετε στη διαδρομή. Όπως, επίσης, προβλέπετε και την υφαρπαγή αρμοδιοτήτων περιβαλλοντικών και αρχαιολογικών των αντίστοιχων Υπουργείων από τον Υπουργό Ανάπτυξης, όταν –λέει– η εξέταση δεν θα ολοκληρωθεί σε δύο μήνες.

Αγαπητοί συνάδελφοι, όλοι γνωρίζουμε την πραγματικότητα που βιώνουμε στη χώρα μας. Άρα, ουσιαστικά καταργείτε κάθε δέσμευση που αφορά τις προστατευόμενες περιοχές.

Επιτρέψτε μου να σταθώ και στη δική μας προσέγγιση του μεγαλύτερου προβλήματος που υπάρχει σήμερα για τη χώρα μας που είναι η ανάπτυξη. Εμείς όταν αναφερόμαστε σε επενδύσεις, εννοούμε κατά προτεραιότητα αυτές που θα δώσουν το στίγμα των εξελίξεων και θα αποτελέσουν την ατμομηχανή της ανάπτυξης, δημόσιες ή και ιδιωτικές, που θα επικεντρώνονται σε κρίσιμα θέματα και θα κινητοποιούν πολλαπλάσια άλλα κεφάλαια.

Κανείς δεν μπορεί να έχει αντίρρηση για την αναγκαιότητα να μπει η χώρα μας σε αναπτυξιακή τροχιά. Όμως, γι' αυτό απαιτείται ένας μακροχρόνιος και επιστημονικός σχεδιασμός, που θα λάβει κυρίως υπ' όψιν του όλες τις αναπτυξιακές δυνατότητες της χώρας και θα στηριχθεί σε συγκεκριμένα εργαλεία και πόρους.

Η διοικητική διαίρεση της χώρας σε περιφέρειες, μπορεί να αποτελέσει μία τέτοια οντότητα και με βάση αυτήν την οντότητα, πρέπει να καταρτιστούν αναπτυξιακές προτάσεις τόσο σε επίπεδο υπηρεσιών όσο και παραγωγής. Αυτό σημαίνει, ιδιαίτερα με βάση τα δικά μας συγκριτικά πλεονεκτήματα, ότι οι επενδύσεις μας πρέπει να κατευθυνθούν κυρίως στις δυνατότητες που έχουμε. Και δυνατότητες έχουμε στον τουρισμό και ιδιαίτερα στον αγροτοδιατροφικό τομέα.

Βέβαια, όλες αυτές οι προτάσεις πρέπει να υπηρετούν έναν ευρύτερο αναπτυξιακό σχεδιασμό, ο οποίος θα προέλθει μέσα από τον χωροταξικό σχεδιασμό –γιατί προηγούμενα σας ανέφερα ότι αυτό που γίνεται σχετικά με τις χρήσεις γης είναι απαράδεκτο– και βέβαια μέσα από την ενοποίηση όλων των χρηματοδοτικών πηγών για τη διασφάλιση της συμπληρωματικότητας και συνέργειας μεταξύ τους.

Κριτήρια για την αναγκαιότητα των επενδύσεων δεν μπορεί να είναι το μέγεθος αλλά η βιωσιμότητά τους, η συμβολή τους στην επανεκκίνηση της ελληνικής οικονομίας και βέβαια ο σεβασμός τους στο περιβάλλον. Τα κίνητρα για τις ενισχύσεις τους πρέπει να έρχονται σε δεύτερη μοίρα και να συνδεθούν, όντως, με συγκεκριμένες ρήτρες, όπως είναι της απασχόλησης, της συνδρομής τους στις τοπικές κοινωνίες.

Ας πάρουμε για παράδειγμα την υλοποίηση των επενδύσεων του προγράμματος αγροτικής ανάπτυξης, που θα μπορούσατε και εσείς να τις στηρίζετε ως προοπτική. Σήμερα είναι αντιμέτωπη με μια –θα έλεγα– σειρά προβλημάτων και δυσκολιών που δεν μπορούν να περπατήσουν, όπως είναι επί παραδείγματι η μη κάλυψη από το τραπεζικό σύστημα των δανείων για επενδύσεις. Εκατοντάδες σχέδια βελτίωσης αυτήν την ώρα, βρίσκονται σε εκκρεμότητα εξαιτίας της κατάργησης της αγροτικής πίστης και εξαιτίας της χαριστικής μεταφοράς της Αγροτικής Τράπεζας στην Τράπεζα Πειραιώς. Έχει εγκαταλειφθεί αυτό το κομμάτι.

Επίσης, έχουμε ένα δεύτερο ζήτημα που είναι η καθυστέρηση λειτουργίας του Ταμείου Αγροτικής Επιχειρηματικότητας. Εδώ

και χρόνια το φωνάζαμε και τώρα ψελλίζετε για το συγκεκριμένο χωρίς να έχει μέχρι τώρα τουλάχιστον κάνει μία ουσιαστική παρέμβαση.

Ένα τρίτο ζήτημα, είναι η αδυναμία κάλυψης του ΦΠΑ και της εθνικής συμμετοχής.

Και, βεβαίως, το τέταρτο και σημαντικότερο, είναι η διάλυση των θεσμών ευρύτερα του αγροτικού χώρου, όπως είναι οι συνεταιρισμοί, οι συμπράξεις κ.λπ..

Άρα, λοιπόν, αυτά δεν επιλύονται με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου το οποίο –όπως συμβαίνει μέχρι σήμερα με όλους τους αναπτυξιακούς νόμους– έχουν μία συγκεκριμένη στόχευση, να υπηρετούν δηλαδή επενδύσεις «ημετέρων», αρκεί να απορροφούν κρατικούς και κοινοτικούς πόρους, βάζοντας σε δεύτερη μοίρα τη βιωσιμότητά τους.

Αυτό ξέρετε ότι το έχει βιώσει η ελληνική επικράτεια. Γνωρίζετε ήδη από το ν. 1262 μέχρι και σήμερα όλους τους αναπτυξιακούς νόμους που έχουν γεμίσει κουφάρια ιδιαίτερα την επαρχία. Δυστυχώς, φαίνεται ότι και η σημερινή πρωτοβουλία σας θα υπηρετήσει τουλάχιστον αυτήν την προοπτική.

Βέβαια, για να υπηρετήσετε και τις πολιτικές σας, εσείς έχετε στη φαρέτρα σας και ένα άλλο δίκαιο, το δίκαιο της πυγμής. Επιτρέψτε μου να το αναφέρω, διότι όλα αυτά τα οποία συνέβησαν στη Χαλκιδική την τελευταία περίοδο, δείχνουν ότι οι επενδύσεις σας θέλετε να στηριχθούν όχι μόνο στο θεσμικό πλαίσιο που επιχειρείται να φτιάξετε αλλά κυρίως στην τρομοκρατία, στο δίκαιο της πυγμής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Η κ. Μαρία Γιαννακάκη έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στην οικονομική κρίση, μοναδική απάντηση είναι η μεγέθυνση και η ανάπτυξη, με γνώμονα πάντα το δημόσιο συμφέρον και την προστασία του περιβάλλοντος.

Η επανεκκίνηση της οικονομίας δεν μπορεί να επιτευχθεί μέσω ευχών. Θα επιτευχθεί μέσω ενός μείγματος μέτρων που θα δημιουργήσει ένα φιλικό περιβάλλον για στρατηγικές επενδύσεις, με ποσοτική και ποιοτική συμβολή τόσο στην εισροή πραγματικών κεφαλαίων, όσο και στη δημιουργία εξειδικευμένων θέσεων εργασίας. Με την επέκταση του θεσμικού πλαισίου, τη δημιουργία «υπηρεσίας μίας στάσης» για αδειοδοτικά θέματα στο πλαίσιο της κεντρικής διοίκησης, διευκολύνονται οι επενδύσεις που αναδιαμορφώνουν τη θέση της χώρας στον οικονομικό χάρτη.

Με το παρόν νομοσχέδιο θεσμοθετούνται τα ειδικά σχέδια χωρικής ανάπτυξης στρατηγικών επενδύσεων, ένα νέο ειδικό χωροταξικό πλαίσιο για τη χωροθέτηση των ιδιωτικών ακινήτων. Μ' αυτά, θα υπάρξει δυνατότητα έκδοσης προεδρικών διαταγμάτων για το χωροταξικό προσδιορισμό, την επενδυτική ταυτότητα, τη χρήση γης, τη χωροθέτηση και την παραχώρηση αιγιαλού και παραλίας για τις στρατηγικές επενδύσεις.

Όμως, θα πρέπει να διασφαλίζεται η προστασία του περιβάλλοντος, η αειφορία, η προστασία των αρχαιολογικών χώρων και των ευρημάτων, καθώς και η σύνδεση των επενδύσεων με τον κοινωνικό και αστικό ιστό.

Παράλληλα, με την ενίσχυση των επιχειρήσεων στον τομέα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, αναπτύσσεται μία οικολογική μορφή παραγωγής ενέργειας με τα προφανή πλεονεκτήματα χρήσης των φυσικών πόρων. Δίνονται κρατικές ενισχύσεις ώστε να ενισχύεται η ρευστότητα των επιχειρήσεων, θεσμοθετούνται ευέλικτες διαδικασίες, ούτως ώστε να ενοποιούνται διαχειριστικά οι ιδιωτικές επενδύσεις με τις στρατηγικές και εισάγεται μία σειρά από νέα εργαλεία, όπως οι εταιρείες ειδικού σκοπού και ειδικά σχέδια χωρικής ανάπτυξης στρατηγικών επενδύσεων, το πρόσημο των οποίων θα αποδειχθεί άμα τη εφαρμογή τους.

Το σχέδιο νόμου, προβλέπει μεταξύ άλλων 100% προκαταβολή στις επιδοτήσεις εταιρειών, αν αυτές έχουν ισόποση εγγυητική επιστολή, αν και νομίζω ότι αν κάποιος διαβάσει προσεκτικά τις προβλέψεις, ουσιαστικά δεν πρόκειται για εγγυητική επιστολή αλλά για κάποια εγγύηση. Μάλιστα, καλό θα ήταν να υπάρχουν προβλέψεις για τον έλεγχο σχετικά με την αξιοποίησή της.

Το νομοσχέδιο, περιλαμβάνει ειδικό κεφάλαιο που αναφέρεται στις αλλαγές του επενδυτικού νόμου, οι οποίες αφορούν κυρίως σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις, με σκοπό να ενισχυθεί η ευελιξία της χρηματοδότησης αλλά και της ρευστότητάς τους.

Με το παρόν νομοσχέδιο, όχι μόνο υπάρχει πρόνοια για τη διατήρηση υπαρχουσών θέσεων εργασίας αλλά δημιουργούνται και νέες που συντελούν ευεργετικά στην κοινωνική ζωή. Η τόνωση της αγοράς με τη διευκόλυνση της ρευστότητας αναμένεται να δώσει πνοή σε νέες επιχειρήσεις, ενισχύοντας –όπως υπάρχει πρόβλεψη- και τη νεανική επιχειρηματικότητα, τις νέες τεχνολογίες, την έρευνα της καινοτομίας, τους απασχολούμενους στον τουρισμό και σε ειδικούς κλάδους, όπως αυτός του τουρισμού της υγείας ή ο συνεδριακός τουρισμός.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι ευέλικτες διοικητικές δομές αδειοδότησης με την υπηρεσία μίας στάσης, οφείλουν να συμβάλουν θετικά τόσο στην αναπτυξιακή δραστηριότητα, όσο και στη βελτίωση της σχέσης κράτους-πολίτη.

Η σύσταση αυτής της οργανικής μονάδας με εξειδικευμένο προσωπικό από το ήδη υπάρχον μέσα στο δημόσιο, αποτελεί τομή αξιοπιστής λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης όσο και παραγωγικής ενσωμάτωσης ανθρώπινου δυναμικού που πιθανόν δεν αξιοποιείται.

Τέλος, στο νομοσχέδιο περιλαμβάνεται σειρά διατάξεων για το θεσμικό πλαίσιο ίδρυσης και λειτουργίας υδατοδρομίων. Βέβαια, όλοι γνωρίζουμε ότι ανάλογες προσπάθειες είχαν γίνει και στο παρελθόν, οι οποίες είχαν άδοξο τέλος. Ευελπιστούμε, ότι σήμερα η κρίση είναι μία ευκαιρία να αναδειχθεί η αναγκαιότητα της ίδρυσης και ένταξής τους στον κύριο μεταφορικό ιστό, τον παρακτίο, τον παραλίμνιο και των απομακρυσμένων περιοχών.

Το σαφές πλαίσιο που ορίζει ο νόμος είναι φανερό ότι μπορεί να εντάξει δυναμικά στην αναπτυξιακή ώθηση της χώρας, περιοχές που μέχρι τώρα είχαν προβληματικό τρόπο επικοινωνίας, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την τοπική οικονομία.

Τομείς όπως ο τουρισμός, η παραδοσιακή γεωργία και κτηνοτροφία -η οποία ήταν σχεδόν ανύπαρκτη λόγω έλλειψης κινήτρων αλλά και πόρων- θα δημιουργήσουν επιπλέον θέσεις εργασίας αλλά και δημιουργικές στρατηγικών επενδύσεων, παραδείγματός χάριν σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, σε νέες πιστοποιήσεις παραδοσιακών προϊόντων, σε δημιουργία νέων δυναμικών μορφών ιχθυοκαλλιέργειας κ.λπ..

Ωστόσο, θα μου επιτρέψετε να κάνω ιδιαίτερη αναφορά σε ένα σημείο και να παρατηρήσω ότι το θεσμικό πλαίσιο που συνοδεύει τη θέσπιση της παράκτιας «ΜΕΤΩΠΟ Α.Ε.» είναι αρκετά χαλαρό, σε βαθμό που να μην εξασφαλίζεται η αειφόρος ανάπτυξη.

Στη αιτιολογική έκθεση διαβάζουμε, ότι ο αναπτυξιακός χαρακτήρας των πρωτοβουλιών της κυβέρνησης εξειδικεύεται σε νομοθετικές παρεμβάσεις, όπως η προτεινόμενη, η οποία στηριζόμενη στις επιταγές του Συντάγματος και ιδιαίτερα του άρθρου 6 παράγραφος 1, επιδιώκει να εξασφαλίσει την οικονομική ανάπτυξη -προσπεύδοντας με αυτόν τον τρόπο το κοινωνικό σύνολο-, λαμβάνοντας μέτρα για την αξιοποίηση των πηγών του εθνικού πλούτου και σεβόμενη παράλληλα κάθε άλλη συνταγματική πρόβλεψη καθώς και το κοινοτικό κεκτημένο.

Όμως, επειδή τα άρθρα του Συντάγματος δεν ιεραρχούνται ούτε και αλληλοσυγκρούονται αλλά αλληλοσυμπληρώνονται και είναι ισότιμα και ισάξια –όπως σημειώνει εξάλλου και το άρθρο 106 του Συντάγματος- στο άρθρο 24 του Συντάγματος υπογραμμίζεται με έμφαση η σημασία της προστασίας του περιβάλλοντος και της αειφόρου ανάπτυξης θέτοντας ως βασικό εργαλείο άσκησης πολιτικής το χωροταξικό σχεδιασμό και έχοντας γνώμονα την κατοχύρωση της παραγωγικής και κοινωνικής συνοχής καθώς και με την προσέλκυση βιώσιμων επενδύσεων.

Μέσα σε αυτό το πνεύμα, λοιπόν, η Δημοκρατική Αριστερά κατέθεσε σχετική τροπολογία, ούτως ώστε η λειτουργία της προαναφερθείσας εταιρείας να διέπεται από τις βασικές και αντίστοιχες ισχύουσες διατάξεις με σεβασμό πάντα στο χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό της χώρας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Και εμείς ευχαριστούμε την κ. Γιαννάκη.

Το λόγο έχει ο κ. Χρήστος Κατσώτης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το σχέδιο νόμου της συγκυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας, ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ, έρχεται να ικανοποιήσει την ανάγκη του μεγάλου κεφαλαίου για νέους δρόμους κερδοφορίας. Παραχωρείτε ήλιο, γη, νερό, ουρανό. Γη και ύδωρ που λέει ο λαός μας.

Τι λέτε για να δικαιολογήσετε αυτό το εργαλείο που διαμορφώνετε για το κεφάλαιο; Προβάλλετε τα αποτελέσματα της καπιταλιστικής κρίσης, την ανεργία, τη φτώχεια, την εξαθλίωση του λαού, για να δικαιολογήσετε τον οδοστρωτήρα που βάζετε να περάσει πάνω από τα συμφέροντα των εργαζομένων, του λαού.

Το ερώτημα είναι ανάπτυξη για ποιον; Για τα μονοπώλια ή για τον λαό; Εμείς σε αντίθεση με όλα τα άλλα κόμματα που με διαφορές, βέβαια, λένε ότι τα μονοπώλια θα κάνουν κουμάντο, απαντάμε ανάπτυξη για το λαό, με κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής, με μονομερή διαγραφή του χρέους, με αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση και με την εξουσία στα χέρια της εργατικής τάξης και των συμμάχων τους.

Αυτό το νομοσχέδιο χωρίς διαταγμούς, καταργεί κάθε ρύθμιση που όπως λέτε «εμποδίζει τις επενδύσεις». Την ονομάζετε «γραιοκρατία, αγκυλώσεις» κ.λπ..

Ο ειδικός αγορητής του ΚΚΕ, ο σύντροφος Νίκος Καραθανασόπουλος, αναφέρθηκε εκτενώς στις κύριες πλευρές του σχεδίου νόμου.

Θα ήθελα να σταθώ στο παραλιακό μέτωπο και την ιερή μπίζνα της Πεντέλης. Παραδίδετε την περιοχή από το Φάληρο ως το Σούνιο στο κεφάλαιο. Δημιουργείτε εταιρείες ειδικού σκοπού, όπως δημιουργείτε για το παραλιακό μέτωπο την εταιρεία «ΠΑΡΑΚΤΙΟ ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ Α.Ε.», με στόχο να ξεπεράσει κάθε νομικό εμπόδιο για τις επενδύσεις του κεφαλαίου στην περιοχή.

Με τις ρυθμίσεις αυτές, η παραλιακή ζώνη μετατρέπεται σε ξέφραγο αμπέλι στις ορέξεις των μονοπωλιακών ομίλων. Κόβετε κάθε δυνατότητα πρόσβασης στο θαλάσσιο μέτωπο από τον Φαληρικό Όρμο μέχρι το Σούνιο. Κόβετε τη δυνατότητα πρόσβασης στο λαό του Λεκανοπεδίου, ενώ ξέρετε πώς ζει, σε ποιες συνθήκες ζει.

Στην περιοχή προβλέπετε υποδομές και παρεμβάσεις εμπορικές, τουριστικές, αθλητικές και πολιτιστικές, οι οποίες θα υλοποιούν βέβαια επιχειρηματικές επενδύσεις και μέσω ΣΔΙΤ.

Εκχωρείτε στο κεφάλαιο τους δύο πολιτιστικούς Οργανισμούς της Εθνικής Λυρικής Σκηνής και της Εθνικής Βιβλιοθήκης, καθώς και δημόσια διακοσίων τριάντα οκτώ στρεμμάτων με άλλοθι την ευεργεσία. Η υποτελής σύμβαση που υπογράφηκε στις 23-7-2009 σφράγισε την εκχώρηση αυτή με 450 εκατομμύρια ευρώ για εκατό χρόνια. Με την εκχώρηση αυτή ιδιωτικοποιούνται οι ελεύθεροι χώροι και βέβαια οι φορείς της καλλιτεχνικής δημιουργίας.

Προχωράτε στην ιδιωτικοποίηση του Ελληνικού, πεντέμισι χιλιάδων στρεμμάτων. Τι έγινε με το Κατάρ; Γιατί αποχώρησε η εταιρεία; Ήθελαν διακρατική συμφωνία που θα τους διασφάλιζε χαμηλή φορολογία, περισσότερα κίνητρα και μεγαλύτερη συμμετοχή του κράτους στη συγχρηματοδότηση, τη μετατροπή ουσιαστικά του κράτους σε πελάτη του ιδιώτη επιχειρηματία. Ίδια θα είναι βέβαια η απαίτηση και οποιασδήποτε άλλης εταιρείας. Εξάλλου, αυτό έγινε και με τα Ναυπηγεία Σκαμαμαγκά τα οποία αγόρασε η εταιρεία του Αμπό Ντάμπι, υπολογίζοντας τις παραγγελίες από το ελληνικό δημόσιο για την κατασκευή υποβρυχίων. Τώρα ξέρουν όλοι πού βρίσκονται τα ναυπηγεία και τι πρόσφερε αυτή η επένδυση. Τέτοιες θα είναι οι επενδύσεις που θα έρθουν και μ' αυτόν τον νόμο.

Κριτήριο, βέβαια, μιας επένδυσης στον καπιταλισμό είναι το μονοπωλιακό κέρδος. Η όποια επένδυση για να είναι κερδοφόρα προϋποθέτει την επίθεση συνολικά στα συμφέροντα του λαού.

Σε όλο το παραλιακό μέτωπο, θα έχουμε αυτήν την επίθεση με περιορισμό έως κατάργηση της πρόσβασης με σημαντική αλλαγή της ποιότητας ζωής του λαού συνολικά στην Αττική αλλά και στην περιοχή γύρω από το μέτωπο αυτό.

Μιλάτε για τις τουριστικές επενδύσεις. Ξέρετε, κύριε Υπουργέ, ποιο είναι το ετήσιο εισόδημα ενός εργαζόμενου στον τουρισμό; Είναι 500 ευρώ τον μήνα με τέσσερις ή πέντε μήνες δουλειά στην καλύτερη περίπτωση, δηλαδή 2.500 ευρώ το χρόνο. Αυτό είναι που προσφέρει ο κάθε επενδυτής στον τουρισμό, στο λαό μας,

στους εργαζόμενους, στην εργατική τάξη. Και αυτό, λοιπόν, κά- νετε εσείς εδώ, τα δίνετε όλα.

Ένα άλλο θέμα που θέλω να θίξω, κυρίες και κύριοι συνάδελ- φοι, αφορά την τεράστια έκταση του Πεντελικού Όρους, που κατά τα άλλα είναι προστατευόμενη έκταση, καθώς είναι μια έκταση δημόσια και δασική την οποία διεκδικεί η Μονή της Πεν- τέλης. Το σχέδιο της επένδυσης σ' αυτήν την περιοχή είναι ύψους 1 δισεκατομμυρίου ευρώ σε έκταση δεκαέξι χιλιάδων πεν- τακοσίων στρεμμάτων.

Στο σημείο αυτό, θα πρέπει να τονίσουμε ότι αυτή η έκταση έχει κηρυχθεί αναδασωτέα, κάτι που γνωρίζετε πολύ καλά. Σ' αυτήν την έκταση θα αναπτυχθεί το φωτοβολταϊκό πάρκο ισχύος 300 MW, το οποίο θα αποτελείται από τριάντισι χιλιάδες στρέμ- ματα καθρέπτες. Μάλιστα, για να κάμψουν την αντίθεση σ' αυτό το έργο, λένε ότι τα υπόλοιπα δεκατρείς χιλιάδες στρέμματα –στα ενδιάμεσα, δηλαδή, από τους καθρέπτες- θα φυτευτούν με δέντρα. Παραδίδετε και εδώ βορά χιλιάδες στρέμματα του Πεν- τελικού Όρους στις επιχειρηματικές ορέξεις. Αποδίδετε τις διεκ- δικούμενες εκτάσεις στη Μονή Πεντέλης για ιερή μίπιζνα. Και αυτή βέβαια για φωτοβολταϊκά.

Έχετε βγει στη γύρα και διαφημίζετε το φιλικό περιβάλλον, που έχετε διαμορφώσει. Έχετε βγει στη γύρα και καλείτε τα μονοπώ- λια να έρθουν και να τα πάρουν όλα. Διαφημίζετε τις αναδιαρ- θρώσεις που θα προωθήσετε, το νομοθετικό πλαίσιο που έχετε διαμορφώσει. Νομοθετικό πλαίσιο, που συμβάλλει στην ενίσχυση της επιχειρηματικότητας της κερδοφορίας. Αναδιαρθρώσεις, οι οποίες τσάκισαν βασικά δικαιώματα των εργαζομένων, όπως συλ- λογικές συμβάσεις εργασίας, κατώτερους μισθούς, καθολική ευε- λιξία με κατάργηση της σταθερής δουλειάς, του σταθερού ημερήσιου χρόνου. Κάθε έννοιας εργατικού δικαίου. Έχετε δια- μορφώσει εργασιακές σχέσεις τέτοιες που και οι καπιταλιστές δεν το πίστευαν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι- λίας του κυρίου Βουλευτή)

Πιλότος σας είναι –και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- το αίσχος της «COSCO», της επένδυσης, που δείχνει καθαρά τι περιμένει τους εργαζόμενους. Ο εργαζόμενος μπαίνει σε ζώνη ιδιαίτερης λειτουργίας, με ιδιαίτερους μισθούς, με ιδιαίτερες εργασιακές σχέσεις, με ιδιαίτερη έννοια της λέξης «ελευθερία» ή «δημοκρα- τικό δικαίωμα».

Είναι γεγονός ότι ούτε οι μηχανισμοί ελέγχου μπορούν να μπου. Αυτήν την ανάπτυξη θέλετε. Αυτό το περιβάλλον δημι- ουργείτε, το σύγχρονο σκλαβοπάζαρο για τους εργαζόμενους. Αλήθεια, τι θα ωφεληθεί ο νέος και η νέα απ' αυτήν την πολιτική; Θα είναι εργαζόμενος αλλά δεν θα μπορεί να ικανοποιηθεί καμ- μία ανάγκη του, γιατί ο μισθός του θα είναι μισθός, όπως της «COSCO» αλλά και των άλλων ανταγωνιστριών χωρών. Εξάλλου, ετοιμάζετε το μηχανισμό διαμόρφωσης του κατώτατου μισθού. Μηχανισμός που θα βάζει οριστική ταφόπλακα στις συλλογικές συμβάσεις, που θα διαμορφώνει όχι μόνο τον κατώτατο μισθό αλλά και όλους τους μισθούς, αφού θα αποτελεί τον πιλότο-κα- τώτατο μισθό, που θα οδηγήσει τη ζωή της εργατικής τάξης ακόμη πιο πίσω, στα δύσκολα χρόνια.

Οι Ειδικές Οικονομικές Ζώνες, που θα συνοδεύουν τον αναπτυ- ξιακό νόμο, θα δημιουργήσουν ειδικές συνθήκες εργασίας, αμοι- βής και ζωής των εργαζομένων. Με το νομοθετικό έργο, παρα- δίδετε τους εργαζόμενους βορά στα μονοπώλια, στις πολυεθνι- κές και στους επιχειρηματικούς ομίλους. Επικαλείστε την ανεργ- γία. Κανείς άνεργος ο οποίος θέλει δουλειά, δεν συμφωνεί να δουλέψει και να ζει σαν άνεργος. Οι πάνω από ενάμισι εκατομμύ- ριο άνεργοι, είναι ανάγκη να αγωνιστούν και να φύγουν από τη μοιρολατρία και το μαρασμό. Να ζωντανέψουν. Και θα ζωντανέ- ψουν με τη συμμετοχή στον αγώνα. Μπορεί να νομίζετε ότι η πο- λιτική σας έχει την αποδοχή του λαού, των εργαζομένων, των ανέργων. Μπορεί να νομίζετε ότι συμφωνούν με όλα αυτήν την πολιτική. Να γνωρίζετε ότι οι εργαζόμενοι βράζουν. Είναι βέβαιο ότι θα εκραγούν. Η έκρηξη θα είναι πολλών μεγατόνων. Απ' αυτήν θα αναδυθεί το νέο, η νέα κοινωνία, η νέα μορφή οργάνωσης οι- κονομίας. Απ' αυτή θα αναδυθεί η νέα τάξη, η εργατική τάξη, που θα έχει την εξουσία στα χέρια της και θα σχεδιάσει την ανάπτυξη προς όφελος του λαού, με μία ζώνη, τη ζώνη ζωής του λαού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνε- δρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αί- θουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, δεκαεπτά μαθητές και μαθήτριες και ένας εκπαιδευ- τικός από το 2ο Πειραματικό Λύκειο Αθηνών.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρό- εδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα συμφωνήσω με την τελευταία φράση του κατελθόντος συνα- δέλφου του Κομμουνιστικού Κόμματος. Πράγματι, κύριε Κα- τσώτη, χρειαζόμαστε ζώνη ζωής στην Ελλάδα. Συμφωνούμε απολύτως. Και ζώνη ζωής με αυτήν την ανεργία δεν υφίσταται. Δηλαδή, δεν υπάρχουν οι αναγκαίες και οι ικανές συνθήκες για να υπονοούμε ότι η χώρα βρίσκεται σε ζώνη ζωής. Αλλά για να υπάρχει εργασία, για να υπάρχει εισόδημα, για να υπάρχει φορο- λογία –που για να υπάρξει, πρέπει να υπάρχει εισόδημα, για να έχει το κράτος έσοδα, πρέπει οι πολίτες να έχουν το στοιχειώδες εισόδημα- πρέπει να υπάρχουν δουλειές. Και το μείζον πρόβλημα, κύριε Υπουργέ, που βρίσκεται στη χώρα, είναι ότι δεν υπάρχουν δουλειές, γιατί δεν υπήρξαν μέχρι τώρα επενδύσεις. Γιατί εδώ και τρία χρόνια που βρισκόμαστε στα μνημόνια, ο επενδυτικός χάρ- της της χώρας είναι πολύ κοντά στο μηδέν. Και είναι πολύ κοντά στο μηδέν, γιατί προφανώς την ευθύνη την έχουμε εμείς.

Κάνω κρίση για το σημερινό σχέδιο νόμου. Βγάζω απ' έξω ότι έχουμε μνημόνιο. Αν δεν είχαμε μνημόνιο και η χώρα είχε αυτούς τους αριθμούς που έχει σήμερα ως προς την εργασία, ως προς τα δημόσια έσοδα, ως προς τα δημόσια έξοδα, ως προς το ΑΕΠ, θα ήταν αναγκαίος αυτός ο νόμος, που διευκολύνει τις επενδύ- σεις; Απαντώ απερίφραστα «ναι». Και επιτέλους, είναι ένας νόμος της Κυβέρνησης ο οποίος έχει να κάνει με την πραγματικότητα. Έχει να κάνει με τα πραγματικά ερωτήματα. Και επιδιώκει μέσα απ' αυτό εδώ το πλαίσιο να βρει πραγματικές λύσεις.

Ποιες είναι οι πραγματικές λύσεις; Επενδύσεις εντάσεως κε- φαλαίου, είπε ο κ. Βαρβιτσιώτης, και εντάσεως εργασίας –σας λέω εγώ- για να καλύψουμε την αυξημένη ανεργία και τη δημι- ουργία συνθηκών για να υπάρχουν διπλά από κάθε ευρώ, το οποίο επενδύεται σε μία χώρα πολλαπλάσια ευρώ μικρότερων εργολαβιών, για να υπάρχει εργασία στους νέους επιστήμονες, στους νέους τεχνικούς, σε αυτούς τους ανθρώπους που σήμερα δεν έχουν ελπίδα.

Κατηγορώ όλα τα κόμματα, τα οποία δεν στηρίξαν αυτό το σχέδιο νόμου είτε έχουν στηρίξει είτε δεν έχουν στηρίξει μνημό- νιο, δεν έχει καμία σημασία. Το βγάζω απ' έξω απ' αυτήν την ιστορία. Διότι ενώ κατακραυγάζουν το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου και εκφράζουν αντιρρήσεις –όσο είναι θεμιτό και υποχρε- ωτικό- δεν εκφράζουν κάτι διαφορετικό.

Το ερώτημα είναι, λοιπόν, αυτοί οι συνάδελφοι που δεν ψηφί- ζουν αυτό το σχέδιο νόμου, τι προτείνουν για να υπάρχουν επεν- δύσεις στη χώρα και νέες θέσεις εργασίας; Αύξηση του Προγράμματος των Δημοσίων Επενδύσεων; Από πού; Από πού, δηλαδή, θα υπάρχουν δημόσια χρήματα, τα οποία θα δημιου- ργήσουν θέσεις εργασίας, όταν δεν υφίστανται στο δημόσιο προ- ύπολογισμό;

Αλλά, ως πάμε από την άλλη πλευρά, γιατί άκουσα και τον ει- σηγητή, τον κ. Σταθάκη, της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, να μι- λάει για ένα νεοφιλελεύθερο κράτος το οποίο υπήρχε μέχρι τώρα και το οποίο έχει κάνει τις μεγαλύτερες αποκρατικοποι- ήσεις –λέει- στην Ευρωπαϊκή Ένωση από το 1996 μέχρι το 2004. Νομίζω, ότι αυτό είπε περίπου. Λογικό το βρίσκω. Αφού είμαστε το μόνο κράτος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τη μεγαλύτερη δη- μόσια επιχειρηματικότητα που υπήρχε μεταξύ των χωρών του ευρώ και την πλέον αποτυχημένη. Και θα σας πω γιατί είναι απο- τυχημένη. Δεν υπάρχει μία επιχείρηση την οποία έκανε το ελλη- νικό κράτος, με οποιαδήποτε κυβέρνηση –που κυβέρνησε αυτόν τον τόπο- που να πέτυχε. Γι' αυτό φθάσαμε στο σημείο να ψά-

χνουμε σήμερα να τις δώσουμε -πολύ χαμηλά βέβαια- μπας και δημιουργηθούν θέσεις εργασίας. Γιατί οι θέσεις εργασίας που είχαν δημιουργηθεί προφανώς έφεραν το αντίθετο αποτέλεσμα, τόσο στην παραγωγικότητα, όσο και στα δημόσια έσοδα.

Αν για κάτι πρέπει να κατηγορήσω την Κυβέρνηση, είναι ότι άργησε χαρακτηριστικά, να φέρει το παρόν σχέδιο νόμου ή κάτι ανάλογο. Και εάν σε κάτι πρέπει να πιέσω -αισθάνομαι την Κυβέρνηση- στηρίζοντας αυτό το σχέδιο νόμου, είναι ότι αυτό το σχέδιο νόμου, δεν μπορεί να έχει ουσιαστική αντανάκλαση στην πραγματικότητα, εάν δεν συνοδεύεται από ένα ουσιαστικό πρόγραμμα παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας. Και το λέω ως εξής: Δεν νομίζω, κύριε Υπουργέ και κύριοι Υπουργοί, ότι η λύση βρίσκεται στο να διευκολύνουμε τους επενδυτές που θα θέλουν να έρθουν στην Ελλάδα. Σαφώς είναι μία λύση. Πιο σημαντικό, όμως, είναι να δείξουμε εμείς τι επιθυμούμε να φτιάξουμε σε αυτήν την χώρα. Αυτό είναι το πιο σημαντικό. Και να το βγάλουμε από εκεί και πέρα εκτός συνόρων, για να μπορέσουμε να ελκύσουμε επενδυτές.

Άρα, λοιπόν, αυτό που κάνετε με το «Αττικό Μέτωπο», το κρίνω ως ιδιαίτερος θετικό. Αυτό που γίνεται με τον αυτοκινητόδρομο στην Πάτρα, το βρίσκω ιδιαίτερος θετικό, διότι δημιουργείται μία εστία προσέλκυσης συγκεκριμένων επενδύσεων –και σας προτείνω και σας πιέζω με όλες τις δυνάμεις που μπορώ να έχω- να κάνετε το ίδιο και για άλλες περιοχές. Και εκεί, πράγματι, οι περιφέρειες, οι εκλεγμένες περιφέρειες της χώρας αλλά και οι υπερπεριφέρειες, έχουν να παίξουν πολύ σημαντικό ρόλο. Είναι εντελώς διαφορετικό το να ψάχνουμε στα τυφλά τον επενδυτή που δεν θα έρθει ή θα έρθει αλλά θα ψάχνεται και εντελώς διαφορετικό να του δείξουμε πού πρέπει να πάει.

Κρίνω πολύ σημαντικό την πολυάδεια, που καλύπτει τη γραφειοκρατία που υπάρχει στον τόπο. Άκουσα για μεταρρύθμιση της γραφειοκρατίας. Εγώ θα σας έλεγα να μεταρρυθμίσετε το Υπουργείο Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης. Διότι αυτό που άκουσα χτες, ότι καλύτερα καθυστερημένοι, παρά αποτυχημένοι, είναι ό,τι χειρότερο έχω ακούσει τα τελευταία χρόνια στην πολιτική. Ούτε αποτυχημένοι ούτε καθυστερημένοι. Η κοινωνία ζητάει αποτελέσματα από την Κυβέρνηση. Και δεν μπορεί ένας Υπουργός να κρύβεται πίσω από τη λέξη «καθυστέρηση», για να συγκυβερνήσει την πιθανή αποτυχία. Αν φοβάται ένας Υπουργός ότι μπορεί να αποτύχει, τότε δεν κάνει γι' αυτήν την καρέκλα. Οφείλει να προσπαθήσει να επιτύχει. Και να πείσει αν χρειαστεί να πείσει, δηλαδή να αντικατασταθεί –περί αυτού πρόκειται- αν δεν μπορέσει να υλοποιήσει αυτό το οποίο έκανε.

Τέλος, πρέπει να σας πω ότι τίποτα απ' αυτά δεν πρόκειται να λειτουργήσει -παρά το γεγονός ότι είναι στη σωστή κατεύθυνση- αν δεν τελειώσουμε το πολύπλοκο ζήτημα της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών, το οποίο έχει χαρακτηριστικά καθυστέρησης, για λόγους για τους οποίους θα ήθελα ο Υπουργός –αν και δεν είναι ο πλέον αρμόδιος, δεν είναι ο Υπουργός των Οικονομικών- να μας πει.

Διότι επενδυτικά σχέδια, μεγάλες επενδύσεις, πολυάδειες, επενδυτικοί νόμοι με προκαταβολή στο 100% των επιδοτήσεων –σωστό και αυτό- εμπροσθοβαρώς για να βοηθήσουμε την ανάπτυξη, χωρίς ανακεφαλαιοποιημένο τραπεζικό σύστημα, νομίζω ότι δεν μπορούν να λειτουργήσουν. Άρα, λοιπόν, είναι συλλογική η προσπάθεια η οποία πρέπει να γίνει σε αυτήν την κατεύθυνση.

Τελειώνω με μία κουβέντα, κύριε Υπουργέ, για τα μεγάλα έργα που είναι δικό σας θέμα. Πριν από δέκα ημέρες έκλεισε το εργοστάσιο της «LAFARGE» στη Χαλκίδα. Πιστεύω ότι δεν θα είχε κλείσει ή τουλάχιστον θα υπήρχαν σοβαρές αντιστάσεις εάν είχαν ξεκινήσει τα μεγάλα έργα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ την ανοχή σας για τριάντα δευτερόλεπτα.

Διάβασα προχθές ότι έχετε συμφωνήσει σε κάποια ποσά, για να ξεκινήσουν οι καθυστερημένες εδώ και πολλά χρόνια εργαλαβίες των μεγάλων οδικών αξόνων. Αναρωτιέμαι και θέλω μία απάντηση σε αυτό: θα έκλεινε το εργοστάσιο αυτό, που δεν είναι μόνο οι διακόσιοι τριάντα εργαζόμενοι για τους οποίους πονάμε στη Χαλκίδα, μαζί με τόσους άλλους που έχουν χάσει τις δου-

λειές τους και σε όλη την Ελλάδα, αλλά κυρίως είναι πολύ μεγάλο το χτύπημα σε ό,τι αφορά το κλίμα στη χώρα. Όταν μία μεγάλη πολυεθνική όπως είναι η «LAFARGE» με διακόσια εργοστάσια τσιμέντων και παραπάνω σε όλο τον κόσμο, δεν μπορεί να κρατήσει ένα εργοστάσιο στην Ελλάδα, σημαίνει ότι η εκτίμησή της για την πορεία των οικονομικών και των μεγάλων έργων, είναι κακή.

Άρα, λοιπόν, αυτή η καθυστέρηση θα έλεγα ότι εμάς μας κόστισε. Θέλουμε τη διαβεβαίωσή σας και τις λεπτομέρειες, μιας και έχουμε την ευκαιρία να σας ακούσουμε, ότι αυτά τα μεγάλα έργα «θα ξεκινήσουν χθες». Γιατί αυτό σημαίνει χιλιάδες θέσεις εργασίας, σημαίνει πραγματική επανεκκίνηση της οικονομίας και σημαίνει επίσης ότι τα χρηματοδοτικά πρωτόκολλα της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι εξαιρετικά ουσιαστικά γι' αυτό το οποίο λέμε ως επανεκκίνηση της οικονομίας και ως αναζωογόνηση και αντιμετώπιση της ανεργίας.

Στηρίζω αυτό το σχέδιο νόμου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και προτείνω στην Κυβέρνηση να επανέλθει το ταχύτερο σε διαδικασίες προ των Ολυμπιακών Αγώνων, σε επενδυτικές διαδικασίες 2003-2004. Είναι ο μόνος τρόπος να ξεφύγουμε από τα ίδια τα προσκόμματα τα οποία έχουμε δημιουργήσει εμείς, με το συνταγματικό και νομοθετικό πλαίσιο που έχουμε στη χώρα. Για όσους ανησυχούν ότι αυτό το σχέδιο νόμου υπερφαλαγγίζει νομικά μορφώματα και διαδικασίες της χώρας, πρέπει να σας πω ότι ένα σχέδιο νόμου δεν αλλάζει το Σύνταγμα της χώρας. Ο συνταγματικός χάρτης, δόξα τω Θεώ, είναι πολύ μεγάλος για την Ελλάδα, πολύ ισχυρός και εξαιρετικά προστατευτικός για να φοβόμαστε ότι μπορούμε να τον καταργήσουμε στην επενδυτική διαδικασία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Και εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν γραφτεί τριάντα τρεις ομιλητές. Θα μιλήσει ο κ. Λεονταρίδης και μετά θα μιλήσει ο Υπουργός και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Υπολογίζουμε να τελειώσουμε μεταξύ επτά και οκτώ το βράδυ.

Ο κ. Λεονταρίδης έχει το λόγο.

ΟΛΓΑ-NANTIA BALABANH: Κύριε Πρόεδρε, επειδή έχω δύο επιτροπές, θα μπορούσα να μιλήσω νωρίτερα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Έχω δώσει το λόγο στον κ. Λεονταρίδη. Θα μιλήσετε μετά κυρία Βαλαβάνη.

Ορίστε, κύριε Λεονταρίδη, έχετε το λόγο.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με δεδομένη την οικονομική κρίση στην οποία βρίσκεται η χώρα, είναι αναγκαία η δημιουργία φιλικού αναπτυξιακού περιβάλλοντος για την προσέλκυση επενδύσεων, την τόνωση της επιχειρηματικής δραστηριότητας που θα συντελέσει ως μοχλός ανάπτυξης στη συνολική προσπάθεια ανάκαμψης της οικονομίας μας και στην αντιμετώπιση της ανεργίας.

Το σχέδιο νόμου για τη διαμόρφωση φιλικού αναπτυξιακού περιβάλλοντος για τις στρατηγικές και ιδιωτικές επενδύσεις αποτελεί αναμφισβήτητη μία θετική πρωτοβουλία που μπορεί να συμβάλει υπό όρους στην αύξηση της παραγωγής, τη βελτίωση της παραγωγικότητας, τη διεύρυνση της απασχόλησης και των εξαγωγών, καθώς επιχειρεί να βελτιώσει τα αναπτυξιακά κίνητρα του ν. 3908/2011, ενώ προάγει και συγκεκριμένες μεγάλες επενδύσεις. Σε μία περίοδο όπου η οικονομία μας γνωρίζει την πιο βαθιά ύφεση των τελευταίων χρόνων, οι μαζικές παραγωγικές επενδύσεις αποτελούν τη μόνη λύση για την έξοδο μας από την κρίση.

Τα βασικά προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπισθούν στη σημερινή εποχή, για να διευκολυνθεί η επιχειρηματική δραστηριότητα και για να γίνουν επενδύσεις εγχώριες και ξένες είναι η πολιτική και κοινωνική σταθερότητα, που κάνει τεράστιες προσπάθειες η Κυβέρνηση για να υπάρξει, παρ' όλη την αντίδραση της Αντιπολίτευσης που αντιτίθεται σε κάθε πολιτικό σχεδιασμό της για έξοδο από την κρίση, είναι η έλλειψη ρευστότητας από τις τράπεζες, που εν μέρει θα πρέπει να αποκατασταθεί με την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών για τη δανειοδότηση επιχειρηματικών πρωτοβουλιών, οι υφιστάμενες δομές του κράτους

και η γραφειοκρατία που θέτουν εμποδία στην επιχειρηματικότητα αντί να την ενθαρρύνουν.

Τέλος, η συχνή μεταβολή του φορολογικού μας συστήματος και οι υψηλοί φορολογικοί συντελεστές, σε μία εποχή που εντείνεται ο φορολογικός ανταγωνισμός, ακόμη και στους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν εξασφαλίζουν τη σταθερότητα του περιβάλλοντος που τόσο αναζητούν οι Έλληνες και ξένοι επενδυτές.

Βασικοί άξονες και στόχοι της νομοθετικής πρωτοβουλίας είναι η διευκόλυνση των επενδυτών Ελλήνων και ξένων, μέσω της μείωσης της γραφειοκρατίας, που απορροφά χρόνο και χρήμα και της παροχής ευελιξίας στη χρήση των υφιστάμενων χρηματοδοτικών εργαλείων για την υλοποίηση των επενδυτικών τους σχεδίων.

Η νέα φιλοσοφία για την ανάπτυξη έχει δύο βασικούς πυλώνες: Περιορισμός της γραφειοκρατίας και αύξηση της εμβέλειας του αναπτυξιακού και fast track, έτσι ώστε να χωρέσουν όσο το δυνατόν περισσότερες επενδύσεις.

Βασικό εργαλείο για τη γρήγορη αδειοδότηση στρατηγικών επενδύσεων είναι η θέσπιση των ειδικών σχεδίων χωρικής ανάπτυξης στρατηγικών επενδύσεων. Το ΕΣΧΑΣ επιτρέπει την έκδοση προεδρικών διαταγμάτων για το χωροταξικό προσδιορισμό, την επενδυτική ταυτότητα, τη χρήση γης, τη χωροθέτηση και παραχώρηση αιγιαλού και παραλίας. Χρήση των ρυθμίσεων αυτών μπορεί να κάνει και η εκκλήσι για την πραγματοποίηση στρατηγικών επενδύσεων σε ακίνητη περιουσία της.

Προκειμένου να υλοποιηθεί ο δεύτερος πυλώνας, γίνεται στη νομοθεσία σειρά αλλαγών για τη διευκόλυνση της ένταξης περισσότερων επενδυτικών προτάσεων, τόσο στο καθεστώς fast track, όσο και στα κίνητρα του επενδυτικού νόμου.

Παράλληλα, το νέο νομοσχέδιο παρέχει κίνητρα για ένταξη στον αναπτυξιακό νόμο επιχειρήσεων από κλάδους που μέχρι σήμερα εξαιρούνταν. Έτσι, μπορούν πλέον να ζητήσουν την υπαγωγή τους σε επιχειρήσεις από τον τομέα της υγείας, εκτός των κέντρων αποκατάστασης, καθώς και επενδύσεις ειδικής τουριστικής υποδομής, όπως συνεδριακά κέντρα, θεματικά πάρκα, χιονοδρομικά κέντρα, μεταλλευτικές και εξορυκτικές επιχειρήσεις, αλλά και ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, εφόσον το επενδυτικό σχέδιο αφορά την επέκταση μονάδας υπάρχουσας ή υπό κατασκευή. Επίσης, μπορεί να ενταχθούν και επενδυτικά σχέδια που αποσκοπούν στην επαναλειτούργα των επιχειρήσεων, ανεξάρτητα από την αύξηση θέσεων εργασίας που προσφέρουν.

Στο νομοσχέδιο προβλέπεται για τις μικρές ιδιωτικές επιχειρήσεις η δυνατότητα προκαταβολής του 100% της επιχορήγησης με την προσκόμιση όμως ισόποσης εγγυητικής επιστολής. Έμφαση δίνεται στη δυνατότητα εισαγωγής φορολογικών κινήτρων για την ανάπτυξη στρατηγικών επενδύσεων στο πλαίσιο των κανόνων Κοινοτικού Δικαίου.

Οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου επηρεάζουν τη συνολική οικονομία και κατά συνέπεια το σύνολο των κοινωνικών ομάδων, ιδίως στους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα όλων των ειδικοτήτων, εφόσον δια των επενδύσεων δημιουργούνται θέσεις εργασίας.

Παράλληλα, η διευκόλυνση των πολιτών με ευέλικτες διοικητικές διαδικασίες αδειοδότησης και με υπηρεσία μίας στάσης θα αναμένεται να συμβάλλει θετικά, τόσο στην αναπτυξιακή δραστηριότητα, όσο και στην βελτίωση της σχέσης κράτους-πολίτη. Πρέπει να δοθεί όμως ιδιαίτερη βαρύτητα στην προώθηση επενδυτικών σχεδίων, που αφορούν την αξιοποίηση αγροτικών προϊόντων, που προορίζονται για διατροφή, τα οποία διαθέτουν συγκριτικό πλεονέκτημα, τόσο όσο προς τα ποιοτικά τους χαρακτηριστικά, όσο και ως προς τον εξαγωγικό τους προσανατολισμό.

Εδώ φυσικά πρέπει να τονίσουμε ότι για να γίνουν σύγχρονα επενδυτικά σχέδια, σε σχέση με την πρωτογενή παραγωγή, πρέπει πρώτα απ' όλα να αναπτύξουμε τις υποδομές που πρέπει και που είναι εργαλεία ανάπτυξης. Οι υποδομές στη γεωθερμία παραδείγματος χάριν, που έχουμε σε όλη την Ελλάδα και ιδίως στη βόρεια Ελλάδα, όπως και στο Νομό Σερρών, παραμένουν ανεξεργασμένες και η αξιοποίησή τους θα κάνει πολύ ανταγωνιστικά τα θερμοκήπια, τις κτηνοτροφικές μονάδες και άλλες επενδύσεις

στον πρωτογενή τομέα. Άρα, οι στρατηγικές επενδύσεις μπορεί να έχουν να κάνουν και με τις υποδομές για την ανάπτυξη άλλων επιμέρους δραστηριοτήτων, που πραγματικά θα δώσουν παραγωγική δομή στη χώρα.

Εδώ και αρκετά χρόνια γίνονται προσπάθειες από την τοπική αυτοδιοίκηση, σε συνεργασία με τα πανεπιστήμια, και έχουν γίνει πολλές μελέτες επάνω στη γεωθερμία, αλλά στην πράξη τα βήματα είναι πολύ αργά.

Απαιτείται ένα νέο πρότυπο ανάπτυξης με προσανατολισμό της αγροτικής παραγωγής στις απαιτήσεις της αγοράς, που αποδίδει ιδιαίτερη σημασία στην παραγωγή και στη μεταποίηση αγροτικών προϊόντων διατροφικής ποιότητας και ασφάλειας, που είναι ικανό να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις των καταναλωτών, που συμβάλλει στην ανάπτυξη της υπαίθρου, με σκοπό τη διατήρηση του αγροτικού πληθυσμού στην υπαίθρο, τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, αλλά και την ανάδειξη ενός ευρέος φάσματος δραστηριοτήτων σε αγροτικές, μειονεκτικές, ορεινές περιοχές. Απαιτείται ένα νέο πρότυπο ανάπτυξης που συμβάλλει στην προστασία του περιβάλλοντος και τη συνδέει με τη στήριξη των τουριστικών επιχειρήσεων και την προσφορά προϊόντων ποιότητας και υγιεινής διατροφής.

Κλείνοντας, σας καταθέτω τις θέσεις του Επιμελητηρίου Σερρών και τα στατιστικά στοιχεία που δημοσίευσε η Ελληνική Στατιστική Αρχή τον Ιανουάριο του 2013, όπου ο Νομός Σερρών κατατάσσεται στην προτελευταία θέση, ως προς το κατά κεφαλήν ΑΕΠ, μεταξύ των νομών της χώρας και στην τελευταία θέση μεταξύ των νομών της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Θεόφιλος Λεονταρίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το Επιμελητήριο Σερρών είχε προωθήσει συγκεκριμένη πρόταση επί της συζήτησης του νομοσχεδίου στη Διαρκή Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου της Βουλής. Η πρόταση αφορούσε να συμπεριληφθεί η περίπτωση νομών με δείκτες-στοιχεία σαν και αυτά του Νομού Σερρών, ως νομού με πολύ χαμηλό κατά κεφαλήν ΑΕΠ, πολύ πιο κάτω από το 75% του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης -συγκεκριμένα στο 48,28% του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με κατά κεφαλήν ΑΕΠ σε ποσοστό 53,44% του μέσου όρου της χώρας, επιπλέον είναι και παραμεθόριος με μεγάλη εκροή εισοδήματος προς τα Βαλκάνια- στις περιοχές μαζί με τις ΒΕΠΕ, τα επιχειρηματικά πάρκα και τις ζώνες καινοτομίας, όπου στα επενδυτικά σχέδια επιχειρήσεων που πραγματοποιούν επενδύσεις σε αυτές τις περιοχές, παρέχεται κατ' εξαίρεση το ανώτατο όριο του Χάρτη Περιφερειακών Ενισχύσεων, σύμφωνα με την παράγραφο 12 του άρθρου 5 του ν. 3908/2011.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει η κ. Νάντια Βαλαβάνη για επτά λεπτά και μετά θα ακολουθήσουν οι τοποθετήσεις των Υπουργών και των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων.

ΟΛΓΑ-ΝΑΝΤΙΑ ΒΑΛΑΒΑΝΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι πραγματικά να μένει έκθαμβος κανείς, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με ό,τι μηχανεύεται η τρικομματική Κυβέρνηση προκειμένου να αιφνιδιάσει τον ελληνικό λαό, τις τοπικές κοινωνίες και τους εργαζόμενους. Έτσι, ενώ υποτίθεται ότι βρίσκεται σε επαφή με την ΟΣΥΠΑ, την Ομοσπονδία Συλλόγων της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας, για ένα σχέδιο νόμου της που επιχειρεί να «βουλώσει» νομικά κενά στο κανονιστικό πλαίσιο ιδιωτικοποίησης των ελληνικών αεροδρομίων, ξαφνικά το σχέδιο νόμου κατατίθεται ως τροπολογία στο παρόν νομοσχέδιο πριν τρεις μέρες και μάλιστα κατευθείαν στην Ολομέλεια, έτσι ώστε να παρακαμφθεί, για ένα τόσο κρίσιμο θέμα, η έρευνα που γίνεται από όλους τους Βουλευτές στην αρμόδια διαρκή επιτροπή, προκειμένου να αποκριθεί ο κύριος σκοπός του: Η δημιουργία μιας μεταβατικής φάσης προς το σταδιακό κλείσιμο των μικρών, κυρίως -αλλά όχι μόνο- αεροδρομίων, που λόγω της περιορισμένης κίνησής τους δεν εμφανίζουν οικονομικό ενδιαφέρον για ξεπούλημα, άρα τρόικα και Κυβέρνηση δεν έχουν πλέον κανένα ενδιαφέρον γι' αυτά. Και βέβαια, «δεν δίνουν δεκάρα» για τις τοπικές κοινωνίες

που στηρίζονται σε αυτά για όλη τη λειτουργία τους ως τουριστικοί προορισμοί, πράγμα που αποτελεί και τη μοναδική πηγή οικονομικών πόρων τους, αλλά και για την επικοινωνία τους, ιδιαίτερα το χειμώνα με την ηπειρωτική Ελλάδα από κάθε άποψη, με κρισιμότερες περιπτώσεις αυτές των διακομιδών και των επιχειρήσεων «έρευνας και διάσωσης» στο Αιγαίο.

Ακόμα μεγαλύτερος παραλογισμός είναι ότι η ελλειμματική αλλά ζωτική λειτουργία αυτών των αεροδρομίων δεν κοστίζει ούτε δεκάρα στον προϋπολογισμό και στον Έλληνα φορολογούμενο, καθώς χρηματοδοτούνται μέσω μιας αμιγούς δημόσιας Υπηρεσίας, της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας, της ΥΠΑ, από διεθνή πηγή, από τα τέλη των «υπερπτήσεων» πάνω από τη χώρα μας και από τμήμα του «τέλους εκσυγχρονισμού ανάπτυξης αεροδρομίων», που πληρώνουν στην ΥΠΑ αεροπορικές εταιρείες και επιβάτες. Ενώ η μεταβατική φάση φορτώνει κατά τη διάρκεια της τα μικρά αεροδρόμια άμεσα στον κρατικό προϋπολογισμό, με το διαχωρισμό τους από την ΥΠΑ που μέχρι σήμερα είχε όλη -και την οικονομική- ευθύνη γι' αυτά: Ιδρύοντας ανώνυμη δημοσία αεροπορική εταιρεία, την ΑΕΔΙΠΑ, με κεφάλαιο, για το ξεκίνημα και μόνο, 50 εκατομμύρια ευρώ, που προέρχονται από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Αποτελεί ντροπή και δείχνει όλη την έκταση της περιφρόνησης και της κοροϊδίας, με την οποία αντιμετωπίζει η τρικομματική Κυβέρνηση τους εργαζόμενους, το γεγονός πως μόλις την προηγούμενη εβδομάδα, όταν ο κύριος Υπουργός Ανάπτυξης αποφάσισε να ανταποκριθεί στο αίτημα της ΟΣΥΠΑ για συνάντηση για το πιθανολογούμενο νομοσχέδιο, τους έκλεισαν ραντεβού μαζί του για τότε λέτε; Για αύριο το μεσημέρι! Όταν δηλαδή υπολόγιζαν ότι το παρόν νομοσχέδιο, μαζί με την τροπολογία, θα είχαν ήδη ψηφιστεί. Για αύριο, βέβαια, έχει κηρυχθεί απεργία στις αερομεταφορές από την ΥΠΑ, ενώ μόλις δυο ώρες από την κατάθεση αυτής της απόφασης για απεργία το δικαστήριο την κήρυξε παράνομη ως «πολιτική απεργία» που απαγορεύεται, επειδή -λέει- στρέφεται ενάντια σε τροπολογία σε νομοσχέδιο που συζητείται στη Βουλή, άρα κατά των κοινοβουλευτικών θεσμών και οδηγεί σε νόθευση της δημοκρατίας. Εκεί έχουν καταλήξει τα πράγματα, και ας το σκεφτούμε όλοι αυτό πάρα πολύ καλά...

Καλούμε τον κύριο Υπουργό να αποσύρει την τροπολογία της ντροπής. Αν δεν το κάνει, θα καταθέσουμε αίτημα για ονομαστική ψηφοφορία. Για να μην έχουμε παρεξηγήσεις, όταν αναφερόμαστε σε μεταβατικές ρυθμίσεις που οδηγούν στο κλείσιμο των μικρών αεροδρομίων, ζητούμε από τον κύριο Υπουργό να καταθέσει στην Ολομέλεια τη μελέτη που εκπόνησε κατά παραγγελία της Κυβέρνησης διεθνές κονσόρτσιουμ με τη συμμετοχή της «LUFTHANSA CONSULTING». Σύμφωνα με όλες τις πληροφορίες, αυτή η μελέτη κατέληξε ότι οικονομικό ενδιαφέρον για ιδιώτες έχουν τα έξι αεροδρόμια με κίνηση πάνω από ένα εκατομμύριο επιβάτες -Ηράκλειο, Ρόδος, Θεσσαλονίκη, Κέρκυρα, Κως, Χανιά- ενώ υπάρχει μια ενδιάμεση κατηγορία αεροδρομίων, αυτά που σήμερα συγκεντρώνουν ετησίως μεταξύ τριακοσίων χιλιάδων και ενός εκατομμυρίου επιβατών, τα οποία, αν αναπτυχθούν, μπορούν και αυτά να γίνουν «ελκυστικά».

Το δεύτερο θέμα που κατέληξε είναι ότι είκοσι δύο αεροδρόμια θα πρέπει να κλείσουν. Ποια είναι αυτά; Ξέρουμε τα δεκάτριά. Είναι εκείνα με κίνηση κάτω από τριακόσιες χιλιάδες επιβάτες: Σητεία, Ικαρία, Πάρος, Λέρος, Μήλος, Κύθηρα, Νάξος, Κάλυμνος, Αστυπάλαια, Σύρος, Καστελόριζο, Κάσος, Σκύρος. Τα υπόλοιπα εννέα προφανώς προέρχονται από την ενδιάμεση ομάδα. Ας καταθέσει λοιπόν, τη μελέτη ο κύριος Υπουργός, ώστε να ξέρουν οι Βουλευτές τι ακριβώς ψηφίζουν και οι τοπικές νησιωτικές κοινωνίες τι τους επιφυλάσσεται, όχι «στα μουλωχτά» αλλά «στα ίσια», για να πάρουν και αυτές με τη σειρά τους τα μέτρα τους.

Και ας μην σπεύσει ο κύριος Υπουργός να μας πει ότι δεν προβλέπεται κλείσιμο των αεροδρομίων στην τροπολογία. Αν η ΑΕΔΙΠΑ, που συγκροτείται για να «κρατήσει» όσα αεροδρόμια δεν ιδιωτικοποιηθούν, υπαγόταν στην ΥΠΑ, θα συνεχιζόταν η χρηματοδότησή τους όπως γίνεται σήμερα, χωρίς να επιβαρύνεται δεκάρα ο κρατικός προϋπολογισμός. Τώρα, μαζί με τα έξι αεροδρόμια και όποια άλλα οδεύουν άμεσα προς ιδιωτικοποίηση,

φηύγει προς τους ιδιώτες και το τέλος ανάπτυξης που εισπράττεται εκεί. Όμως, μόνο από τα έξι αεροδρόμια εισπράττεται το 60% των 55 εκατομμυρίων ευρώ που η ΥΠΑ διοχετεύει στις άγονες γραμμές. Πώς φροντίζει η τρικομματική Κυβέρνηση να καλύψει αυτό το 60% που θα χρειαζόταν η ΑΕΔΙΠΑ, αν δεν είχε και πρόσθετα έξοδα; Στην τροπολογία προβλέπεται χρηματοδότηση από το αντίστοιχο τέλος των μικρών αεροδρομίων -που εισπράττεται έτσι και αλλιώς σήμερα- από τις εμπορικές εκμεταλλεύσεις των αεροδρομίων ευθύνης τους, που εισπράττεται έτσι και αλλιώς σήμερα και που δεν μπορούν να επεκταθούν, γιατί δεν υπάρχουν χώροι εμπορικής επέκτασης σε αυτά τα αεροδρόμια, και -προσέξτε- από «ειδικό τέλος που θα καταβάλλουν από τα ιδιωτικοποιημένα αεροδρόμια ή ο ιδιώτης που τα παίρνει ή οι επιβάτες μέσω του εισιτηρίου τους». Αυτό το «ή», που είναι παγκόσμια πατέντα σε σχέδιο νόμου, σημαίνει απλά ότι η Κυβέρνηση δεν έχει μπει καν στον κόπο να κάνει συγκεκριμένη μελέτη για να δει τι προκύπτει. Επιτρέψτε μας να έχουμε σοβαρές επιφυλάξεις για το αν ο επενδυτής των έξι αεροδρομίων θα δεχτεί να πληρώνει για τα μικρά αεροδρόμια ή για το αν οι αεροπορικές εταιρείες που στον καλοκαιρινό τουρισμό είναι όλες τούρτερ χαμηλού κόστους, και είναι γνωστό ότι αυτές για μερικά σεντς αύξησης ανά εισιτήριο απλώς εγκαταλείπουν το αεροδρόμιο και αλλάζουν προορισμό -ή αν πρόκειται να δεχτεί οποιαδήποτε αύξηση, με την Ευρωζώνη μάλιστα σε ύφεση.

Ξέρете την πικρή εμπειρία από το πρώτο ιδιωτικοποιημένο αεροδρόμιο της χώρας, το «Ελευθέριος Βενιζέλος», που η κίνησή του σε σχέση με το Ελληνικό έπεσε στο 50%, καθώς η «HOCHTIEF» το μετέτρεψε, από άποψη τελών, στο ακριβότερο αεροδρόμιο της Ευρώπης, προκειμένου να βγάλει όσο γίνεται περισσότερα, όσο γίνεται πιο γρήγορα. Και αυτό το κατάφερε. Ξόδεψε 2,2 δισεκατομμύρια για την κατασκευή του και εισέπραξε 4,5 δισεκατομμύρια, ενώ το ελληνικό δημόσιο δεν εισέπραξε ούτε τον ΦΠΑ. Και τώρα το πουλάει, μαζί με άλλα πέντε διεθνή αεροδρόμια της.

Επειδή δεν έχω χρόνο, θα σας πω ότι προβλέπεται η ΑΕΔΙΠΑ, σύμφωνα με την τροπολογία, να δοθεί σε ιδιώτες, πράγμα που σημαίνει ότι θα επιβαρυνθεί ακόμη περισσότερο ο προϋπολογισμός.

Ταυτόχρονα, με όλες τις διατάξεις περιθωριοποιούνται εξαιρετικά εξειδικευμένα και με πολύχρονη εμπειρία διοίκησης και διαχείρισης αεροδρομίων, με διαρκή αξιολόγηση από τις πολύ γνωστές ξένες διεθνείς οργανώσεις, χωρίς να επιβαρύνουν δεκάρα τον ελληνικό λαό, στελέχη της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας.

Επειδή ο λογαριασμός μετά τις ιδιωτικοποιήσεις των «εύρωστων» οικονομικά αεροδρομίων, που οδεύουν στον καταστροφικό δρόμο του «Ελευθέριος Βενιζέλος», δεν βγαίνει για τα υπόλοιπα, επειδή -όχι τυχαία- οι σύμβουλοι που προτείνουν το κλείσιμο είκοσι δύο αεροδρομίων στη μελέτη τους τα αντιμετωπίζουν ως απλές οικονομικές μονάδες και όχι ως αίμα και σπονδυλική στήλη της όλης οικονομίας των νησιών, επειδή ό,τι μπαίνει μέσα στο ΤΑΙΠΕΔ σύμφωνα με το συστατικό του νόμο, που υπαγόρευσε η τρόικα, δεν ξαναβγαίνει και ό,τι δεν πουλιέται, κλείνει και εκκαθαρίζεται -και όλα αυτά τα αεροδρόμια είναι σήμερα μέσα στο ΤΑΙΠΕΔ- σας δηλώνουμε ότι θα παλέψουμε με όλα μας τα μέσα, μαζί με τον εργαζόμενο ελληνικό λαό: για να μην ιδιωτικοποιηθούν τα μεσαία αεροδρόμια. Για να μην κλείσουν τα μικρά. Για ένα μεγάλο δημόσιο αερολιμένα στην Αθήνα. Για αεροδρόμια σε όλη τη χώρα, δημόσια εργαλεία ανάπτυξης των τοπικών κοινωνιών. Και για το κλείσιμο του ΤΑΙΠΕΔ, που κρατάει σήμερα παράνομα εγκλωβισμένο σε κατεύθυνση ξεπουλήματος ή εκκαθάρισης το σύνολο των αεροδρομίων της χώρας και ένα πολύ μεγάλο ακόμα μέρος του πλούτου της, «διασφαλίζοντας έτσι ταυτόχρονα την ασφάλεια και την ανεξαρτησία της χώρας», καθώς μέσα «στη φάκα» που έχει πιαστεί η τρικομματική Κυβέρνηση φαίνεται να ξεχνάει ότι τα αεροδρόμια έχουν και αυτήν την πλευρά, της ανεξαρτησίας και της ασφάλειας της χώρας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Γεωργιάδης.

ΣΥΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβερνήσεως εντάσσεται ακριβώς στο πλαίσιο της φιλοσοφίας της εποχής και της Κυβερνήσεώς μας, για να μπορέσουμε να κάνουμε τις επενδύσεις σε αυτήν τη χώρα πραγματικότητα, για να μπορέσουμε να ξεπεράσουμε τις αγκυλώσεις του παρελθόντος και να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε όλο αυτό το αρνητικό προς την επιχειρηματικότητα πνεύμα, το οποίο υπήρχε στη χώρα μας εδώ και πάρα πολλά χρόνια.

Υπό την έννοια αυτή, κύριε Υπουργέ, είναι επαιτητή η σημερινή νομοθετική πρωτοβουλία, κυρίως διότι η συγκεκριμένη παρέμβαση την οποία κάνει ως προς το θέμα της εγγυητικής επιστολής, η συγκεκριμένη παρέμβαση την οποία κάνει ως προς τη μείωση της γραφειοκρατίας με την ίδρυση αυτής της γραμματείας, που θα συγκεντρώνει όλη τη διαδικασία των αδειοδοτήσεων και η παρέμβαση που κάνει με την έκδοση της πολυάδειας είναι πολύ σημαντικές νομοθετικές παρεμβάσεις, για τις οποίες όλοι μας συζητούσαμε εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Όλοι μας διαρκώς σε αυτό το Κοινοβούλιο αναφερόμασταν στην ανάγκη να έρθουν επιτέλους στο ελληνικό Κοινοβούλιο αυτές οι συγκεκριμένες νομοθετικές παρεμβάσεις, για να απλοποιηθεί η διαδικασία. Τώρα, επιτέλους, αυτό γίνεται πραγματικότητα.

Θα ήθελα όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σταθώ και λίγο στο εξής: Κάθε επενδυτικός νόμος, όσο καλά γραμμένος και να είναι, όσο εύκολος και να είναι, όσο φιλικός προς τον επενδυτή και να είναι, δεν θα μπορέσει να αποδώσει αν το σύνολο της κοινωνίας μας δεν αποφασίσει να υποστηρίξει αυτό το πράγμα που λέγεται «επιχειρηματικότητα», αυτό το πράγμα που λέγεται «επενδύσεις».

Θα φέρω δυο συγκεκριμένα παραδείγματα από την επικαιρότητα, γιατί θέλω να τεκμηριώσω, κύριε Υπουργέ, το πόσο δύσκολο τελικά σε αυτήν τη χώρα είναι να γίνει μια επένδυση.

Παράδειγμα πρώτο: η περίπτωση του Χρυσωρυχείου στις Σκουριές Χαλκιδικής. Έρχεται μια ξένη εταιρεία, αγοράζει μια ελληνική εταιρεία και προχωράει για να κάνει την επένδυση.

Βλέπω απέναντι και τον κ. Δριβελέγκα που είχε τις ενστάσεις του και θα του απαντήσω.

Σε κάθε πολιτισμένη χώρα, όταν έχουν διαφωνίες κάποιοι με μια πράξη –είναι θεμιτές– ποιος αποφασίζει στο τέλος; Το δικαστήριο αποφασίζει.

Τι έχει γίνει σε αυτήν τη χώρα; Αφήνουμε μια ολόκληρη περιοχή να σπαράσσεται σε συνθήκες εμφυλίου πολέμου. Αφήνουμε την εικόνα της χώρας μας να διασύρεται, ως μια χώρα στην οποία μπορούν οι χ κκουκουφόροι να εμποδίζουν τον οποιοδήποτε ξένο επενδυτή.

Προσέξτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη λεπτομέρεια: Προ δυο εβδομάδων υπήρχε η διαφωνία για το αν η επένδυση αυτή βλέπεται ή όχι το περιβάλλον. Είναι θεμιτή η διαφωνία γι' αυτούς που ανησυχούν. Ουδμία αντίρρηση. Προσέφυγα εις το Συμβούλιο της Επικρατείας. Βγαίνει το Συμβούλιο της Επικρατείας και δικαιώνει την εταιρεία. Και λέει το Συμβούλιο της Επικρατείας: «ναι, δεν θα υπάρξει βλάβη στο περιβάλλον, παρά μόνο αμελητέα και οι περιβαλλοντικές μελέτες είναι ισχυρές».

Με συγχωρείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφ' ης στιγμής έχει αποφανθεί η Κυβέρνηση, έχει αποφανθεί η Βουλή, έχει αποφανθεί η διοίκηση, έχει αποφανθεί η Περιφέρεια και έχει αποφανθεί και το Συμβούλιο της Επικρατείας, είναι δυνατόν να συνεχίζουμε να συζητάμε για το αν θα ολοκληρωθεί μια επένδυση ή όχι;

Όσους νόμους κι αν ψηφίσετε, κύριε Υπουργέ, πρέπει να εξασφαλίσετε σε αυτήν τη χώρα ότι η νομοθεσία θα τηρείται και ότι στο τέλος, όσο και να διαφωνούν κάποιοι, θα επικρατεί ο ελληνικός νόμος.

Θα μπορούσε να πει το Συμβούλιο της Επικρατείας: όχι, βλάπτει το περιβάλλον η επένδυση. Σε αυτήν την περίπτωση θα έπρεπε να σταματήσει η επένδυση. Αφ' ης στιγμής όμως υπήρξε ολοκλήρωση όλων των σχετικών διαδικασιών, είναι δυνατόν να συνεχίζουμε να συζητούμε μια συζήτηση;

Ερωτώ τους κυρίους συναδέλφους: Ο ξένος επενδυτής που

θέλουμε να προσελκύσουμε στη χώρα για να πέσει επιτέλους η ανεργία, όταν βλέπει ότι ο προηγούμενος επενδυτής αφού πλήρωσε μελέτες, αφού πλήρωσε δικηγόρους, αφού πλήρωσε όλες τις διαδικασίες κι αφού κέρδισε στα δικαστήρια δεν μπορεί παρ' όλα αυτά να ολοκληρώσει την επένδυσή του, πώς θα περιμένουμε να έρθει να επενδύσει με όσο καλούς νόμους κι αν ψηφίζετε;

Παράδειγμα δεύτερο, η περίπτωση του Ελληνικού, για να μη φανεί ότι μιλάω μόνο για θέματα πέρα από τη δική μου εκλογική περιφέρεια. Μιλάει η Ελλάδα εδώ και χρόνια –από εποχής Σουφλιά ακόμα– για το πώς θα αξιοποιήσουμε την περιοχή του Ελληνικού. Πολύ ωραία. Τα τελευταία χρόνια αυτό έχει γίνει πολύ μεγάλο θέμα, λόγω της οικονομικής κρίσης που διανύουμε.

Μα, πριν «αλέκτωρ φωνήσαι τρεις» προσφεύγουν στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Θα μου πείτε ότι έχουν το δικαίωμα. Ουδμία αντίρρηση. Εδώ, έρχεται όμως, η κοινωνία, η οποία θα πρέπει να αποφασίσει στ' αλήθεια. Κι εμείς, ως εκφραστές της κοινωνίας, έχουμε ευθύνη σε αυτό.

Θέλουμε τελικά να έχουμε επενδύσεις σε αυτήν τη χώρα ή δεν θέλουμε; Γιατί αν σε κάθε επένδυση που γίνεται, σηκώνονται εκατόν δεκατρείς –το νούμερο το λαμβάνω από εκείνους που προσέφυγαν κατά της διπλής αναπλάσεως του Βοτανικού με την περίπτωση Βωβού– και σταματάνε κάθε επένδυση...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΔΕΛΑΣ:... (Δεν ακούστηκε)

ΣΥΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αυτός ο κύριος χρεοκόπησε λόγω αυτής της ιστορίας. Εσείς τον χρεοκοπήσατε. Εσείς που με ρωτάτε, εσείς τον χρεοκοπήσατε!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΔΕΛΑΣ: Περίμενε να δει το χρήμα.

ΣΥΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Προσέξτε, ποιο είναι το πρόβλημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί δεν το έχετε καταλάβει ακριβώς. Όταν ο ξένος επενδυτής βλέπει ότι μια μεγάλη εταιρεία –παραδείγματος χάρι, ο Βωβός– αξιοποιώντας ένα νόμο του ελληνικού κράτους, ψηφισμένο μάλιστα με αυξημένη πλειοψηφία, τελικά, όχι μόνο δεν κατάφερε να κάνει την επένδυση, αλλά χρεοκόπησε, έλα πείσε μετά εσύ τον χ επενδυτή ότι μπορεί οποιαδήποτε ελληνική κυβέρνηση να του εξασφαλίσει οποιοδήποτε ευνοϊκό, σταθερό επιχειρηματικό περιβάλλον, για να μπορεί να κάνει την επένδυσή του.

Στην πραγματικότητα, με τον τρόπο που η κοινωνία μας φέρεται στους επενδυτές, διώχνουμε κάθε ξένη επένδυση από αυτήν τη χώρα. Κι ενώ από τη μια, ειδικά ο ΣΥΡΙΖΑ πολεμάει κάθε ξένη επένδυση σε αυτήν τη χώρα, την υπόλοιπη μισή μέρα «κλαίγεται» –λέει– για την άνοδο της ανεργίας.

Μα, πώς γίνεται να είστε εκείνοι που φωνάζουν για την άνοδο της ανεργίας και ταυτόχρονα να πολεμάτε κάθε ξένη επένδυση, όπου διώχνοντάς τις αυξάνετε την ανεργία; Αυτό πραγματικά, μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να το απαντήσει.

Δίνω ένα παράδειγμα πολιτικής διγλωσσίας, κύριε Υπουργέ, επειδή ανέφερα το θέμα της Χαλκιδικής. Το 2003 όταν χρεοκόπησε η τότε εταιρεία «TVX» –ο κ. Παπαδημιούλης μπορεί να το θυμάται ως παλαιός στο Συνασπισμό– ο τότε Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Νίκος Κωνσταντόπουλος –πατήρ της γνωστής κυρίας– πήγε εις τις Σκουριές Χαλκιδικής, μπήκε μέσα στα μεταλλεία και με τη στάμπα από πάνω «Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου» εγκαλούσε την τότε κυβέρνηση γιατί δεν έβρισκε λύση ώστε να μην κλείσει το χρυσωρυχείο. Και μας έκανε, ο τότε Συνασπισμός, μια ολόκληρη ομιλία για το πόσο σπουδαία είναι η επένδυση του χρυσωρυχείου, για το ότι δεν πρέπει να σταματήσει να λειτουργεί το χρυσωρυχείο, για το πόσο κακό είναι να χάσουν τη δουλειά τους οι άνθρωποι.

Το ίδιο κόμμα, για πολιτικούς και μόνο λόγους, έρχεται δέκα χρόνια μετά και λέει τα ακριβώς ανάποδα από αυτά που έλεγε δέκα χρόνια πριν. Με συγχωρείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτόν τον τρόπο ποτέ δεν θα έχουμε ξένες επενδύσεις, ποτέ δεν πρόκειται να πέσει η ανεργία, όσο καλούς νόμους κι αν φέρνει η Κυβέρνηση. Και στην προκειμένη περίπτωση, πράγματι, αυτός είναι ένας εξαιρετικά καλός νόμος και εύχομαι να λειτουργήσει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ: Κυρίες Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο επί προσωπικού;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Παρακαλώ, κύριε Δριβελέγκα, ποιο είναι το προσωπικό;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ: Θέλω ένα λεπτό και για την αποκατάσταση της αλήθειας.

Άκουσα τον αγαπητό συνάδελφο να αναφέρεται στο όνομά μου, σε σχέση με την επένδυση των μεταλλείων χρυσού και να μιλάει για τις ενστάσεις, τις οποίες ποτέ δεν έκρυψα εδώ και χρόνια. Και επιχειρηματολόγησε λέγοντας ότι βγήκε απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Κύριε Γεωργιάδη, δεν είστε ενημερωμένος. Δεν υπάρχει καμία απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας για το θέμα των Σκουριών, δηλαδή εκείνης της περιοχής που είναι για εγκατάσταση λειτουργίας των μεταλλείων χρυσού. Αυτή η απόφαση που βγήκε δεν έχει καμμία σχέση με την επένδυση αυτή. Επειδή χρόνια ασχολούμαι, είναι στην περιοχή της Ολυμπιάδας και αναφέρεται για δύο στρέμματα και όχι για τα χιλιάδες στρέμματα του χρυσού. Για δύο στρέμματα, εκεί έχει βγει η απόφαση, που δεν έχει –επαναλαμβάνω– καμμία, μα καμμία σχέση με τη λειτουργία της επένδυσης του χρυσού.

Σε ό,τι αφορά το τι γίνεται με αυτήν, αν είναι ή δεν είναι καλή για το περιβάλλον –και τελειώνω με αυτό– να σας παραπέμψω στην επένδυση που κάνει η ίδια εταιρεία στην Τουρκία, όπου έχει πάρει την έγκριση του εκεί δικαστηρίου. Και βεβαίως, τώρα ανακαλεί η Τουρκία την άδεια λειτουργίας των μεταλλείων χρυσού, για την καταστροφή που έχει επιφέρει ήδη στο περιβάλλον εκείνης της περιοχής.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ευχαριστούμε, κύριε Δριβελέγκα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, τριάντα δύο μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί από το Γυμνάσιο Πελοπίου Ηλείας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο Υπουργός κ. Κωνσταντίνος Χατζηδάκης έχει το λόγο για δεκαοκτώ λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρα από το ορόσημο χειροκροτήματα για τους μαθητές, φαντάζομαι ότι υπάρχει και ομόθυμη αντίληψη στην Αίθουσα για το ότι η ανάπτυξη, ιδιαίτερα σε αυτήν την κρίσιμη φάση, είναι το μεγάλο ζητούμενο. Όμως, η ανάπτυξη δεν διατάσσεται ούτε είναι θέμα καλών προθέσεων ούτε θέμα ευχών και προσευχών, αλλά συγκεκριμένων πολιτικών. Και θέλω να ξεκινήσω την τοποθέτησή μου με δύο βασικές παραδοχές που πρέπει να κάνουμε, έτσι ώστε να «μην βάλουμε το κάρο μπροστά από το άλογο» και να καταλήξουμε σε ανορθόδοξα σχήματα, τα οποία δεν θα οδηγήσουν πουθενά.

Πρώτη παραδοχή είναι ότι ανάπτυξη στο γκρεμό και στο κενό δεν γίνεται. Δεν θα μπορούσε να γίνει. Γι' αυτό το λόγο και τα τελευταία χρόνια με τη μεγάλη κοινωνική ένταση, αλλά και με την πολιτική αστάθεια και στο τέλος με την απειλή της εξόδου της χώρας από την Ευρωζώνη, κανείς επενδυτής, ξένος ή Έλληνας, δεν συζητούσε σοβαρά να επενδύσει στην Ελλάδα. Και αυτή ήταν η προσπάθεια αυτής της Κυβέρνησης, της τρικομματικής Κυβέρνησης υπό τον Πρωθυπουργό Αντώνη Σαμαρά, τους πρώτους μήνες της διακυβέρνησης, να καταλήξουμε δηλαδή σε μια συμφωνία με το Eurogroup και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, προκειμένου η προσπάθειά μας να έχει μια βάση στήριξης, να μπορούμε να προχωρήσουμε, αποκαθιστώντας σταδιακά την εμπιστοσύνη προς την ελληνική οικονομία. Γι' αυτό το λόγο πήραμε και πολύ δύσκολα μέτρα, ακριβώς επειδή ξέραμε ότι η εναλλακτική επιλογή ήταν ο γκρεμός, όπως φάνηκε, νομίζω ξεκάθαρα, και με την περίπτωση της Κύπρου, το τι θα συνέβαινε εάν δεν κατέληγε και η Κύπρος σε μια συμφωνία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό δεν είναι ένα θεωρητικό σχήμα. Θέλω να σας καταθέσω κάποιες προσωπικές εμπειρίες σε αυτό. Θυμάμαι την περίπτωση της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων. Παρά τις καλές προθέσεις του Προέδρου της –δεν έχω καμμία αμφιβολία γι' αυτό– η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύ-

σεων μέχρι τον Νοέμβριο είχε δώσει στην Ελλάδα εννιά εκατομμύρια ευρώ, όλο το χρόνο. Από τον Νοέμβριο μέχρι τον Δεκέμβριο, μετά τη συμφωνία στο Eurogroup, έδωσε ένα δισεκατομμύριο ευρώ. Επομένως, όλα αυτά δεν είναι θεωρίες.

Όπως δεν είναι θεωρία και αυτό που θα σας πω τώρα, σε σχέση με τους αυτοκινητοδρόμους, που αναφέρθηκε προηγουμένως ο συνάδελφος κ. Μαρκόπουλος. Επειδή η διαπραγματεύση έχει ξεκινήσει από τον Αύγουστο και εμπλέκονται σαράντα τρεις τράπεζες από όλο τον κόσμο, θέλω να σας πω ότι μέχρι και τον Νοέμβριο η συζήτηση ήταν παραπάνω από δύσκολη μαζί τους, διότι ασφαλώς μέχρι τότε η Ελλάδα «κρεμόταν από μία κλωστή» και θα ήταν εξαιρετικά δύσκολο, τράπεζες από τη Γερμανία, από την Ιρλανδία, από την Πορτογαλία, να έρθουν και να επενδύσουν στην Ελλάδα για τους αυτοκινητοδρόμους, με όλους τους κινδύνους που θεωρούσαν εκείνες ότι υπήρχαν.

Αντιθέτως, από εκεί και πέρα, τα πράγματα πάνε πολύ καλύτερα στις διαπραγματεύσεις και γι' αυτό το λόγο είμαστε στην τελική ευθεία αυτήν την ώρα. Σε ένα εξαιρετικά δύσκολο σχέδιο οι αυτοκινητοδρόμοι έχουν σταματήσει για δύο χρόνια τώρα. Όμως, θεωρούμε πως σήμερα πια είμαστε στην τελική ευθεία και πως η Κυβέρνηση θα κρατήσει τη δέσμευσή της ότι μέσα στον Απρίλιο θα μπουν μπουλντόζες στους αυτοκινητοδρόμους. Αυτό είναι πολύ σημαντικό, διότι θα δημιουργηθούν πρώτα απ' όλα είκοσι πέντε χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας, μόνο για τα έργα αυτά καθαυτά, αλλά παράλληλα η επανεκκίνηση των αυτοκινητοδρόμων έχει ένα συμβολισμό, διότι την ίδια στιγμή θα συμβολίσει την επανεκκίνηση της ελληνικής οικονομίας.

Το επόμενο βήμα προς την πλήρη αποκατάσταση της εμπιστοσύνης απέναντι στην ελληνική οικονομία θα είναι η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Ακούσατε τις δηλώσεις του Διοικητή της Τραπεζής της Ελλάδος, ο οποίος είπε ότι μέχρι το τέλος Μαΐου θα έχει ολοκληρωθεί αυτή η διαδικασία. Και αυτό δεν έχει λογιστική σημασία για τα βιβλία των τραπεζών. Είναι σημαντικό για την εμπιστοσύνη απέναντι στις ελληνικές τράπεζες και απέναντι στην ελληνική οικονομία, γιατί το τραπεζικό μας σύστημα θα ξεκινήσει να λειτουργεί ομαλά και αυτό θα αλλάξει το κλίμα, θα έχει πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα. Επομένως, δουλέψαμε όλο αυτόν τον καιρό και δουλεύουμε για να μπει μια βάση στην πορεία για την ανάπτυξη.

Η δεύτερη παραδοχή που πρέπει να κάνουμε είναι πως πρέπει να εγκαταλείψουμε τα δόγματα που μας ταλάνισαν τόσο καιρό, διότι σε μεγάλο βαθμό είχε γίνει πιστευτό από πολλούς ότι μπορεί να γίνει ανάπτυξη χωρίς επενδυτές, να γίνουν επενδύσεις χωρίς επενδυτές, να έχουμε επιχειρήσεις χωρίς επιχειρηματίες και να στηριχθούμε σε μια πολιτική καλών προθέσεων για να πετύχουμε αυτό που θέλουμε.

Στην πραγματικότητα, δεν έχουμε να ανακαλύψουμε την πυρίτιδα, έχουμε να διδαχθούμε από καλές πρακτικές προηγμένων ευρωπαϊκών και άλλων χωρών, προκειμένου να γίνουμε πράγματι μια χώρα φιλική στην επιχειρηματικότητα. Και γι' αυτό αυτή η Κυβέρνηση έχει κάνει μια βασική παραδοχή, πως αυτή την ώρα από το δημόσιο δεν μπορούμε να δημιουργήσουμε νέες θέσεις εργασίας. Μπορούν να δημιουργηθούν μόνο από τον ιδιωτικό τομέα και γι' αυτό πρέπει να κάνουμε ένα άνοιγμα στην υγιή επιχειρηματικότητα.

Αυτή είναι η πραγματική κοινωνική πολιτική σήμερα. Κάθε άλλη πολιτική εκτινάσσει ακόμη περισσότερο την ανεργία και την ανεργία των νέων. Το δημόσιο μετά βίας εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του. Άρα, στον ιδιωτικό τομέα πρέπει να στραφούμε για να βρούμε επενδυτές και επενδύσεις. Και δεν θα τους βρούμε επειδή απλά και μόνο το επιθυμούμε, αλλά επειδή έχουμε ένα πλέγμα πολιτικής φιλικό στην επιχειρηματικότητα. Αυτό είναι που επιδιώκουμε να κάνουμε με αυτό το νομοσχέδιο. Αυτή είναι η κατεύθυνση του Πρωθυπουργού, αυτή είναι η κατεύθυνση της Κυβέρνησης και δεν πρόκειται σε αυτό το ζήτημα να «βάλουμε νερό στο κρασί μας».

Έχοντας πει αυτά, θέλω να σημειώσω πως το νομοσχέδιο που συζητούμε για τη διαμόρφωση ενός φιλικού επιχειρηματικού περιβάλλοντος, ο επενδυτικός αναπτυξιακός νόμος ουσιαστικά, δεν είναι ένα νομοσχέδιο που έρχεται να γκρεμίσει. Έρχεται να χτίσει.

Δεν ήρθαμε να πούμε -ο κ. Μηττάρας, εγώ, όλοι οι άλλοι εμπλεκόμενοι σ' αυτό το νομοσχέδιο- ότι εμείς έχουμε την εξ αποκαλύψεως αλήθεια και διαγράφουμε ό,τι θετικό υπήρχε στο παρελθόν. Αντιθέτως, ερχόμαστε να χτίσουμε σε όλα τα θετικά. Άλλωστε, ήμουν Τομέάρχης της Νέας Δημοκρατίας, όταν με κατεύθυνση του Προέδρου τότε της Νέας Δημοκρατίας, του Αντώνη Σαμαρά, στηρίξαμε το νόμο για το fast track. Στηρίξαμε το νόμο για τις περιβαλλοντικές αδειοδοτήσεις. Στηρίξαμε μία σειρά από θετικές παρεμβάσεις, οι οποίες όμως δεν έπιασαν τόπο, διότι υπήρχε ακριβώς αυτό το κλίμα της κοινωνικής έντασης και της πολιτικής αστάθειας.

Ερχόμαστε, λοιπόν, να κρατήσουμε όλα τα θετικά. Και έχοντας κάνει διάλογο με την επιχειρηματική κοινότητα, με τους υποψήφιους επενδυτές, με κάθε ενδιαφερόμενο και φυσικά με τους φορείς του επιχειρηματικού κόσμου στην Ελλάδα, ερχόμαστε να καταθέσουμε ένα νομοσχέδιο που διορθώνει ατέλειες και κάνει ένα άνοιγμα στην επιχειρηματικότητα, γιατί μας ενδιαφέρει με αυτόν τον τρόπο να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας. Δεν είναι αυτοσκοπός η στήριξη της επιχειρηματικότητας. Ο βασικός σκοπός είναι να περιοριστεί η ανεργία, ιδιαίτερα των νέων παιδιών. Και αυτό πρέπει να είναι ξεκάθαρο. Αυτή είναι, λοιπόν, η φιλοσοφία αυτού εδώ του νομοσχεδίου.

Θα μου επιτρέψετε τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να κάνω μερικές παρατηρήσεις για επιμέρους διατάξεις του νομοσχεδίου, που είτε συζητήθηκαν είτε δεν συζητήθηκαν, αλλά εγώ τις θεωρώ σημαντικές. Θα αναφερθώ σε τέσσερα-πέντε ζητήματα: στο πλαίσιο για τις στρατηγικές επενδύσεις, σε τροποποιήσεις του υφιστάμενου επενδυτικού νόμου, στο νομικό πλαίσιο για τα υδατοδρόμια, στο παραλιακό μέτωπο της Αττικής, στα περιφερειακά αεροδρόμια και στις παρεμβάσεις που κάνουμε στο ΕΣΠΑ με τις τροπολογίες που κατατίθενται.

Ως προς τις στρατηγικές επενδύσεις: Πρέπει να υπογραμμίσουμε ακόμα μια φορά πως κάνουμε κάτι αυτονόητο μιν, αλλά που δεν υπήρχε μέχρι τώρα. Δημιουργούμε με τη Γενική Διεύθυνση Στρατηγικών Επενδύσεων μία κεντρική αδειοδοτική αρχή, στην οποία μαζεύονται οι υπάλληλοι όλων των συναρμόδιων Υπουργείων, για να μην χάνουμε χρόνο. Αυτό το έλεγε σχεδόν κάθε υποψήφιος επενδυτής που ασχολείτο με το ελληνικό δημόσιο. Δεν το κάναμε τόσο καιρό. Αλλά προσέξτε: Το δημόσιο δεν υπάρχει για να υπηρετεί τον εαυτό του. Το δημόσιο υπάρχει για να υπηρετεί την ανάπτυξη και τους Έλληνες πολίτες. Αυτό, λοιπόν, το αυτονόητο τώρα νομοθετείται.

Επίσης, λαμβάνοντας υπόψη τις καθυστερήσεις, που μέχρι τώρα έχουν καταγραφεί, σε περίπτωση υπέρβασης των προθεσμιών του νόμου δίνεται η δυνατότητα έκδοσης άδειας εγκατάστασης και λειτουργίας για τις στρατηγικές επενδύσεις από τον Υπουργό. Αν καθυστερεί η Δημόσια Διοίκηση, τέλος χρόνου. Ο νόμος θέτει τις προθεσμίες. Από και πέρα, θα υπάρχει αδειοδότηση, όπως γίνεται σε πολλές άλλες χώρες, τηρουμένων βεβαίως των διατάξεων της κείμενης περιβαλλοντικής πολεοδομικής νομοθεσίας και των ειδικών καθεστώτων. Πρέπει, όμως, να βάλουμε μία διαχωριστική γραμμή με το κακό παρελθόν.

Διευρύνουμε, επίσης, το θεσμό των ΕΣΧΑΔΑ, των Ειδικών Σχεδίων Χωρικής Ανάπτυξης για το δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα, έτσι ώστε αν υπάρχουν μεγάλες στρατηγικές επενδύσεις από πλευράς πολεοδομικής ή για διευκόλυνση, η οποία υπάρχει για το δημόσιο όταν θέλει να κάνει τέτοιου είδους επενδύσεις, να γίνεται και για τον ιδιωτικό τομέα.

Να αναφέρω κάτι άσχετο με το συγκεκριμένο θέμα, που πρέπει όμως να σχολιαστεί από τη δική μου πλευρά: Άκουσα κάποιες παρατηρήσεις για την Εκκλησία, ότι δηλαδή γίνεται κάποια ευνοϊκή μεταχείριση της Εκκλησίας. Ποια είναι η ευνοϊκή μεταχείριση της εκκλησίας; Ότι δίνουμε τη δυνατότητα στην Εκκλησία της Ελλάδος και της Κρήτης για ακίνητα, που της ανήκουν, να τα αναπτύξει; Τι πρέπει να κάνουμε; Να ακούσω την αντιπρόταση. Δεν μιλάμε για αβέβαιο ιδιοκτησιακό καθεστώς. Και γι' αυτό το λόγο, για να μην υπάρχει καμμία διαφωνία και καμμία ένσταση, τροποποιήσαμε και την αρχική διάταξη. Θα σας παρακαλούσα, εάν υπάρχει κάποια ένσταση, να τεκμηριωθεί, όχι όμως με το φαντασιακό μας, αλλά με βάση το κείμενο που έχουμε μπροστά μας. Το ίδιο, βεβαίως, ισχύει και ως προς την τήρηση

των κανόνων του περιβάλλοντος. Ό,τι ισχύει για τον όποιο επενδυτή, αυτό ισχύει και για την Εκκλησία.

Περνάω στις τροποποιήσεις του επενδυτικού νόμου. Θέλω να σταθώ σε δύο. Γίνονται και άλλα, αλλά δεν έχω τον χρόνο να τα αναπτύξω όλα.

Η πρώτη είναι ότι προβλέπεται πως μπορεί να προκαταβάλλεται έως και το 100% του ποσού επιδότησης κατά την έναρξη της επένδυσης με κατάθεση εγγυητικής επιστολής. Γιατί; Για να αντιμετωπίσουμε το ζήτημα της ρευστότητας. Δίνουμε τη δυνατότητα αυτής της ευέλικτης ρύθμισης, προκειμένου να υπάρχει μεγαλύτερη κινητικότητα, μεγαλύτερη ευελιξία και για τους επενδυτές και για τις τράπεζες. Παράλληλα, για να μην είναι μόνο η Δημόσια Διοίκηση αυτή που θα διαχειρίζεται τις επενδύσεις, για «να κόψουμε δρόμο» και για να πάμε πιο γρήγορα, δίνουμε τη δυνατότητα για ανάθεση ελέγχων των επενδυτικών σχεδίων σε πιστοποιημένους φορείς υπό προϋποθέσεις και με διαδικασία που θα προβλεφθούν σε υπουργική απόφαση, ώστε να υποστηριχθούν οι αρμόδιες υπηρεσίες. Αν δεν θέλεις να πας με το δημόσιο, αν φοβάσαι ότι θα μπλέξεις με το δημόσιο, για τον άλφα ή βήτα λόγο, μπορείς να πας και αλλού, σε πιστοποιημένο φορέα, να προχωρήσεις γρηγορότερα και να τελειώσεις την επένδυσή σου. Είναι κινήσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απλής λογικής.

Περνάω τώρα σε άλλες επιμέρους ρυθμίσεις του νομοσχεδίου ή της τροπολογίας.

Στα υδατοδρόμια: Με τις ρυθμίσεις αυτές, που σήμερα συζητάμε, αντιμετωπίζονται κενά που υφίστανται στο ισχύον νομοθετικό πλαίσιο, ώστε να καταστεί δυνατή η αδειοδότηση υδατοδρομίων σε μόνιμη βάση. Υπάρχει ένα προσωρινό καθεστώς από το 2005 και υπάρχει προσωρινή άδεια λειτουργίας σε δεκατρία υδατοδρόμια. Ορισμένοι επενδυτές έχουν εκδηλώσει το ενδιαφέρον τους γι' αυτά. Ο συγκεκριμένος τομέας μπορεί να καλύψει κάποιες ανάγκες και για τον τουρισμό μας και για τα νησιά. Λαμβάνοντας, λοιπόν, υπόψη τις παρατηρήσεις τους, ερχόμαστε και απλοποιούμε το σύστημα της αδειοδότησης. Κυρίως, όμως, θεσμοθετούμε ένα μόνιμο σύστημα για τα υδατοδρόμια. Νομίζω ότι και αυτό θα έχει τη συμβολή του στην προσπάθεια της Ελλάδας να ξεκολλήσει από το τέλμα και να πάει μπροστά.

Θα ήθελα τώρα να κάνω μία αναφορά στο παραλιακό μέτωπο. Η προσπαθεια που κάνουμε στο παραλιακό μέτωπο είναι να έχουμε ένα συγκροτημένο σχέδιο ανάπτυξης και ανάπτυξης του παραλιακού μετώπου της Αττικής. Τι θα συμβεί, αν δεν το κάνουμε; Αυτό που έχει συμβεί σε πολύ μεγάλη έκταση σε όλη τη χώρα: καταπατήσεις και άναρχη δόμηση. Θέλουμε, λοιπόν, το κράτος να παρέμβει και να κάνει την ανάπτυξη του παραλιακού μετώπου, με όρους φιλικούς στο περιβάλλον και με συντεταγμένο τρόπο. Ειλικρινά, διερρωτώ γιατί υπάρχει αυτή η αντίδραση. Είναι φιλική τοποθέτηση απέναντι στο περιβάλλον να αφήσουμε τα πράγματα έτσι όπως είναι και να πηγαίνει ο κάθε καταπατητής, όπως γίνεται δυστυχώς σχεδόν σε όλη την Περιφέρεια Αττικής και να συνεχίζει τι μέχρι σήμερα αθέμιτες πρακτικές; Μια τάξη προσπαθούμε να βάλουμε. Πραγματικά, θα καλούσα όλες τις πτέρυγες της Βουλής να στηρίξουν ειδικά αυτές τις διατάξεις.

Τελειώνω με δύο επιμέρους παρατηρήσεις για τα περιφερειακά αεροδρόμια, την ΥΠΑ και για το ΕΣΠΑ. Θα επανέλθω αύριο στη συζήτηση επί των τροπολογιών, αλλά θέλω να ξεκαθαρίσουμε μερικά πράγματα.

Για την ΥΠΑ και για τα περιφερειακά αεροδρόμια τι κάνουμε; Πρώτα απ' όλα -ήταν και η δέσμευση της χώρας- προχωρούμε σε συμβάσεις παραχώρησης για τα περιφερειακά αεροδρόμια, στα οποία μπορεί να γίνουν συμβάσεις παραχώρησης. Ανακοινώσαμε μαζί με το ΤΑΙΠΕΔ, το Ταμείο Αποκρατικοποιήσεων, ότι θα προχωρήσουμε με δύο συστάδες. Δεν είμαστε πρωτοπόροι. Το έχουν κάνει οι περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες. Πρόσφατα, η Πορτογαλία τελείωσε τη διαδικασία -εμείς τώρα την ξεκινάμε- προχωρώντας με μία συστάδα. Όλα τα αεροδρόμια της Πορτογαλίας σε μία συστάδα. Εμείς, για λόγους ανταγωνισμού, επιλέξαμε να πάμε σε δύο. Ακολουθούμε, λοιπόν, την πεπατημένη των άλλων ευρωπαϊκών κρατών.

Δεύτερο, όσον αφορά την ΥΠΑ, ακριβώς επειδή δεν θα είναι

όλα τα αεροδρόμια έτσι όπως ήταν μέχρι τώρα, δηλαδή και με δημόσια διαχείριση –πάλι δημόσια θα παραμείνουν, αλλά με ιδιώτη διαχειριστή- δίνουμε στην ΥΠΑ ένα ρυθμιστικό ρόλο. Λέμε ότι άλλο η εμπορική δουλειά και άλλο η ρυθμιστική. Αυτό νομίζω ότι είναι αυτονόητο και σύμφωνο με τους κοινοτικούς κανονισμούς. Τρίτον, λέμε ότι τα αεροδρόμια όπου θα παραμείνει το δημόσιο, όχι μόνο ιδιοκτήτης αλλά και διαχειριστής, δηλαδή τα μικρά αεροδρόμια –της Λέρου, του Καστελόριζου, κ.λπ.- θα υπάρχει ένας δημόσιος φορέας που θα τα διαχειρίζεται.

Πού είναι το μεμπτόν; Τι θέλετε; Να τα αφήσουμε χωρίς καμμία ρύθμιση; Αυτονόητο δεν είναι;

Προβλέπουμε, επίσης, τη διάταξη, με την οποία θα χρηματοδοτείται αυτός ο φορέας από τα άλλα αεροδρόμια, τα οποία θα έχουν κέρδη. Αυτό είναι το μεγάλο και φοβερό έγκλημα, το οποίο δήθεν διαπράττει αυτή η Κυβέρνηση, η οποία τόσο πολύ αιφνιδιάσει! Τα έχουμε παρουσιάσει ως σκέψεις από το περασμένο καλοκαίρι, έχουμε συζητήσει με τους συνδικαλιστές της ΥΠΑ -και εγώ ο ίδιος μετείχα σε μία συζήτηση, πέραν των συζητήσεων που έχει κάνει ο Γενικός Γραμματέας και η Διοικήτρια της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας- τα παρουσιάσαμε σε συνέντευξη Τύπου πριν από είκοσι μέρες και απλώς τα καταθέτουμε με μορφή τροπολογίας, διότι είναι και μνημονιακή υποχρέωση της χώρας και δεν έχουμε και κανένα λόγο να δημιουργήσουμε γι' αυτό το ζήτημα μια εμπλοκή με την τρόικα. Αυτό είναι όλο.

Τελειώνω με το ΕΣΠΑ. Όσον αφορά το ΕΣΠΑ, λοιπόν, αφού πραγματικά σας πω αυτά που θα σας πω, θα ήθελα να μου εξηγήσει, όποιος καταψηφίσει, για ποιο λόγο καταψηφίζει. Με το ΕΣΠΑ τι κάνουμε; Τροποποιούμε κατά βάση παλιές νομοθετικές διατάξεις, οι οποίες δεν επέτρεπαν να προχωρήσουν γρήγορα τα πράγματα. Κάνουμε αποποιήσεις, κυρίως στο θέμα των απαλλοτριώσεων, όπου είμαστε η ακριβότερη χώρα στην Ευρώπη και τα χρήματα τα πληρώνουν οι Έλληνες φορολογούμενοι, διότι δεν τα καλύπτει το ΕΣΠΑ. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είπε: «Είστε η ακριβότερη χώρα, δεν καλύπτω παρά ένα ελάχιστο ποσό». Ερχόμαστε, λοιπόν, να περιορίσουμε ουσιαστικά τις αποζημιώσεις σε συνεννόηση και με το Υπουργείο Δικαιοσύνης και να επιταχύνουμε τις διαδικασίες, για να ξεμπλοκάρουν τα έργα, να πάνε πιο γρήγορα.

Όποιος θέλει να πάμε αργά και να πληρώνουμε πολλά λεφτά, δικαιούται ασφαλώς να καταψηφίσει αυτήν τη διάταξη. Όμως, δεν καταλαβαίνω, ειλικρινά, πώς από το τίποτα ορισμένες φορές δημιουργούνται θέματα. Έχουμε αρκετά προβλήματα σ' αυτήν τη χώρα.

Ας μην προσθέτουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και άλλα μόνοι μας, από το κεφάλι μας. Δεν το αντέχει η χώρα. Τα κόμματα από ένα σημείο και πέρα δεν έχουν τη σημασία που είχαν παλιότερα. Έχουμε τις διαφορές μας. Θα τις έχουμε. Όμως, η πατρίδα μας δεν είναι σε συνηθισμένες περιστάσεις. Πρέπει, λοιπόν, όλοι να «βάλουμε πλάτη» κρατώντας τις διαφορετικές μας απόψεις να ξεπεράσουμε αυτήν τη φουρτούνα, να πάμε σ' ένα ασφαλές λιμάνι. Δεν θα είναι επιτυχία αυτής της Κυβέρνησης, θα είναι επιτυχία της χώρας και σ' αυτήν τη χώρα ζούμε όλοι. Γι' αυτήν τη χώρα πρέπει να αγωνιστούμε.

Αυτό επιδιώκουμε να κάνουμε μ' αυτό το νομοσχέδιο, να βάλουμε μία βάση για την ανάπτυξη, μια βάση για τις επενδύσεις, να αντιμετωπίσουμε την ανεργία. Γι' αυτό καλώ πραγματικά όλες τις πτέρυγες της Βουλής να στηρίξουν αυτή μας την προσπάθεια.

Σας ευχαριστώ πολύ

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Ο κ. Παπαδημούλης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιλάτε για ανάπτυξη, με αφορμή τη συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου, την ώρα –για να επανέλθουμε στην πραγματικότητα, από την οικονομική πραγματικότητα, στην οποία μας «βυθίσате»- που έχετε «βυθίσει» τη χώρα και την κοινωνία στη μεγαλύτερη ύφεση που έχει ζήσει ποτέ.

Μετράμε ήδη αθροιστικά ύφεση της τάξης του 25%, μεγαλύ-

τερη από την ύφεση που γνώρισε η χώρα στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, μεγαλύτερη από την ύφεση που γνώρισε στο κραχ η οικονομία των Ηνωμένων Πολιτειών, γιατί το πρόγραμμά σας, που το εφαρμόζετε, είναι το μνημόνιο νούμερο 1, νούμερο 2, νούμερο 3, που σκοτώνει την ανάπτυξη.

Μιλάτε για την καταπολέμηση της ανεργίας, την ώρα που με την πολιτική που ακολουθείτε –«καρμπόν» οι Κυβερνήσεις Παπανδρέου, Παπαδήμου, Σαμαρά- έχετε τριπλασιάσει την ανεργία και είμαστε πρώτοι στην ανεργία και στο σύνολο και στους νέους και στους μακροχρόνια ανέργους.

Γιατί; Διότι επιμένετε στη γραμμή του «να σε όλα» στο μνημόνιο της πρόσδεσης στο «δόγμα Μέρκελ», που διαλύει και την ελληνική κοινωνία και την ελληνική οικονομία, αλλά διαλύει και τον ευρωπαϊκό Νότο και απειλεί με διάλυση και την ευρωζώνη.

Αυτή την ώρα αυτό που χρειάζεται –και παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, να παρακολουθείτε τους ομιλητές και όχι το συνάδελφό σας από το κόμμα σας- μετά απ' αυτήν τη ζημιά που έχει προκαλέσει η πολιτική σας τρία χρόνια τώρα, είναι να παρουσιάσετε ένα ελληνικό σχέδιο ανασυγκρότησης και ανάπτυξης, το οποίο θα αντικαταστήσει αυτό το καταστροφικό μνημόνιο.

Για να συνδράσουμε αυτά που συζητούμε τώρα γενικώς και αορίστως με την επικαιρότητα, αύριο έρχεται η τρόικα, αφού σας άφησε ένα εικοσήμερο να «μουλιάσετε», μελετώντας το τελεσίγραφο της, που έχει νέα μέτρα μέσα. Αποτελεί νέο επεισόδιο στο σίριαλ της καταστροφής και του φαύλου κύκλου, όπου τα προηγούμενα μέτρα προκαλούν ύφεση, υστέρηση εσόδων, έκρηξη των κοινωνικών ανισοτήτων και για τη διόρθωση των αποκλίσεων απαιτούνται νέα μέτρα.

Εσείς δεν ήσασταν που λέγατε ότι δεν θα πάρετε νέα μέτρα, ότι αποφασίστηκε με το τρίτο μνημόνιο, αυτό είναι; Τι είναι η συνέχιση και η παράταση του «χαρατσιού», κύριε Χατζηδάκη, και το 2013; Επειδή ακούσαμε και μαθήματα για την ανάγκη να τηρούνται οι νόμοι και να σεβόμαστε τις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, δεν είπε το Συμβούλιο της Επικρατείας οριακά ότι αυτό είναι νόμιμο, υπό την προϋπόθεση της προσωρινότητας και ότι λήγει τον Δεκέμβριο του 2012; Η ιδέα να παραταθεί το «χαράτσι» και το 2013 δεν «κουρελιάζει» την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας; Δεν παραβιάζει το νόμο που εσείς ψηφίσατε; Δεν επιτείνει μια αδικία σε βάρος της μικρής και μεσαίας ιδιοκτησίας;

Εξηγήστε μου με όρους ανάπτυξης και κοινωνικής δικαιοσύνης γιατί δεκαέξι χιλιάδες πεντακόσιες ογδόντα offshore εταιρείες, που κατέχουν τα ακριβότερα ακίνητα στη χώρα, το 2012 πλήρωσαν 345.000 ευρώ φόρο μόνο –δικά σας στοιχεία είναι– η μικρή και μεσαία ιδιοκτησία πλήρωσε μόνο για το «χαράτσι» της ΔΕΗ, χωρίς τα ΤΑΠ και τα ΜΑΠ, 2 δισεκατομμύρια ευρώ. Πού είναι η φορολογική δικαιοσύνη;

Άκουσα προχθές και τον κ. Προβόπουλο, τον κεντρικό τραπεζίτη της χώρας, να λέει: «Πρέπει να συνεχιστεί το «χαράτσι» και το 2013 και θα γίνει γιατί αλλιώς θα επιβληθούν νέοι φόροι». Από πού και ως πού, με ποια αρμοδιότητα ο κ. Προβόπουλος εξαγγέλλει μέτρα κυβερνητικής πολιτικής; Και το νομιμοποιούν αυτό σιωπούντες και ο κ. Σαμαράς και ο κ. Βενιζέλος και ο κ. Κουβέλης, οι οποίοι, κατά τα άλλα, θα μαζετούν σήμερα να συζητήσουν τι θα πουν με την τρόικα.

Διαβάζω ότι θα συζητήσουν αν θα γίνει ανασχηματισμός, ποιος θα μπει, ποιος θα βγει, ποιοι θα αλλάξουν καρέκλες. Μα, νομίζετε ότι αυτό ενδιαφέρει τον ελληνικό λαό με τέτοια ανεργία, με τέτοια φτώχεια, με τέτοια ύφεση; Δεν θα έπρεπε αυτά να τα συζητάμε στη Βουλή;

Η τρόικα ζητάει νέες απολύσεις, σε μία κοινωνία που έχει ήδη ενάμισι εκατομμύριο ανέργους. Λέει ότι εμφανίζεται με την πολιτική, που μαζί συναποφασίζετε και εφαρμόζετε, μια «μαύρη τρύπα» στα έσοδα και, επομένως, απαιτούνται και νέα μέτρα. Αυτά βοηθάνε την ανάπτυξη;

Έρχομαι στο νομοσχέδιο και σας λέω ότι πριν ενάμιση χρόνο, κύριε Χατζηδάκη, ψηφίστηκε ο αναπτυξιακός ν. 3908/2011, που και αυτός –αν ακούγατε τότε τις ομιλίες των εισηγητών που τον ψήφισαν- θα έκανε όλα αυτά τα ωραία που τώρα μας είπατε κι εσείς, θα έφερνε την ανάπτυξη, τις θέσεις εργασίας, το φιλικό επενδυτικό κλίμα. Κι ερχόσαστε τώρα και φέρνετε έναν καινού-

ριο νόμο.

Σας ερωτώ: Πού είναι η αποτίμηση γι' αυτόν τον νόμο, τον ν. 3908, για τα fast tracks, για το «Invest in Greece», για τα λεφτά που δόθηκαν όλα αυτά τα χρόνια από διάφορους πόρους για τη δημιουργία επενδύσεων, θέσεων εργασίας κ.λπ.; Πού είναι; Έχετε φέρει μια αποτίμηση για να μας πείτε τι δούλεψε, τι δεν δούλεψε, τι αλλάζει;

Επίσης, απαντήστε μας γιατί τα κριτήριά σας είναι μόνο το μέγεθος, το ύψος της επένδυσης και οι πιθανολογούμενες θέσεις εργασίας που θα δημιουργήσουν και δεν υπάρχει πουθενά η προτίμηση, το σχέδιο, η αξιοποίηση του συγκριτικού πλεονεκτήματος; Όπως σας είπε και ο εισηγητής μας, πώς εξομοιώνετε ένα πάρκινγκ με μια επένδυση στον τομέα της υψηλής τεχνολογίας, όταν έχουμε μια αποτυχία στο πώς αξιοποιήθηκαν οι πόροι όλα αυτά τα χρόνια;

Με βάση δικούς μας υπολογισμούς, από τον νόμο του 2004 δόθηκαν 9 δισεκατομμύρια. Τα περισσότερα απ' αυτά πήγαν σε τουρισμό, επενδύσεις σε εφοδιαστικές αλυσίδες εμπορίου και ένα σχεδιασμό πολύ πρόχειρο για την ανάπτυξη ΑΠΕ κυρίως στα φωτοβολταϊκά, με πολύ υψηλά εγγυημένες τιμές, που τώρα τις αθετείτε, τις αναιρείτε, τις κόβετε, δημιουργώντας ένα τεράστιο πρόβλημα και πληρώνουν οι καταναλωτές όλους αυτούς τους σχεδιασμούς.

Έχει μετρήσει ποτέ το ελληνικό δημόσιο τις θέσεις εργασίας και όλα αυτά που εμφανίζετε ως θετικά; Παραδείγματος χάριν, το 100% της προκαταβολής για να υπάρξει ρευστότητα, τα έχετε αντιπαραβάλει και συγκρίνει, από πλευράς συν και πλην, με τα «κουφάρια» που άφησαν άλλοι επενδυτικοί σας νόμοι –δικοί σας και του ΠΑΣΟΚ- στη Θράκη από ανθρώπους, οι οποίοι πήραν το χρήμα, έστησαν την επιχείρηση και μόλις τελείωσε το έτοιμο χρήμα και δούλεψε η επιχείρηση με τις υπερτιμολογήσεις, το έσκασαν ή μετάφεραν την επιχειρηματική τους δραστηριότητα σε γειτονικές βαλκανικές χώρες;

Υπάρχουν φαινόμενα γραφειοκρατίας και διαφθοράς στην αξιολόγηση των επενδυτικών σχεδίων, στο ποιος να και ποιος όχι; Πριν από λίγο καιρό «εξηλώθηκαν», γιατί πιάστηκαν με τα λεφτά στο χέρι –με τη γίδα στην πλάτη», λέει ο λαός- κάποιοι από τους υπαλλήλους της περιφέρειας διεύθυνσης και εξαγγέλλθηκαν εξυγιαντικές προσπάθειες.

Το νομοσχέδιο αυτό κάνει καμμία προσπάθεια να αξιολογήσει την προηγούμενη εμπειρία; Παίρνει μέτρα; Πώς είστε βέβαιοι ότι η δημιουργία μιας υπερσυγκεντρωτικής υπερδιεύθυνσης, που την ονομάζετε Ενιαία Αδειοδοτική Αρχή, δεν θα συγκεντροποιήσει και τα φαινόμενα διαφθοράς και διαφάνειας; Πώς; Τι κάνει το νομοσχέδιο για να αντιμετωπίσει αυτό το θέμα;

Χρειάζεται πλαίσιο, αλλά πρέπει να είναι κάπως στοχευμένο, έτσι ώστε να υπηρετεί ένα σχέδιο, που να αξιοποιεί συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας, σε ποιους τομείς έχει νόημα να επενδύσουμε και άρα να στρέψουμε, να διευκολύνουμε, να ενθαρρύνουμε επενδύσεις και αυτό το σχέδιο δεν υπάρχει.

Χρειάζεται απλοποίηση, μείωση της γραφειοκρατίας και όλα αυτά εσείς τα αντιμετωπίζετε, υπερενισχύοντας την εξουσία του Υπουργού. Δεν έχω καμμία προσωπική διάθεση να αμφισβητήσω τη δική σας ακεραιότητα, αλλά καταλαβαίνετε ότι εδώ χτίζουμε νόμους. Εσείς σήμερα είστε, αύριο δεν είστε και κανείς δεν έχει «το κοκαλάκι της νυχτερίδας».

Θέλω να πω και κάτι ακόμη. Για τα άρθρα και τις τροπολογίες θα μιλήσουμε αύριο, αλλά αυτή η μεθοδολογία να μας φέρνεται την Παρασκευή τροπολογίες που είναι ολόκληρα νομοσχέδια –αν βάλετε όλες μαζί τις τέσσερις υπουργικές τροπολογίες είναι το μισό νομοσχέδιο- είναι απαράδεκτη! Και δεν σας το λέμε μόνο εμείς, ως κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, σας το είπαν και Βουλευτές που στηρίζουν την τρικομματική Κυβέρνηση. Να τα αποσύρετε, να τα πάρτε πίσω και να συζητηθούν όπως πρέπει, όχι «στην τούρλα» και με βιαστικές διαδικασίες.

Υπάρχουν θέματα, κύριε Υπουργέ. Υπάρχουν θέματα που αφορούν την ουσία. Όταν συζητούμε εδώ γενικά, ακούω και τις ομιλίες του κυρίου Πρωθυπουργού –όταν σπανίως έρχεται στη Βουλή- που λέει ότι πρέπει να ενισχύσουμε εξαγωγικούς κλάδους που υπάρχουν ή να επενδύσουμε σε καινούριους εξαγωγικούς κλάδους, να υποκαταστήσουμε εισαγωγές, να

επενδύσουμε στη γεωργία, την ενέργεια, την ποιοτική διατροφή, τη μεταποίηση μικρής κλίμακας, ένα άλλο είδος τουρισμού, που να μην είναι απλώς για τους τρεις μήνες «ήλιος-θάλασσα-μνημεία», αλλά να συνδέεται και με την τοπική παραγωγή.

Όλα αυτά πώς μπαίνουν στο επενδυτικό νομοσχέδιο που εσείς μας παρουσιάζετε; Πού υπάρχουν αυτά τα κριτήρια; Το μόνο που έχετε είναι μέγεθος, ύψος της επένδυσης και πιθανολογούμενη, αλλά χωρίς μηχανισμούς που να μπορούν να την αξιολογήσουν –δεκαετίες τώρα δεν την αξιολογεί κανείς- απασχόληση που θα δημιουργήσουν.

Το μόνο που κάνετε είναι να δώσετε τη δυνατότητα στον κ. Μητράκη να πει ότι και αυτός επί των ημερών του ψήφισε ένα νέο αναπτυξιακό νόμο, ο οποίος θα προστεθεί στον αναπτυξιακό νόμο, τον οποίο είχε ψηφίσει ο κ. Χρυσόχοϊδης και τον αναπτυξιακό νόμο που είχε ψηφίσει ο προκάτοχος του κ. Χρυσόχοϊδη και ο προκάτοχος του προκάτοχου και ο κ. Τσοχατζόπουλος, γιατί και αυτός ήταν κάποτε Υπουργός Ανάπτυξης κ.λπ..

Σε αυτήν τη χώρα έχουμε γεμίσει αναπτυξιακούς νόμους, το «ράβε-ξήλωνε», που οδηγεί και σε μία απουσία σταθερότητας κανόνων και πλαισίου και δίπλα σε αυτά υπάρχει και το εξής θέμα: Μέσα σε ένα υφεσιακό περιβάλλον –χωρίς φοροταξικούς κανόνες, χωρίς φορολογικό νόμο, χωρίς φοροταξικό πλαίσιο, χωρίς χρήσεις γης, χωρίς σαφείς κανόνες- μπορεί να υπάρξει η δυνατότητα να αξιοποιηθούν επενδυτικές δυνατότητες από οποιοδήποτε σχήμα: δημόσιες επενδύσεις, μικτές, ιδιωτικές, κοινωνικές τομέας; Πώς θα γίνουν αυτά, όταν έχουμε την αποτυχία των προηγούμενων;

Εσείς είπατε προηγουμένως –και το περάσατε πάρα πολύ εύκολα- «ψηφίσαμε το fast track, γιατί είμαστε εποικοδομητικοί ως Αξιωματική Αντιπολίτευση τότε, αλλά δεν δούλεψε για άλλους λόγους». Τι εγγυάται ότι τώρα αυτό που μας παρουσιάζετε θα δούλεψει, όταν στηρίζεται στην ίδια ακριβώς φιλοσοφία;

Η φιλοσοφία αυτή είναι να τα παρακάμπτουμε όλα, να τα διευκολύνουμε όλα, να τα υπερσυγκεντροποιούμε όλα, να δίνουμε όλα τα λεφτά στους μεγάλους, την ώρα που ζούμε σε μία οικονομία, που όχι μόνο μαστίζεται από ύφεση, αλλά και πάρα πολλοί άνθρωποι που θέλουν να κάνουν μία επένδυση και δεν είναι μεγάλη ή πολύ μεγάλη, προσκρούουν στο ότι δεν έχουν πρόσβαση ούτε στον τραπεζικό δανεισμό ούτε στα «κονέ» των κυκλωμάτων, που εγκρίνουν τα επενδυτικά σχήματα.

Επειδή διάφορα ακούστηκαν και για διαπλοκή από κόμματα και εκπροσώπους κομμάτων, που είναι βουτηγμένοι «μέχρι το μεδούλι» στη διαπλοκή και το έχουν πληρώσει αυτό με μία κατάφωρη λαϊκή αποδοκιμασία, θα τους έλεγα «στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σχοινί».

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Χρυσόχοϊδης.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επειδή είναι μία εβδομάδα όπου η επικαιρότητα είναι γύρω από την επίσκεψη της τρόικας και αναδεικνύονται πάλι τα κεντρικά οικονομικά ζητήματα της χώρας, στα οποία αναφέρθηκε προηγουμένως ο κ. Παπαδημούλης, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, θα ήθελα να πω ότι εδώ και τρία χρόνια, όσο βιώνουμε την κρίση, έχουν εμφανιστεί δύο τύπου μετά Χριστόν προφητές ή δύο τύπου Κασσάνδρες: οι Κασσάνδρες εξωτερικού και οι Κασσάνδρες εσωτερικού.

Διάσημοι νομπελίστες, έγκυροι αρθρογράφοι, διεθνείς «τζογαδόροι», επιχειρηματολογώντας στοιχημάτιζαν υπέρ της εξόδου της χώρας από το ευρώ και τα επιχειρήματα αυτών τα μετέφεραν οι εσωτερικές Κασσάνδρες μέσα στη χώρα. Και επινοούσαν διαρκώς, όπως επινοούν και σήμερα, νέους κινδύνους και επικαλούνται, δυστυχώς, κινδύνους για τη χώρα, οι οποίοι ουδέποτε την ακούμπησαν, καθώς και νέα μέτρα. Οι ίδιοι με τις θέσεις τους έχουν αποδείξει ότι δεν έχουν απολύτως καμμία ουσιαστική θέση πάνω στην κρίση που μαστίζει αυτήν τη χώρα.

Πριν από είκοσι μέρες ακούσαμε τον Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ στο Λονδίνο να διακηρύσσει ότι το ευρώ είναι το εθνικό μας νόμισμα

και μετά, πριν από λίγες, ελάχιστες μέρες, ο υπεύθυνος και επίσημος εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ είπε ότι δεν είναι ταμπού το ευρώ.

Θέλω να πω ότι όλοι αυτοί οι οποίοι διαρκώς επινοούν νέους κινδύνους και φοβίζουν τον λαό, διαψεύδονται συνεχώς, όπως διαψεύστηκαν και πρόσφατα με την περίπτωση της Κύπρου, καλώντας τους Κύπριους πολιτικούς και τον κυπριακό λαό να πουν «όχι», λέγοντας έτσι να στην καταστροφή. Μάλιστα, την ίδια στιγμή απηύθυναν μηνύματα στους Έλληνες πολίτες ότι οι καταθέσεις τους δεν είναι ασφαλείς στις ελληνικές τράπεζες, αγνοώντας ή θέλοντας να αγνοούν τη μεγάλη και υπεύθυνη προσπάθεια που έκαναν οι ελληνικές κυβερνήσεις μέχρι σήμερα για να διασφαλίσουν πλήρως τις καταθέσεις των Ελλήνων πολιτών στις ελληνικές τράπεζες, με αποτέλεσμα σήμερα να μην υφίστανται τέτοιο κίνδυνο.

Τώρα, λοιπόν, έχουμε καινούργια μέτρα, ανύπαρκτα ουσιαστικά, από την τρόικα. Έχουμε νέες απολύσεις, έχουμε πιέσεις για ζητήματα τα οποία δεν αφορούν καθόλου ούτε την τρόικα ούτε τη χώρα. Αυτό δεν λέγεται πολιτική. Αυτό λέγεται διαρκής κινδυνολογία, η οποία οδηγεί σε αδιέξοδα.

Κυρίες Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ό,τι αφορά τον επενδυτικό νόμο, έχουμε μία πικρή εμπειρία από την εφαρμογή αναπτυξιακών νόμων στη χώρα από το 1975 μέχρι σήμερα. Δυστυχώς, η προσπάθεια που έχει κάνει η ελληνική πολιτεία, χρηματοδοτώντας από τα αποθεματικά και τη φορολογία του ελληνικού λαού τη στήριξη της ανάπτυξης στη χώρα, είναι αναντίστοιχη με το αποτέλεσμα. Και τούτο, διότι υπήρχε ένα κρίσιμο στοιχείο, το οποίο χαρακτήρισε όλη αυτή την προσπάθεια και αυτό ήταν η λεγόμενη «επιδότηση».

Η επιδότηση είναι στρέβλωση ενάντια στην ανταγωνιστικότητα, ενάντια στην υγιή επιχειρηματικότητα, ενάντια σε κάθε υγιή προσπάθεια που μπορεί να κάνει η επιχειρηματικότητα στη χώρα, με αποτέλεσμα να είναι τόσο μεγάλη και αναντίστοιχη η προσπάθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που, πρώτον, ήταν ελάχιστες οι θέσεις εργασίας που δημιουργήθηκαν σε σχέση με τα τεράστια ποσά που διατέθηκαν και δεύτερον, ήταν τεράστιο το χάσμα μεταξύ της προσπάθειας που έκανε η πολιτεία και του τελικού αποτελέσματος της ελληνικής οικονομίας που έγινε μία οικονομία, όπως πολύ σωστά ειπώθηκε από όλους τους συναδέλφους, αντιπαραγωγική, εισαγωγική, εσωστρεφής και μη ανταγωνιστική.

Τα λέω όλα αυτά, γιατί πιστεύω ότι ο προηγούμενος αναπτυξιακός νόμος, αυτός πάνω στον οποίο γίνονται κάποιες βελτιώσεις και τροποποιήσεις αυτήν τη στιγμή, προέβλεψε ουσιαστικά ένα καινούριο στοιχείο, που ήταν τα φορολογικά κίνητρα και η μείωση των επιδοτήσεων.

Τις επιδοτήσεις πρέπει να τις κρατήσουμε, κατά τη γνώμη μου, στη νεανική επιχειρηματικότητα, στην καινοτομική επιχειρηματικότητα, στην επιχειρηματικότητα των νέων σε ηλικία επιχειρηματικών και στην επιχειρηματικότητα των γυναικών. Η κλασική επιχειρηματικότητα πρέπει να στηρίζεται σε φορολογικά κίνητρα και όχι σε επιδοτήσεις.

Αντιλαμβάνομαι πλήρως ότι ζούμε σε μία περίοδο εξαιρετικά κρίσιμη, όπου έχουμε ανάγκη και την τελευταία επένδυση. Όμως, αυτό δεν πρέπει να μας ωθεί στο να στηρίζουμε αντιπαραγωγικές επενδύσεις.

Κλειδί για την επενδυτική προσπάθεια που πρέπει να κάνει η χώρα –το είπε και ο Υπουργός προηγουμένως- είναι μια λέξη: η εμπιστοσύνη. Ας μη γελιόμαστε.

Εμπιστοσύνη σημαίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι κερδίζουμε την εμπιστοσύνη, πρώτον, των ξένων επενδυτών που θέλουν να έρθουν στην Ελλάδα και έχουν κεφάλαια. Αυτή προκύπτει από την πολιτική σταθερότητα, που είναι το πρώτο και βασικό στοιχείο –αν μια χώρα είναι πολιτικά ασταθής, εκπέμπει επιχειρηματικούς κινδύνους και μεγάλα ρίσκα- και από τη σταθερή φορολογική πραγματικότητα. Η Ελλάδα δεν μπορεί να γίνει φορολογικός παράδεισος ούτε θέλουμε να γίνει κάτι τέτοιο ούτε θα πάμε σε φορολογίες τύπου Βουλγαρίας και Ρουμανίας. Όμως, από την άλλη πλευρά, έχουμε ανάγκη από μία σταθερότητα στο τι μήνυμα εκπέμπουμε σε σχέση με τη φορολογική μας νομοθεσία, στο μήνυμα απονομής δικαιοσύνης και στο μήνυμα

ότι είμαστε μια ευνοούμενη χώρα.

Τελευταία έχει τεθεί και το θέμα της φθηνής εργασίας. Πιστεύω ότι και ο πιο ακραίος καπιταλιστής σήμερα πια δεν μπορεί να θέτει ως επιχείρημα και ως κίνητρο για την επιχειρηματικότητα τη φθηνή εργασία, για πάρα πολλούς λόγους και πάρα πολύ –θα έλεγα- ωφελμιστικούς λόγους. Είναι αστέιο να συζητάμε σήμερα γι' αυτό το ζήτημα. Αυτό που μπορούμε να συζητήσουμε, όμως, είναι η αύξηση της παραγωγικότητας, οι τεχνολογίες, η ανταγωνιστικότητα και τελικώς, τι θέλουμε να κάνουμε στη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω μία εμπειρία από την πρώτη εφαρμογή του αναπτυξιακού νόμου σε ό,τι αφορά τη νεανική επιχειρηματικότητα. Η πρώτη προκήρυξη που έγινε είχε ελάχιστες δεκάδες σχέδια για γήπεδα 5x5 και καφετέριες και ελάχιστες παραγωγικές επενδύσεις. Κάτι σημαίνει αυτό από μία νέα γενιά που είναι καλά μορφωμένη, όπως ακούστηκε προηγουμένως, με υψηλά προσόντα, μία νέα γενιά που μπορεί –κατά τη γνώμη μου- να αλλάξει παράσταση για τα πράγματα και αυτή είναι η δική μας υποχρέωση.

Άρα, λοιπόν, ας μην ξανασκεφθούμε ότι στην Ελλάδα θα κάναμε τέτοιου είδους ανάπτυξη, ας μην ξανασκεφθούμε ότι στην Ελλάδα θα ξαναγεμίσουν οι πόλεις μας –τώρα που άδειασαν πια- από πολυτελείς βιτρίνες εισαγόμενων πολυτελών αυτοκινήτων. Αυτό ήταν καταστροφή. Είναι μία καταστροφή που βιώνει σήμερα ο τόπος. Και πρέπει να σκεφθούμε ότι στη θέση αυτών των βιτρινών που άδειασαν θα μπουν βιοτεχνίες, μικρές οικογενειακές επιχειρήσεις, επιχειρήσεις από νέους ανθρώπους που θα παράγουν, που θα δημιουργούν, από ένα τεχνολογικό προϊόν υψηλής ποιότητας και υψηλής τεχνολογίας, μέχρι ένα αγροτικό προϊόν που θα μεταποιείται σε αυτήν την επιχείρηση.

Αυτός πρέπει να είναι ο στόχος μας. Μέσα από εκεί δημιουργείται και αυξάνεται η αξία της εργασίας, η αξία της δημιουργίας και της παραγωγής και αυξάνεται η ανθρώπινη αξία συνολικά, γιατί η εργασία είναι ανθρώπινη αξία, όπως και η παραγωγή και όχι ο πολυτελής βίος της κατανάλωσης, που οδήγησε σε αλλοτρίωση και απώλεια των αξιών. Αυτή πρέπει να είναι η προσπάθειά μας, η οποία περνάει μέσα από τη νομοθετική μας εργασία.

Πρέπει να δει κανείς αυτό που ζούμε τα τελευταία χρόνια στη Μακεδονία, για παράδειγμα, την πιο παραγωγική περιοχή-περιφέρεια της χώρας και τη Θράκη, που είναι γεμάτη κουφάρια, παρά το γεγονός ότι στη Θράκη δόθηκαν τεράστια κίνητρα, μεγάλες επιδοτήσεις, οι οποίες, όμως, αυτήν τη στιγμή δεν είναι τίποτα άλλο παρά τοίχοι εγκαταλελειμμένοι που προκαλούν θλίψη στους άνεργους κατοίκους της περιοχής.

Σε ό,τι αφορά το ζήτημα της γραφειοκρατίας και της παθογένειας που ακούστηκαν, εγώ νομίζω ότι πρέπει να αρχίσουμε να σκεπτόμαστε διαφορετικά σχετικά με την καταπολέμηση της γραφειοκρατίας και πώς το κράτος μας, οι υπηρεσίες μας θα γίνουν πιο φιλικές και θα υπηρετούν τις επενδύσεις και τους επενδυτές.

Πρέπει, λοιπόν, να σκεφθούμε διαφορετικά. Και τι εννοώ; Πρέπει να αποκεντρώσουμε τα πράγματα, να αποκεντρώσουμε τις διαδικασίες. Είναι καλό το one stop shop. Πιστεύω ότι είναι μία λύση για τις μεγάλες, για τις ξένες επενδύσεις, για την υποδοχή των ανθρώπων που έρχονται εδώ.

Όμως, σε επίπεδο περιφέρειας πρέπει να λειτουργήσουν αντίστοιχοι θεσμοί. Η Αυτοδιοίκησή μας Α' και Β' βαθμού πρέπει να αντιληφθεί ότι μία από τις βασικές της αποστολές είναι η στήριξη της επιχειρηματικότητας, η ανάπτυξη, οι θέσεις εργασίας σε κάθε περιοχή. Νομίζω ότι αυτό πρέπει να αποτελείσει μία από τις βασικές προτεραιότητες της πολιτικής ηγεσίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να συμφωνήσουμε, βέβαια, στο ρόλο του κράτους. Δεν υπάρχει λόγος, ολόκληρες υπηρεσίες να ασχολούνται με την αξιολόγηση των επενδύσεων και να γίνονται όλα αυτά που άκουσα προηγουμένως, πολύ σωστά, και από πολλούς άλλους συναδέλφους. Δεν είναι δυνατόν να παρακολουθούν τις επενδύσεις χιλιάδες υπάλληλοι. Υπάρχουν πιστοποιημένες εταιρείες, πιστοποιημένοι ιδιώτες, που με ελάχιστα χρήματα, χωρίς την επιβάρυνση των φορολογουμένων Ελλήνων, μπορούν να κάνουν αυτήν τη δουλειά με διαφάνεια...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Μπορεί να παίρνουν και από

αλλού αυτοί, όμως. Το σκάνδαλο της «SIEMENS» απέδειξε ότι παίρνουν και από αλλού αυτοί καμιά φορά.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ: Υπάρχουν τρόποι και διαδικασίες διαφανείς με τις νέες τεχνολογίες που εξασφαλίζουν πλήρως τη διαφάνεια, την πειστικότητα, την εχεμύθεια και ταυτόχρονα, την αντικειμενική αξιολόγηση και εποπτεία των επενδύσεων. Το κράτος έχει μόνο ένα ρόλο, την εποπτεία της νομιμότητας, τον έλεγχο της νομιμότητας και τίποτα παραπέρα.

Ας μην ξαναγυρίσουμε ποτέ πίσω! Ας μην ξαναγυρίσουμε πίσω σε χιλιάδες υπαλλήλους, οι οποίοι παρακολουθούν τις επενδύσεις, ταλαιπωρούν τον εαυτό τους, ταλαιπωρούν τον κόσμο και έτσι, γεννιούνται χιλιάδες ζητήματα αδιαφάνειας και διαφθοράς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Μου θύμισε ο συνάδελφος κ. Γιάννης Δριβελέγκας ότι αν πραγματικά θέλουμε, κύριε Υπουργέ, να λειτουργήσει αυτό το σύστημα της 100% προκαταβολής, θα πρέπει να δείτε λίγο την πρόταση που έχει υποβάλει το ΠΑΣΟΚ μέσα από την τροπολογία που κατέθεσε, η οποία νομίζω ότι δίνει μία απάντηση στο πρόβλημα που εσείς θέλετε να λύσετε.

Τελειώνοντας, κύριε Υπουργέ -νομίζω ότι αναφερθήκατε και εσείς στην Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων- θέλω να αναφερθώ σε ένα ζήτημα, το οποίο και εγώ έχω βιώσει ως Υπουργός Ανάπτυξης μέσα από διαδικασίες απελπισίας, θα έλεγα, σε πιο δύσκολο χρονικό διάστημα. Σήμερα τα πράγματα είναι κάπως καλύτερα.

Πρέπει να λύσουμε, λοιπόν, το θέμα του τραπεζικού συστήματος. Η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών επείγει. Κάθε καθυστέρηση σκοτώνει κάθε μέρα υγιείς επιχειρήσεις, χάνονται θέσεις εργασίας.

Αυτή είναι η υψίστη προτεραιότητα της Κυβέρνησης και της χώρας, να λύσουμε το τραπεζικό ζήτημα. Δεν φτάνει μόνο η ανακεφαλαιοποίηση. Η χώρα χρειάζεται χρηματοδότηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οποία θα έρθει υπό την προϋπόθεση ότι εμείς θα εκπέμπουμε διαρκώς σταθερότητα και εμπιστοσύνη.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Χρυσόχοϊδη.

Το λόγο έχει ο κ. Ιορδάνης Τζαμτζής, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, για δώδεκα λεπτά.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με μεγάλη προσοχή όλους τους εισηγητές. Βεβαίως, δεν μπορώ να μην σταθώ κάνοντας κάποιες παρατηρήσεις και δίνοντας κάποιες απαντήσεις.

Άκουσα τον κ. Σταθάκη, ο οποίος τόνισε ότι ζούμε σε διαφορετική χώρα, λέγοντας ταυτόχρονα ότι έχει επέλθει η απόλυτη φιλελευθεροποίηση της αγοράς. Εάν αυτό συνέβαινε, δεν θα χρειαζόταν να προχωρήσουμε σε κανένα τέτοιο μέτρο. Μάλιστα είπατε ότι το μνημόνιο απέτυχε, το fast track απέτυχε, οι επενδύσεις απέτυχαν.

Αυτό που θέλω να τονίσω εγώ είναι πως αυτό το οποίο απέτυχε πραγματικά ήταν η προσπάθεια του ΣΥΡΙΖΑ όλο αυτό τον καιρό, αλλά και στις εκλογές που έγιναν να βγάλει έξω από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ευρώ τη χώρα. Τότε πραγματικά θα είχαμε τεράστιο, ουσιαστικό πρόβλημα.

Βεβαίως, αυτό το οποίο ισχυρίζεται ο ΣΥΡΙΖΑ και το άκουσα από όλους είναι ότι η αναπτυξιακή ατζέντα του μνημονίου δεν θα πετύχει. Μιλάτε για τις στρατηγικές επενδύσεις, λέγοντας ότι όλες αυτές οι επενδύσεις αντιμετωπίζονται ως ίσης σημασίας, χωρίς ιεράρχηση, χωρίς κριτήρια.

Αυτό που θέλουμε να ρωτήσουμε είναι το εξής: Έχετε κάποια πρόταση; Θέλετε να μας προτείνετε κάποια ιεράρχηση, ποιες επενδύσεις να εξαιρέσουμε και ποιες να βάλουμε μπροστά; Πείτε το. Γιατί δεν το λέτε; Βεβαίως, σας αρέσει η σπέκουλα. Σας αρέσει η σπέκουλα και φυσικά θέλετε απλά να πείτε κάποια πράγματα, γιατί γενικότερα δεν θέλετε να αποδεχθείτε ότι αυτό το νομοσχέδιο δίνει πραγματικές λύσεις και δίνει ουσιαστικές δυνατότητες στους επενδυτές να έρθουν και να επενδύσουν στη χώρα.

Άκουσα ακόμη τον κ. Αποστόλου να αναφέρεται σε χρυσό-

βουλα και ταπιά. Είπατε αυτό που είπα και παραπάνω ότι θα πρέπει να καθοριστούν κριτήρια. Αναφέρθηκε, όμως, και σε ένα θέμα το οποίο πραγματικά βρίσκεται στα όρια. Δεν θέλω να πω τίποτα παραπάνω, αλλά θα καταλάβετε μετά τι εννοώ. Είπα δηλαδή ο κ. Αποστόλου ότι άρθρο του νόμου δίνει υπερεξουσίες στον Υπουργό, ιδιαίτερα όσον αφορά τις αδειοδοτήσεις κ.λπ. και ο Υπουργός, ο οποίος παίρνει αυτήν τη δυνατότητα να βοηθήσει τις διαδικασίες, έχει υπερεξουσίες και «δεν ξέρουμε πού θα πάει, αλλά εμείς δεν αμφισβητούμε» -είπε ο κ. Παπαδημούλης «την ακεραιότητα του Υπουργού».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι από τον ΣΥΡΙΖΑ, αυτό που πρέπει να ξεκαθαρίσουμε είναι ένα. Πρέπει να ξέρετε ένα πράγμα και να το ξεκαθαρίσετε μέσα σας πρώτα απ' όλα: Εσείς ήσασταν αυτοί οι οποίοι φέρατε εδώ κάνοντας παράπονα -ο κ. Τσίπρας- την υπόθεση της «DEUTSCHE AEOLIA», ζητώντας από το κράτος, μεμφόμενοι και κατηγορώντας το Υπουργείο, ότι δεν έχει προχωρήσει τις διαδικασίες για να μπορέσει αυτή η επένδυση να υλοποιηθεί στην Ελλάδα.

Από τη μία, λοιπόν, έχετε επιλεκτική προτίμηση σε επενδύσεις συγκεκριμένες -να σας αναφέρω και την «ELDORADO GOLD», την επένδυση χρυσού, που μέχρι πρότινος τη φιλοξενούσατε, την αγκαλιάζατε μέσα από την «Αυγή», αλλά σήμερα την έχετε αποκηρύξει- και από την άλλη έχετε φτάσει σήμερα στο σημείο να εγκραλίζετε τον Υπουργό, γιατί δεν λύνονται τέτοιου είδους προβλήματα.

Αυτό το οποίο θέλω να τονίσω είναι ότι εμείς δεν έχουμε πρόβλημα με κανέναν απολύτως επενδυτή. Επιλεκτική προτίμηση σε επενδυτές δεν υπάρχει. Αυτό που ενδιαφέρει την Κυβέρνηση, αυτό που ενδιαφέρει τη Νέα Δημοκρατία είναι να γίνει το σωστό, αλλά να δημιουργηθεί και εκείνο το φιλικό περιβάλλον, για να μπορέσουν να προσελκύσουν επενδύσεις και φυσικά, μέσα από τις επενδύσεις να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας, να υπάρξει ανάπτυξη, να υπάρξει ανάκαμψη της οικονομίας, να σταματήσει να υπάρχει φτώχεια και οι εργαζόμενοι να έχουν δουλειά.

Από εκεί και πέρα, αυτό το οποίο θέλω να τονίσω για τον ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα. Εμείς λέμε «όχι» στην τρομοκρατία. Αυτό το οποίο κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ είναι μέσα από απειλές στελεχών του -το έχει κάνει κατ' επανάληψη- να προσπαθεί να τρομοκρατήσει επενδυτές, με απειλές του τύπου: όταν θα έρθουμε στην κυβέρνηση, θα σας δείξουμε εμείς και τότε θα τα πάρουμε πίσω αυτά που θα σας δώσουμε σήμερα, εμείς θα ανατρέψουμε την επένδυσή σας.

Αυτό που κάνετε είναι ολέθριο για τη χώρα. Δεν είναι ολέθριο ούτε για τη Νέα Δημοκρατία ούτε για σας. Είναι ολέθριο για τη χώρα!

Από εκεί και πέρα, δεν ψηφίζετε τίποτα. Αμφισβητείτε τα πάντα. Ξέρουμε πλέον, έχει γίνει κατανοητό για τον ΣΥΡΙΖΑ, ότι και μία λίρα την ημέρα να σας δίνουμε, «να» σε οτιδήποτε δεν πρόκειται να πείτε. «Όχι» θα ψηφίζετε.

Επίσης, ακούγοντας και τους άλλους ομιλητές, θα ήθελα στον κ. Κεγκέρογλου μόνο να πω ένα πράγμα. Δυστυχώς, την περίοδο του '80 κυνηγήθηκαν οι επενδύσεις, σε αντίθεση μετέπειτα επί κυβέρνησης Σημίτη, όπου το περιβάλλον ήταν τελείως διαφορετικό. Αυτό που πρέπει να δούμε είναι να μπορέσουμε να σταματήσουμε να έχουμε κόμπλεξ ενοχής απέναντι στην επιχειρηματικότητα. Ο σωστός επιχειρηματίας προσφέρει στον τόπο. Προσφέρει θέσεις εργασίας. Κανείς δεν είναι με απατεώνες! Αυτά πρέπει να τα ξεκαθαρίσουμε.

Από την πλευρά των Ανεξάρτητων Ελλήνων το μόνο το οποίο ουσιαστικά εκφράστηκε είναι γενικότερα μία φοβία και ακινησία: να μην γίνει τίποτα.

Επίσης, άκουσα με μεγάλη προσοχή την εισηγήτρια της Χρυσής Αυγής την κ. Ζαρούλια, η οποία εμέμφθη την επένδυση «Costa Navarino» του μακαρίτη καπετάν Βασίλη Κωνσταντακόπουλου. Είπατε ότι οι ξένοι επενδυτές μπορεί να φέρουν στην Ελλάδα ξένους εργαζομένους.

Να το καταλάβω και ως θέμα ιδεολογίας και ως θέμα πολιτικής τοποθέτησης ότι η Χρυσή Αυγή είναι εναντίον των ξένων επενδύσεων. Είναι, όμως, και εναντίον των ελληνικών επενδύσεων; Μακάρι η Ελλάδα να είχε πολλούς καπετάν Βασίληδες Κωνσταντακόπουλους να κάνουν επενδύσεις δεσκατομμυρίων, επενδύσεις οι οποίες αναπτύσσουν περιοχές.

Επειδή εμέμφθη και προσπάθησε να κατηγορήσει τον Πρωθυπουργό ότι πήγε την επένδυση στη Μεσσηνία, ο συγχωρεμένος ο καπετάν Βασίλης Κωνσταντακόπουλος –τον οποίο ειρήσθω εν παρόδω δεν γνώρισα ποτέ στη ζωή μου- προσπαθούσε με την επένδυση αυτή πολλά χρόνια και δόθηκε λύση –αν θυμάμαι καλά- το 2008 στα προβλήματα, τα οποία αντιμετώπιζε. Πάνω από δέκα χρόνια ταλαιπωρείτο αυτή η επένδυση και το 2008 δόθηκε λύση στο πρόβλημα. Δεν έγινε από το σημερινό Πρωθυπουργό καμμία απολύτως ενέργεια. Μεσσήνιος ήταν ο Βασίλης Κωνσταντακόπουλος και επέλεξε να κάνει μία επένδυση στην περιοχή του.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Ένας ακόμα Μεσσήνιος.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Άκουσα, τέλος, και το ΚΚΕ. Εντάξει, είναι μία άλλη θεώρηση των πραγμάτων. Είναι η κομμουνιστική θεώρηση, να μην υπάρχει κέρδος για τον πολίτη που επενδύει. Όμως, όπως τόνισε το ΚΚΕ, το πρόβλημα είναι το μοντέλο της οικονομίας.

Θέλω να τους πω ένα πράγμα. Το κομμουνιστικό μοντέλο διαχείρισης της οικονομίας έχει καταρρεύσει παγκοσμίως. Αυτό που πλέον φαίνεται ξεκάθαρα είναι ένα: Θέλετε να κλείνουν οι επιχειρήσεις και να ξεσηκώνονται οι εργαζόμενοι. Διότι αυτό που γίνεται είναι, όταν σας ακούνε και κλείνουν τα εργοστάσια οι εργαζόμενοι, δυστυχώς «την πληρώνουν» οι ίδιοι. Χάνουν απλά τη δουλειά τους. Βεβαίως, εσείς αυτό επιθυμείτε, για να μπορείτε να έχετε συγκέντρωση ψήφων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο επενδυτικός νόμος φέρνει πραγματικά πολύ μεγάλες αλλαγές και καινοτομίες για τη διαμόρφωση ενός κατάλληλου θεσμικού πλαισίου για την προσέλκυση στρατηγικών επενδύσεων. Το νομοσχέδιο αντιμετωπίζει ένα διαχρονικό πρόβλημα, που συναντούν οι υποψήφιοι επενδυτές, που έρχονται στη χώρα.

Συστήνεται η Γενική Διεύθυνση Στρατηγικών Επενδύσεων. Στόχος είναι η απλούστευση των αδειοδοτικών διαδικασιών, ένα τεράστιο πρόβλημα που υπήρχε μέχρι σήμερα. Δίνεται έμφαση στη δυνατότητα εισαγωγής φορολογικών κινήτρων για την ανάπτυξη των στρατηγικών επενδύσεων.

Παράλληλα, παρέχεται η δυνατότητα χαρακτηρισμού ήδη λειτουργουσών επιχειρήσεων ως στρατηγικών επενδύσεων. Διευκολύνονται οι επενδυτές τρίτων κρατών για την παραμονή τους στη χώρα. Επιπλέον, προβλέπεται η δημιουργία του Αττικού Παράκτιου Μετώπου Α.Ε. και βεβαίως επιχειρείται να δοθεί μια μόνη λύση ως προς την ίδρυση, τη λειτουργία και εκμετάλλευση των υδατοδρομίων.

Είπατε όλοι ότι επιδιώκουμε να υπάρχουν επενδύσεις. Θα σας δώσω ένα παράδειγμα που αφορά την εκλογική μου περιφέρεια: Χιονοδρομικό Κέντρο Καϊμακτσαλάν. Με τη δική σας λογική, παραχώρηση σε υποψήφιους επενδυτές ένα ή δυο χρόνια το πολύ. Το αποτέλεσμα; Καμμία ουσιαστική επένδυση τόσα χρόνια, καμμία απολύτως.

Χαίρομαι ειλικρινά που σήμερα έρχεται το ΤΑΙΠΕΔ να βάλει μια σειρά στα πράγματα, να δοθεί το χιονοδρομικό σε έναν επενδυτή για μια μεγάλη χρονική περίοδο, ούτως ώστε να γίνουν επενδύσεις. Πρέπει να έχει κέρδος ο επενδυτής, για να κάνει επενδύσεις. Βέβαια, μέσα από αυτή τη διαδικασία να έχει κέρδος και η ευρύτερη περιοχή. Αυτό το έργο, αυτή η επένδυση δίνει απόλυτα με τη λήψη Βεγορίτιδα και τα υδατοδρόμια.

Ναι, αυτές τις επενδύσεις επιδιώκουμε, αυτού του είδους τις επενδύσεις θέλουμε, για να μπορέσουμε να βγάλουμε ξανά την Ελλάδα από την ύφεση, από τη μιζέρια, να μπορέσουμε να φέρουμε ανάκαμψη στην οικονομία, με νέες θέσεις εργασίας, ώστε να δημιουργηθεί πλέον ένα νέο τοπίο για να αναπτυχθεί η χώρα μας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδα Γρηγοράκος): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Μαρίας, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξάρτητων Ελλήνων.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριοι Βουλευτές, άκουσα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας να μιλάει για το Καϊμακτσαλάν.

Νομίζω ότι αναφέρεστε στο όρος Βόρας, κύριε Τζαμτζή, προφανώς. Το Καϊμακτσαλάν είναι τουρκική έκφραση.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Όπως θέλετε, Βόρας.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ:...και προφανώς είστε επηρεασμένος από την πολιτική «καζάν-καζάν» με την Τουρκία, που έχει δημιουργήσει στο Αιγαίο ένα καζάνι που βράζει.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Εμείς δεν έχουμε πρόβλημα. Λέξεις δεν φοβόμαστε.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Έτσι λοιπόν για να μπορούμε να συνεννοούμαστε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα τους εισηγητές και τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους κυρίως της συγκυβέρνησης. Δεν ακούσαμε μια συγκεκριμένη στρατηγική για τη μεγέθυνση της ελληνικής οικονομίας. Δεν ακούσαμε προτάσεις και μοντέλο.

Απλά ακούσαμε μια κριτική απέναντι στις απόψεις της Αντιπολίτευσης και μια στήριξη σε ένα νομοσχέδιο που για εμάς είναι ιδιαίτερα πρόχειρο, ένα νομοσχέδιο που έχει ένα γενικό μέρος που φιλοδοξεί υποτίθεται να αντιμετωπίσει τα ζητήματα της οικονομικής μεγέθυνσης στη χώρα και ένα δεύτερο μέρος που θα έλεγα ότι είναι τακτοποιητικό, δηλαδή, αναφέρεται σε συγκεκριμένες επενδύσεις, τις οποίες φέρνει για κύρωση στη Βουλή, προκειμένου να πάρει η Βουλή την ευθύνη των όποιων επιλογών έχουν γίνει. Επίσης, φέρνει έναν αριθμό τροπολογιών που ήρθαν την τελευταία στιγμή, κατά την κλασική τακτική που έχει η συγκυβέρνηση.

Εμείς θεωρούμε ότι πρώτα απ' όλα πρέπει να σταματήσουμε να χρησιμοποιούμε αυτή τη λέξη «ανάπτυξη», development. Όταν μιλάτε, κύριοι της συγκυβέρνησης, για ανάπτυξη προϋποθέτετε ένα τριτοκοσμικό κράτος. Οι θεωρίες περί development, περί ανάπτυξης αφορούν ένα άλλο στάδιο οικονομικής ανάπτυξης της ελληνικής κοινωνίας που έχει παρέλθει.

Εμείς θα μιλάμε για growth, για μεγέθυνση, αν θέλουμε να συνεννοούμαστε. Μόνο και μόνο από τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνεστε τα ζητήματα είναι βέβαιο ότι τα αντιλαμβάνεστε στο πλαίσιο μιας τριτοκοσμικής οικονομίας την οποία έχετε διαμορφώσει με την υπόθεση «μνημόνιο».

Δεύτερον, για να έχουμε ιδιωτικές επενδύσεις είναι δεδομένο ότι χρειάζεται ένα σταθερό περιβάλλον που να εμπνέει σταθερότητα στους επενδυτές. Δεύτερον, χρειάζεται ένα σταθερό φορολογικό σύστημα. Τρίτον, χρειάζεται οι επενδύσεις να δημιουργούν προστιθέμενη αξία, γιατί μόνο έτσι υπάρχει θετικό συμπέρασμα και αποτέλεσμα για την ελληνική οικονομία. Τέταρτον, χρειάζεται να υπάρχει μια τοπική αγορά που να μπορεί σε μεγάλο βαθμό να στηρίξει τις επενδύσεις. Όλα αυτά υπάρχουν σήμερα στην ελληνική κοινωνία;

Σήμερα, εντελώς τυχαία, έχω μαζί μου το πρωτοσέλιδο του οικονομικού μέρους της «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ». Αυτό λέει «Πρωταθλήτρια ανεργίας η Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση». Το ερώτημα είναι το εξής: Με τόση μεγάλη ανεργία που δημιουργήσε το μνημόνιο σας, υπάρχει κάποιος που θα είχε ενδιαφέρον να κάνει κάποιες επενδύσεις που θα στόχευαν στην εσωτερική αγορά; Ακόμη και αν παρήγαγε συγκεκριμένα προϊόντα, πού θα μπορούσε να τα πουλήσει, αν δεν είχε τη στήριξη σε πρώτη φάση μιας τοπικής αγοράς; Και αυτό το λέμε όταν έχετε διαλύσει τη ζήτηση, όταν έχετε διαλύσει την κατανάλωση, όταν αυτήν τη στιγμή έχετε φέρει την ανεργία σε δυσθεώρητα επίπεδα.

Δεύτερη παρατήρηση. Με την πολιτική σας φεύγουν οι επιστήμονες. Έχουμε αυτό που λένε αφαίμαξη εγκεφάλων, brain drain. Όταν λοιπόν διώχνεις όλους αυτούς τους επιστήμονες, αυτό το παραγωγικό δυναμικό στο οποίο έχουν επενδύσει δεσεκατομμύρια οι ελληνικές οικογένειες, αλλά και το ίδιο το κράτος, στην ουσία διώχνεις κεφάλαια. Άρα, λοιπόν, πώς θα στηριχτεί εδώ η λειτουργία στο εσωτερικό της χώρας, προκειμένου να έχουμε απόδοση των δθέν επενδύσεων;

Τα θέματα λοιπόν είναι τα εξής. Πρώτα απ' όλα, πρέπει να παρουσιάσετε ένα μοντέλο οικονομικής ανάπτυξης, που δεν έχετε. Δεύτερον, πρέπει να μας παρουσιάσετε τα εργαλεία, που δεν παρουσιάζετε. Τρίτον, πρέπει να μας πείτε από πού θα υπάρχουν πιστώσεις, που δεν το παρουσιάζετε. Τέταρτον, πρέπει να κάνατε μια αποτίμηση των επενδυτικών νόμων, που ούτε και αυτή

έχετε κάνει για να βγάλουμε ορισμένα συμπεράσματα.

Εμείς λοιπόν, καθώς θα παρακολουθούμε και θα αναλύουμε το νομοσχέδιό σας, θα αντιπαρατάξουμε και τη δική μας πρόταση για να δείτε ότι υπάρχουν τεράστιες διαφορές.

Το μοντέλο της ανάπτυξης –για να χρησιμοποιήσω τη δική σας λέξη– είναι προσδιορισμένο από το ίδιο το μνημόνιο. Όταν στο μνημόνιο αναφέρεται ότι η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας θα στηριχθεί στη μείωση των μισθών –γιατί αυτά ήταν τα στοιχεία που είχε το μνημόνιο– όταν θεωρούσατε και το δεχθήκατε ότι η ελληνική οικονομία δεν είναι ανταγωνιστική, επειδή δήθεν έχει υψηλούς μισθούς, όταν καθηλώσατε πλέον τους μισθούς, τι πετύχατε;

Βάλατε σε τροχιά, μαζί με την τρόικα, την ελληνική οικονομία για να διαμορφωθεί μια οικονομία εντάσεως της εργασίας. Και ταυτόχρονα με τις χαμηλές αμοιβές, και εφόσον δεν στηρίζετε παραγωγικές επενδύσεις, διώξατε και το επιστημονικό δυναμικό.

Η πρότασή μας: Εμείς, πιστεύουμε ότι πρέπει να υπάρξει η οικονομία της γνώσης, πρέπει να υπάρξει επένδυση στην εκπαίδευση, στην κατάρτιση, στις νέες τεχνολογίες, εκεί πρέπει να πάμε. Θα είναι ανταγωνιστική η ελληνική οικονομία, όταν θα έχει επενδύσει σε αυτόν τον τομέα και μόνο τότε θα μπορεί να προχωρήσει ακόμη και αν έχει αυξημένους μισθούς. Διότι όταν έχετε επενδύσει στην τεχνολογία, είσαι πολύ πιο ανταγωνιστικός. Να, λοιπόν, το δικό σας μοντέλο, γιατί δεν μπορεί να βγάλει την Ελλάδα από την κρίση και είναι το μοντέλο που έχει επιβάλλει η τρόικα όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και στην Ισπανία και στην Πορτογαλία. Φυσικά, το επιδεινώνετε αυτό διότι προωθείτε και τις περίφημες ΕΟΖ, όπου εκεί δεν θα έχουμε μόνο φτηνά εργατικά χέρια, αλλά αξιοποιώντας και όσους έχουν εισέλθει παράνομα στη χώρα με τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, δίνετε τη δυνατότητα εκεί τοπικά με ειδικές εξαιρέσεις να απασχοληθούν οι παράνομα εισελθόντες στη χώρα και μάλιστα με μισθούς πιο χαμηλά. Αρα, λοιπόν, το μοντέλο σας διαλύει την όποια προοπτική για να προχωρήσει η χώρα μπροστά. Αυτό είναι το πρώτο.

Δεύτερον, πώς θα πάει μπροστά με τη δική σας αντίληψη; Μας το είπε εδώ ο κ. Χατζηδάκης, «Μόνο ο ιδιωτικός τομέας, μόνο από εκεί μπορούν να παραχθούν και να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας». Και βάζετε και το ΣΔΙΤ, που είναι ένα αποτυχημένο μοντέλο, διότι σε φάση κρίσης του τραπεζικού συστήματος το ΣΔΙΤ δεν μπορούν να δουλέψουν, ακόμα και αν θέλατε.

Εμείς, τι λέμε; Θεωρούμε ότι υπάρχουν τρεις πυλώνες:

Είναι ο δημόσιος πυλώνας, ο οποίος είναι σημαντικός ιδίως σε μια φάση κρίσης για να προχωρήσει και να εκκινήσει την ελληνική οικονομία.

Είναι ο ιδιωτικός τομέας, αλλά όχι οι αεριτζήδες, αυτοί οι οποίοι έρχονται στην Ελλάδα σε σιλ ΕΛ ΝΤΟΡΑΝΤΟ για να τα αρπάξουν και να κάνουν δουλειές!

Και για μας υπάρχει και ο τρίτος τομέας, ο τομέας της κοινωνικής οικονομίας, ο τομέας των συνεργατικών προσπαθειών, ο τομέας των εταιρειών λαϊκής βάσης, ο τομέας που μπορούν οι νέοι επιστήμονες, οι νέοι αγρότες, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις να προχωρήσουν.

Και όλα αυτά πώς θα τα κάνετε; Μας έχετε φέρει μια πολιτική σε σχέση με τα πιστωτικά εργαλεία; Πώς θα υπάρξει χρηματοδότηση των επενδύσεων; Τι μας λέτε; Μόνο ιδιωτικές τράπεζες. Διότι οι κρατικές τράπεζες που υπήρχαν, όπως είναι η Αγροτική Τράπεζα, τη διαλύσατε και τη στείλατε προίκα στην Πειραιώς. Το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο το έχετε βάλει σε μια διαδικασία διάλυσης.

Και τρίτον, οποιαδήποτε άλλη προσπάθεια και πρόταση στήριξης υπάρχει ενός δημόσιου πυλώνα στο θέμα των τραπεζών, είστε αντίθετοι.

Εμείς λέμε –γιατί αντιπαραθέτουμε τη δική σας λογική με τη δική μας πρόταση– ότι θέλουμε να υπάρξει δημόσιος πυλώνας στο πιστωτικό σύστημα, ότι πρέπει η Αγροτική Τράπεζα να επανέλθει και το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο και το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και όλα αυτά, να αποτελέσουν ένα ισχυρό δημόσιο πυλώνα στον τομέα των τραπεζών και να αξιοποιηθεί το ποσό που θα υπάρχει από τους λογαριασμούς που είναι σε ακινησία περί τα 5 δισεκατομμύρια για να κεφαλαιοποιηθεί μια νέα επενδυτική τράπεζα ειδικού σκοπού, όπως είναι η γερμανική

KFW. Το έχουμε πει πεντακόσιες φορές και βλέπω εδώ ακόμα ψάχνετε –έχει δημοσιεύσει η «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»– μετά από τρία χρόνια για αυτήν την τράπεζα, η οποία εάν υπήρχε θα έπαιρνε χρηματοδότηση με σημερινά δεδομένα, όπως κάνει η γερμανική τράπεζα, 0,75% από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Να, λοιπόν, πώς θα έρθει το φθηνό χρήμα. Να, λοιπόν, πώς αυτή η τράπεζα θα είναι ένα εργαλείο που θα βοηθήσει τις επενδύσεις. Και θα είναι επενδύσεις στους τομείς, τους οποίους εμείς αναφέραμε.

Επομένως, η πρότασή μας είναι συγκεκριμένη, την έχουμε παρουσιάσει στην εθνική πρόταση των Ανεξάρτητων Ελλήνων. Αν θέλετε υπάρχει και μια πολύ πιο εμπεριστατωμένη επιστημονική εργασία, που σε ανύποπτο χρόνο εγώ, ο ίδιος είχα κάνει και την είχα προτείνει. Γιατί, λοιπόν, δεν έχετε αυτήν την αντίληψη; Και ψάχνετε να βρείτε την τράπεζα, Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, ενώ ξέρετε ότι δεν μπορούσε να λειτουργήσει όλο αυτό το σύστημα, παρ' ότι η κ. Κατσέλη είχε υπογράψει και μια σύμβαση, αν θυμάμαι καλά για 2 δισεκατομμύρια ευρώ, διότι υπήρχαν εγγενείς λειτουργίες στο σύστημα που υπάρχει, διότι έπρεπε να δοθούν εγγυήσεις, διότι το σύστημα των τραπεζών δεν μπορούσε να το αξιοποιήσει.

Πάμε τώρα στους επενδυτικούς νόμους. Δεν θα κάνετε μια αυτοκριτική για τα «θαλασσοδάνεια» που δόθηκαν για τις υπερτιμολογήσεις στις περίφημες επενδύσεις που έγιναν στη βόρειο Ελλάδα, στη Θράκη, που έφυγαν στο εξωτερικό; Θέλετε να μας φέρετε μια μελέτη πόσο στοίχισε κάθε θέση εργασίας από αυτές τις επιδοτούμενες επιχειρήσεις που είχατε; Πόσο; Θα δείτε ότι τα ποσά είναι τεράστια. Επομένως, εδώ πρέπει να μας πείτε πού και πώς θα λειτουργήσουν, λοιπόν, αυτά τα μοντέλα;

Επίσης, για τα περίφημα φορολογικά κίνητρα, θα μπειτε σε μια διαδικασία φορολογικού dumping, του ποιος θα έχει τη λιγότερη φορολογική επιβάρυνση;

Τέλος, μας είπατε για το fast truck, δηλαδή ένα γρήγορο δρόμο μέσα από τον οποίο θα γίνονταν επενδύσεις. Φοβάμαι ότι ο τρόπος με τον οποίο λειτουργείτε είναι ένα slow track –αλλά αλλάζει η ορθογραφία– ένα αργό φορτηγό φτιάξατε το οποίο δεν μπορεί να προχωρήσει την ιστορία αυτήν. Και δεν μας έχετε φέρει και παρατηρήσεις.

Τέλος, βάλατε κύριε Υπουργέ, το κομμάτι των ιδιωτικών επενδύσεων μόνο και το επισημαίνω να αξιοποιείται από δήμους άλλων κρατών-μελών και από τη Γερμανία και από τον κ. Φούχτελ. Δηλαδή το κομμάτι επενδυτικής πολιτικής, να αξιοποιείται από το δημόσιο τομέα άλλων κρατών-μελών, δηλαδή, να έρθουν και τζάμπα μάγκες θα είναι, να κάνουν με δικά μας χρήματα επενδύσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επομένως, βλέπετε ότι στην πρότασή σας εδώ και στο νομοσχέδιο δεν έχετε ούτε στρατηγική ούτε εργαλεία, απλά ακολουθείτε την πεπατημένη και έχετε ένα δεύτερο μέρος να περάσετε τα ειδικά επενδυτικά σχέδια, τα οποία έχετε.

Τέλος, θα ήθελα να κάνω δύο παρατηρήσεις και τα υπόλοιπα στη δευτερολογία μας.

Αναφερθήκαμε ότι το άρθρο 5 παράγραφος 4 πάσχει σε σχέση με τη συνταγματικότητα και θα αναλυθεί η ένσταση αντισυνταγματικότητας από τη δική μας πλευρά αργότερα και θα κατατεθεί με βάση το άρθρο 100.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, δώστε μου μισό λεπτό.

Επίσης, θα αναφερθώ μόνο στα περιφερειακά αεροδρόμια. Τι κάνετε εκεί; Θα βάλετε ρήτρα; Εμείς διαφωνούμε με το ξεπούλημα που κάνετε. Αλλά, ας πάμε στη δική σας θέση. Εάν έρθουν και δώσουν προσφορά κάποιες τουρκικές εταιρείες για το αεροδρόμιο της Μυτιλήνης και για τη Σούδα, θα πάρουν τη δουλειά. Για τη Ρόδο, γιατί το έχετε βγάλει και αυτό σε παραχώρηση τριάντα χρόνια, θα βάλετε ρήτρα εθνικής ασφάλειας, θα αποκλείσετε κάποιους;

Δεύτερον, γιατί βλέπω ορισμένα περιέργα, το αεροδρόμιο του Ηρακλείου το εξαίρεσατε –και θέλω να μου το επιβεβαιώσετε αυτό που γράφτηκε στις εφημερίδες- διότι θέλετε να προχωρήσετε, όπως γράφεται το αεροδρόμιο Καστελίου και τα έσοδα του αεροδρομίου Ηρακλείου μέχρις ότου να φτιαχτεί το αεροδρόμιο Καστελίου θα πηγαίνουν στον επενδυτή που θα φτιάξει, όταν φτιάξει και όταν τελειώσει, το αεροδρόμιο Καστελίου.

Άρα, λοιπόν, και εκεί επί της ουσίας έχετε μια πολιτική, η οποία –κατά τη γνώμη μας- είναι πολιτική ξεπουλήματος της δημόσιας περιουσίας και που φυσικά, δεν πρόκειται να αποδώσει τίποτα.

Επομένως, επιφυλασσόμενος να προσθέσω και ορισμένες άλλες παρατηρήσεις στη δευτερολογία, εμείς όπως επισημίναμε και από την αρχή θα καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο επί της αρχής.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Και εμείς ευχαριστούμε.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής κ. Χρήστος Παππας, έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας ανέφερε στην Χρυσή Αυγή και στη συναγωνίστρια Ζαρούλια. Υποχρεούμεθα να απαντήσουμε. «Τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα», κινδυνολογία, παραπλανητικός και κενός λόγος. Νομίζω ότι η κυβερνητική παράταξη τραβάει ζόρι με τη Χρυσή Αυγή.

Να πω, λοιπόν, επειδή αναφέρθηκε για τους Έλληνες καπεταναίους, ότι η Ελλάδα όντως, έχει πολλούς και άξιους καπεταναίους, έχει καλούς και κακούς επιχειρηματίες, έχει και αυτούς τους τυφλωμένους από το πάθος του χρήματος που φουντάρουν τα βαπόρια, εν πάση περιπτώσει έχει ναυτοσύνη η Ελλάδα, είναι γνωστό τοις πάσι. Αυτό που δεν έχει, είναι καπετάνιο στο τιμόνι της χώρας που λέγεται Ελλάς. Έχει καπετάνιο που το καράβι Ελλάδα το ρίχνει στα βράχια.

Θα πάρει απαντήσεις ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας –παρ' όλο που λείπει, αν με προσέξει και αν με βλέπει- όπως θα πάρετε και εσείς, κύριε Υπουργέ, στο οποίο παρακαλώ προσέξτε με, γιατί το ερώτημα τίθεται μεν στον Υπουργό Εξωτερικών και τον έχοντα τη γενική ευθύνη Πρωθυπουργό τον κ. Σαμαρά και γενικότερα στην κυβερνητική παράταξη. Δηλαδή, αφορά και εσάς κύριε Υπουργέ.

Σύμφωνα με μελέτη του διευθυντή του ερευνητικού τμήματος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου τον κ. Ολιβιέ Μπλανσάρ, η έως σήμερα ακολουθούμενη οικονομική πολιτική, που σχεδιάστηκε από το επιτελείο της τρόικας και εφαρμόζεται αδιάλειπτα από τον Μάιο του 2010 από όλες τις ελληνικές κυβερνήσεις, ήταν εξαρχής καταδικασμένη σε αποτυχία.

Τα δε αποτελέσματά της ήταν δυνατό να προβλεφθούν με ακρίβεια αν οι εμπνευστές των συνεχών μνημονιακών μέτρων μεριμνούσαν, ως όφειλαν, για την ορθή ενημέρωσή τους, αναφορικά με τη μεταβολή των οικονομικών δεδομένων που επέφερε η παρούσα κρίση.

Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την εν λόγω έκθεση, το βασικό αίτιο της σημερινής τραγικά διαμορφωθείσας κατάστασης στην οικονομία μας υπήρξε ένα σφάλμα στον συντελεστή της οικονομίας, τον περίφημο και γνωστό πολλαπλασιαστή.

Βάσει, λοιπόν, των εμπειρικών δεδομένων, τα οποία αντλήθηκαν από το διάστημα 1970-2007, είχε υπολογιστεί πως η μείωση κατά 1% στις δημόσιες δαπάνες ή κατά 1% επιπλέον έσοδα από τη φορολογία, παρουσίαζαν ως συνέπεια σε μείωση κατά 0,5% στον τομέα της ανάπτυξης της οικονομίας.

Έτσι, λοιπόν, ο συντελεστής αυτός καθορίστηκε στο εν λόγω μέγεθος κι έκτοτε αποτέλεσε τον γνώμονα βάσει του οποίου υπολογίζονταν από τους «οικονομικούς γεκεφάλους» των διεθνών τοκογλύφων οι συνέπειες που τα μέτρα λιτότητας επρόκειτο να επιφέρουν στις οικονομίες των χωρών που είχαν την ατυχία να βρεθούν στα νύχια του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και των τοκογλύφων.

Ο πολλαπλασιαστής, λοιπόν, αυτός χρησιμοποιήθηκε και στη περίπτωση της Ελλάδας, μόνο που με τη μεσολάβηση της κρίσης και της αλλαγής και της καταναλωτικής συμπεριφοράς των Ελλήνων θα έπρεπε να είχε εκτιμηθεί στα επίπεδα του 0,9% έως και

1,7%, αντί του 0,5%.

Συνέπεια αυτού το «λάθος» υπήρξε το γεγονός των καταστροφικών αποτελεσμάτων που βλέπουμε όλοι μας, των καταστροφικών μνημονιακών μέτρων στο σύνολό τους.

Μάλιστα, αναφέρεται στο πανόραμα της παγκόσμιας οικονομίας που δημοσιεύτηκε από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο τον Οκτώβριο του 2012 ότι η ανωτέρω μεταβολή του συντελεστή ήταν γνωστή. Έτσι αναφέρεται. Το γνωρίζετε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Το έχει πει και ο κ. Σαμαράς στο Ζάππειο 1.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Μπράβο.

Και παρ' όλα αυτά, δεν ελήφθη υπ' όψιν κατά τη διαδικασία της κατάρτισης των νέων μέτρων που ψηφίστηκαν εδώ τον Νοέμβριο.

Ερωτάσθε, λοιπόν:

Κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων για την κατάρτιση του νέου πακέτου μέτρων και μέχρι και τη ψήφισή τους από το ελληνικό Κοινοβούλιο, γνώριζε για τον εν λόγω συντελεστή τη σημασία του για τα αποτελέσματα των μέτρων στην εθνική οικονομία και το γεγονός του μη υπολογισμού του από το επιτελείο της τρόικας;

Προτίθεστε να θέσετε τους δανειστές προ των ευθυνών τους για την κατάσταση που έχει δημιουργηθεί στην πατρίδα μας, εξαιτίας των συνεχών λανθασμένων μέτρων δημοσιονομικής προσαρμογής και να επιδιώξει την καταβολή ανάλογης αποζημίωσης; Να πληρώσουν για τα λάθη τους.

Ποιος έχει την ευθύνη για την υιοθέτηση του λανθασμένου πολλαπλασιαστή στο εφαρμοζόμενο πρόγραμμα;

Οι πιέσεις των πιστωτών που υιοθετήθηκαν άκριτα ή η ανικανότητα των Ελλήνων ομολόγων τους -τεχνοκρατών, οικονομολόγων κ.λπ. της Κυβέρνησης- να κατανοήσουν τη λειτουργία του συντελεστή αυτού στην ελληνική οικονομία;

Αυτά είναι τα αμείλικτα ερωτήματα, τα οποία καλείστε να απαντήσετε στον ελληνικό λαό και τα οποία κληθήκατε να απαντήσετε σε ερώτηση της Χρυσής Αυγής – ο Υπουργός Οικονομικών- την οποία καταθέσαμε στις 25 Ιανουαρίου του τρέχοντος έτους και λάβαμε εκ μέρους του Υπουργείου την απόλυτη σιωπή, άκρα του τάφου σιωπή από το Υπουργείο Οικονομικών.

Επανακαταθέτουμε την ερώτηση στις 21 Μαρτίου κι έχουν περάσει πάνω από δέκα μέρες. Δεν λάβαμε καμμία απάντηση και είμαστε σίγουροι πως δεν θα λάβουμε απάντηση.

Είμαστε σίγουροι γιατί οι περίφημοι τεχνοκράτες οικονομολόγοι -εσείς οι απόφοιτοι των διαφόρων φυτωρίων γνωστών κι επωνύμων πανεπιστημίων, φυτωρίων του διεθνούς καπιταλιστικού κεφαλαίου, δηλαδή, των διεθνών τοκογλύφων- είναι ο μοχλός της πολιτικής, η αιχμή του δόρατος της πολιτικής που καταδυναστεύει τους λαούς, που διαλύει τα εθνικά κράτη, που εξυπηρετεί την παγκοσμιοποίηση, που στη θέση του ελεύθερου κι ανεξάρτητου Έλληνα θέλει και φέρνει έναν νέο τύπο ανθρώπου, έναν άνθρωπο λοβοτομημένο, άβουλο κι υποταγμένο. Φέρνει το «μαζάνθρωπο».

Αυτή είναι η πολιτική σας. Αυτή είναι η πολιτική της ανάπτυξης που εσείς λέτε. Σε αυτήν την πολιτική οι Έλληνες πατριώτες, οι εθνικιστές και γενικότερα οι αφυπνισμένοι άνθρωποι αντιτέκονται. Αυτή είναι η πραγματική ουσία της πολιτικής στην Ελλάδα σήμερα.

Δεν αποτελεί ουσία για το μέλλον της πατρίδας τα διάφορα σχέδια νόμου και τα άρθρα που φέρνεται εδώ στη Βουλή. Και ξέρετε γιατί; Γιατί, ούτως ή άλλως, γνωρίζουμε ότι τα νομοσχέδια αυτά δεν γράφονται στα Υπουργεία με γνώμονα το εθνικό και λαϊκό συμφέρον. Αυτό που κρύβεται πίσω από τα νομοσχέδια γνωρίζουμε πως είναι ένας διαγκωνισμός συμφερόντων που νομοθετούν –σερβίζουν, κατά το κοινώς λεγόμενο, χημικά- μέσω των Υπουργείων τα νομοθετήματα και χρησιμοποιούν την πλειοψηφία εδώ της ελληνικής Βουλής για την επιβολή τους.

Είναι νομοθετήματα που στην πλειοψηφία τους ναρκοθετούν όποιο μέλλον και όποια προοπτική υπάρχει για εμάς και τα παιδιά μας. Μόνιμη επωδός στην περιγραφή της πραγματικότητας που σας περιέγραφα και στα ερωτήματα της Χρυσής Αυγής και η οποία είναι ένας πονηρός τρόπος διαφυγής των κυβερνητικών

αξιωματούχων –εσάς- αλλά και των Βουλευτών της συγκυβέρνησης είναι αυτό που λέτε πολλές φορές παραστατικά: «Η χώρα είναι στην εντατική. Η χώρα θα πέθαινε κι εμείς την οδηγήσαμε στην εντατική με προοπτική ανάνηψης».

Ε, όχι κύριοι! Τη χώρα εσείς τη στείλατε στην εντατική, εσείς οι λάθος γιατροί, οι λάθος πολλαπλασιαστές, οι λάθος υπολογισμοί σας, εσείς με τις κομπογιαννίτικες και λάθος διαγνώσεις.

Η χώρα διαθέτει ένα αμύθητο πλούτο και ούτως ή άλλως, διαθέτει τον ορυκτό πλούτο. Εγώ δεν αναφέρομαι σε αυτόν τον πλούτο που υπάρχει. Εννοώ τον άλλον πλούτο. Ο πλούτος της Ελλάδας είναι ο ανυπότακτος, δραστήριος, άξιος και πανέξυπνος ελληνικός λαός, που με την προπαγάνδα σας εσείς θέλετε να νιώθει ένοχος. Θέλετε να του φορέσετε αλυσίδες για γενιές. Προσφέρετε τον ελληνικό λαό βορά στις αρπακτικές ορέξεις του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, της Μέρκελ, του Σόιμπλε και του Ράιχενπαχ. Έχετε στείλει την Ελλάδα και την Κύπρο στο εκτελεστικό απόσπασμα των τοκογλύφων.

Εμείς, η Χρυσή Αυγή -η πολιτική μας θέση ως άνθρωποι, ως κόμμα- δεν είμαστε ούτε ψεύτες ούτε υποκριτές. Εμείς –και θέλω να σας μεταφέρω τα λόγια του Γενικού Γραμματέα του κινήματος του Νίκου Μιχαλολιάκου- δεν κάνουμε χιλιοστό πίσω από όσα προεκλογικά είχαμε εξαγγείλει, δηλαδή, στην καταγγελία του εξωτερικού χρέους ως επαχθούς. Εάν αυτό σημαίνει ότι πρέπει να φύγουμε από το ευρώ, δεν μας καίγεται καρφί. Ζήσαμε με τη δραχμή χιλιάδες χρόνια έως το 2000. Θα ζήσουμε και τώρα.

Εσείς προσπαθείτε να μας πείσετε πως αύριο αν φύγουμε από το ευρώ, ξαφνικά όλα θα μαραθούν σε αυτόν τον τόπο και δεν θα υπάρχει καν αέρας να αναπνεύσουμε.

Καταστροφή, κύριοι, δεν είναι η δραχμή ή το ευρώ. Καταστροφική είναι η πολιτική σας, η ατολμία σας και ο φόβος που δείχνετε. Ένας φόβος που οφθαλμοφανώς, πλέον, φαίνεται και στο πρόσωπο του κυρίου Πρωθυπουργού. Η πολιτική σας μαραζώνει και τελειώνει την Ελλάδα.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, και θέλω να πω τούτο:

Ο ελληνικός λαός σε Ελλάδα και Κύπρο με τις αστειρεύτες δυνάμεις του, ένας λαός που έχει αποδείξει στο ιστορικό διάβα και σε περιόδους πιο δύσκολες από τη σημερινή -είμαστε λαός που ξέρουμε να αγωνιζόμαστε μέχρι τέλους, που ξέρουμε να νικάμε- θα νικήσει και το ξέρετε.

Σε εμάς, στη Χρυσή Αυγή, στο πολιτικό κίνημα του λαϊκού εθνικισμού, έχει πέσει βαρύ το χρέος και αποτελεί καθήκον μας να σηκώσουμε ψηλά τη σημαία της εθνικής σταυροφορίας και να είστε σίγουροι όλοι σας μέσα εδώ, σ' αυτήν την Αίθουσα, αλλά και ο ελληνικός λαός που μας ακούει, ότι θα φανούμε αντάξιοι της αποστολής μας. Δεν θα κάνουμε πίσω για κανένα μικροκομματικό όφελος, για κανένα προσωπικό συμφέρον. Δεν θα κάνουμε πίσω, γιατί δεν θα προδώσουμε τις ιδέες μας, δεν θα προδώσουμε την πίστη μας, δεν θα προδώσουμε τη σημαία μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ο κ. Παφίλης έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ο τίτλος του νομοσχεδίου είναι «Διαμόρφωση φιλικού αναπτυξιακού περιβάλλοντος για τις στρατηγικές και ιδιωτικές επενδύσεις».

Θα μπορούσε να το μεταφράσει κανένας με πολύ πιο απλές λέξεις: Όλα για το κεφάλαιο και τους επιχειρηματικούς ομίλους. Έτσι θα μπορούσε να χαρακτηριστεί το νομοσχέδιο. Αναρωτιέμαι τόσο ώρα, ακούγοντας και τις συζητήσεις: Καλά, υπήρχε εχθρικό περιβάλλον στην Ελλάδα για τις επενδύσεις; Υπήρχε εχθρικό περιβάλλον για το κεφάλαιο στην Ελλάδα; Μα, πού ζούμε; Όλος αυτός ο αμύθητος πλούτος, που συγκεντρώθηκε όλα αυτά τα χρόνια σε μία χούφτα κεφαλαιοκράτες, Έλληνες και ξένους, ήταν εχθρικό περιβάλλον για επενδύσεις; Εδώ είχαν σπάσει όλα τα ρεκόρ -επιχειρήσεις, τράπεζες- όλα αυτά τα χρόνια.

Πόσο, αλήθεια, ποσοστό χρημάτων έβαλε η «HOCHTIEF», παραδείγματος χάριν, στο αεροδρόμιο; Πείτε το εδώ: Ήταν 8%. Πόσο έβαλαν άλλοι επιχειρηματικοί όμιλοι για τα μεγάλα έργα που έγιναν; Όλα τα υπόλοιπα τι ήταν; Εχθρικό περιβάλλον, όταν τους επιδοτούσατε μέχρι 70%, μέχρι 80%; Έρχεστε τώρα και λέτε ότι πρέπει να άρουμε τις αγκυλώσεις, για να επενδύσουν οι ξένοι επενδυτές.

Για να ξεκαθαρίσουμε κάτι, λέμε, λοιπόν, ότι η Κυβέρνηση είναι

συνεπής στην πολιτική της. Δεν είναι ασυνεπής ούτε πρόχειρη ούτε τίποτα απ' όσα λέγονται, τα οποία λέγονται για άλλους λόγους, που θα πω παρακάτω. Η Κυβέρνηση εξυπηρετεί πλήρως τις απαιτήσεις των επιχειρηματικών ομίλων και μάλιστα, σε συνθήκες κρίσης. Τι απαιτούν οι επιχειρηματικοί όμιλοι; Τι απαιτεί το κεφάλαιο; Απαιτεί φθηνή εργατική δύναμη -αυτό είναι το ένα και θα πω ότι το έχετε δώσει- νέα προνόμια -τα δίνετε σήμερα- και απαιτεί και τι άλλο; Να απελευθερωθούν κάποιοι τομείς, για να μπορεί να κάνει επενδύσεις εκεί και να βγάλει κέρδη.

Εσείς εξυπηρετείτε πλήρως αυτές τις απαιτήσεις και τι κάνετε; Δίνετε προκλητικά προνόμια, φοροελαφρύνσεις. Αυτό που έγινε όλα τα προηγούμενα χρόνια και που δεν το λέτε, είναι να πληρώνει ο μισθωτός, ο εργαζόμενος, ο εργάτης τους φόρους -άγρια φορολογία- και αυτοί που κατέχουν τον πλούτο, που κλέβουν απ' αυτούς που τον παράγουν, να παίρνουν συνέχεια φοροαπαλλαγές. Αυτό τώρα διευρύνεται ακόμη περισσότερο.

Παραχωρείτε τα πάντα: Ακίνητα, ακτές, αιγιαλούς, ορυκτό πλούτο. Καταργείτε όποιους υποτυπώδεις ελέγχους υπήρχαν όσον αφορά χωροταξικούς και πολεοδομικούς σχεδιασμούς, όποιους ελέγχους για την προστασία του περιβάλλοντος, της πολιτιστικής και αρχαιολογικής κληρονομιάς, της υγιεινής και ασφάλειας, της πυροπροστασίας. Γκρεμίζετε, δηλαδή, συνειδητά όποια «εμπόδια» -γιατί μικρά ήταν και αυτά τα εμπόδια- στο όνομα δήθεν της πάταξης της γραφειοκρατίας, για να υπάρξει ασύδοτη δράση του κεφαλαίου και των μεγάλων επιχειρηματιών, οι οποίοι θέλουν να επενδύσουν και να βγάλουν γρήγορα και άμεσα κέρδη.

Τους αγιοποιείτε εδώ, όλοι, όλα τα κόμματα και λέτε ότι θα βγάλουν κέρδος. Μα, γιατί θα επενδύσουν; Ξέρετε κανέναν να επενδύει για τίποτε άλλο; Από πού θα βγάλουν το κέρδος; Από την εκμετάλλευση, πρώτα απ' όλα, των εργαζομένων στην επιχείρηση και φυσικά, από την παραχώρηση πλουτοπαραγωγικών πηγών και από τις επιδοτήσεις τις οποίες δίνετε.

Ήδη, βέβαια, η Κυβέρνηση έχει φροντίσει -και όχι μόνο η Κυβέρνηση, αλλά όλη η Ευρωπαϊκή Ένωση- να εξασφαλίσει, κατ' αρχάς, την πρώτη απαίτηση κεφαλαίου. Δεν είναι θέμα μόνο μνημονίου. Το μνημόνιο εργαλείο ήταν. Είναι απαίτηση του κεφαλαίου και ιδιαίτερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να συντρίψει τα εργατικά δικαιώματα, να έχει φθηνή εργατική δύναμη. Και για σήμερα, αλλά πολύ περισσότερο για αύριο, αν υπάρξει κάποια ανάκαμψη, να γίνει πάνω σε σωρούς ερειπίων, δηλαδή, σε ένα εργατικό δυναμικό που θα είναι τσάμπα σχεδόν, για να μπορεί να αυξηθεί η ίδια η κερδοφορία του κεφαλαίου.

Δεν φθάνει αυτό, αλλά έρχονται και νέα μέτρα. Όλη αυτή η συζήτηση για τη συνάντηση με την τρόικα γίνεται, γιατί φαίνεται ότι ο ελληνικός λαός πρέπει να προετοιμάζεται για νέα αντιλαϊκά μέτρα.

Ακούσαμε εδώ από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας να μας λέει ότι δεν ενδιαφέρονται πολύ οι καπιταλιστές για το κόστος της εργασίας. Μα, σβαρολογεί; Πού ζούμε; Αφού απαιτούν μισθούς Κίνας και Ινδίας, για να ανταγωνιστούν τις νέες ανερχόμενες δυνάμεις, όπως λέγονται. Αφού και οι ίδιοι απαιτούν όσο το δυνατόν χαμηλότερους μισθούς, για να μπορούν να βγάζουν περισσότερα κέρδη. Επομένως, η Κυβέρνηση είναι συνεπής προς το δρόμο της καπιταλιστικής ανάπτυξης και μάλιστα, σε συνθήκες κρίσης.

Ένας που πιστεύει στον καπιταλισμό και τον ασπάζεται, αυτά θα κάνει και το λέμε ωμά. Διότι, για να βγει από την κρίση ο καπιταλισμός, πρέπει να καταστραφούν παραγωγικές δυνάμεις ή να γίνει πόλεμος. Αυτό είναι ιστορικά αποδεδειγμένο και όποιος είναι εδώ, με επιχειρήματα να έρθει να μας πει αν βγήκε διαφορετικά ποτέ στην ιστορία και εάν βγαίνει και σήμερα.

Αυτό κάνει η Κυβέρνηση σήμερα. Καταστρέφοντας, πρώτα απ' όλα, απομειώνοντας την τιμή της εργατικής δύναμης, δημιουργώντας στρατιές ανέργων, καταστρέφεται και ένα μέρος του κεφαλαίου. Διότι έρχεται ο μεγάλος καρχαρίας που τρώει τους μικρότερους, για να μπορέσει να ξαναγίνει, όπως λένε, επανεκκίνηση της καπιταλιστικής οικονομίας.

Τι ζούμε σήμερα; Τα αποτελέσματα του μοντέλου του Σημίτη, που είπε ο κ. Σταθάκης ή τα αποτελέσματα, που είπε ο κ. Μαριάς από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, της κακής πολιτικής τα προ-

ηγούμενα χρόνια; Αν κανένας κρίνει αυστηρά και αντικειμενικά, θα δει ότι η πολιτική που εφαρμόστηκε στην Ελλάδα από τον πόλεμο και μετά, είναι ενιαία και είναι καπιταλισμός. Αν σε διαφορετικές συνθήκες ανάπτυξης ή ύφεσης κ.λπ., εφαρμόστηκαν λίγα ή άλλα μέτρα, αυτό είναι δευτερεύον ζήτημα. Δεν φταίει, λοιπόν, το μοντέλο.

Εδώ πλέον -και στη σημερινή συζήτηση- ο καθένας παίρνει και την πολιτική θέση που έχει. Το ότι φταίει ο καπιταλιστικός δρόμος ανάπτυξης -γιατί αυτός φταίει- το λέει μόνο το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Δεν περιμένουμε ούτε από τη Νέα Δημοκρατία ούτε από το ΠΑΣΟΚ ούτε από τους Ανεξάρτητους Έλληνες ούτε από τη Χρυσή Αυγή να πει τίποτα τέτοιο αλλά ούτε και από τον ΣΥΡΙΖΑ, από ό,τι φαίνεται. Κουβέντα!

Η όλη αντιπαράθεση γίνεται εδώ, στο μοντέλο, αν το κάναμε έτσι, αν αναπτύξαμε εκείνο και όχι στην ουσία. Γιατί είναι αποτέλεσμα του καπιταλιστικού δρόμου ανάπτυξης; Κατ' αρχάς, λέτε και ισχυρίζεστε διάφορα. Πείτε μας σε ποια καπιταλιστική χώρα δεν ισχύουν οι ίδιοι νόμοι, δεν γίνονται τα ίδια. Η κρίση είναι θέμα ελληνικού μοντέλου ή πορτογαλικού μοντέλου; Αφού αγκαλιάζει όλον τον καπιταλισμό. Είναι η κρίση του ίδιου του συστήματος, που στηρίζεται στην εκμετάλλευση της εργατικής τάξης, κινείται με γνώμονα το καπιταλιστικό κέρδος και όχι τις ανθρώπινες ανάγκες, γίνεται υπερσυσσώρευση κεφαλαίου και φθάνει και σκάει το σύστημα, γιατί έχει χρεοκοπήσει ιστορικά. Έχει σαπίσει, δεν μπορεί να πάει μπροστά την ανθρωπότητα. Αυτό φαίνεται. Δεν μπορεί σήμερα με τέτοιες συνθήκες που υπάρχουν, με τέτοιο πλούτο, με τέτοια παραγωγικότητα της εργασίας, επιστημονική και τεχνική ανάπτυξη, με τέτοιο μορφωμένο επιστημονικό δυναμικό, να την πάει μπροστά. Έχει ιστορικά ξεπεραστεί πια και τίθεται στην ημερήσια διάταξη ο δρόμος της ανατροπής. Επομένως, αυτός ο καπιταλιστικός δρόμος ανάπτυξης φταίει και εδώ.

Θέλουμε να ξεχωρίζουμε και μερικά πράγματα, γιατί ειπώθηκαν κάποια πράγματα -τουλάχιστον στα πρακτικά της επιτροπής τα διάβασα- όπως τα εξής: Ανάλογα το κράτος αστικό ήταν πάντα. Η ανάπτυξη στην Ελλάδα στηρίχθηκε πάντα σε αυτόν τον δρόμο, στο δρόμο ενίσχυσης, δηλαδή, της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, του κεφαλαίου. Και όταν χρειαζόταν, ερχόταν ο Καραμανλής και έκανε κρατικοποιήσεις, για να μπορέσει να προωθήσει ακόμη περισσότερο ή έκανε επένδυση στη ΔΕΗ το κράτος, ενώ πριν ήταν η POWER. Όταν, όμως, τελείωνε, τα ξαναέδινε στους ιδιώτες.

Το μέγεθος των κρατικοποιήσεων και του κρατικού τομέα είναι σχετικά αδιάφορο στην πορεία εξέλιξης του ίδιου του συστήματος, γιατί χρησιμοποιείται ακριβώς για να εξυπηρετεί τα συμφέροντα των κεφαλαιοκρατών, διότι δεν μπορούσε ιδιωτική εταιρεία να κάνει επένδυση απόδοσης μετά από πενήντα χρόνια, για παράδειγμα, όπως είναι η ΔΕΗ, ο ΟΤΕ και μία σειρά από άλλες εταιρείες. Το ίδιο έγινε και στον τομέα των προβληματικών επιχειρήσεων, κ.λπ..

Επομένως, η Κυβέρνηση λέει ότι θα ακολουθήσει αυτόν τον δρόμο. Όμως, ο ελληνικός λαός σήμερα έχει τεράστια εμπειρία και πρέπει να κρίνει ότι αυτός ακριβώς ο δρόμος που υπόσχεται σήμερα, οδήγησε εδώ.

Τι λέει, λοιπόν, ο ΣΥΡΙΖΑ; Ουσιαστικά, αθρώνει τον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης. Όλη η τοποθέτηση που έγινε και εδώ και στην επιτροπή, απ' όπου υπάρχουν τα γραπτά, λέει ότι φταίει το μοντέλο που ακολουθήθηκε. Μάλιστα, έδωσε ο κ. Σταθάκης ενδιαφέροντα στοιχεία -είναι γνωστά βέβαια- για το μέγεθος του κρατικού τομέα και για την εξόγκωση του τραπεζικού τομέα, καθώς και για μία σειρά άλλα στοιχεία, τα οποία όμως λένε ότι αν είχε υπάρξει διαφορετική διαχείριση, θα μπορούσαμε να μην έχουμε φθάσει εδώ. Δηλαδή, αγνοεί -και ηθελημένα- τους νόμους της ίδιας της καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Τι ειπώθηκε ακόμα στην επιτροπή; Ειπώθηκε κάτι για το σχέδιο Μάρσαλ. Εδώ έχουμε φθάσει να επικαλείται ο ΣΥΡΙΖΑ το σχέδιο Μάρσαλ, μετά τον Εμφύλιο Πόλεμο, το 1953, ότι δήθεν υπήρχε στρατηγική ανάπτυξης. Είναι γνωστό πού δόθηκε το σχέδιο Μάρσαλ. Δόθηκε για να ενισχύσει την ελληνική πλουτοκρατία. Άσε που φαγώθηκε κι ένα μέρος από τους διάφορους αεριτζήδες! Όμως, τι ανάπτυξη υπήρχε; Πόσα έβαλε ο Μποδοσάκης στη

«ΛΑΡΚΟ»; Ούτε 10%. Του έδωσαν τα βουνά, του έδωσαν τα λεφτά από την «ΕΤΒΑ» που ήταν λεφτά του ΙΚΑ και έστρεψε τη «ΛΑΡΚΟ» κι όταν έπρεπε να κάνει εκσυγχρονισμούς, την παράτησε. Ήρθε το κράτος και την ξεχρέωσε και τώρα πάει να την πουλήσει. Πόσα έβαλαν οι Τσάτσοι στην «ΑΓΕΤ»; Πόσα έβαλε ο Καρέλας στην «ΠΕΙΡΑΪΚΗ ΠΑΤΡΑΪΚΗ» και αλλού, που ήταν μετά το σχέδιο Μάρσαλ; Ελάχιστα. Ήταν λεφτά από τον ιδρώτα και το αίμα του ελληνικού λαού. Και να, πού κατέληξε!

Και η κριτική που γίνεται, λοιπόν, από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ είναι ότι έχει αποσπασματικό μερικό χαρακτήρα και στηρίζεται στη λεηλασία της δημόσιας περιουσίας και τη χρηματοδότηση φίλων επενδυτών, χωρίς κανένα σχέδιο. Αυτή είναι επιδερμική κριτική. Κρύβει την ίδια την ουσία. Μπορεί να υπάρχουν και τέτοιες πλευρές ή μπορεί να προκύψουν. Όμως, αυτό είναι το κύριο; Αυτό κάνει η Κυβέρνηση μ' αυτό το νόμο; Δηλαδή, προσπαθεί να εξυπηρετήσει τους φίλους της και είναι πρόχειρη; Όχι. Έχει στρατηγικό σχέδιο και, μάλιστα, δίνει και χρήματα σε τομείς που έχουν άμεσο κέρδος, όπως είναι οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας ή εκεί που ενδιαφέρονται να επενδύσουν οι καπιταλιστές ή εκεί που η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση με το ΕΣΠΑ και με όλες τις αποφάσεις σπρώχνει τα χρήματα των Ελλήνων και των Ευρωπαίων εργαζομένων. Άρα, λοιπόν, δεν είναι ούτε αποσπασματική ούτε πρόχειρη.

Τέλος, ποια είναι η πρόταση; Άκουσα και την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ που έχει διατυπωθεί και των Ανεξάρτητων Ελλήνων. Άλλωστε, τώρα είστε και συμπεθέροι! Συνεργάζεστε!

Ποια είναι η πρόταση; Η πρόταση είναι ένα άλλο μοντέλο. Ποιο θα είναι το κέντρο; Τα μέσα παραγωγής σε ποιον θα ανήκουν, στο λαό ή στο κεφάλαιο; Εσείς λέτε ότι θα ανήκει ένα μέρος στο δημόσιο και ένα μέρος στους ιδιώτες και μάλιστα στην υγιή επιχειρηματικότητα, λες και έχετε ακούσει κανέναν επιχειρηματία να λέει «εγώ είμαι άρρωστος επιχειρηματίας»! Λέτε ότι θα ανήκει στους επενδυτές και όχι στους πειρατές. Μα, όλοι οι επενδυτές είναι πειρατές, με την έννοια ότι θέλουν να εξασφαλίσουν μεγάλα κέρδη. Άρα, λοιπόν, μιλάτε για καλύτερη διαχείριση του καπιταλισμού.

Όσον αφορά στις αιτίες, πάλι συμπίπτετε στις εκτιμήσεις και να το εκτιμήσουν όσοι μας βλέπουν. Τι λέτε; Η Ελλάδα δεν έχει σταθερό φορολογικό σύστημα, γενικότερη σταθερότητα και δεν έχει λύσει και το χωροταξικό. Γι' αυτό, λοιπόν, η Ελλάδα έφθασε σ' αυτό το χάλι; Αυτά λείπουν; Αν γίνουν αυτά, δηλαδή και δώσετε στους επιχειρηματίες όλα αυτά, θα αναπτυχθεί η Ελλάδα με ιδιοκτήτες του πλούτου και των μέσων παραγωγής τα μονοπώλια;

Εμείς, λοιπόν, λέμε «όχι». Γι' αυτό, οι δρόμοι είναι δύο: Ή καπιταλιστικός δρόμος ανάπτυξης ή σοσιαλιστικός. Ή θα έχουν την εξουσία τα μονοπώλια ή θα την έχει ο λαός. Τρίτος δρόμος δεν υπάρχει. Τρίτος αποδείχθηκε ότι ήταν ο δρόμος της συντήρησης του καπιταλισμού και, μάλιστα, του άγριου καπιταλισμού.

Προϋπόθεση, βέβαια, είναι η ανατροπή του συστήματος, η κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής, να υπάρξει λαϊκή παρουσία, να γίνει κεντρικός σχεδιασμός και να υπάρξει εξουσία του λαού. Αντικειμενικά, οι συνθήκες στην κοινωνία είναι ώριμες από όλες τις πλευρές, οικονομικά και από ανθρώπινης πλευράς. Έχουμε ένα τεράστιο μορφωμένο εργατικό και επιστημονικό δυναμικό. Ένα πράγμα χρειάζεται, να το αποφασίσει ο ίδιος ο λαός. Αργά ή γρήγορα θα το κάνει και θα πάρει την πραγματική εξουσία που του ανήκει.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Ο κ. Τσοούκαλης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας ξεκινήσουμε από την πρώτη, τη βασική παραδοχή, γιατί ακούστηκαν πάρα πολλές παραδοχές. Την αφορμή την έλαβα από την τοποθέτηση του τελευταίου Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του Κομμουνιστικού Κόμματος.

Ποια είναι, λοιπόν, η παραδοχή; Η παραδοχή είναι ότι ζούμε στον καπιταλισμό. Θα το δεχθούμε; Το δεχόμαστε λοιπόν.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Εμείς θέλουμε να τον αλλάξουμε κι εσείς να τον υπηρετήσετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Εσείς, λοιπόν, θέλετε να ανατρέ-

ψετε –όχι να τον αλλάξετε- κι εμείς θέλουμε να τον αλλάξουμε. Υπάρχει μία πολύ μεγάλη διαφορά.

Μιλάμε, λοιπόν, για διαχείριση μίας κρίσης, μίας κατάστασης την οποία λίγο-πολύ όλοι βιώνουμε. Ως προς την κατεύθυνση της διαχείρισης του συστήματος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα έγιναν πολλά θετικά βήματα. Βιώσαμε καταστάσεις οι οποίες είναι παρήγορες. Όμως, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε κάποια πράγματα. Πρέπει να τελειώνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η συνεχής, η κουραστική αναφορά στις διαπιστώσεις. Οι διαπιστώσεις είναι γνωστές και επώδυνες και τις βιώνουν όλοι με τον ίδιο τρόπο. Γνωρίζουμε ότι αυτήν τη στιγμή είμαστε πρωταθλητές στην ανεργία, ότι έχουμε 25% συσσωρευμένη ύφεση για τα τελευταία πέντε χρόνια. Αυτά ακούστηκαν. Εγώ θα προσθέσω και τα λουκέτα ή το 30% για το όριο της φτώχειας. Θα πω για την εξαθλίωση του κόσμου, των συμπολιτών μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας τελειώσουμε και ας δούμε τι κάνουμε από εδώ και πέρα, πώς βελτιώνουμε το σύστημα, διότι δεν θα πούμε καμμία ελπιδοφόρα κουβέντα, τίποτα καλό για τον πολίτη που μας ακούει αυτήν τη στιγμή, αν απλώς του πούμε «Ξέρεις, τη λύση και τη σωτηρία θα τη βρεις σε μία μετά θάνατον πολιτική ζωή».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –και απευθύνομαι προς όλες τις πτέρυγες της Βουλής και όχι μόνο στο Κομμουνιστικό Κόμμα, το οποίο έχει μία καθαρή θέση, η οποία, δυστυχώς ή ευτυχώς, αυτήν την περίοδο δεν βρίσκει έρεισμα στην ελληνική κοινωνία- πρέπει να απαντήσουμε τι κάνουμε από εδώ και πέρα. Ακούστηκε ότι υπάρχει μία εμμονή στο μνημόνιο. Υπάρχει εμμονή στα μνημόνια, θα έλεγα εγώ, για όλες τις υπερχρεωμένες χώρες. Υπάρχει μία εμμονή, επίσης, σε μία πολιτική η οποία επιβάλλεται, δυστυχώς, με δικτατορικό τρόπο σε όλη την Ευρώπη.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε γίνει σοφότεροι. Είδαμε ότι το μνημόνιο, δυστυχώς, είναι η μόνη εναλλακτική διέξοδος αυτήν τη στιγμή –δυστυχώς, το επαναλαμβάνω για άλλη μία φορά- γιατί όποιος έχει σαφή και κατηγορηματική επιλογή παραμονής στο ευρώ και την Ευρωζώνη, το μόνο που έχει να επιλέξει είναι βελτίωση, διαπραγμάτευση, αναδιαπραγμάτευση, προσαρμογή του μνημονίου. Αυτή είναι η επιλογή. Η άλλη επιλογή είναι γνωστή, δοκιμάστηκε, είχε τα αποτελέσματά της. Για άλλη μία φορά επαναλαμβάνω ότι έχουμε γίνει σοφότεροι.

Ας δούμε, λοιπόν και τα άλλα δεδομένα. Τα άλλα δεδομένα, λοιπόν, στα οποία νομίζω ότι συμφωνούμε όλοι –έχω ακούσει και εκπροσώπους και της Αξωματικής Αντιπολίτευσης- είναι ότι πρέπει κάποια στιγμή να σταθεροποιήσουμε το σύστημα. Αυτό είναι το πρώτον.

Δεύτερον, πρέπει επιτέλους η εξαγγελία της ανάπτυξης να αποκτήσει σάρκα και οστά, να συγκεκριμενοποιηθεί και βεβαίως, η ρευστοποίηση, η ρευστότητα, η οποία έχει ως μοναδική προϋπόθεση την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Θα επικαιροποιήσω το αρχαίο ρητό λέγοντας ότι δει δη κεφαλαίους, συνέλληνες. Δηλαδή χρειάζομαι χρήμα προκειμένου να πετύχουμε την ανάπτυξη και το μόνο χρήμα, δυστυχώς -και πρέπει να το ομολογήσουμε- είναι οι ιδιωτικές επενδύσεις.

Έτσι λοιπόν, η βελτίωση, η πρόοδος σήμερα στο Κοινοβούλιο όσον αφορά την αντίπαλη πλευρά, η πρόταση δηλαδή που καταθέτει ο ΣΥΡΙΖΑ σήμερα και διά του εισηγητού και διά του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του είναι ότι «Δυστυχώς, μέσα σε αυτό το πλαίσιο είμαστε καλύτεροι διαχειριστές από εσάς» και εννοεί εμάς. Όλη η συζήτηση από την αρχή μέχρι το τέλος είναι ότι «Τα έχετε κάνει μπάχαλο στην Ελλάδα. Οι προηγούμενοι αναπτυξιακοί νόμοι απέτυχαν. Δυστυχώς, δεν υπάρχουν χωροταξικά. Δυστυχώς δεν υπάρχουν θεσμοί, δεν υπάρχουν όλα εκείνα τα στοιχεία που θα μπορούσαν να καταστήσουν μία ανάπτυξη βιώσιμη».

Ας μπορούμε, λοιπόν, στη συζήτηση για την καλύτερη διαχείριση και το τι μπορούμε να κάνουμε. Ξέρετε, το να συνεχίσουμε σε αυτό το επίπεδο θα είναι πάρα πολύ διδακτικό, θα είναι πάρα πολύ χρήσιμο και προς τους συμπολίτες μας και για ολόκληρη την Ελλάδα. Ας έρθουμε τώρα όμως στην προσπάθεια της Κυβέρνησης.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε κάτι. Αυτό εδώ το νομοσχέδιο δεν είναι θεσμικό και ο τίτλος παραπλανά. Θα μπο-

ρούσε να είναι διαφορετικό. Θα μπορούσε να προσδιορίζει επακριβώς ποιες είναι οι προθέσεις του Υπουργείου και ποιες είναι οι προθέσεις της Κυβέρνησης. Δεν είναι θεσμικό. Είναι ένα διεκπεραιωτικό νομοσχέδιο. Είναι ένα νομοσχέδιο που έρχεται να διορθώσει κάποιες οργανωτικές ανεπάρκειες των προηγούμενων νόμων. Ουσιαστικά κινείται στην πεπατημένη και των προηγούμενων νόμων.

Όμως, το «υπέρ» επί της αρχής έχει να κάνει με το θετικό αυτών των μεμονωμένων παρεμβάσεων. Όμως, υπάρχει μία εκκρεμότητα και η εκκρεμότητα εξακολουθεί, κύριε Υπουργέ, να παραμένει στη χώρα. Η εκκρεμότητα αυτή είναι το ποια είναι η στρατηγική όχι απλώς μόνο της γενικότερης ανασυγκρότησης της χώρας αλλά και μεμονωμένα η στρατηγική αξιοποίησης όλων των διαθέσιμων κεφαλαίων που διαθέτει η χώρα. Και είναι λίγα αυτά τα κεφάλαια. Είναι πολύ λίγα και είναι πολύτιμα και πρέπει να τα διαχειριστούμε με πολύ μεγάλη προσοχή και με τέτοιο τρόπο που να έχουν τη μεγαλύτερη προστιθέμενη αξία και να αφήσουν επιτέλους σε αυτήν τη χώρα το αναπτυξιακό αποτύπωμα και να μπορούν να μας ανεβάσουν ένα σκαλί.

Επειδή θέλω να είμαι πολύ πιο συγκεκριμένος θα αναφέρω το εξής. Δημοσιεύτηκε πρόσφατα, κύριε Υπουργέ, -φαντάζομαι ότι το γνωρίζετε, είναι και στην αρμοδιότητά σας- η έκθεση της Παγκόσμιας Τράπεζας σε σχέση με την ανταγωνιστικότητα στη χώρα. Είναι απογοητευτική. Και ξέρετε, μία τέτοια περίοδο που η Ελλάδα αγωνίζεται ούτως ώστε να ανέβει σκαλί-σκαλί την κλίμακα του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, να προσελκύσει επενδύσεις, αυτή η έκθεση δεν είναι ό,τι καλύτερο και όταν μάλιστα διαπιστώνεις ότι πολλά από αυτά τα οποία προτείνονται, προκειμένου να βελτιωθεί η κατάσταση, θα μπορούσαν πάρα πολύ εύκολα να έχουν γίνει.

Υπάρχουν συγκεκριμένες προτάσεις και μάλιστα πολλές από αυτές τις προτάσεις, απ' ό,τι λέει η ίδια η έκθεση της Παγκόσμιας Τράπεζας, ουσιαστικά έρχονται και σε αντιπαράθεση, σε κόντρα με πολλές μνημονιακές ρυθμίσεις. Ιδού, λοιπόν, πεδίο δόξης λαμπρόν για την Κυβέρνηση, μέσα στο πλαίσιο της βελτίωσης της επιχειρηματικότητας για τη χώρα να διεκδικήσει αλλαγή των συγκεκριμένων μνημονιακών ρυθμίσεων.

Ορισμένες από αυτές τις οδηγίες είναι η κατάργηση του Φόρου Συγκέντρωσης Κεφαλαίων, η μείωση του κόστους μεταβίβασης ακινήτων. Αναφέρεται κυρίως σε θέματα γραφειοκρατίας και διαφθοράς, κάτι στο οποίο δεν έχουμε κάνει και πάρα πολύ μεγάλα βήματα το τελευταίο διάστημα στη χώρα.

Απ' ό,τι λέει βεβαίως και προτείνει και η έκθεση θα πρέπει, κύριε Υπουργέ, να βελτιώσουμε αυτά τα στοιχεία ει δυνατόν μέχρι τέλος Μαΐου, ούτως ώστε να περιληφθούν στην επόμενη Έκθεση της Τράπεζας.

Τελειώνοντας, θα πω ότι υπάρχει σοβαρό πρόβλημα, όπως ανέφερα προηγουμένως, αναφορικά με το γενικότερο θεσμικό πλαίσιο ανασυγκρότησης της χώρας. Δυστυχώς, είναι μεγάλη, εγκληματική η ανεπάρκεια των προηγούμενων κυβερνήσεων που δεν είχαν κινήσει τη διαδικασία, προκειμένου να το έχουμε στα χέρια μας ως απαραίτητο εργαλείο.

Άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή τον κ. Χατζηδάκη όταν κατέθετε εδώ τα δεδομένα τα οποία έχουμε ως στοιχεία, προκειμένου να αναπτύξουμε τις απόψεις μας. Ανέφερε ένα από αυτά τα στοιχεία, ότι δηλαδή, δεν μπορείς να μιλάς για διαδικασία ανάπτυξης όσο η χώρα βρίσκεται με το ένα πόδι ή με τα δύο πόδια έξω από το ευρώ, όσο δηλαδή υπάρχει αυτή η ανασφάλεια, η αβεβαιότητα στη χώρα.

Έχει δίκιο ως προς αυτό. Δεν έχει δίκιο, όμως, σε κάτι άλλο και βεβαίως η μομφή δεν είναι για τον κ. Χατζηδάκη, αλλά είναι για όλες τις προηγούμενες κυβερνήσεις μέχρι σήμερα. Πού δεν έχει δίκιο; Στο ότι στην προσπάθεια σταθεροποίησης της χώρας δεν υπάρχει καμμία, μα καμμία δικαιολογία όσον αφορά το ότι δεν προετοιμάζαμε το έδαφος ούτως ώστε να υποδεχθούμε όλα αυτά τα κεφάλαια, τα οποία ζητούσαμε προκειμένου να πετύχουμε την ανάπτυξη. Δηλαδή τι μας εμπόδιζε να έχουμε το ειδικό σχέδιο ανασυγκρότησης του πρωτογενούς τομέα ή το να έχουμε ειδικό σχέδιο ανασυγκρότησης του τουριστικού τομέα ή όλων των συγκριτικών πλεονεκτημάτων που έχει η χώρα ούτως ώστε να είμαστε έτοιμοι στην υποδοχή όλων αυτών των ευκαιριών;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την εντύπωση ότι από εδώ και στο εξής, έτσι όπως εξελίσσονται τα πράγματα, κι έτσι όπως βιώνουμε τις αναδιαρθρώσεις στον ευρύτερο χώρο της Μεσογείου, όχι μόνο της Ανατολικής αλλά όλης της Μεσογείου, θα πρέπει να είμαστε πολύ πιο προσεκτικοί όταν διατυπώνουμε απόψεις σε σχέση με τα γενικότερα θέματα, όχι μόνο τα αναπτυξιακά για τη χώρα αλλά και τα γεωστρατηγικά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ολοκληρώσω, κύριε Πρόεδρε.

Είπα ότι ανοίγεται ένα νέο πλαίσιο. Έχουμε μία νέα εικόνα και στην πολιτική σκηνή και το διαπιστώνουμε και από τις συζητήσεις που κάνουμε στα ραδιοτηλεοπτικά μέσα. Έχουμε μπει στη συζήτηση της πιο σωστής, πιο καλής διαχείρισης. Ιδού, λοιπόν, η Ρόδος ιδού και το πήδημα! Ας γίνουν προτάσεις βελτιωτικές ούτως ώστε να έχουμε το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Τσουκαλή.

Το λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Άννα Καραμανλή για επτά λεπτά.

ANNA KARAMANLIH: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα συμφωνήσουμε όλοι ότι το κυρίαρχο πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας σήμερα είναι η ανεργία, η οποία λόγω της ύφεσης των τελευταίων ετών έχει εξελιχθεί σε μάλιστα. Γι' αυτό και η καταπολέμησή της αποτελεί κύρια προτεραιότητα για την Κυβέρνηση.

Το μεγάλο, λοιπόν, ζητούμενο σήμερα είναι η επιστροφή στην πολυπόθητη και πολυσυζητημένη ανάπτυξη καθώς μόνο μέσω αυτής είναι δυνατόν να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας. Η πορεία, όμως, προς την ανάπτυξη, όπως έχει αποδειχθεί, μόνο εύκολη δεν είναι.

Πρώτη και βασική προϋπόθεση είναι η πολιτική σταθερότητα, την οποία η παρούσα Κυβέρνηση έχει επιτύχει ανακτώντας την αξιοπιστία της χώρας μας στο εξωτερικό.

Πέρα από αυτό όμως, έχουμε να αντιμετωπίσουμε το μέχρι σήμερα στρεβλό παραγωγικό μοντέλο της χώρας, ένα μοντέλο βασισμένο στον κρατισμό και τον δανεισμό και όχι στην παραγωγή πλούτου, καθώς και να ξεριζώσουμε την αντίληψη ότι μπορεί να υπάρξει ανάπτυξη χωρίς επιχειρηματικότητα και επενδύσεις.

Επιπλέον, στον αγώνα για την προσέλκυση επενδύσεων δεν τρέχουμε μόνοι μας, καθώς η δυσμενής οικονομική συγκυρία έχει δημιουργήσει οξύτητα ανταγωνιστικότητας σε διεθνές επίπεδο.

Συνεπώς, η τόνωση της ανταγωνιστικότητας και η ανάκτηση της εμπιστοσύνης των επενδυτών απέναντι στη χώρα μας αποτελεί μονόδρομο στην προσπάθεια για την ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας. Αυτός θεωρώ ότι είναι και ο κεντρικός στόχος της νομοθετικής πρωτοβουλίας του Υπουργείου Ανάπτυξης που συζητάμε.

Το εν λόγω σχέδιο νόμου εισάγει μια δέσμη διαρθρωτικών αλλαγών που έχουν ως κοινό άξονα την απλούστευση και επιτάχυνση των διαδικασιών. Θέτει τις βάσεις για τη δημιουργία ενός μηχανισμού, ο οποίος με διαφάνεια και ευελιξία θα οδηγεί στην ταχύτερη λήψη αποφάσεων, ώστε αναπτυξιακές προτάσεις να μη μένουν χρόνια ξεχασμένες στο συρτάρι, πόσω μάλλον όταν πρόκειται για στρατηγικές μεγάλες επενδύσεις που μπορούν να αλλάξουν θεαματικά το τοπίο.

Η σύσταση της Γενικής Διεύθυνσης Στρατηγικών Επενδύσεων, η οποία θα λειτουργεί ως κέντρο υποδοχής επενδύσεων και θα αποτελεί το μοναδικό σημείο επαφής δημοσίου και επενδυτών, διευκολύνει τις διαδικασίες αδειοδότησης και παράλληλα επιτρέπει τη χάραξη μιας ενιαίας επενδυτικής πολιτικής.

Ταυτόχρονα, η κατάργηση της έκδοσης πολλαπλών αδειών και η αντικατάστασή τους από την «πολυάδεια» οδηγεί στην άρση σημαντικών γραφειοκρατικών εμποδίων και επιταχύνει την ολοκλήρωση της επένδυσης.

Με δεδομένο το αρνητικό κλίμα που επικρατεί, αποκτούν ξεχωριστή σημασία οι στοχευμένες αλλαγές που εισάγονται με το σχέδιο νόμου, όπως είναι η κατάργηση της υποχρέωσης για κα-

τάθεση εγγυητικής επιστολής από τον επενδυτή, η οποία στις περισσότερες περιπτώσεις λειτουργούσε αποτρεπτικά, καθώς και η ρύθμιση για τόνωση της ρευστότητας με καταβολή του συνολικού ποσού της επιχορήγησης για επενδύσεις που υπάγονται σε επενδυτικούς νόμους.

Επίσης, θα ήθελα να σταθώ στη δημιουργία της εταιρείας «ΠΑΡΑΚΤΙΟ ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ Α.Ε.» με σκοπό τη διαχείριση και αξιοποίηση όλης της έκτασης από τον Πειραιά μέχρι το Σούνιο. Απ' ό,τι όλοι γνωρίζουμε, πρόκειται για μία περιοχή ξεχωριστής ομορφιάς, η οποία όμως εδώ και πολλές δεκαετίες έχει ταλαιπωρηθεί, έχει καταπατηθεί και σε πολλά σημεία έχει απαξιωθεί. Η ανάπτυξη επενδυτικής δραστηριότητας στην περιοχή από τον νέο φορέα είναι δεδομένο ότι θα αποφέρει οικονομικά οφέλη και προσδοκούμε βεβαίως και τη δημιουργία μεγάλου αριθμού θέσεων εργασίας.

Παράλληλα, όμως, θα ήθελα να τονίσω και με την ιδιότητα της Βουλευτού της Β' Αθηνών, στην οποία υπάγονται αρκετοί δήμοι του παραλιακού μετώπου, την ανάγκη να διασφαλιστεί τόσο η απρόσκοπτη πρόσβαση των κατοίκων στο παράκτιο μέτωπο όσο και η αξιοποίηση με πλήρη τήρηση των περιβαλλοντολογικών όρων, προκειμένου να επιτευχθεί μία ευρύτερη ανάπτυξη και να προκύψουν υπεραξίες γι' αυτήν την περιοχή.

Τέλος, σε ό,τι αφορά τα υδατοδρόμια, είχε επιχειρηθεί και στο πρόσφατο παρελθόν η δημιουργία και η λειτουργία τους. Όμως, η ασάφεια στο νομοθετικό πλαίσιο και η πολύπλοκη ελληνική γραφειοκρατία έβαλαν φρένο σε μια τέτοια επένδυση, η οποία μπορεί να αποφέρει πολλαπλά κέρδη μέσω του τουρισμού, που βεβαίως, όπως όλοι γνωρίζουμε, αποτελεί και την αιχμή του δόρατος της οικονομίας μας.

Με το εν λόγω σχέδιο νόμου καταβάλλεται προσπάθεια να καλυφθούν αυτές οι αδυναμίες και να δημιουργηθεί ένα ξεκάθαρο και σαφές θεσμικό πλαίσιο που θα ευνοεί και θα ενθαρρύνει την ανάπτυξη αυτής της δραστηριότητας, προσφέροντας ένα ακόμα συγκριτικό πλεονέκτημα στον ελληνικό τουρισμό.

Οι επενδύσεις αποτελούν θέμα ζωτικής σημασίας για τη χώρα μας. Είναι ο μονόδρομος που πρέπει να διανύσουμε για να φτάσουμε στην ανάκαμψη και να βγούμε οριστικά από την κρίση. Η Κυβέρνηση το έχει θέσει ως εθνικό στόχο και τον υπηρετεί με απόλυτη συνέπεια. Μετά τις καίριες πρωτοβουλίες του Πρωθυπουργού για την ενίσχυση της εξωστρέφειας και την οικοδόμηση σχέσεων εμπιστοσύνης με τον επιχειρηματικό κόσμο και με χώρες διατεθειμένες να επενδύσουν, το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου έρχεται να συμβάλει αποφασιστικά στη δημιουργία ενός φιλικού επενδυτικού περιβάλλοντος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θα ήθελα να πω ότι το σχέδιο νόμου αποτελεί μια σημαντική ευκαιρία να απαλλαγούμε από παθογένειες του παρελθόντος που μας καταδίκάζαν σε στασιμότητα, αλλά κυρίως αποτελεί μια ευκαιρία για τους νέους ανθρώπους να εργαστούν σε ένα νέο και υγιές επιχειρηματικό περιβάλλον.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε την κ. Καραμανλή.

Το λόγο έχει για επτά λεπτά ο κ. Κωνσταντίνος Κολlias.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, με ιδιαίτερη χαρά και ανακούφιση σήμερα ακούσαμε τον Υπουργό κ. Χατζηδάκη από αυτό εδώ το Βήμα να ανακοινώνει την άμεση έναρξη των εργασιών για την ολοκλήρωση των μεγάλων αυτοκινητοδρόμων. Αυτό αποτελεί ένα πολύ σημαντικό θέμα. Μάλιστα, πιστεύω ότι ο άξονας Κόρινθος-Πάτρα θα είναι πρώτη προτεραιότητα, αφού είναι ένας δρόμος με ιδιαίτερη κομβική και στρατηγική σημασία, ένας δρόμος που φέρνει πιο κοντά την Ελλάδα με την υπόλοιπη Ευρώπη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που συζητούμε σήμερα για τη βελτίωση του επενδυτικού περιβάλλοντος θεωρώ ότι είναι μία από τις σημαντικότερες πρωτοβουλίες αυτής της Κυβέρνησης στην κατεύθυνση της ανάπτυξης.

Ένα από τα βασικότερα αντικείμενα αυτού του σχεδίου νόμου είναι η αναμόρφωση των υφιστάμενων επενδυτικών νόμων. Πλην, όμως, οι αλλαγές που φέρνει είναι τόσο σημαντικές, τόσο μεγά-

λες και τόσο καίριες που πιστεύω ότι συνιστούν ένα καινούργιο θεσμικό πλαίσιο πιο αποτελεσματικό και πιο ελκυστικό για τους επενδυτές.

Όταν το 2011 συζητούσαμε το ν. 3908, είχαμε επισημάνει ότι έβριθε από ασάφειες και παραλείψεις και είχαμε επισημάνει ότι περιείχε πολλές γραφειοκρατικές διαδικασίες. Η κριτική που είχαμε ασκήσει τότε, δυστυχώς δικαιώθηκε από την πραγματικότητα. Το ενδιαφέρον των επενδυτών ήταν εξαρχής και παραμένει ακόμα και τώρα χαμηλό, γεγονός που υποχρέωσε την Κυβέρνηση με τις διατάξεις που θεσπίζει πρώτα απ' όλα να απλοποιήσει τη διαδικασία υποβολής και αδειοδότησης των επενδυτικών σχεδίων, να αναθεωρήσει τα φορολογικά κίνητρα, να ενισχύσει τα μέσα χρηματοδότησης, να καταργήσει τις εγγυητικές επιστολές και να δώσει ακόμα και τη δυνατότητα καταβολής στον επενδυτή κάτω από προϋποθέσεις και του 100% της επιδότησης. Και όχι μόνο αυτά, αλλά και με μια σειρά από άλλες διατάξεις έρχεται να ενισχύσει τους επενδυτές που είχαν ενταχθεί σε παλιά επενδυτικά προγράμματα και κατ' επέκταση τους εργαζόμενους και την εθνική οικονομία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά το χαμηλό ενδιαφέρον των επενδυτών για ένταξη στον αναπτυξιακό του 2011, υπάρχει ένα ιδιαίτερα αξιοσημείωτο γεγονός. Η πλειοψηφία των επενδυτικών σχεδίων που υποβλήθηκαν, προέρχονταν από τον πρωτογενή τομέα και τη μεταποίηση, γεγονός που καταδεικνύει δύο πράγματα: Πρώτον, τη στροφή της ελληνικής γεωργίας και κτηνοτροφίας σε σύγχρονα παραγωγικά μοντέλα, προσανατολισμένα επιχειρηματικά με έμφαση στην ποιότητα, την ανταγωνιστικότητα, αλλά και στην υψηλή προστιθέμενη αξία των προϊόντων και δεύτερον, στην προοπτική ανάδειξης του αγροτικού τομέα από την παραγωγή μέχρι τη μεταποίηση και την εμπορία σε ένα πρωταγωνιστικό πυλώνα της εθνικής οικονομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτήν την ανοδική πορεία του πρωτογενούς τομέα οφείλουμε όχι μόνο να την αναδείξουμε, όχι μόνο να την προστατεύσουμε, αλλά και να την ενισχύσουμε περαιτέρω. Είναι πολύ σημαντικό ότι σ' αυτό εδώ το σχέδιο νόμου ορίζεται ρητά ότι ο πρωτογενής τομέας και η μεταποίηση συμπεριλαμβάνονται στις στρατηγικές επενδύσεις. Πρόκειται, κύριε Υπουργέ, όντως για μια πολύ σημαντική καινοτομία.

Πλην όμως, ο αγροδιατροφικός τομέας φέρει συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, όπως ο μικρός κλήρος, οι γεωγραφικές ιδιαιτερότητες, η οικογενειακή απασχόληση. Η πλειοψηφία των αγροκτηνοτροφικών και μεταποιητικών μονάδων είναι ατομικές επιχειρήσεις μικρής κλίμακας. Αυτές οι επιχειρήσεις αναμφίβολα θα ευεργετηθούν από όλα όσα θεσπίζονται στο παρόν σχέδιο νόμου.

Πλην όμως, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να κάνω ορισμένες επισημάνσεις για την ουσιαστική ενίσχυση των επενδύσεων στην παραγωγή και μεταποίηση των αγροτικών προϊόντων.

Η πρώτη επισήμανση αφορά την ανάγκη μείωσης του ελάχιστου προϋπολογισμού των αγροτικών επενδύσεων. Θα μπορούσε, για παράδειγμα, κύριε Υπουργέ, να θεσπιστεί ένα κατώτατο όριο, περίπου στις 100.000 ευρώ ή και ακόμα λιγότερο, ώστε να μπορεί να εκσυγχρονιστεί μία μικρή γεωργική και κτηνοτροφική μονάδα. Η δεύτερη επισήμανση αφορά την ανάγκη αλλαγών στη βαθμολόγηση των επενδυτικών σχεδίων του αγροδιατροφικού τομέα.

Γνωρίζετε καλά, κύριε Υπουργέ, ότι σήμερα αυτά τα επενδυτικά σχέδια βαθμολογούνται μαζί με όλα τα άλλα σε μία από τις τρεις κατηγορίες της γενικής επιχειρηματικότητας, της περιφερειακής συνοχής και της τεχνολογικής ανάπτυξης. Πλην, όμως, οι αγροτικές επενδύσεις συχνά δεν συγκεντρώνουν την απαιτούμενη βαθμολογία και αποκλείονται, καθώς βεβαίως δεν μπορούν να ανταγωνιστούν τις άλλες υποψηφιότερες τόσο σε κεφάλαιο όσο και σε ένταση εργασίας, σε τεχνολογία και σε εταιρική μορφή.

Γι' αυτό θεωρώ ότι θα πρέπει είτε να θεσπιστεί μία ιδιαίτερη και ξεχωριστή κατηγορία είτε να τεθούν ξεχωριστά κριτήρια αξιολόγησης, όπως ο εξαγωγικός προσανατολισμός, η τυποποίηση και η μεταποίηση μοναδικών προϊόντων, αλλά και η προστατευόμενη ονομασία προέλευσης γεωργικής ένδειξης κ.λπ..

Κύριε Υπουργέ, πιστεύω ότι πρέπει να υπάρξει μία συνεργασία

με το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και ενδεχομένως, να θεσπιστεί ένας νέος επενδυτικός νόμος που θα αφορά αποκλειστικά τον αγροτικό τομέα.

Τέλος, είμαι υποχρεωμένος να αναφερθώ και στο πολυσυζητημένο αγροτικό ΤΕΜΠΕ, το οποίο έχει εξαγγελθεί εδώ και τρία χρόνια, αλλά δυστυχώς μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει τίποτε. Κύριε Υπουργέ, γνωρίζω ότι τελευταία έχουν γίνει ουσιαστικές ενέργειες. Ωστόσο, θα ήθελα και εγώ να υπερτονίσω τον κατεπείγοντα χαρακτήρα που λαμβάνει πλέον η άμεση λειτουργία του αγροτικού ΤΕΜΠΕ, που θα ανακουφίσει τους αγρότες και θα δώσει ρευστότητα στον αγροτικό τομέα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανάπτυξη είναι το ισχυρότερο όπλο που διαθέτουμε για να καταπολεμήσουμε την ύφεση και την ανεργία. Μέσα από μία συνολική στρατηγική ανάπτυξης μπορούμε να ενεργοποιήσουμε όλους τους πόρους της οικονομίας και της κοινωνίας, μπορούμε να δημιουργήσουμε προϋποθέσεις και προοπτικές για να ξεφύγει η χώρα μας από τα σημερινά αδιέξοδα που αντιμετωπίζει λόγω της οικονομικής συγκυρίας και να βρει το δρόμο της ανάπτυξης, γιατί πιστεύω ότι έτσι όλοι μαζί θα μπορούσαμε να δημιουργήσουμε την Ελλάδα που θέλουμε, την Ελλάδα που επιθυμούμε, την Ελλάδα της συνοχής, της αλληλεγγύης, αλλά πάνω απ' όλα να δημιουργήσουμε την Ελλάδα της εθνικής και ατομικής αξιοπρέπειας.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κόλλια.

Το λόγο έχει ο κ. Διονύσιος Σταμενίτης για επτά λεπτά.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου το οποίο καλούμαστε σήμερα να συζητήσουμε, θα έλεγα ότι είναι από τα πιο σημαντικά βήματα που επιχειρούνται από την Κυβέρνηση και το Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων στη συνολική προσπάθεια που γίνεται για την ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας.

Είναι γνωστό ότι η επενδυτική δραστηριότητα στη χώρα μας τα τελευταία έτη παρουσιάζει μειωμένη κινητικότητα. Είναι, επίσης, γνωστό ότι το μεγάλο στοίχημα για έξοδο από την κρίση, αλλά και για την ανακούφιση της ελληνικής οικονομίας βασίζεται κατά πολύ στη δημιουργία ενός ασφαλούς και φιλικού επενδυτικού περιβάλλοντος. Επενδύσεις σημαίνει εισροή κεφαλαίων στη χώρα, ώθηση του κατασκευαστικού κλάδου, δημιουργία θέσεων εργασίας και σαφώς, βελτίωση και αξιοποίηση των υποδομών των κτηριακών εγκαταστάσεων του ελληνικού κράτους.

Αναφορικά με το περιεχόμενο του νομοσχεδίου, θεωρώ ότι η σύσταση και δημιουργία της Γενικής Διεύθυνσης Στρατηγικών Επενδύσεων και η θεσμοθέτηση των ειδικών σχεδίων χωρικής ανάπτυξης στρατηγικών επενδύσεων στοχεύει καθαρά στο συνολικό συντονισμό της επενδυτικής δραστηριότητας και στη μείωση της γραφειοκρατίας, μία ασθένεια που ταλαιπωρεί επί χρόνια το ελληνικό κράτος και αποτελεί τροχοπέδη στην ανάπτυξη της χώρας.

Η ύπαρξη του τεράστιου γραφειοκρατικού συστήματος είναι το νούμερο ένα εμπόδιο για τους ενδιαφερόμενους επενδυτές. Κόβουμε, λοιπόν, το γόρδιο δεσμό και βήμα-βήμα καθιστούμε την Ελλάδα μία χώρα όπου ο επενδυτής δεν θα σκέφτεται τις μακροχρόνιες διαδικασίες ούτε θα φοβάται ότι στο τέλος δεν θα καταφέρει να αδειοδοτηθεί, έχοντας ταυτόχρονα ξοδέψει χρήματα και χάνοντας πολύτιμο χρόνο. Πλέον πηγαίνουμε συντονισμένα και με σχεδιασμό. Δεν αφήνουμε τις επενδύσεις στην τύχη τους αλλά δημιουργούμε το πλαίσιο ώστε να γίνουμε περισσότερο ελκυστικοί.

Στόχος του νομοσχεδίου είναι η άμεση αύξηση της ρευστότητας, η επιτάχυνση των διαδικασιών αλλά και η περαιτέρω θωράκιση της διαφάνειας. Θέλω εδώ να σημειώσω ότι δυστυχώς σ' αυτό το κομμάτι των επενδύσεων -όπως βέβαια και σε άλλους τομείς- δεν έχουμε την πολυτέλεια να έχουμε το χρόνο σύμμαχο. Οι δημοσιονομικοί στόχοι είναι συγκεκριμένοι και πρέπει να επιτευχθούν. Καλούμαστε να αξιοποιήσουμε το κάθε δυνατό μέσο που διαθέτουμε ως χώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε σε αυτό το

σημείο να τονίσω ότι οι θεωρίες συνομοσίας και τα όσα λέγονται περί ξεπουλήματος αποτελούν τη συνέχεια μιας νοοτροπίας που καθιστούσε όλες τις ξένες επενδύσεις εξ ορισμού ύποπτες, περιβαλλοντικά επικίνδυνες και ζημιογόνες για την εθνική οικονομία. Αν υπήρχε ίχνος λογικής σε αυτήν τη νοοτροπία, οι χώρες όπου γίνονται ιδιωτικές επενδύσεις -και σε αυτές περιλαμβάνονται όλες οι ευρωπαϊκές- θα είχαν ήδη καταστραφεί. Αυτός ο παραλογισμός, σε συνδυασμό με την απαράδεκτη γραφειοκρατία, έδωσε επενδυτές, ακύρωσε συμφωνίες και οδήγησε τη χώρα στο να θεωρείται και να καταγράφεται από διεθνείς οργανισμούς ως ακατάλληλη για κάθε είδους επενδύσεις. Ακόμη και σήμερα συνεχίζεται από την Αντιπολίτευση η προσπάθεια να παραμείνουμε αναξιοίπιστοι ως χώρα, να μην προχωρήσουν οι άκρως αναγκαίες μεταρρυθμίσεις, ιδιωτικοποιήσεις και επενδύσεις, σήμερα που η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός ο Αντώνης Σαμαράς, δίνουν τη μάχη να προσελκύσουν επενδυτές, σήμερα που η επανεκκίνηση της οικονομίας είναι το ζητούμενο, σήμερα που η ρευστότητα στην αγορά είναι αναγκαιότητα.

Και αυτά γίνονται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη στιγμή που η ανεργία έχει χτυπήσει «κόκκινο». Δεν υπάρχει κανένας που να μην αντιλαμβάνεται το τι σημαίνει αυτό για τη χώρα, για την κοινωνία και για το μέλλον της νέας γενιάς.

Δυστυχώς, πρέπει να επαναλαμβάνουμε συνεχώς το αυτονόητο, ότι δηλαδή ο γραφειοκρατικός μηχανισμός που λειτουργούσε στην ουσία ως λαϊμητόμος των επενδύσεων πρέπει να εξαφανιστεί διά παντός, γιατί χωρίς επενδύσεις δεν μπορεί και δεν γίνεται να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος και άλλο μοντέλο. Αυτό που επιδιώκουν όλες οι χώρες είναι να κάνουν επενδύσεις, γιατί απλώς χωρίς αυτές η ανεργία θα συνεχίσει να σκαρφάζει και οι ελπίδες των νέων να καταποντίζονται.

Γι' αυτό θεωρώντας σημαντικότερο αυτό το νομοσχέδιο, καλώ όλους εσάς να το υπερψηφίσουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας ευχαριστώ πολύ.

Το λόγο έχει η κ. Ευγενία Ουζουνίδου για επτά λεπτά.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΟΥΖΟΥΝΙΔΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι επιχειρείται η αναμόρφωση του νομοθετικού πλαισίου που διέπει τις στρατηγικές και ιδιωτικές επενδύσεις στην Ελλάδα, με στόχο να βελτιωθεί η υφιστάμενη κατάσταση. Στο πλαίσιο της κρίσης της ελληνικής αστικής στρατηγικής για το πώς θα διαχειριστεί την ύφεση και την καταστροφή της ελληνικής οικονομίας μέσα στην παγκόσμια κρίση του χρηματοπιστωτικού καπιταλισμού και μέσα σε αλληπάλληλες προσπάθειες να συγκροτηθεί η αστική απάντηση στην κρίση το νέο νομοσχέδιο στην πραγματικότητα προσπαθεί να διαχειριστεί ένα μοντέλο συμμόρφωσης με τους κανόνες συγκεκριμένων συμφερόντων, ντόπιου και ξένου κεφαλαίου, στην προσπάθεια συγκρότησης μίας νέας πολιτικής συσώρευσης κεφαλαίου.

Οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές που θεωρούν ως διαρθρωτικό πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας το μεγάλο ποσοστό μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων και που μέσω της εφαρμογής των μνημονίων επιχειρούν την εξαφάνισή τους, μας έφεραν σε αυτόν τον επενδυτικό νόμο. Όμως, και στους στόχους της αστικής απάντησης της κρίσης αυτό το νομοσχέδιο αποτυγχάνει, αφού δεν θέλει να αναγνωρίσει βασικές αντιφατικές παραμέτρους της οικονομικής πραγματικότητας. Έρχεται να αναδείξει για άλλη μία φορά τον αποσπασματικό, μερικό, αμφίσημο χαρακτήρα και εν τέλει την απουσία της αναπτυξιακής πολιτικής.

Κατ' αρχάς, το νομοσχέδιο αυτό δεν λαμβάνει καθόλου υπ' όψιν τις γενικές μακροοικονομικές συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και της Ελλάδας. Συγκεκριμένα, σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση επικρατεί επενδυτική αποχή. Ο ακαθάριστος σχηματισμός του παγίου κεφαλαίου είναι το συστατικό του ΑΕΠ της Ευρωπαϊκής Ένωσης των δεκαεπτά χωρών, που μειώνεται διαρκώς μεταξύ του 2008 και 2011, βάσει των στοιχείων της EURO-STAT. Σε προσαρμοσμένες τιμές ο σχηματισμός παγίου κεφαλαίου έχει μειωθεί κατά 10,3%, ενώ στην Ελλάδα η αντίστοιχη

μείωση φτάνει το 41,5%.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν νομοσχέδιο η διεύρυνση του πεδίου των στρατηγικών επενδύσεων και η ελαστικοποίηση των όρων και των κριτηρίων που επιχειρείται για να θεωρηθεί μια επένδυση στρατηγική, αναδεικνύει την παντελή έλλειψη αναπτυξιακής στρατηγικής. Διαμορφώνονται προς τα κάτω τα όρια των στρατηγικών επενδύσεων -100 εκατομμυρίων ευρώ έναντι των 200 εκατομμυρίων- ενώ διατηρείται η μείωση των εκατόν είκοσι θέσεων εργασίας που έχει ορίσει ο ν. 4072/2012, έναντι των διακοσίων.

Ταυτόχρονα, στρατηγική θεωρείται η συγχρηματοδοτούμενη από το «Jessica» επένδυση ύψους 3 εκατομμυρίων ευρώ. Στόχος όλων αυτών μήπως είναι τελικά -και μόνο- η προσέλκυση συγκεκριμένων μεγάλων επενδύσεων από συγκεκριμένους ομίλους; Μήπως κάθε επένδυση πλέον θεωρείται στρατηγική; Γιατί; Λόγω επενδυτικής άπνοιας; Στην ουσία η έννοια της στρατηγικής επένδυσης έρχεται να αφαιρέσει κάθε περιφερειακή και κλαδική διάσταση από τον αναπτυξιακό νόμο.

Παράλληλα, με την εξαφάνιση της περιφερειακής διάστασης του νόμου αναδεικνύεται και κάτι άλλο το ίδιο σοβαρό.

Επιχειρείται η γιγάντωση των προηγούμενων κύκλων με μία ή δύο υποθετικές επενδύσεις φαραωνικού τύπου, όπως στο Ελληνικό και μάλιστα με πιο γρήγορες διαδικασίες. Αυτή ακριβώς η έννοια της στρατηγικής επένδυσης που ξεχειλώνει με τον παρόντα νόμο αναδεικνύει περίτρανα την παντελή έλλειψη ενός συνολικού στοχευμένου αναπτυξιακού σχεδιασμού που να κατευθύνει, με βάση προδιαγεγραμμένα κριτήρια, το μέλλον της ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας, ενός σχεδιασμού που θα λαμβάνει υπ' όψιν του τις ιδιαιτερότητες της ελληνικής οικονομίας, κύτταρο της οποίας είναι η πολύ μικρή, μικρή και μεσαία επιχείρηση.

Αυτός ο σχεδιασμός θα καθορίζει προτεραιότητες σε τομείς και κλάδους, θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες της πραγματικής οικονομίας, της κοινωνίας αλλά και της οικονομικής συγκυρίας. Θα λαμβάνει υπ' όψιν του την περιφερειακή διάσταση, τις επιπτώσεις στην απασχόληση, τα πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα σε άλλους τομείς της οικονομίας, τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα, την έρευνα, την καινοτομία, τα συγκριτικά πλεονεκτήματα, την τεχνονομία, την παράδοση της ελληνικής οικονομίας.

Αυτήν την έλλειψη δεν την υπογραμμίζουμε μόνο εμείς, αλλά την ανέδειξε και η οικονομική και κοινωνική επιτροπή στην έκφραση γνώμης της για το νομοσχέδιο. Αυτή η παντελής έλλειψη αναπτυξιακού σχεδιασμού διαφαίνεται και στις ιδιωτικές επενδύσεις που χρηματοδοτεί αυτός ο αναπτυξιακός νόμος. Καμμία κλαδική περιφερειακή στόχευση, καμμία ιεράρχηση. Χρηματοδοτούμε γήπεδα γκολφ σε μια χώρα που δεν έχουμε εξασφαλίσει πόσιμο νερό για τους κατοίκους και άρδευση για τις καλλιέργειες!

Δεν απαντάτε στα θέματα της γραφειοκρατίας. Δεν δημιουργείτε σταθερό φορολογικό περιβάλλον. Δεν αντιμετωπίζετε την πολυνομία που μας έχει κατακλύσει ούτε την αντινομία. Η Κυβέρνηση νομοθετεί λες και βρισκόμαστε εν κενώ Δημόσιας Διοίκησης και λειτουργίας του κράτους, δημιουργώντας νέες δομές που εν πολλοίς θα συντηρήσουν το πελατειακό σύστημα αντί να το θεραπεύσουν. Με τέτοιου είδους ρυθμίσεις καταστρατηγείται και η έννοια της δημοκρατίας και ισονομίας φυσικών και νομικών προσώπων.

Κύριοι, φέρατε στη Βουλή ένα νόμο που κατ' επίφαση είναι φιλικός προς το επενδυτικό ενδιαφέρον και την ανάπτυξη. Μέσα σε πολύ μικρό διάστημα, περίπου δύο-τρεις χρόνια, είχαν ψηφιστεί και τροποποιηθεί δύο κατ' επίφαση αναπτυξιακοί νόμοι και φέρνετε σε περίοδο ύφεσης, που από ότι φαίνεται θα διαρκέσει χρόνια, έναν επενδυτικό νόμο, ο οποίος δεν έχει την πρόβλεψη του βάθους της ύφεσης.

Ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς - Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο, στο πλαίσιο μιας διαφορετικής πολιτικής, θα εκκινούσε ένα πολυετή αναπτυξιακό σχεδιασμό της παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας. Στο πλαίσιο αυτό αποτελεί προτεραιότητα η στήριξη και η ενίσχυση των πολύ μικρών, μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων.

Η στήριξη αυτή δεν νοείται απλά ως ανακούφιση και παροχή

χρηματοδότησης, αλλά αντίθετα ως ένταξη της διάστασης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων σε όλες τις πτυχές της αναπτυξιακής μας πολιτικής. Οι όποιες κρατικές ενισχύσεις θα πρέπει να εξυπηρετούν τους κλάδους που εμείς θεωρούμε αιχμή της αναπτυξιακής πολιτικής και οι οποίοι ενδεικτικά σημειώνουμε ότι συμπεριλαμβάνουν το αγροτοδιατροφικό σύμπλεγμα, το τουριστικό σύμπλεγμα μέσω της προώθησης ενός νέου πρότυπου τουριστικής ανάπτυξης, το ενεργειακό σύμπλεγμα –όπως σχεδιάζεται η αλλαγή του μοντέλου άσκησης ενεργειακής πολιτικής με την ανάπτυξη δημόσιας επιχειρηματικότητας- το κατασκευαστικό σύμπλεγμα, την επένδυση στην έρευνα και την καινοτομία στις νέες τεχνολογίες και στις ενέργειες με εγχώριους ερευνητικούς φορείς για αξιοποίηση και εμπορική εκμετάλλευση των αποτελεσμάτων της εφαρμοσμένης έρευνας.

Οι όποιες επενδύσεις θα πρέπει να απαντούν στη δημιουργία και διατήρηση θέσεων και ποιότητας εργασίας, στην άρση των περιφερειακών ανισοτήτων, στην αιεφόρο ανάπτυξη, στα διεθνή πρότυπα και στρατηγικές για την κλιματική αλλαγή, στη στήριξη της εντοπιότητας.

Ταυτόχρονα, πρέπει να ελέγχεται πόσο πρόκειται να κοστίσει και ποια είναι η κοινωνική και παραγωγική βάση της επένδυσης, ποιες ενέργειες προβλέπονται για τη στήριξη του τομέα της ζήτησης στον νέο αναπτυξιακό τομέα, καθώς και μέτρα που θα διασφαλίσουν βασικά σχέδια υποδομών. Πώς προωθούν και ενισχύουν τη συνέργεια μεταξύ τους είτε μέσω συστάδων επιχειρήσεων είτε μέσω άλλων μορφών συνεργασίας; Ποια είναι η χρήση των διαρθρωτικών ταμείων προκειμένου να διασφαλίσουν τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, να προωθήσουν την επενδυτική δραστηριότητα και να συνδέσουν λειτουργικά με το κοινωνικοοικονομικό περιβάλλον όπου πρόκειται να αναπτυχθεί;

Όπως καταλαβαίνετε, κύριοι, έχουμε διαφορετική αντίληψη, διαφορετική πολιτική στο τι σημαίνει παραγωγική ανασυγκρότηση αυτής της χώρας και το πώς θα πάει μπροστά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Πάντζας για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να δώσω τα θερμά μου συγχαρητήρια στη συγκυβέρνηση, η οποία κατάφερε, μετά κόπων και βασάνων, να φτάσει στο διά ταύτα της μνημονιακής της πολιτικής, ένα δια ταύτα το οποίο εκφράζεται και αποτυπώνεται στο παρόν νομοσχέδιο που στην ουσία εγκαινιάζει την εποχή του ξεπουλήματος.

Μπράβο, κύριοι της συγκυβέρνησης, πραγματικά σας αξίζει ένα πολύ μεγάλο μπράβο! Σιγά-σιγά τελειώνετε τη δουλειά που σας ανέθεσαν να κάνετε. Είμαι σίγουρος ότι οι κύριοι Παπανδρέου, Παπακωνσταντίνου, Παπαδήμος θα νιώθουν πραγματικά υπερήφανοι για εσάς. Θα αισθάνονται δικαιωμένοι που σας παρέδωσαν τη σκυτάλη γιατί βλέπουν τους κόπους τους να πιάνουν τόπο. Δεν ξέρω όμως πόσο δικαιωμένος νιώθει ο ελληνικός λαός που άλλη εντολή σας έδωσε και άλλη εκτελείτε, που άλλα του τάξατε και άλλα κάνετε.

Το βέβαιο είναι όμως ότι μαζί με τους προκατόχους σας χαρά και ανακούφιση θα ένιωσαν και τα μεγάλα επενδυτικά σχήματα, διαβάζοντας την εξής φράση στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου: «Παρέχονται τα αναγκαία θεσμικά εργαλεία στους μεγάλους επενδυτές προκειμένου να υπάρξει μεγαλύτερη και ταχύτερη αξιοποίηση των δημοσίων κτημάτων προς όφελος της εθνικής οικονομίας». Κυρίες και κύριοι της συγκυβέρνησης, είστε μνημονιακά αναντικατάστατοι!

Τι συζητάμε λοιπόν σήμερα εδώ; Ένα νέο επενδυτικό νόμο; Μια νέα αναπτυξιακή στρατηγική; Ένα αποτελεσματικό πλαίσιο που θα δώσει στη χώρα ώθηση προς ένα νέο παραγωγικό, αναπτυξιακό μοντέλο; Ή μήπως συζητάμε μια νέα εκδοχή του αποτυχημένου fast track που οδηγεί στη λεηλασία της δημόσιας περιουσίας και στη χρηματοδότηση φίλων επενδυτών χωρίς κανένα σχέδιο και συγκεκριμένο αντίκρισμα; Οπωσδήποτε το δεύτερο συζητάμε.

Είναι ξεκάθαρο, κύριοι της συγκυβέρνησης, ότι με το νομοσχέ-

διο αυτό υπό την καθοδήγηση της τρόικας, οικοδομείται ένα νομικό οπλοστάσιο αποδόμησης κάθε είδους προστατευτικής νομοθεσίας. Οικοδομείται στην κυριολεξία μια ειδική οικονομική ζώνη ξεπουλήματος της δημόσιας περιουσίας.

Είναι ξεκάθαρο, κύριοι της συγκυβέρνησης, ότι έχετε ως αποστολή να τα δώσετε όλα έναντι πινακίου φακής σε αυτούς που πιστά υπηρετείτε. Είναι ξεκάθαρο ότι ετοιμάζετε τη μεγάλη μπίζα για τα αφεντικά σας. Εσείς και η τρόικα βάλατε στο μάτι τον αέρα που αναπνέουμε, το νερό που πίνουμε, τον ήλιο, τα βουνά, τις θάλασσες, τις παραλίες, τους αρχαιολογικούς χώρους, δηλαδή ό,τι είναι δημόσιο, ό,τι είναι κοινόχρηστο, ό,τι ανήκει σε όλους μας, με μοναδικό πάντα κριτήριο το κεφάλαιο και την καπιταλιστική σας λογική. Όλα πάνω από την κοινωνία και τους ανθρώπους, όλα στη λογική της εκποίησης!

Σε αυτήν τη λογική βρίσκεται και το παραλιακό μέτωπο, μια μεγάλη έκταση που προσφέρθηκε για μπίζνες από το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία στα μεγάλα οικονομικά και εμπορικά εργολαβικά συμφέροντα. Πλαζ με εισιτήρια, ξενοχτάδικα πάνω στο κύμα, μαρίνες πολυτελών σκαφών, τιμεντένιες αυθαιρεσίες παντού. Μια πολεοδομική βαρβαρότητα που θέλετε να συνεχίσετε και σήμερα και στο μέλλον, όπως ακριβώς κάνατε και στην περίπτωση του «GRAND RESORT LAGONISI», νομιμοποιώντας με το παρόν νομοσχέδιο τις παρανομίες που έχουν γίνει σε αυτό το χώρο.

Και όχι μόνο αυτό. Δίνετε και το δικαίωμα και στον εν λόγω επιχειρηματία να ασελήσει οικοδομώντας σε παραλιακή έκταση ογδόντα πέντε στρεμμάτων, αλλοιώνοντας το φυσικό περιβάλλον της περιοχής. Το ίδιο πάτε να κάνετε και με τον «ΑΣΤΕΡΑ» Βουλαγμένης, που ενώ τον εξαιρείτε από την «ΠΑΡΑΚΤΙΟ ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ Α.Ε.» ξεχνάτε να εξαιρέσετε τον αρχαιολογικό χώρο του Απόλλωνος Ζωστήρος από τη διαδικασία εκποίησης μέσω του ΤΑΙΠΕΔ. Το ναό αυτό που βρίσκεται μέσα σε ξενοδοχειακό συγκρότημα και μάλιστα στο χώρο της παραλίας πάτε να τον πουλήσετε πακέτο μαζί με το ακίνητο! Ε, λοιπόν, αυτό πρώτη φορά συμβαίνει. Δεν έχει ξαναγίνει. Μιλάμε για μια άλλη πρωτοτυπία της μνημονιακής σας συγκυβέρνησης!

Εκτός αν στο βάθος του μυαλού σας έχετε πρόγραμμα να ξεπουλήσετε όλους τους αρχαιολογικούς χώρους της πατρίδας μας!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η θέση του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ είναι να αποτραπεί άμεσα η τσιμεντοποίηση της περιοχής με μεγάλες ξενοδοχειακές μονάδες. Εμείς λέμε η οποία αξιοποίηση πρέπει να είναι συνυφασμένη με την αναψυχή και την ψυχαγωγία, όχι μόνο της τοπικής κοινωνίας αλλά και όλου του Λεκανοπεδίου. Δεν μπορεί να μεταμορφωθεί το παραλιακό μέτωπο σε μία ακτογραμμή βιομηχανοποιημένης διασκέδασης και αναψυχής μαζικού τύπου.

Το παραλιακό μέτωπο πρέπει να είναι συνυφασμένο με την ήπια ανάπτυξη. Θα πρέπει να αποτελεί τη διεξοδο της πόλης και του Λεκανοπεδίου προς τη θάλασσα, ως χώρος αναψυχής, περιπάτου, διασκέδασης, κολύμβησης και άθλησης. Αυτό πιστεύουμε εμείς βέβαια. Όπως επίσης πιστεύουμε ότι εσείς, κύριοι της συγκυβέρνησης, δεν έχετε εθνικό αναπτυξιακό σχέδιο, πόσω μάλλον περιφερειακό και τοπικό.

Κύριε Υπουργέ, σας είπα καινωρίτερα ότι ο ελληνικός λαός δεν αισθάνεται δικαιωμένος από την εντολή που σας έδωσε, γιατί άλλα του τάξατε και άλλα κάνετε. Σε αυτούς λοιπόν που πίστεψαν τα «Ζάππεια» και τις κωλοτούμπες έχω να τους πω το εξής: Ο ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ θα σταθεί στο πλευρό των τοπικών κοινωνιών και θα εμποδίσει το ξεπούλημα που μεθοδεύεται. Θα το κάνουν αυτό, έως ότου μας δώσει ο ελληνικός λαός την εντολή να εφαρμόσουμε το δικό μας αναπτυξιακό μοντέλο για την παραγωγική ανασυγκρότηση της ελληνικής κοινωνίας!

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Γελαλής για επτά λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δυστυχώς, ο κύριος Υπουργός δεν είναι εδώ, οπότε θα απευθυνθώ στο Προεδρείο. Όσον αφορά στον τίτλο του νομοσχεδίου

«Διαμόρφωση φιλικού αναπτυξιακού περιβάλλοντος για τις στρατηγικές και ιδιωτικές επενδύσεις και άλλες διατάξεις», κύριε Πρόεδρε, θα αφαιρέσω το «και» και θα το αφήσω σκέτο «στρατηγικές ιδιωτικές επενδύσεις». Αυτή είναι η κατεύθυνση της Κυβέρνησης: οι ιδιωτικές επενδύσεις.

Το παρόν νομοσχέδιο, το οποίο προσεγγίζει καθαρά επιθετικά, τα ζητήματα δημιουργίας ενός φιλικού αναπτυξιακού περιβάλλοντος, όπως λέει ο τίτλος. Θα έπρεπε να δούμε όμως κάποια ζητήματα όπως είναι: η εξάλειψη της γραφειοκρατίας. Τι έγινε μέχρι τώρα; Δεν έγινε κάτι. Η φοροδιαφυγή υπάρχει; Υπάρχει και αυξάνεται. Η διαφθορά υπάρχει; Υπάρχει και αυξάνεται. Η παγίωση ενός απλού σταθερού φορολογικού συστήματος υπάρχει; Δεν υπάρχει. Χωροταξικός σχεδιασμός υπάρχει; Δεν υπάρχει. Άρα, η διαμόρφωση ενός φιλικού αναπτυξιακού περιβάλλοντος βλέπουμε ότι με αυτό το νομοσχέδιο δεν μπορεί να γίνει.

Το νομοσχέδιο περιορίζεται σε μικρές οργανωτικές αλλαγές στο Υπουργείο Ανάπτυξης, όπως τη δημιουργία Γενικής Γραμματείας Στρατηγικών και Ιδιωτικών Επενδύσεων, τη δημιουργία περισσότερων φορέων και σε τροποποιήσεις του ισχύοντος αναπτυξιακού νόμου, χωρίς να αντιμετωπίζονται οι παθογένειες του συστήματος ενισχύσεων, που ενθαρρύνουν παράνομες συναλλαγές και επιβαρύνουν το ελληνικό δημόσιο. Είναι γνωστό ότι υπερτιμολογήσεις όλα τα προηγούμενα χρόνια υπήρχαν, τα διπλά-εξονομικά τιμολόγια υπήρχαν. Αυτά τα γνωρίζετε και τα λέτε και εσείς οι ίδιοι. Παρ'όλα αυτά στο διά ταύτα δεν κάνουμε τίποτα.

Διευρύνεται το πεδίο για τις χαρακτηριζόμενες ως στρατηγικές επενδύσεις σε νέους τομείς. Το αποτέλεσμα είναι μέσα σε αυτή τη διαδικασία να βάζουμε τη βιομηχανία, την ενέργεια, τον τουρισμό, την τεχνολογία, την καινοτομία, την εκπαίδευση, τον πολιτισμό, την παροχή υπηρεσιών. Δεν παραλείψατε κάτι, κύριε Υπουργέ; Δεν μπορώ να καταλάβω ποιες είναι οι στρατηγικές επενδύσεις. Μάλλον, κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να σβήσουμε τη λέξη «στρατηγικές» και να αφήσουμε μόνο «επενδύσεις».

Οι επενδύσεις αυτές θα μπορούν να δημιουργούνται και σε αγροτικές γαίες υψηλής παραγωγικότητας. Αυτό προβλέπει το νομοσχέδιο, δηλαδή την άρση της απαγόρευσης της εγκατάστασης που υπάρχει σήμερα, με αποτέλεσμα να μην διασφαλίζεται η προστασία των αγροτικών γαιών καθώς και του ίδιου του περιβάλλοντος.

Επειδή η Κυβέρνηση δεν έχει ένα συνολικό μακροπρόθεσμο σχεδιασμό αναπτυξιακής πολιτικής, τα δίνει όλα, προκειμένου να προσελκύσει πιθανούς επενδυτές, χωρίς να εξετάζει καμμία ιδιαιτερότητα. Σε αυτή τη διαδικασία βέβαια ένας τομέας τον οποίο θα έπρεπε να δει η Κυβέρνηση είναι και ο αγροτικός, ο οποίος ξεχωρίζει ως παραγωγός τροφίμων, δηλαδή των πιο απαραίτητων αγαθών, αυξάνει την επισιτιστική ασφάλεια, αλλά και με το μεγάλο πολλαπλασιαστική που διαθέτει στην απασχόληση και στην οικονομία γενικότερα, γίνεται ακόμα πολυτιμότερος. Δίνει θέσεις εργασίας, δημιουργεί προοπτικές. Σήμερα με αυτήν την κρίση που περνάει και βιώνει η πατρίδα μας- με τις ιδιαίτερες εδαφολογικές και κλιματολογικές συνθήκες ο αγροτικός τομέας παράγει ποιοτικά προϊόντα και τα οποία –θα έλεγα- είναι τα ποιοτικότερα Ευρωπαϊκά.

Η αναπείρα πολιτικής υπέρ της αγροτικής ανάπτυξης υπονομεύει το πολιτιστικό και κοινωνικό περιβάλλον, ενώ ο αγροτικός κόσμος, ο κόσμος της υπαίθρου, είναι σε μεγάλο βαθμό ο διαχειριστής του περιβάλλοντος και της βιοποικιλότητας. Ζητάμε, λοιπόν, αυτή η διάταξη να αποσυρθεί.

Τροποποιείται το καταστατικό της Αωνύμου Εταιρείας με τίτλο «Επενδύστε στην Ελλάδα» και συστήνεται ένας νέος φορέας, η εταιρεία «ΠΑΡΑΚΤΙΟ ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ Α.Ε.» που θα λειτουργούν και οι δύο ως εργαλεία για την αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου παράλληλα με το ΤΑΙΠΕΔ. Θα στελεχώνονται αυτές με πολυάριθμο προσωπικό, κατά παρέκκλιση των ισχυουσών διατάξεων, με προσλήψεις, μετατάξεις και αποσπάσεις από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Μάλιστα η εταιρεία «Επενδύστε στην Ελλάδα» λειτουργεί καθαρά με ιδιωτικούς όρους. Οι αποσπασμένοι εργαζόμενοι, για τους οποίους προβλέπεται και η χορήγηση ειδικού επιδόματος, θα εξακολουθούν να

πληρώνονται από τους φορείς από τους οποίους προέρχονται.

Δεν υπάρχουν μελέτες που να αποδεικνύουν την αναγκαιότητα της ύπαρξης αυτών των εταιρειών, ενώ στον ευρύτερο δημόσιο τομέα γίνεται προσπάθεια για συγχώνευση ή και κατάργηση φορέων. Πιστεύουμε όμως ότι θα συμβάλουν οπωσδήποτε στην τακτοποίηση των «ημετέρων». Και βέβαια είναι γνωστή η αναλογία η οποία υπάρχει, το ένα προς πέντε στο δημόσιο τομέα, η οποία τώρα έχει γίνει ένα προς δέκα.

Με το πρόσχημα της ενίσχυσης της ρευστότητας των επιχειρήσεων γενικεύεται η παροχή επιχορηγήσεων σε όλες αδιακρίτως τις κατηγορίες των επενδυτικών σχεδίων και παρέχονται παράλληλα όλες οι ενισχύσεις, δηλαδή, η επιχορήγηση κεφαλαίου, η χρηματοδοτική μίσθωση και η φορολογική απαλλαγή οδηγούν σε αύξηση των δαπανών και σε μείωση των εσόδων του κράτους. Οι ως τώρα ισχύουσες διατάξεις, σύμφωνα με το άρθρο 6 του ν. 3908, παρέχουν φορολογική απαλλαγή στα γενικά επενδυτικά σχέδια, επιχορήγηση κεφαλαίου και χρηματοδοτική μίσθωση στα επενδυτικά σχέδια τεχνολογικής ανάπτυξης και χρηματοδοτικής μίσθωσης στα επενδυτικά σχέδια περιφερειακής συνοχής.

Από το άρθρο 26 έως το άρθρο 28 έχουμε τρεις εταιρείες οι οποίες υπάγονται στο νομοσχέδιο που έχουν συνολικό ύψος επενδύσεων 242,6 εκατομμύρια ευρώ. Παρέχεται επιχορήγηση 73,2 εκατομμύρια ευρώ και δημιουργούνται επτακόσιες ενενήντα νέες θέσεις εργασίας, δηλαδή η μέση επιδότηση ανά θέση εργασίας είναι 92.705 ευρώ. Η πλήρης ισοπέδωση του κανόνα σε δημοσιονομικό, χωροταξικό και περιβαλλοντικό επίπεδο, καθώς και η ανεξέλεγκτη διευκόλυνση των επιχειρηματιών φαίνεται πως υπήρξε πεδίο διαπραγματεύσεων μεταξύ της Κυβέρνησης και των δανειστών.

(Στο σημείο αυτό κυτπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ο κ. Φούχτελ ήρθε στην Ελλάδα πριν από ένα χρονικό διάστημα και βέβαια προωθούσε τα γερμανικά συμφέροντα. Είναι γνωστές οι αποδοκμασίες προς αυτόν στο Συνεδριακό Κέντρο της Θεσσαλονίκης. Παρ'όλα αυτά, μετά από αυτό το γεγονός έχουμε άλλες έξι συναντήσεις Γερμανών δημάρχων με Έλληνες δημάρχους και επιχειρηματίες. Οι συζητήσεις βέβαια έχουν θέμα –τι άλλο;- τις στρατηγικές επενδύσεις, όπως τη διαχείριση των απορριμμάτων, τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, τον τουρισμό κ.λπ., τις οποίες τις θέλουν οι Γερμανοί, εκμεταλλευόμενοι όλα τα πλεονεκτήματα της χώρας μας και προωθώντας τις εξαγωγές και μάλιστα με χρήματα του ελληνικού δημοσίου. Από το ελληνικό ΕΣΠΑ θα δοθούν αυτά τα χρήματα.

Στο ίδιο πλαίσιο εντάσσεται και η απόφαση του περιφερειακού συμβουλίου της Πελοποννήσου για τη δημιουργία φωτοβολταϊκού πάρκου σε διακόσια πενήντα χιλιόμετρα στρέμματα. Στην ίδια κατεύθυνση βέβαια είναι και η περίπτωση της Θράκης.

Θέλουμε μια ανάπτυξη, η οποία θα εξυπηρετεί τα ελληνικά συμφέροντα, την ελληνική οικονομία, θα σέβεται το περιβάλλον και τη βιοποικιλότητα. Δεν θέλουμε να γίνουμε έρμαιο στο βωμό της εξυπηρέτησης των ξένων συμφερόντων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει η κ. Ηρώ Διώτη για επτά λεπτά.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, νομίζω πως μετά από όσα έγιναν στην Κύπρο καμμία αμφιβολία δεν έχει μείνει σε κανέναν και σε καμμία σε αυτήν τη χώρα ως προς τις προθέσεις των δυνάμεων εκείνων που προωθούν στην Ευρώπη την κοινωνική ερήμωση μέσω των μνημονίων.

Η Κυβέρνηση στην Ελλάδα σώπησε φυσικά, γιατί είναι η πρώτη διδάξασα μιας πολιτικής υποταγής στις αποφάσεις των δανειστών, αλλά και γιατί είναι τόσο κραυγαλέα ανίκανη για το παραμικρό Κυβέρνηση. Το μόνο που της έχει μείνει είναι να κάνει πολιτική με την καταστολή και το φόβο. Αυτό σε καμμία περίπτωση δεν κρατάει πολύ. Άρα οι εξελίξεις θα είναι γρήγορες, αφού στο τέλος θα μας πει –όπως κι όλες τις προηγούμενες

φορές- ότι πρέπει να πάρει κι άλλα μέτρα. Είστε πολύ συνεπείς, λοιπόν, στη γραμμή «πονάει κεφάλι-κόψει κεφάλι» και συγκεκριμένα το κεφάλι των εργαζομένων και των συνταξιούχων.

Ο επενδυτικός, λοιπόν, νόμος έρχεται να καθίσει ακριβώς πάνω σε αυτό το πλαίσιο, κάνοντας μια πρόταση για το πώς εννοεί η Κυβέρνηση την έξοδο από την κρίση μέσω των επενδύσεων. Το νομοσχέδιο, δηλαδή, έχει μια κεντρική φιλοσοφία που λέει ότι δίνουμε γη και ύδωρ στις επενδύσεις των ιδιωτών, προκειμένου να αυξηθεί η κερδοφορία των επιχειρήσεων και του κεφαλαίου, τώρα με τη χρυσή ευκαιρία της κρίσης. Έχουμε «διευκόλυνση», λοιπόν, σε όλα τα επίπεδα και μάλιστα, σε επενδύσεις που τις ονομάζει «στρατηγικές».

Με τις προϋποθέσεις, βέβαια, που το ίδιο το νομοσχέδιο θέτει για να ορίσει το στρατηγικό επενδυτή, μπορεί να είναι περίπου ο κάθε τυχάρπαστος που θα ευνοηθεί από μια νομοθεσία, που παρακάμπτει κάθε άλλο νόμο που οφείλει να έχει κάθε πολιτεία που σέβεται τον εαυτό της, αλλά που για τη δικιά μας πολιτεία δεν ισχύει. Οπότε παρακάμπτονται περιβαλλοντικές νομοθεσίες, χωροταξικές, οικονομικές, αλλά και διοικητικές. Ο επιχειρηματίας, σχεδόν, υποκαθιστά τη διοίκηση και κανονίζει μόνος του τις υποθέσεις που σαν να πρόκειται για την ιδιωτική του περιουσία.

Ο κ. Βαρβιτσιώτης –που είναι και ο εισηγητής του νομοσχεδίου- και στην επιτροπή, αλλά και στην Ολομέλεια ήταν καθ' όλα αποκαλυπτικός. Τι είπε ο κ. Βαρβιτσιώτης; Κατ' αρχάς, δήλωσε τη νοσταλγία του για την Ελλάδα του '50 που είχαμε επενδύσεις.

Είναι γνωστό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι σε κάθε καταστραμμένη ή φτωχή χώρα για μια σειρά από λόγους –κυρίως, γιατί τα κράτη εφαρμόζουν μέτρα πολύ σκληρής λιτότητας, για την ακρίβεια μέτρα φτώχειας και διάλυσης των δικαιωμάτων, θα έλεγαν- γίνονται επενδύσεις.

Ο λαός μας το 1950 έβγαίνει από πείνα, καταστροφή, εμφύλιο, με την πλειοψηφία της ακίνητης περιουσίας του να έχει αγοραστεί από μαυραγορίτες στην Κατοχή. Το αστυνομικό και τρομοκρατικό κράτος της Δεξιάς βρισκόταν σε πλήρη ανάπτυξη. Οι φυλάκες και οι τόποι εξορίας ήταν γεμάτοι. Οι εκτελέσεις, οι στημένες δίκες και σκευωρίες ήταν σε ημερήσια διάταξη. Κάθε προοδευτική άποψη και κίνηση ήταν υπό διωγμό.

Ταυτόχρονα, άρχισε μια αστική οικονομική ανάπτυξη με αμερικανικά κεφάλαια –όπως γνωρίζετε- και αντίστοιχους στόχους, βεβαίως, κυρίως στον οικοδομικό τομέα, χωρίς να υπάρχει τίποτα που να ανακάμπτει τους υπόλοιπους τομείς και φυσικά με τις ανάλογες πολιτικές υποτιμήσεων του νομίσματος –διότι τα ξένα κεφάλαια δεν διαρκούν πολύ- όπως τη μεγάλη υποτίμηση του 1953 κατά 50%.

Επίσης, αν ανοίξετε την ιστοσελίδα του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και ρίξετε μια ματιά στους δείκτες, θα δείτε χώρες με πάμφτωχους πολίτες να έχουν για χρόνια υψηλούς δείκτες ανάπτυξης, όπως για παράδειγμα το Μπαγκλαντές ή η Σιέρα Λεόνε και άλλες βέβαια. Αν λοιπόν μια Κυβέρνηση έχει αυτά τα παραδείγματα να μας δώσει προς μίμηση το 2013, «ευχαριστούμε, αλλά δεν θα πάρουμε».

Τι άλλο μας είπε ο εισηγητής του νομοσχεδίου; Μας είπε ότι τον επισκέφτηκε ένας ξένος πρέσβης και του έφερε δυο επενδύσεις, διότι στην Ελλάδα –έτσι γίνονται αυτά- οι πρέσβεις παζαρεύουν με τους Υπουργούς σαν να είναι εκπρόσωποι εταιρειών.

Ο πρέσβης λοιπόν ήθελε να διαμεσολαβήσει για μια εταιρεία, που σκόπευε να επενδύσει στη Μονή Τοπλού, για τις τεράστιες δηλαδή ξενοδοχειακές εγκαταστάσεις που έχουν ήδη πάρει το πράσινο φως σε περιοχές υψηλού κάλλους, όπου θα προκληθούν εκατοντάδες προβλήματα και καταστροφές, μιας και μιλάμε για είκοσι πέντε χιλιάδες στρέμματα με τουριστικά χωριά, γήπεδα γκολφ και που το Υπουργείο –αν δεν κάνω λάθος- αρνήθηκε να δώσει τα στοιχεία που με εισαγγελική εντολή ζητούσαν οι πολίτες, γιατί θα εκδικαστεί η υπόθεση στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Για να γίνουν όλα αυτά λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο θα «ξεμπερδέψει» με το περιβάλλον, γιατί του είναι εμπόδιο. Του είναι εμπόδιο οι προστατευόμενες περιοχές, οι περιοχές υψηλού κάλλους. Ακόμη του είναι εμπόδιο η γη υψηλής παραγωγικότητας απ' όπου πρέπει να παράγονται τα τρό-

φιμα που χρειαζόμαστε.

Αυτά τα εμπόδια τελειώνουν με το νομοσχέδιο αυτό, προβλέποντας ότι ο στρατηγικός επενδυτής μπορεί να εγκαθίσταται όπου θέλει, χωρίς κανένα πρόβλημα, παρακάμπτοντας δηλαδή και τη νομοθεσία και τη διοίκηση με τη βούλα αυτού του νομοσχεδίου, που ουσιαστικά είναι νομοσχέδιο διοικητικό και γραφειοκρατικών ρυθμίσεων διευκόλυνσης του πλιάτσικου, με το οποίο θεσπίζονται ακόμα και ειδικά χωροταξικά, επί ιδιωτικών ακινήτων, δηλαδή θα μπορεί ο επενδυτής να ενεργεί και μόνος του. Είναι πέρα από κάθε φαντασία, αλλά, ναι, προβλέπεται κι αυτό. Μάλιστα ο Υπουργός στην επιτροπή διερωτήθηκε, γιατί δεν έχει γίνει τόσα χρόνια.

Εδώ βέβαια, πρέπει να πούμε ότι όποιες επεμβάσεις γίνονται στο φυσικό περιβάλλον, που περιλαμβάνονται στα δικά σας σχέδια είναι μη αναστρέψιμες. Ακόμα κι αν έρθει μια άλλη κυβέρνηση στα πράγματα, μια αριστερή κυβέρνηση, είναι πολύ πιο εύκολο να αλλάξει το θεσμικό πλαίσιο για τα εργασιακά ή για την παιδεία ή για την υγεία με ένα νομοθέτημα. Όμως οι όποιες περιβαλλοντικές παρεμβάσεις έχουν το χαρακτήρα του μόνιμου.

Με πόνο δικαίωμα αφαιρείτε τέτοια εργαλεία ανάπτυξης από την κοινωνία; Εν πάση περιπτώσει, δεν έχετε τίποτα διδαχθεί από την Ισπανία με το Κόστα ντελ Σολ; Τίποτα δεν έχετε διδαχθεί από τη διεθνή πρακτική, που είχε καταστροφικά αποτελέσματα; Ποιες μελέτες επικαλείστε ότι κάνατε, για να συντάξετε τα νομοσχέδια;

Για όλα αυτά λοιπόν, κύριε Υπουργέ, καλύτερα να μη μας αναπτύξετε, να μας αφήσετε «υπανάπτυκτους» και να αφήσετε μια μελλοντική αριστερή κυβέρνηση να φροντίσει για την αξιοπρέπεια και το εισόδημα των πολιτών και για τη διατήρηση του φυσικού πλούτου και της ομορφιάς της χώρας, που είναι το συγκριτικό της πλεονέκτημα και δεν είναι για πούλημα.

Κλείνω, λέγοντας πως όλα τα πράγματα στη ζωή –και στην πολιτική- είναι καλά ή άσχημα, ανάλογα με το ποιον ωφελούν. Οι προτάσεις και οι διεκδικήσεις του ΣΥΡΙΖΑ-Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου και γενικότερα της Αριστεράς ωφελούν την κοινωνία και το λαό, ενώ οι νόμοι και αυτά που προσαρθείτε να ψηφίσετε εσείς, η τρικομματική Κυβέρνηση, αλλά και οι δορυφόροι σας, ευνοούν τους δανειστές και τον παραπέρα πλουτισμό των επιχειρηματιών.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ- ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργουλιαννάκης): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων κ. Μηταράκης για εννέα λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς, για εμένα είναι ιδιαίτερη χαρά και τιμή να παρουσιάσω σήμερα στη Βουλή των Ελλήνων ένα τόσο σημαντικό νομοσχέδιο, που είναι αποτέλεσμα σκληρής δουλειάς από τα στελέχη και τους συνεργάτες του Υπουργείου Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας και άλλων συναρμόδιων Υπουργείων.

Θα ήθελα από το Βήμα της Βουλής να τους ευχαριστήσω για την ιδιαίτερα σκληρή δουλειά τους –σχεδόν επτά μέρες την εβδομάδα- γι' αυτό το νομοσχέδιο. Επίσης θα ήθελα να ευχαριστήσω όλες τις κυρίες και κύριους συναδέλφους απ' όλα τα κόμματα της Βουλής, για την εποικοδομητική κριτική τους, κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου, αλλά και τους πολίτες και τους φορείς που συμμετείχαν και στη φάση της δημόσιας διαβούλευσης.

Προσπαθήσαμε να ενσωματώσουμε, όσο το δυνατόν, περισσότερες από τις παρατηρήσεις, που υποβλήθηκαν κατά τη διάρκεια αυτής της επίπονης και μεγάλης σε χρονική διάρκεια διαδικασίας.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε, είναι ένα νομοσχέδιο που έρχεται σε μια κρίσιμη στιγμή για τον τόπο, έχοντας καταφέρει στον τομέα της δημοσιονομικής προσαρμογής να πετύχουμε την παραμονή της χώρας στο ευρώ και τη δημοσιονομική ασφάλεια, που είναι προαπαιτούμενα για οποιαδήποτε αναπτυξιακή διαδικασία. Καταφέραμε να πετύχουμε τους δημοσιονομικούς στό-

χους του 2012 και να είμαστε εντός πλαισίου για το 2013.

Πρέπει όμως να πω και να αναγνωρίσω, όπως κάνουν όλες οι κυρίες και οι κύριοι συνάδελφοι, τις τεράστιες θυσίες στις οποίες έχει υποβληθεί ο ελληνικός λαός, για να φτάσουμε εδώ που είμαστε σήμερα και ατενίζουμε το μέλλον με αισιοδοξία, διότι αυτή η χώρα έχει πολλές δυνατότητες, έχει πολλά συγκριτικά πλεονεκτήματα, που εδώ και δεκαετίες δεν εκμεταλλευτήκαμε στο βαθμό που μπορούσαμε. Αυτό το νομοσχέδιο είναι μια προσπάθεια σε αυτήν την κατεύθυνση, για να βοηθήσει στο έργο της ανάπτυξης, που σήμερα χρειάζεται τόσο πολύ ο τόπος.

Διότι η ανάπτυξη δεν γίνεται με μαγικές συνταγές, δεν γίνεται με θεωρίες και ευχολόγια, ούτε απλώς σχολιάζοντας θέματα, όπως οι πολλαπλασιαστές. Ανάπτυξη γίνεται με συγκεκριμένες επενδύσεις. Κάθε επένδυση χρειάζεται το θεσμικό αυτό πλαίσιο, το οποίο επιτρέπει την υλοποίησή της, διότι όλοι γνωρίζουμε ότι εδώ και δεκαετίες υπήρχαν επενδύσεις.

Υπήρχαν επενδύσεις που θα είχαν δώσει δουλειά στους πολίτες αυτής της χώρας και όχι στους πολίτες των όμορων χωρών, αλλά δεν καταφέραμε να τις κρατήσουμε, δεν καταφέραμε να αξιοποιήσουμε τη δυναμική που μας έδωσε η ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο κοινό νόμισμα, στο βαθμό που μπορούσαμε.

Το παρόν νομοσχέδιο περιλαμβάνει μέτρα εφικτά και άμεσης υλοποίησης. Δεν ξέρω αν είναι θεσμικό νομοσχέδιο, όπως είπε ένας συνάδελφος και δεν θα παίξω με τις λέξεις. Είναι ένα νομοσχέδιο που παίρνει συγκεκριμένα μέτρα και για τις μεγάλες και για τις μεσαίες και για τις μικρές επενδύσεις και για τις ελληνικές και για τις ξένες. Παίρνει μέτρα που μπορούν και θα εφαρμοστούν άμεσα, μετά την ψήφιση αύριο αυτού του νομοσχεδίου από τη Βουλή των Ελλήνων.

Το δεδομένο είναι ένα και πιστεύω ότι όλοι συμφωνούμε σε αυτό, ότι αυτή η χώρα χρειάζεται επενδύσεις και θέσεις εργασίας, σήμερα και όχι θεωρίες για το πώς μπορούμε να κάτσουμε και να ξανασχεδιάσουμε και να επανασχεδιάσουμε στο πλαίσιο μιας ευρύτατης αναπτυξιακής στρατηγικής ή άλλες πολύ ωραίες φράσεις, που ακούσαμε στη σημερινή συζήτηση.

Μιλήσαμε για εργασιακά δικαιώματα και φυσικά είναι δεδομένο ότι όλες οι επενδύσεις που προβλέπονται σε αυτό το νομοσχέδιο, μεγάλες, μεσαίες και μικρές, θα γίνουν με πλήρη σεβασμό των εργασιακών δεδομένων που υπάρχουν στη χώρα. Αλλά θα σας πω μια μεγάλη αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Οι μισθοί και οι εργασιακές σχέσεις καθορίζονται σε τεράστιο βαθμό από το επίπεδο ανεργίας και το μεγαλύτερο ωφέλημα και για τον εργαζόμενο και για τον άνεργο είναι η χώρα μας να προσελκύσει επενδύσεις, να μειώσει την ανεργία και να δημιουργήσει για τα νέα παιδιά το μέλλον που μπορούν και δικαιούνται.

Η αναπτυξιακή στρατηγική χρειάζεται νέα κεφάλαια, κάτι που στελέχη της συναντιπολίτευσης ξέχασαν να αναφέρουν στις δικές τους παρουσιάσεις. Η ανάπτυξη χρειάζεται κεφάλαια και το μεγάλο ερώτημα είναι από πού θα έρθουν αυτά τα κεφάλαια. Τα κεφάλαια αυτά σήμερα πρέπει να έρθουν από τον ιδιωτικό τομέα, για τον απλούστατο λόγο ότι το δημόσιο δεν έχει πόρους για να κάνει ένα μεγάλο κρατικοδίαιτο, κρατικοπληρωμένο πρόγραμμα ανάπτυξης, όπως –αν θέλετε– έκανε προηγούμενες δεκαετίες και το λογαριασμό γι' αυτές τις δεκαετίες πληρώνει και η δική μου γενιά.

Πυξίδα γι' αυτό το νομοσχέδιο ήταν η αρχή της συνέχειας του κράτους. Ήταν πολύ άδικος ο χαρακτηρισμός του «ράβε-ξήλων», που ακούστηκε σ' αυτήν την Αίθουσα. Το αντίθετο, κρατήσαμε τα θετικά από τους νόμους που υπήρχαν στο παρελθόν, μάθαμε από λάθη, θεραπεύουμε αδυναμίες, με στόχο και στον επενδυτικό νόμο για τις μεγάλες επενδύσεις, αλλά και στον αναπτυξιακό για τις μικρές και τις μεσαίες, να δημιουργήσουμε ένα πλαίσιο, που σήμερα να ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα της ελληνικής οικονομίας. Χρειάζεται παραγωγή νέου πλούτου, όπως είπε ο ειδικός αγορητής του ΠΑΣΟΚ.

Το νομοσχέδιο αυτό δημιουργεί μεγάλες αλλαγές. Πρώτη σημαντική αλλαγή είναι η δημιουργία της Γενικής Διεύθυνσης Στρατηγικών Επενδύσεων, η οποία δημιουργεί ένα μηχανισμό που καταπολεμά ουσιαστικά και συγκεκριμένα τη γραφειοκρατία.

Ακούμε πολλές φορές να συζητάνε γενικά για το πρόβλημα της γραφειοκρατίας. Το πρόβλημα δεν λύνεται με γενικολογίες. Λύνεται με συγκεκριμένες δράσεις. Και μια δράση πολύ συγκεκριμένη είναι η συγκέντρωση των αρμοδιοτήτων για τις στρατηγικές επενδύσεις σε ένα σημείο.

Στα θετικά της σημερινής συζήτησης: Αντιλαμβάνομαι ότι όλοι σχεδόν σε αυτήν την Αίθουσα συμφωνούν πως αυτό το νομοσχέδιο είναι ιδιαίτερα αποτελεσματικό. Διαφωνούν κάποιοι ιδεολογικά, κατά πόσο θα έπρεπε να στηρίξουμε τις ιδιωτικές επενδύσεις, αλλά σχεδόν όλοι συμφωνούν ότι το νομοσχέδιο κινείται σε αυτήν την κατεύθυνση, στην κατεύθυνση της στήριξης των ιδιωτικών επενδύσεων, ναι, αυτό το νομοσχέδιο αντιμετωπίζει και λύνει προβλήματα και αυτό το θεωρώ ιδιαίτερα θετικό.

Ακούστηκαν και πάρα πολλά πράγματα που δεν ισχύουν, όπως –παραδείγματος χάριν– ότι στις μεγάλες επενδύσεις θα ισχύει διαφορετική νομοθεσία, περιβαλλοντική νομοθεσία. Η εργασιακή νομοθεσία είναι απολύτως η ίδια. Αλλάζουν τα εργαλεία και οι διαδικασίες. Παραδείγματος χάριν, δημιουργείται ο θεσμός της πολυάδειας, για να μπορούν σε ταχύτερο χρόνο, με την ίδια κείμενη νομοθεσία, εκτός περιβαλλοντικών, να εκδοθούν οι σχετικές άδειες. Δημιουργούνται τα ειδικά σχέδια χωρικής ανάπτυξης στρατηγικών επενδύσεων, αντιγράφοντας ένα θεσμό που ήδη χρησιμοποιεί το ελληνικό δημόσιο για τη δική του ακίνητη περιουσία.

Το αντιλαμβάνομαστε όλοι και συμφωνώ με τα σχόλια που ακούστηκαν, ότι δεν έχουμε ολοκληρώσει τον εθνικό χωροταξικό σχεδιασμό, αλλά δεν μπορούμε να περιμένουμε και χρόνια και να έχουμε 27% ανεργία, μέχρι εμείς να είμαστε έτοιμοι. Για τις μεγάλες επενδύσεις θα είμαστε έτοιμοι από αύριο και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Ακούστηκαν, επί παραδείγματι, ανακρίβειες για το θέμα της αξιοποίησης της περιουσίας της Εκκλησίας και ακούω ότι και οι Ανεξάρτητοι Έλληνες θα θέσουν θέμα αντισυνταγματικότητας. Περιμένω με ιδιαίτερο ενδιαφέρον να διαβάσω τι μπορεί αυτή η αίτηση αντισυνταγματικότητας να περιλαμβάνει.

Λέω ότι ακούστηκαν πολλά πράγματα που δεν ισχύουν γιατί, πρώτον, αυτό το νομοσχέδιο δεν επηρεάζει ούτε θετικά ούτε αρνητικά, δεν ανακατεύεται σε ιδιοκτησιακά θέματα –επηρεάζει μόνο περιουσία που ανήκει στην Εκκλησία– και δεύτερον, φυσικά η Εκκλησία θα πρέπει να ανταποκριθεί στους ίδιους ακριβώς περιβαλλοντικούς όρους για τα μεγάλα έργα, όπως οποιoσδήποτε άλλος επενδυτής.

Δuo άλλα σημεία που θα ήθελα να τονίσω στο θέμα των στρατηγικών επενδύσεων είναι, κατ' αρχάς, η δυνατότητα χορήγησης αδειών διαμονής σε πολίτες τρίτων κρατών, αν επενδύσουν σε ακίνητη περιουσία στην Ελλάδα. Δεχθήκαμε την εισήγηση του εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, να μειώσουμε το ποσό στις 250.000 ευρώ. Αυτό θα είναι θετικός καταλύτης φέτος, τώρα, από σήμερα, από φέτος το καλοκαίρι, για την οικοδομή, η οποία έχει πληγεί φυσικά από τη μεγάλη κρίση.

Κατά δεύτερον, υλοποιώντας μια προγραμματική δέσμευση του Πρωθυπουργού προχωράμε στη δημιουργία της εταιρείας «ΠΑΡΑΚΤΙΟ ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ Α.Ε.», με στόχο να υπάρξει μια ισορροπημένη και ενιαία στρατηγική ανάπτυξης για την περιουσία του ελληνικού δημοσίου, δηλαδή του ελληνικού λαού, σε όλο το πλαίσιο από το Σούνιο μέχρι το Φάληρο.

Για το θέμα του επενδυτικού νόμου οι στόχοι μας είναι η ρευστότητα, η ταχύτητα και η διαφάνεια και θα πω δυο λέξεις για το καθένα. Θα ήθελα όμως, να τονίσω και να επαναλάβω μια ερώτηση που σας έχω κάνει, κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, και στην επιτροπή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Ένα λεπτό ακόμη θα ήθελα, αν δεν σας είναι πρόβλημα.

Μας κατηγορείτε για έλλειψη στόχευσης στον αναπτυξιακό νόμο και σας ρώτησα πολύ συγκεκριμένα: Πείτε μου ποιους κλάδους της οικονομίας θέλετε να αφαιρέσω από τον αναπτυξιακό νόμο. Θέλετε να αφαιρέσω τον τουρισμό; Ευχαρίστως πείτε μου. Τη μεταποίηση; Την ενέργεια; Την τεχνολογία; Πείτε μου επιτέλους! Γιατί το μόνο παράδειγμα που λέτε –φαίνεται δεν σας αρέσει το άθλημα– είναι το παράδειγμα του γκολφ και έχω την

εντύπωση ότι δεν έχουμε κάποιο αίτημα για γκολφ αυτήν τη στιγμή υποβελθμένο.

Θα τελειώσω, μιλώντας επί μισό λεπτό γι' αυτά τα τρία σημεία του αναπτυξιακού νόμου.

Ως προς τη ρευστότητα, δίνουμε το 100% της επιχορήγησης μπροστά, με εγγυητική επιστολή, διασφαλίζοντας έτσι τα συμφέροντα του δημοσίου, αλλά από την άλλη, δίνοντας απαραίτητη ρευστότητα στην αγορά, που είναι κρίσιμη για την πραγματοποίηση αυτών των επενδύσεων. Μεταφέρουμε όλες τις χρηματοδοτήσεις στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και αυτό μέχρι στιγμής δεν έχει σχολιαστεί στην Αίθουσα. Τα μεγάλα έργα πάνω από 50 εκατομμύρια θα δικαιούνται μόνο φορολογικά κίνητρα. Τα έργα κάτω από 50 εκατομμύρια, ανεξαρτήτως πλέον κλάδου, θα δικαιούνται και φορολογικά κίνητρα και επιδοτήσεις.

Μέχρι στιγμής για τη γενική επιχειρηματικότητα προβλέπονταν μόνο φορολογικά κίνητρα, το οποίο –όπως άκουσα να αναφέρεται σχετικά και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ– σε βάθος χρόνου είναι θετικό. Στην παρούσα συγκυρία της ελληνικής οικονομίας, που η ρευστότητα είναι το μεγάλο ζήτημα, είδαμε από τις αιτήσεις, που δέχθηκε ο ν. 3908, πως μόνο τα φορολογικά κίνητρα δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες της ελληνικής οικονομίας.

Ως προς την ταχύτητα, καθιερώνουμε την ανάθεση σε πιστοποιημένους φορείς, κατ' επιλογή των επενδυτών, του δικαιώματος ελέγχου της ολοκλήρωσης των επενδυτικών έργων, ώστε να συνεπικουρήσουν το δημόσιο και να υπάρξουν περισσότεροι πόροι και ταχύτερα να κινηθεί ο αναπτυξιακός νόμος.

Τέλος δίνουμε ιδιαίτερη έμφαση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στα θέματα της διαφάνειας, γιατί πράγματι υπήρξαν θέματα στο παρελθόν. Έχουν ήδη ληφθεί και από την προηγούμενη κυβέρνηση και από εμένα, πολύ συγκεκριμένα μέτρα. Προχωράμε και σε δυο τελευταία μέτρα με αυτό το νόμο.

Πρώτον, δημιουργούμε το αυτοτελές Γραφείο Επιθεώρησης Ιδιωτικών Επενδύσεων, που θα ελέγχει και τις επενδύσεις που έγιναν μετά, ανεξάρτητα από την ιεραρχία του Υπουργείου, ανεξάρτητα και από εμένα, τον επιβλέποντα Υφυπουργό, και τους πιστοποιημένους φορείς. Δεύτερον, τα μεγάλα έργα πλέον από 50 εκατομμύρια και όχι από 150, που έλεγε ο προηγούμενος νόμος, θα έρχονται εδώ στην Ολομέλεια της Βουλής για κύρωση, ώστε να υπάρχει διαφάνεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα συνεχίσω με κάποια σχόλια στη δευτερολογία μου.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κυρίες Υπουργές.

Το λόγο έχει ο κ. Βεσυρόπουλος Απόστολος για επτά λεπτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχα την τιμή να είμαι εισηγητής σε δύο κορυφαίες κοινοβουλευτικές διαδικασίες, στην ψήφιση του τακτικού προϋπολογισμού, όπου ήμουν εισηγητής για τα έσοδα και στο φορολογικό νομοσχέδιο. Και στις δύο αυτές περιπτώσεις άκουσα όλους τους συναδέλφους απ' όλες σχεδόν τις πτέρυγες της Βουλής να μιλούν για ανάπτυξη.

Λυπάμαι, αλλά ελαχίστους από την πλευρά των κομμάτων της Αντιπολίτευσης είδα να προσεγγίζουν την έννοια της ανάπτυξης με τον τρόπο που πρέπει, με πραγματιστικά κριτήρια, με πλήρη και απόλυτη συναίσθηση της πραγματικότητας. Αντίθετα, η έννοια της ανάπτυξης συνδέεται με ευχολόγια, με ανεδαφικές εκτιμήσεις και προτάσεις, την ίδια ώρα που ζούμε και βλέπουμε γύρω μας την κατάρρευση των ψευδαισθήσεων που καλλιεργήθηκαν.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε μακριά από αυτήν τη λογική. Εκεί έξω υπάρχει μία κοινωνία καθημαγμένη, μία κοινωνία που έχει «ματώσει» και αναζητά ελπίδα και διέξοδο. Αυτήν την ελπίδα και τη διέξοδο πρέπει να της δώσουμε. Αυτή είναι η δική μας ευθύνη. Είναι ξεκάθαρο ότι κάποιοι έχουν επιλέξει τη στείρα άρνηση, κάποιοι άλλοι επιλέγουν τις ακρότητες. Άλλοι έχουν επενδύσει στη χρεοκοπία, στην κατάρρευση, στο χάος. Εμείς δεν έχουμε την πολυτέλεια να αντιπαρεστούμε σε αυτές τις λογικές, να αντιπαρεστούμε μέσα από σχήματα και

λογικές του παρελθόντος. Δική μας ευθύνη είναι η ελπίδα. Ο δικός μας δρόμος είναι ο δρόμος της προόδου και της ανάπτυξης. Αυτόν τον δρόμο τον ανοίγουμε μαζί με την κοινωνία για την κοινωνία και τους πολίτες.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα στην Ολομέλεια της Βουλής, εκφράζει μία νέα πολιτική και θεσμική προσέγγιση στο θέμα των επενδύσεων και τη στήριξη της επιχειρηματικότητας. Η υπέρβαση των σημερινών δυσκολιών, η επιστροφή της χώρας σε θετικούς και βιώσιμους, σε βάθος χρόνου, ρυθμούς ανάπτυξης στηρίζεται στη δημιουργία των προϋποθέσεων, για να γίνει η Ελλάδα μία χώρα υποδοχής επενδυτικών και επιχειρηματικών πρωτοβουλιών.

Δεν χρειάζεται να τονίσω κι εγώ πόσο σημαντική είναι η δημιουργία της Γενικής Γραμματείας Στρατηγικών Επενδύσεων. Δεν πρόκειται για την ίδρυση μιας ακόμα γενικής γραμματείας ανάμεσα σε τόσες άλλες. Είναι ένα επιτελικό όργανο με διευρυμένες αρμοδιότητες, κυρίαρχες αρμοδιότητες, μια υπηρεσία μιας στάσης, που παρακάμπτει τη γραφειοκρατία, υποδέχεται και υποβοηθάει επενδύσεις επιταχύνει τις διαδικασίες για την αδειοδότηση επιχειρηματικών σχεδίων.

Στο παρελθόν η γραφειοκρατία ήταν ανασχετικός παράγοντας, αυτός που έδιωχνε επενδυτές, αυτός που εμποδίζει την υγιή επιχειρηματική δραστηριότητα. Πλέον θα υπάρχει ένα ενιαίο κέντρο. Με αυτό θα έρχονται σε επαφή όλοι όσοι θέλουν να επενδύσουν στην Ελλάδα. Από αυτό το ενιαίο κέντρο θα έχουν στήριξη και θα τους παρέχονται όλες οι αναγκαίες διευκολύνσεις.

Το ίδιο σημαντική είναι και η ίδρυση και η λειτουργία της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «Επενδύστε στην Ελλάδα». Η λειτουργία και ο ρόλος της περικλείουν τις έννοιες της εξωστρέφειας, της προβολής των επενδυτικών και επιχειρηματικών πρωτοβουλιών στη χώρα μας, την προσέλκυση επενδύσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντιλαμβανόμαστε όλοι ότι δεν υπάρχουν χρονικά περιθώρια για καθυστερήσεις. Δεν είναι δυνατόν να συνεχίσουμε να λειτουργούμε με τους ίδιους ρυθμούς και το ίδιο μοντέλο στο θέμα της προσέλκυσης επενδύσεων στη χώρα μας, γιατί αυτό το μοντέλο διώχνει επενδυτές, δεν προσελκύει. Το μοντέλο αυτό πρέπει να ανατραπεί, να αλλάξει και αυτό ακριβώς κάνουμε. Οι αλλαγές ξεκινούν από το θεσμικό πεδίο, για να υπάρξει τόνωση της ανάπτυξης, στήριξη επιχειρηματικών σχεδίων και επενδύσεων.

Στο εξής διευρύνεται η διάσταση των στρατηγικών επενδύσεων. Η επιλογή αυτή επιβάλλεται από τις ιδιαίτερες συνθήκες που επικρατούν στη χώρα. Πλέον ακόμα και επιχειρηματικά και επενδυτικά σχέδια επιχειρήσεων, που ήδη λειτουργούν, θα μπορούν να θεωρηθούν ως στρατηγικές επενδύσεις και να τύχουν της ίδιας αντιμετώπισης.

Διαμορφώνεται ειδικό σχέδιο χωρικής ανάπτυξης στρατηγικών επενδύσεων. Ο επενδυτής θέλει να υπάρχουν σταθεροί κανόνες. Πρέπει να ξέρει ότι οι κανόνες αυτοί δεν αλλάζουν, ότι οι χρήσεις είναι συγκεκριμένες και σταθερές. Το πιο σημαντικό με αυτήν τη ρύθμιση είναι, ότι κάθε ακίνητο προς αξιοποίηση έχει τη δική του επενδυτική χρήση και ταυτότητα.

Καταργείται η ρύθμιση για την υποχρεωτική έκδοση εγγυητικής επιστολής. Ας δούμε τι συμβαίνει με άλλες ευρωπαϊκές χώρες και τι ισχύει. Η φερεγγυότητα μπορεί να ελεγχθεί με άλλους τρόπους με την ίδια και μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα. Δημιουργείται αυτόνομο Τμήμα Επιθεώρησης Ιδιωτικών Επενδύσεων. Αυτό θα ελέγχει την ορθή τήρηση όρων και συμβάσεων, αν τηρούνται τα συμφωνηθέντα για μία επένδυση από την πλευρά του επενδυτή. Αυτό είναι μία απάντηση σε όσους επιχειρούν να «δηλητηριάσουν» και να απαξιώσουν προκαταβολικά τις προθέσεις της Κυβέρνησης.

Παρέχονται φορολογικά κίνητρα. Δίνεται η δυνατότητα να ενταχθούν στις ρυθμίσεις του παρόντος νόμου επενδυτικά σχέδια που εκκρεμούν ή βρίσκονται σε εξέλιξη από προηγούμενους αναπτυξιακούς νόμους, ενώ πραγματοποιούνται βέλτιστες παρεμβάσεις σε αυτούς.

Θεσμοθετείται ο έλεγχος και η αξιολόγηση των επενδυτικών σχεδίων από πιστοποιημένους φορείς με πλήρη διαφάνεια, ευελιξία και ταχύτητα. Το ελληνικό δημόσιο όμως θα είναι αυτό που θα εγκρίνει ή θα απορρίπτει.

Απελευθερώνονται και επιταχύνονται οι επενδύσεις σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας μικρής ισχύος. Αίρονται οι χρονικοί περιορισμοί για την υποβολή επενδυτικών σχεδίων, μέχρι σήμερα, υποβάλλοντας τους μήνες Απρίλιο και Οκτώβριο. Στο εξής θα μπορούν να υποβάλλονται όλο το χρόνο.

Παρέχονται ειδικά κίνητρα για τη λειτουργία επιχειρηματικών μονάδων, που ανέστειλαν τη λειτουργία τους, αλλά και για την ενίσχυση των μεταλλευτικών επιχειρήσεων.

Όλοι μιλούν για αξιοποίηση του ορυκτού μας πλούτου. Στην πράξη όμως κάποιοι τον αρνούνται και κάνουν ό,τι περνά από το χέρι τους για να διώξουν τους επενδυτές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου και μία ειδική αναφορά στην αγροτική δραστηριότητα, που και αυτή συνιστά επιχειρηματική και επενδυτική δραστηριότητα και ως τέτοια πρέπει να λογίζεται και βέβαια να τυγχάνει και της ανάλογης στήριξης και αντιμετώπισης. Θέλουμε να προσανατολίσουμε τους αγρότες μας, ιδιαίτερα τους νέους αγρότες, σε μία άλλη λογική, μακριά από τη λογική των επιδοτήσεων και της αναπαραγωγής ενός μοντέλου που έχει εξαντλήσει τα όριά του. Η αγροτική δραστηριότητα και η επένδυση αυτή πρέπει να αντιμετωπίζεται ως επιχειρηματική δραστηριότητα. Δεν μπορεί το ποσοστό ενίσχυσης μιας επένδυσης να υπολείπεται του ποσοστού που ισχύει για επενδύσεις σε άλλους κλάδους και τομείς της οικονομίας. Είναι επιβεβλημένο να αντιμετωπιστεί αυτό το ζήτημα με νομοθετική πρωτοβουλία, ιδιαίτερα μάλιστα με την προοπτική ενεργοποίησης πόρων και προγραμμάτων της νέας προγραμματικής περιόδου. Πιστεύω ότι αυτό αποτελεί αναγκαία συνθήκη για την ενίσχυση και ανάπτυξη του πρωτογενούς τομέα, για την επανοποθέτησή του μέσα στο χρόνο.

Οφείλουμε να καταλάβουμε όλοι ότι η προσπάθεια που κάνουμε και η επιτυχία της, το λιγότερο που απασχολεί τους πολίτες, είναι το αν θα το πιστωθεί η Κυβέρνηση. Αυτό που προέχει είναι, να μπει η χώρα σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, να σπάσουμε τον κλοιό της ύφεσης, να έρθουν επενδύσεις που θα τονώσουν την απασχόληση, θα δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας για τους νέους ανθρώπους.

Με οδηγό αυτόν το στόχο στηρίζω με την ψήφο μου το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Εμμανουήλ Κόνσολας.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΝΣΟΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πολύ σωστά ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, ο κ. Βαρβιτσιώτης, μου ψιθύρισε ερχόμενος στο Βήμα για την εισήγησή μου, την τοποθέτησή μου, ότι εμείς επενδύσεις πάμε να φέρουμε.

Πράγματι, κύριε Βαρβιτσιώτη, σας άκουσα με προσοχή στην εισήγησή σας, όπως άκουσα και τον κύριο Υπουργό, γιατί μπορεί εμείς να είμαστε από μία νησιωτική τουριστική περιοχή -ο βασικότερος πυλώνας της ανάπτυξης στον τουρισμό- αλλά τις επενδύσεις αυτές τις χρειαζόμαστε.

Έχω ακούσει με προσοχή και τις εισηγήσεις των άλλων συναδέλφων. Εκπορεύεται πράγματι, η ανάγκη να πούμε πως αυτές οι επενδύσεις είναι που λείπουν. Μου το ψιθύρισε ο κ. Ταλιαδούρος πριν, όταν ο κ. Βεσυρόπουλος ανέπτυξε τη φιλοσοφία του νομοθετήματος.

Είναι ευκαιρία να πούμε πως και στόχευση υπάρχει στο νομοσχέδιο, κάτι το οποίο τόνισε ο κύριος Υπουργός, αλλά υπάρχει και περιεχόμενο στις δράσεις που διανθίζουν αυτήν τη φιλοσοφία και τη στόχευση. Κυρίως θέλω να πω ότι παράλληλα, υπάρχει η ώθηση και η προτροπή στους ιδιώτες, στα φυσικά πρόσωπα για την ανάπτυξη, δηλαδή υπάρχει μεθοδολογία. Κυρίως όμως, αυτό το νομοσχέδιο διατυπώνει μια άλλη φιλοσοφία, μια άλλη οπτική γωνία που έχει ανάγκη ο τόπος σήμερα, γιατί ο μεγάλος στόχος είναι η ανάπτυξη, αυτό δηλαδή που κάποιοι με φοβικά σύνδρομα έχουν απορρίψει στην Αίθουσα αυτήν, αλλά και έξω απ' αυτήν.

Ξέρετε ότι εμείς δεν έχουμε ούτε φοβικά σύνδρομα ούτε έχουμε αναστολές να πούμε την αλήθεια. Στην περιοχή μας, στην Ανατολική Μεσόγειο, υπάρχουν παραδείγματα.

Είπε προηγουμένως ο κύριος Υπουργός ίσως εν τη ρύμη του λόγου, ότι δεν υπάρχει προοπτική ανάπτυξης για το γκολφ. Και γκολφ έχουμε. Και η Κυβέρνηση και ο κ. Μητταράκης έχουν οδηγήσει στο να επενδύσουν ξένες εταιρείες και ελληνικές εταιρείες κεφάλαια και στα γκολφ, όταν στην περιοχή μας υπάρχουν δεκάδες παραδείγματα.

Σ' αυτές τις συνθήκες συνθίζουμε να ακούμε τακτικές από το παρελθόν. Η ελληνική κοινωνία όμως έχει αντίθετη άποψη, αδιαφορεί για τον πολιτικό τακτικισμό και τις κομματικές σκοπιμότητες. Όταν υπάρχει ένα και πλέον εκατομμύριο άνεργοι, όπως είπαν πολλοί συνάδελφοι εδώ, όταν η χώρα βρίσκεται για πέμπτη συνεχή χρονιά σε ύφεση, οι τακτικισμοί και οι σκοπιμότητες δεν είναι πολυτέλεια, είναι ελαφρότητα και ανευθυνότητα.

Αυτή είναι η αλήθεια, αγαπητοί και αγαπητές συνάδελφοι.

Το νομοσχέδιο που έρχεται σήμερα προς ψήφιση στη Βουλή, κινείται στον αντίποδα αυτής της λογικής. Στοχεύει στην τόνωση της αγοράς, στην παραγωγή πλούτου, που είπε ο κύριος Υπουργός προηγουμένως. Η ανάπτυξη στηρίζεται στην οικονομική και επιχειρηματική δραστηριότητα, σε επενδυτικές και επιχειρηματικές πρωτοβουλίες.

Γνωρίζουμε όλοι ότι η οικονομία είναι πρωτίστως κλίμα. Χρειάζεται ένα ευνοϊκό κλίμα για να λειτουργήσει, να αναπτυχθεί, να καταγράψει θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Η οικονομία έχει τους δικούς της νόμους και κανόνες, που υπερίπτανται των κομματικών γραμμών, των αγκυλώσεων, των δογματισμών.

Όποιο από εμάς πιστεύουν ότι η ανάπτυξη μπορεί να προέλθει με άλλους τρόπους πέραν της στήριξης και της ενίσχυσης της επιχειρηματικότητας και των επενδύσεων, είναι βέβαιο ότι εθελουφλούν. Όποιοι πιστεύουν στο μοντέλο του κράτους-επιχειρηματία, είναι βέβαιο ότι δεν είναι συμβατοί με την εποχή τους, ανήκουν στο παρελθόν. Υποστηρίζουν μια υπερασπίζονται ένα μοντέλο που ηττήθηκε και ξεπεράστηκε πολιτικά, κοινωνικά και οικονομικά.

Θα επικαλεστώ πάλι τη μαρτυρία του κ. Ταλιαδούρου για τα λιμάνια μας. Αυτή είναι η αλήθεια. Ο κρατισμός, η αντίληψη του ότι τις λιμενικές υποδομές πρέπει να διαχειρίζεται το κράτος και μόνο, χωρίς τους ιδιώτες επενδυτές, τα φυσικά πρόσωπα, μας οδήγησαν σε αυτήν την αναποτελεσματική λειτουργία και όχι στην εύκολη προσέλκυση ξένων επενδυτών.

Είναι βέβαιο ότι οι νομοθετικές ρυθμίσεις δεν εξαντλούνται στο νομοσχέδιο που συζητάμε. Αυτή είναι η αλήθεια. Όμως ξεκινάμε τώρα, κάνουμε μία αρχή.

Επίσης είναι βέβαιο ότι η χώρα χρειάζεται ένα νέο, σύγχρονο, επικαιροποιημένο, αναπτυξιακό μοντέλο ανάπτυξης, ένα νέο αναπτυξιακό νόμο.

Πάνω απ' όλα όμως, χρειάζεται αναπτυξιακή στρατηγική και κατεύθυνση. Αυτή αποτυπώνει το νομοσχέδιο αυτό.

Για όποιον θέλει να επενδύσει ή να ασκήσει επιχειρηματική δραστηριότητα στην Ελλάδα, το πρώτο αναπρόβλημα εμπόδιο είναι η γραφειοκρατία. Ακούσαμε τον κ. Τζαμτζή να λέει το παραδείγμα του Βασίλη Κωνσταντακόπουλου στη Μεσσηνία. Έχουμε να αναφέρουμε δεκάδες παραδείγματα εγώ και ο κ. Γάκης από τη Δωδεκάνησο. Υπάρχουν ανυπέρβλητα εμπόδια.

Η επιχειρηματικότητα, δηλαδή είναι τιμωρός από την πλευρά του κράτους και αντί να δώσουμε ώθηση στην εξέλιξη της γραφειοκρατίας, πολλές φορές δημιουργούσαμε αγκυλώσεις.

Η δημιουργία αυτοτελούς Τμήματος Επιθεώρησης Ιδιωτικών Επενδύσεων δίνει ώθηση στην εξάλειψη της γραφειοκρατίας. Δεν θα σταθώ άλλο σε αυτό ούτε στη στελέχωση της Γενικής Γραμματείας Στρατηγικών Επενδύσεων, που θέλω να πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι θα γίνει με ένα αξιοκρατικό σύστημα μέσω της κινητικότητας των δημοσίων υπαλλήλων, γιατί χρειαζόμαστε άξια στελέχη από τη Δημόσια Διοίκηση που σε αυτήν τη χρονική συγκυρία θα μπορούσαν να ανταποκριθούν.

Για να καταστεί η Ελλάδα μια χώρα φιλική στις επενδύσεις και στην επιχειρηματικότητα, χρειαζόμαστε σταθερούς κανόνες παιχνιδιού, φορολογικά κίνητρα -άκουσα με προσοχή τον κ. Χρυσόχοϊδη να το αναφέρει στην εισήγησή του- για να αντιμετωπίσουμε αυτές τις στρεβλώσεις.

Ζούμε όμως σε έκτακτες συνθήκες. Οι έκτακτες συνθήκες που βιώνουμε, επιβάλλουν την παράκαμψη αυτών των στρεβλώσεων.

Αν δεν τηρούνται αυτές οι προϋποθέσεις, αν υπάρχει ψευδής βεβαίωση από τον επιχειρηματία ή τον επενδυτή, οι κυρώσεις θα είναι βαρύτερες, εφόσον ο ίδιος ο επενδυτής πλέον, θα επιβεβαιώνει ότι εκπληροί όλες τις νόμιμες προϋποθέσεις.

Η διάσταση που δίνει αυτό το νομοσχέδιο είναι τεράστια, και νοτόμα. Εμείς, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, δεν δαιμονοποιούμε την επιχειρηματικότητα και δεν θεωρούμε a priori διαβλητά πρόσωπα τους επενδυτές και τους επιχειρηματίες που θα ήθελαν να επενδύσουν στην Ελλάδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα παράδειγμα που θα ήθελα να σας αναφέρω -μια και ο επενδυτικός νόμος, όπως είπαμε, είναι μόνο η αρχή και επειδή κάθε περιφέρεια και κάθε γωνιά αυτής της χώρας έχει διαφορετικό αναπτυξιακό πρότυπο- είναι τα Δωδεκάνησα. Στην ιδιαίτερη πατρίδα μου αυτήν τη χρονική συγκυρία απαιτείται να στρέψουμε το βλέμμα μας με ιδιαίτερη ματιά, κύριε Υπουργέ. Θα πω το παράδειγμα της ιδιαίτερης πατρίδας μου, της Καρπάθου, που εξομοιώνεται με άλλα νησιά, όπως είναι η Ρόδος, όπως είναι τα Ιόνια Νησιά ή το Βόρειο Αιγαίο.

Ένα παράδειγμα που μπορώ να σας δώσω είναι το εξής: Τα Νησιά Ρόδος και Κάρπαθος υπάγονται στην ίδια ζώνη. Είναι ποτέ δυνατόν η Ρόδος των εκατόν σαράντα χιλιάδων κλινών να υπάγεται στον ίδιο παρονομαστή, στον ίδιο συντελεστή με την Κάρπαθο των οκτώ χιλιάδων κλινών, με το μεγαλύτερο αεροδιάδρομο στη χώρα μας και μάλιστα, όταν έχει τεράστιες δυνατότητες ανάπτυξης;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου, κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό ακόμη.

Θέλω να πω ότι το ποσοστό των ενισχύσεων στα νησιά του Βορείου Αιγαίου και του Ιονίου βρίσκεται στο 50%. Είναι δυνατόν η Δωδεκάνησος να έχει 35%;

Αυτές τις στρεβλώσεις θεωρώ ότι πρέπει να τις δούμε σε επόμενη φάση.

Θα ήθελα να κλείσω με μία παρατήρηση όσον αφορά τα υδατοδρόμια. Ξέρετε όλοι εσείς, αγαπητοί συνάδελφοι -και το έχετε δει από τις εικόνες, τις φωτογραφίες ή τα ντοκιμαντέρ του παρελθόντος- ότι δεκαετίες πριν η Δωδεκάνησος ήταν προνομιακός χώρος για υδατοδρόμια, υδροπλάνα. Έχουμε φωτογραφίες από το Καστελλόριζο όπου στο λιμένα του ήταν δεκάδες υδροπλάνα. Δυστυχώς το εγχείρημα των προηγούμενων χρόνων δεν στάθηκε ικανό να ξαναφέρει τα υδροπλάνα στην περιοχή μας. Και έχει τεράστια ανάγκη η νησιωτική Ελλάδα, η Δωδεκάνησος, όχι μόνο τις μετακινήσεις -και πρέπει να δώσουμε έμφαση και στο κόστος- αλλά και τις αεροδιακομίδες, που για εμάς τους νησιώτες-ακρίτες, είναι πολύ σημαντικές για θέματα ασφαλείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, είναι δεδομένη η στήριξη μας σε αυτήν τη νομοθετική πρωτοβουλία, όπως και σε άλλη που θα έρθει στη Βουλή για την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, της προσέλκυσης επενδύσεων, τη στήριξη και την ενίσχυση της απασχόλησης και κυρίως σε κάθε νομοθετική πρωτοβουλία που μετατρέπει την Ελλάδα σε μία χώρα όπου η επιχειρηματικότητα δεν θα διώκεται, δεν θα δαιμονοποιείται, αλλά θα τυγχάνει δίκαιης αντιμετώπισης και θα στηρίζεται. Αυτό επιτάσσει ο μεγάλος κοινός στόχος που είναι η ανάπτυξη.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το λόγο έχει ο κ. Πλακιωτάκης.

Ορίστε, κύριε Πλακιωτάκη, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για πολλά χρόνια πληρώσαμε εσφαλμένες αντιλήψεις περί ανάπτυξης, περί επιχειρηματικότητας. Δημιουργήσαμε ένα σπάταλο και αναποτελεσματικό δημόσιο τομέα. Δυστυχώς ακόμα και σήμερα, υπάρχουν κόμματα, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ, που ακόμα πιστεύουν ότι η ανάπτυξη θα προέλθει από το δημόσιο τομέα, θα προέλθει από τις δημόσιες επενδύσεις, χωρίς όμως να μας λένε με ποιο τρόπο και πού θα βρεθούν τα χρήματα.

Καλλιιεργήθηκε η αντίληψη πως μπορούμε να έχουμε επενδύσεις χωρίς επενδυτές και ανάπτυξη χωρίς επιχειρηματικότητα.

Η πολιτική για τις επενδύσεις ουδέποτε εντάχθηκε σε ένα συγκροτημένο πλαίσιο αναπτυξιακής πρότασης, αλλά παρέμεινε μία εύκολη ρητορεία, την οποία όλοι επικαλούνται και όλοι γνωρίζουν.

Αποτέλεσμα όλων αυτών ήταν ο αργός θάνατος της ελληνικής οικονομίας.

Βρισκόμαστε σε έκτη συνεχή χρονιά υφέσεως και η πρόταση είναι συγκεκριμένη -δεν υπάρχουν εναλλακτικές προτάσεις- και αυτή είναι η εξής: Πρώτον, πρέπει να ανακτήσουμε την αξιοπιστία μας. Δεύτερον, πρέπει να εξασφαλίσουμε τη ρευστότητα και τρίτον, πρέπει να προχωρήσουν οι αναγκαίες διαρθρωτικές αλλαγές.

Οφείλουμε να ακολουθήσουμε ένα βιώσιμο μείγμα πολιτικής και ξεκάθαρης στρατηγικής. Οι επενδύσεις, η ανάπτυξη, αλλά και η οικονομική αναδιάρθρωση αποτελούν όρους επιβίωσης της ελληνικής οικονομίας, αλλά και της χώρας μας μέσα στην κρίση.

Επιβάλλεται λοιπόν η χώρα μας να κάνει άνοιγμα στην επιχειρηματικότητα, να στηρίξει ένα νέο παραγωγικό μοντέλο επενδύσεων, να καταπολεμήσει τη γραφειοκρατία και να τυνώσει τη ρευστότητα εκείνων, που σε αυτήν τη δύσκολη δημοσιονομικά περίοδο, τολμούν να επενδύσουν.

Η Κυβέρνηση συνεργασίας υπό τον Αντώνη Σαμαρά κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση.

Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται και το παρόν νομοσχέδιο, στο οποίο περιλαμβάνονται πολλές σημαντικές ρυθμίσεις -τις ανέλυσε και ο αρμόδιος Υπουργός, αλλά και ο Υφυπουργός- ανάμεσα στις οποίες είναι, ότι θεσπίζεται μία ενιαία αδειοδοτική αρχή, εισάγεται ο θεσμός των ειδικών σχεδίων χωρικής ανάπτυξης στρατηγικών επενδύσεων, διευκολύνονται επενδυτές τρίτων χωρών, επιχειρείται εκσυγχρονισμός και βελτίωση του θεσμικού πλαισίου, εισάγεται ο θεσμός της αυτοαξιολόγησης, η δυνατότητα προκαταβολής ολόκληρου του ποσού, αντιμετωπίζονται υφιστάμενα νομικά κενά ως προς τη δημιουργία υδατοδρομίων. Όλες αυτές είναι πολύ σημαντικές θεσμικές πρωτοβουλίες προς την ανάπτυξη μεγάλων στρατηγικών επενδύσεων, όπως, βεβαίως και μικρομεσαίων.

Από την άλλη, εισάγονται και τροπολογίες-προσθήκες, όπως για παράδειγμα η απλοποίηση διαδικασιών υλοποίησης συγχρηματοδοτούμενων έργων και βεβαίως, διατάξεις για την αναδιοργάνωση της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας.

Όλες αυτές είναι πολύ σημαντικές παρεμβάσεις και επίσης είναι πολύ σημαντικό ότι η ομαλότερη λειτουργία της αγοράς, αλλά και η βελτίωση των όρων του ανταγωνισμού αποτελεί πάντα ένα θετικό μήνυμα προς τους εν δυνάμει επενδυτές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανείς δεν αμφισβητεί ότι το 2013 θα είναι μία εξαιρετικά δύσκολη χρονιά και λόγω αυξημένης ανεργίας και λόγω έλλειψης ρευστότητας. Όμως, αν δεν γίνουν επενδύσεις, το πρόβλημα δεν πρόκειται να λυθεί. Ξέρετε ότι μαγικές λύσεις ή μαγικές συνταγές δεν υπάρχουν.

Σε αυτόν τον ορυμαγδό της δύσκολης δημοσιονομικής συγκυρίας υπάρχουν και θετικά, αισιόδοξα μηνύματα, όπως για παράδειγμα η πρόσφατη συμφωνία μεταξύ «COSCO» και «HEWLETT PACKARD» στο λιμάνι του Πειραιά.

Αυτή η συμφωνία δεν ήρθε εξ ουρανού. Κάποιοι, πριν από μερικά χρόνια, φρόντισαν να έρθει στο λιμάνι του Πειραιά ένας παγκόσμιος λιμενικός διαχειριστής -πέντε, έξι είναι οι λιμενικοί διαχειριστές, οι οποίοι διαπραγματεύονται το 70%, περίπου, των εμπορευματοκιβωτίων σε ευρωπαϊκό επίπεδο και το 40% σε παγκόσμιο επίπεδο- η «COSCO». Βγήκε τότε ο ΣΥΡΙΖΑ και υποστήριξε ότι αυτό αναδεικνύει τα στρατηγικά ζητήματα των ελληνικών λιμένων και ότι πρέπει να παραμείνουν τα λιμάνια υπό δημόσιο έλεγχο. Ξεχνούν όμως να μας πουν ότι η συμφωνία δεν υπογράφηκε μεταξύ της «HEWLETT PACKARD» και του ΟΛΠ, ο οποίος είναι ο δημόσιος έλεγχος, υπογράφηκε με την «COSCO», το κινεζικό κράτος.

Εδώ οφείλουμε να αναγνωρίσουμε και να πούμε ότι πρόκειται περί μίας σημαντικής στρατηγικής συμφωνίας, πέρα από επιχειρηματικής. Είναι η μοναδική, μέχρι και σήμερα, άμεση ξένη επένδυση στη χώρα μας. Άρα ή μας δουλεύουν ή δεν ξέρουν τι λένε. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς ενθαρρύνουμε και υποδε-

χόμαστε θετικά τέτοιες πρωτοβουλίες. Τέτοιες επενδύσεις βοηθούν κατά πολύ τον τόπο μας και σίγουρα διευκολύνουν και το ζήτημα της απασχολήσεως.

Η ανάπτυξη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρόκειται να προέλθει από τον δημόσιο τομέα. Θα έρθει μόνο από τον ιδιωτικό τομέα όπου θα δημιουργηθούν χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας. Βεβαίως οι δυσκολίες υπάρχουν, τα προβλήματα υπάρχουν, όμως εμείς θα συνεχίσουμε την προσπάθειά μας, τον αγώνα μας.

Το νομοσχέδιο κινείται σε πολύ σωστή κατάσταση. Ρωτούν συχνά εάν γίνονται επενδύσεις στη χώρα. Φυσικά και γίνονται. Και εξαγορές γίνονται και συγχωνεύσεις γίνονται. Όλα αυτά γίνονται επειδή έχει διασφαλιστεί η πολιτική και οικονομική σταθερότητα στη χώρα.

Πιστεύω λοιπόν, κύριε Υπουργέ, ότι το παρόν νομοσχέδιο σαφώς θα κριθεί στην πράξη. Μόνον η επιτυχημένη εφαρμογή όλων των νομοθετικών πρωτοβουλιών θα αποδείξει σε όλους ότι οι θυσίες του ελληνικού λαού δεν πάνε χαμένες.

Άκουσα πολλές φορές και στην επιτροπή αλλά και μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα περί επενδύσεως της Μονής Τοπλού. Επειδή τυγχάνει να κατάγομαι από τη συγκεκριμένη περιοχή, θα πρέπει τα κόμματα της Αντιπολίτευσης να μας ξεκαθαρίσουν εάν θέλουν ή δεν θέλουν επενδύσεις. Να το πούνε ευθαρσώς: Εμείς δεν θέλουμε επενδύσεις, διότι δεν είστε περισσότερο οικολόγοι ή περιβαλλοντολόγοι από εμάς. Κι εμείς ενδιαφερόμαστε για την οικογένειά κι εμείς ενδιαφερόμαστε για το περιβάλλον, αλλά εμείς ενδιαφερόμαστε να προχωρήσουν και οι επενδύσεις, με όλες τις νόμιμες και διαφανείς διαδικασίες, με σεβασμό στο περιβάλλον και στην οικολογία. Πείτε μου όμως, εσείς, πώς θα δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας. Μαγικές λύσεις και μαγικές συνταγές δεν υπάρχουν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς, κύριε Πλακιωτάκη.

Το λόγο έχει η κ. Χαρούλα Καφαντάρη.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΧΑΡΟΥΛΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, ακούσαμε πολλά σήμερα για τη μαγική λέξη «ανάπτυξη», μία λέξη την οποία χρησιμοποιεί όλο σχεδόν το πολιτικό φάσμα του Κοινοβουλίου.

Είναι όμως η ανάπτυξη κάτι ουδέτερο; Είναι κάτι υπεράνω; Δεν εμπεριέχει κάποια χαρακτηριστικά καθαρά ταξικά; Δεν εμπεριέχει συμπυκνωμένες κάποιες συγκεκριμένες πολιτικές;

Θα ήθελα πάνω σε αυτό να πω το εξής: Αν η πολιτική σας, η πολιτική της τρικομματικής Κυβέρνησης, των μνημονίων, που έχει φέρει τον ελληνικό λαό εδώ που τον έχει φέρει σήμερα, πετύχει κάποια βελτίωση στους αριθμούς –αν και δεν το πιστεύουμε- πραγματικά ο ελληνικός λαός θα είναι καλύτερα; Μπορεί να πετύχете βελτίωση σε αριθμούς, αλλά η ανάπτυξη δεν είναι αριθμοί. Η ανάπτυξη είναι αυτό το οποίο βιώνει σήμερα ο ελληνικός λαός.

Θα ήθελα να πω κάτι πιο συγκεκριμένο. Μπορεί αύριο να έχουμε βελτίωση μεγεθών, αλλά να έχουμε αυτό που αποκαλούμε άνεργη ανάπτυξη. Ας καθίσουμε και ας σκεφτούμε πού μπορούν να οδηγήσουν αυτές οι πολιτικές σας.

Κατ' αρχάς, εμείς, όταν μιλάμε για επενδύσεις, όταν μιλάμε για ανάπτυξη, εννοούμε και απαντάμε στο ερώτημα σε όφελος ποιου και για ποιον, σε όφελος και σε βάρος ποιου γίνεται η όποια επένδυση;

Το θέμα όμως το σημαντικό είναι το εξής: Με το εν λόγω νομοσχέδιο, το οποίο φέρνεται εδώ να συζητήσουμε και να ψηφίσουμε, ο ρόλος του κράτους σε αυτό το φιλικό, όπως λέτε, για την ανάπτυξη και τις επενδύσεις περιβάλλον, ποιος θα είναι;

Είναι πράγματι γεγονός ότι με το εν λόγω σχέδιο νόμου φαίνεται κυρίως ότι το δημόσιο αποσύρεται όχι μόνο ως επενδυτής, αλλά ακόμα και ως ελεγκτικός μηχανισμός. Αυτό νομίζω ότι είναι ένα κύριο χαρακτηριστικό, το οποίο διαπνέει το όλο νομοσχέδιο. Μιλάμε βέβαια για επενδύσεις στην ελληνική γη, μιλάμε για τη δημόσια περιουσία, την οποία εσείς ξεπουλάτε, μιλάμε για το ξεπούλημα των φυσικών πόρων.

Έχετε εσείς ως τρικομματική Κυβέρνηση αναπτυξιακή πρό-

ταση; Δεν έχετε αναπτυξιακή πρόταση. Δεν έχετε αναπτυξιακό σχεδιασμό. Δεν έχετε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό σχεδιασμό. Δεν έχετε χωροταξικό σχεδιασμό. Όπως ανέφερε και ο κ. Υπουργός πριν, δεν υπάρχει Δασολόγιο, Κτηματολόγιο, κ.λπ. δυστυχώς. Βέβαια κάποιοι ευθύνονται που βρισκόμαστε σε αυτήν τη φάση σήμερα. Τόσα χρόνια ποιοι κυβέρνησαν; Χωρίς αυτά τα εργαλεία, πώς προχωράτε, μέσα στο στενό κορσέ του μνημονίου και καλείτε επενδυτές εδώ και προσπαθείτε να προσελκύσετε επενδύσεις, δίνοντας τα πάντα, «γη και ύδωρ»;

Εμείς τι λέμε; Για εμάς η ανάπτυξη και οι επενδύσεις συμβαδίζουν με την αειφορία. Συμβαδίζουν με πολιτικές που έχουν ενσωματωμένη την αειφορική διάσταση σε όλους τους τομείς. Συμβαδίζουν με αυτό που λέμε παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας. Μάλιστα το λέμε εδώ, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ότι δεν είμαστε αντίθετοι στις ιδιωτικές επενδύσεις. Ποτέ δεν ήμασταν αντίθετοι. Το κύριο ζήτημα όμως είναι τι είδους ιδιωτικές επενδύσεις και πώς.

Ο ιδιωτικός τομέας έχει τη θέση του. Θεωρούμε όμως κυρίαρχα, την ενίσχυση και την αναπτυξιακή πορεία της χώρας μέσα από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Όσον αφορά τα χρήματα –για τα οποία αναρωτήθηκε κάποιος πού θα τα βρούμε- έχουμε κάνει και προτάσεις και για φορολογική μεταρρύθμιση και για πάταξη της φοροδιαφυγής και για μία σειρά από άλλα πράγματα. Θα έλεγα όμως ότι εσείς με το μεσοπρόθεσμο έχετε υπογράψει τη μείωση του ποσοστού των δημοσίων επενδύσεων ως ποσοστό του ΑΕΠ, σε επίπεδο πολύ κάτω από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ήδη είμαστε κάτω και πάμε να πέσουμε κάτω ακόμα και από το ποσοστό που ισχύει στη Βουλγαρία.

Θα ήθελα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να πω ότι με όσα προτείνετε στο εν λόγω σχέδιο νόμου, το οποίο υποστηρίζετε ότι θα ξεπεράσει τη γραφειοκρατία –η οποία όντως είναι ένα πρόβλημα και κανείς δεν το αρνείται αυτό- ουσιαστικά προχωράτε λίγο πιο πέρα, στο πνεύμα του εφαρμοστικού ν. 3986/2011 και στις πρόσφατες τροποποιήσεις του τον ν. 4092/2012, στην καθ' υπέρβαση της κείμενης νομοθεσίας, πολεοδομικής, περιβαλλοντικής, προστασίας μνημείων κ.λπ., με τη διαδικασία προμηθευτικής επιχειρηματικών και ιδιωτικών συμφερόντων και επενδύσεων.

Θα ήθελα τώρα να αναφερθώ σε τέσσερα ζητήματα πολύ σοβαρά, τα οποία υπάρχουν σε αυτό το σχέδιο νόμου. Το ένα έχει να κάνει με τη γη υψηλής παραγωγικότητας. Το δεύτερο έχει να κάνει με την εγκατάσταση των ΑΠΕ. Το τρίτο έχει να κάνει με το παραλιακό μέτωπο. Το τέταρτο έχει να κάνει με το Λαγονήσι.

Στη γη υψηλής παραγωγικότητας αναφέρθηκαν και άλλοι συνάδελφοι, θα πω μόνο ότι και τώρα επιτρέπονται ΑΠΕ σε γη υψηλής παραγωγικότητας όχι πάνω από το 1% σε επίπεδο νομού, αλλά πού θα προχωρήσει με το εν λόγω σχέδιο νόμου, όταν σε κάθε γη υψηλής παραγωγικότητας θα μπορούν να εγκαθίστανται ΑΠΕ. Να δούμε και το θέμα της παραγωγικής ανασυγκρότησης που για εμάς –και πολλοί ανέφεραν εδώ- έχει να κάνει με την αναζωογόνηση της αγροτικής οικονομίας και με τη διατροφική επάρκεια της χώρας.

Δεύτερον, όσον αφορά τις ΑΠΕ, θα αναφερθώ συγκεκριμένα, επειδή το εν λόγω σχέδιο νόμου διαχειρίζεται προνομιακά την εγκατάσταση των ΑΠΕ, αυτό το οποίο πάει να γίνει σήμερα στην Πεντέλη.

Αυτό που πάει να γίνει σήμερα στην Πεντέλη, είναι ότι θα μπορεί η Εκκλησία να εγκαθιστά φωτοβολταϊκά πάρκα. Εκεί αναφέρεται η Εκκλησία ως στρατηγικός επενδυτής, ανεξάρτητα αν είναι κύριος ή όχι. Ο κύριος Υπουργός γνωρίζει ότι η Εκκλησία δεν είναι κύριος στην Πεντέλη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

Αυτό είναι που πάει τώρα να εφαρμοστεί και να υλοποιηθεί –κάτι που απετράπη πέρυσι από τα κινήματα, την τοπική αυτοδιοίκηση, τον ΣΥΡΙΖΑ και άλλες δυνάμεις- σε εκτάσεις μάλιστα που δεν ανήκουν στην Εκκλησία, σε εκτάσεις αναδασωτές και μάλιστα με τη μεγάλη εκκρεμότητα του ν. 1811/88 –που το γνωρίζει νομίζω ο κύριος Υπουργός- όσον αφορά το ιδιοκτησιακό και τις υποχρεώσεις της Εκκλησίας, για να αποδώσει τις εκτάσεις γύρω από τις εκατόν σαράντα έξι μονές.

Έχουμε καταθέσει και σχετική αναφορά, στην οποία περιμένουμε απάντηση. Έχει κατατεθεί και στην περιφέρεια από την Τοπική Αυτοδιοίκηση της περιοχής του Πεντελικού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Να μην πω βέβαια για τις περιβαλλοντικές συνέπειες που θα υπάρχουν με τα τρεις χιλιάδες στρέμματα φωτοβολταϊκά, ούτε να πω για την αναδασωτέα έκταση που έχει καεί δύο φορές. Με βάση το Σύνταγμα, άρθρο 117, κάθε έκταση που καίγεται οφείλει να επανέλθει στην προτέρα κατάστασή της.

Πέρα απ' αυτό, το δεύτερο σημαντικό είναι το ζήτημα του παραλιακού μετώπου. Αναφέρθηκαν και άλλοι συνάδελφοι μέσα στην Αίθουσα σε αυτό. Ουσιαστικά η Κυβέρνηση το αντιμετωπίζει σαν ιδιωτικό οικόπεδο του δημοσίου και τα χρήματα που θα εισπραχθούν, θα πάνε στους λογαριασμούς του δημοσίου ουσιαστικά για την αποπληρωμή του χρέους. Δεν το αντιμετωπίζει σαν ένα κοινόχρηστο χώρο, όπως προβλέπεται από το Σύνταγμα. Άμεση απαίτηση η απελευθέρωση του παράλιου μετώπου για την ελεύθερη πρόσβαση όλων στη θάλασσα, που είναι ένα συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα.

Κλείνοντας –για να μην καταχραστώ το χρόνο– θα αναφερθώ στο σκανδαλώδες άρθρο 31, που αφορά το Λαγονήσι. Πρόκειται ουσιαστικά για μία φωτογραφική διάταξη που αφορά το ξενοδοχείο «GRAND RESORT». Περιλαμβάνει όμως και τα ογδόντα πέντε στρέμματα ελεύθερης παραλίας δίπλα.

Αυτό είναι ένα πάρα πολύ σοβαρό ζήτημα. Έχει να κάνει και πάλι με την απελευθέρωση του παράλιου μετώπου και την ελεύθερη πρόσβαση για όλους τους πολίτες της Αττικής στη θάλασσα. Πιστεύουμε να το ξανασκεφτείτε. Έχουν αναπτυχθεί σοβαροί αγώνες στον εν λόγω χώρο.

Πρόκειται για μία σκανδαλώδη εκχώρηση, ένα «δωράκι» στους λεγόμενους επενδυτές του «GRAND RESORT». Ίσως να είναι και ένα μοντέλο, αν θέλετε, του πώς βλέπετε εσείς τους επενδυτές σήμερα και ποιους πραγματικά επενδυτές θέλετε και αν αυτό θα είναι σε όφελος του ελληνικού λαού και της ελληνικής κοινωνίας.

Ο ελληνικός λαός όμως αντιτάσσεται σε αυτά τα σχέδια. Και να ψηφιστεί αυτός ο νόμος, εμείς τη μάχη μας τη δίνουμε. Μια σειρά συλλογικότητες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ολοκληρώστε, κυρία συνάδελφε.

ΧΑΡΟΥΛΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

...δραστηριοποιούνται σε αυτήν την κατεύθυνση. Θα την ακυρώσουμε και μια άλλη κυβέρνηση της Αριστεράς αύριο, θα φέρει ένα άλλο, πραγματικά επενδυτικό, νομοσχέδιο σε όφελος του λαού και του τόπου.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Έχει ζητήσει το λόγο ο κύριος Υπουργός για μία παρέμβαση.

Πόσο χρόνο θέλετε, κύριε Υπουργέ;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επί της ομιλίας της οποίας έγινε, θέλω απλώς να διευκρινίσω δύο πράγματα.

Ίσως η κ. Καφαντάρη δεν ήταν πριν εδώ, κατά τη διάρκεια της δικής μου ομιλίας, όταν μίλησα για το θέμα της αξιοποίησης της περιουσίας της Εκκλησίας, ως στρατηγικού επενδυτή.

Είναι εμφανές και από την τροπολογία την οποία καταθέσαμε –και είναι στη διάθεση όλων των συναδέλφων– ότι αναφέρεται μόνο σε ακίνητα που ανήκουν στην Εκκλησία. Το υπό συζήτηση νομοσχέδιο δεν παρεμβάλλει ούτε θετικά ούτε αρνητικά σε οποιοδήποτε ιδιοκτησιακό θέμα εκκρεμεί, υπό οποιαδήποτε άλλη διαδικασία. Δεν παίρνει θέση. Αναφέρεται σε ακίνητα που ήδη ανήκουν εκεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας θυμίζω ότι η περιβαλλοντική νομοθεσία, το Σύνταγμα που αναφέρατε πριν, εννοείται ότι ισχύει για κάθε περίπτωση στρατηγικών επενδύσεων. Το λέω

αυτό, γιατί υπάρχει ο κίνδυνος να δημιουργηθούν παρανοήσεις και να ξεκινήσουμε μία συζήτηση που δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα.

Το ίδιο θα σας πω και για το άρθρο 31 για το Λαγονήσι, για το οποίο κάναμε μία μεγάλη συζήτηση στην επιτροπή. Ζητήθηκε εγγραφή και υπογεγραμμένα από τον Δήμαρχο Σαρωνικού να γίνει μία τροπολογία. Το ζήτησαν σχεδόν όλα τα κόμματα στην επιτροπή, δηλαδή να αφαιρεθεί το τμήμα Η' –και έγινε– και να αυξηθεί ο συντελεστής, όπως ακριβώς γράφει και ο Δήμαρχος Σαρωνικού. Αυτό ακριβώς κάναμε.

Σας θυμίζω ότι είναι μία έκταση και μία περιουσία που ανήκει στο ελληνικό δημόσιο. Το εν λόγω ξενοδοχείο είναι δημόσια περιουσία. Είναι νοικιασμένο μέχρι το 2078, αν θυμάμαι καλά, και ήδη αυτά τα θέματα έχουν λυθεί σε τελεσίδικες διαιτητικές αποφάσεις.

Η Κυβέρνηση εφαρμόζει αυτές τις αποφάσεις, για να αποφύγει τον κίνδυνο να χρειαστεί να πληρώσει μεγάλες αποζημιώσεις, που ήδη το ελληνικό δημόσιο δυστυχώς πληρώνει γι' αυτήν την έκταση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Και εμείς ευχαριστούμε.

ΧΑΡΟΥΛΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρία Καφαντάρη, από τον Κανονισμό δεν υπάρχει δυνατότητα. Μπορείτε να τοποθετηθείτε μόνο στη δευτερολογία σας ή μέσω άλλου συναδέλφου ο κ.

Ο κ. Τσακαλώτος έχει το λόγο για επτά λεπτά.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι φαίνεται πως ήταν λάθος και μετά από το Eurogroup για την Κύπρο, δεν κάναμε μία μεγάλη συζήτηση για να δούμε αν έχει αλλάξει το παράδειγμα ή τι έχει αλλάξει.

Επειδή όλοι καταλαβαίνουμε πόσο σοβαρά είναι τα πράγματα, θα ήθελα εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ να αρχίσω με μία συγγνώμη και μία δημόσια δήλωση. Και τα δύο έχουν να κάνουν με αυτό που έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ πριν από τις εκλογές, που απεκάλεσε τον Ολάντ, «Ολαντρέου».

Το θυμήθηκα αυτό, γιατί ξέρουμε ότι στο Eurogroup ήρθε ο Ολάντ –και μέσω του Μοσκοβισί– για να υποστηρίξει τη Μέρκελ. Δεν ήρθε ως διάδοχος του Ζαν Ζωρές, του μεγάλου σοσιαλιστή ηγέτη, που σε ένα χρόνο θα γιορτάσουμε τα εκατό χρόνια από το θάνατό του. Ήρθε ως διάδοχος του Νταλαντιέ, που στη δεκαετία του '30 ήθελε να πείσει τον κόσμο, τους Γάλλους ότι, εάν κάνουμε ό,τι θέλουν οι Γερμανοί, δεν θα έχουμε πρόβλημα με τον πόλεμο. Τώρα ο Μοσκοβισί και ο Ολάντ θέλουν να μας πείσουν ότι, αν κάνουμε αυτό που θέλουν οι Γερμανοί, δεν θα διαλυθεί η Ευρωζώνη. Κάποτε θα πάρουμε τα ευρωμόλογα.

Άρα, σε σχέση με τον Ολάντ, ο Γιώργος Παπανδρέου είναι υπόδειγμα αποφασιστικότητας και μαχητικότητας, οπότε η σύγκριση με τον Παπανδρέου ήταν εντελώς άδικη.

Στη δημόσια δήλωση λέω ότι ποτέ ξανά ο ΣΥΡΙΖΑ δεν θα υπερεκτιμήσει έναν ηγέτη της κεντροαριστεράς. Ποτέ ξανά δεν θα δώσουμε ψεύτικες ελπίδες στον δικό μας κόσμο ότι μπορεί να ελπίζει από έναν ηγέτη της κεντροαριστεράς. Αυτό που είπα για τον Ολάντ, έχει σχέση με αυτό το νομοσχέδιο και με τη δημόσια διόρθωση που έκανα.

Πριν από ένα μήνα ήρθε ο Ολάντ εδώ, όχι ως διάδοχος και πάλι του Ζωρές, αλλά ως πλασιέ μεταχειρισμένων ηλεκτρικών σκουπών, ως ένας πλασιέ που του είχαν υποσχεθεί ότι σε μία κατεστραμμένη χώρα υπάρχουν πολλές ευκαιρίες. Έτσι ήρθε και προφανώς υπήρχε ένα νομοσχέδιο, που ήξερε ότι θα έρθει και θα του δώσει αυτές τις ευκαιρίες.

Μας είπε ο κ. Μηταράκης, όπως και πάρα πολλοί της Νέας Δημοκρατίας, ότι εμείς μιλάμε με ευχολόγια, ότι έχουμε μαγικές λύσεις, ότι μιλάμε μόνο θεωρητικά. Ας κοιτάξουμε τη λογική αυτού του νομοσχεδίου. Έχει τέσσερα βήματα και τρεις ενδιάμεσους κρίκους.

Ποια είναι τα τέσσερα βήματα; Φτιάχνουμε το πλαίσιο, αυξάνονται οι ξένες επενδύσεις. Αυξάνονται οι ξένες επενδύσεις, αυξάνεται η ανάπτυξη. Αυξάνονται οι ρυθμοί ανάπτυξης,

αυξάνονται οι θέσεις εργασίας. Αυτή είναι η λογική της Κυβέρνησης. Έχει τρεις κρίκους και οι τρεις κρίκοι δεν έχουν ούτε εμπειρική ούτε θεωρητική υποστήριξη.

Αρχίζω με τον κρίκο μεταξύ της αύξησης των ξένων επενδύσεων και της αύξησης της ανάπτυξης. Κρίμα που έφυγε ο κ. Μηταράκης, που είναι και οικονομολόγος. Θα μπορούσε να εξηγήσει στον Υπουργό, τον κ. Χατζηδόκη ότι τα εμπειρικά στοιχεία δεν βρίσκουν παγκοσμίως καμία σχέση μεταξύ της αύξησης των άμεσων ξένων επενδύσεων και της ανάπτυξης. Δεν υπάρχει στα στοιχεία.

Προφανώς αυτός είναι ένας μέσος όρος, οπότε θα υπάρχουν χώρες που είχαν ανάπτυξη χωρίς καθόλου ξένες επενδύσεις, αλλά θα υπάρχουν και χώρες που με τις άμεσες ξένες επενδύσεις είχαν ανάπτυξη. Φαίνεται όμως ότι δεν είναι το κυρίαρχο, γιατί το κυρίαρχο είναι το πλαίσιο.

Εδώ πάμε στον πρώτο συνδυαστικό κρίκο, μεταξύ του πλαισίου και των άμεσων ξένων επενδύσεων. Τι έχουμε μάθει από την παγκόσμια οικονομική ιστορία και όλες αυτές τις περιπτώσεις που είχαν ανάπτυξη και είχαν μια επιτυχία; Ότι το πλαίσιο δεν είναι αυτό που λέει η Κυβέρνηση. Το πλαίσιο έχει να κάνει με το τι κυβερνητική στρατηγική έχεις, ποιες προτεραιότητες, με το να ξέρεις εσύ τι θέλεις να κάνεις.

Θέλεις να έχεις εργαζομένους με κατάρτιση; Θέλεις να έχεις συγκεκριμένους κλάδους στην τεχνολογία; Θέλεις να βοηθήσεις την κοινωνία και τον τόπο, όπου θα γίνουν οι επενδύσεις, για να έχει σχέση η συγκεκριμένη επένδυση με μικρομεσαίες επιχειρήσεις, που μπορούν να βοηθηθούν;

Αυτό δείχνει η διεθνής εμπειρία και δεν υπάρχει τίποτα γι' αυτό μέσα σε αυτό το νομοσχέδιο.

Πρέπει να σας πω και για τον τελευταίο κρίκο μεταξύ της ανάπτυξης και της απασχόλησης, που λέει ότι αν έχουμε ανάπτυξη θα έχουμε απασχόληση. Το Υπουργείο Ανάπτυξης και το Υπουργείο Οικονομικών σε αυτήν τη χώρα δεν ενημερώνονται καθόλου για τις νέες ιδέες, τις θεωρίες και τις εμπειρικές μελέτες, ότι μπορεί να έχουμε ανάπτυξη χωρίς αύξηση στην απασχόληση, αυτό που λέμε «jobless growth»;

Η ανάπτυξη δηλαδή, χωρίς θέσεις εργασίας, σάς έχει περάσει, χωρίς να το έχετε ποτέ εντοπίσει ως ένα μεγάλο πρόβλημα, καθώς και ότι υπάρχουν συγκεκριμένες πολιτικές επενδύσεων, για να έχουμε θέσεις εργασίας και ότι δεν ισχύει καθόλου ότι, αν γενικά αυξησουμε τις επενδύσεις, θα έχουμε θέσεις εργασίας; Θέλει συγκεκριμένες πολιτικές, θέλει να λυθούν συγκεκριμένα προβλήματα κι αυτό δεν το κάνει.

Να γυρίσω εκεί που άρχισα, για την Κύπρο. Ποια είναι η κατάσταση του Νότου αυτήν τη στιγμή; Πώς θα ανταγωνιστεί με επενδύσεις τον Βορρά; Οι κυβερνήσεις του Βορρά δανείζονται με χαμηλότερο επιτόκιο. Οι επιχειρήσεις του Βορρά δανείζονται με χαμηλότερο επιτόκιο. Οι επιχειρήσεις του Βορρά έχουν αναπτυξιακά εργαλεία. Εσείς καταστρέφετε την Αγροτική Τράπεζα, καταστρέφετε το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, δεν δίνετε τίποτα στις συνεταιριστικές τράπεζες, ενώ οι Γερμανοί στο επίπεδο των μικρομεσαίων επιχειρήσεων έχουν τα «Sparkassen», έχουν εργαλεία αναπτυξιακά, για να μπορούν να κάνουν τις επενδύσεις.

Θέλω, για να είμαι εντός του χρόνου, να τελειώσω με κάτι που μου κάνει μεγάλη εντύπωση για το Υπουργείο Ανάπτυξης.

Δεν πιστεύετε καθόλου στην επιχειρηματικότητα και στον καπιταλισμό. Γιατί τι επιχειρηματίες είναι αυτοί που δεν μπορούν να βγάλουν λεφτά μέσα από την τεχνολογία και την αναβάθμιση της τεχνολογίας; Τι καπιταλιστές και επιχειρηματίες είναι αυτοί, που δεν μπορούν να βρουν λύσεις με τα οργανωτικά σχήματα μέσα στην παραγωγή, που δεν μπορούν να δουλέψουν μέσα από το μάρκετινγκ, που δεν μπορούν να δουλέψουν μέσα από καινούργιες ιδέες για το πώς μπορεί να προχωρήσει μία εταιρεία;

Οι μόνοι επιχειρηματίες στους οποίους εσείς απευθύνεστε, είναι οι επιχειρηματίες που θα εκμεταλλευτούν τους ελεύθερους χώρους μας, που θα εκμεταλλευτούν τους εργαζομένους και τις εργαζόμενες με άθλιες εργασιακές σχέσεις και χωρίς δικαιώματα. Οι μόνοι καπιταλιστές στους οποίους απευθύνεστε εσείς, είναι αυτοί που μπορούν να βγάλουν λεφτά με χαμηλά μισθούς, γιατί δεν πιστεύετε ούτε καν στην επιχειρηματικότητα.

Αν θέλατε την επιχειρηματικότητα, θα είχατε στόχευση σε αυτούς τους επιχειρηματίες, που εμείς λέμε ότι είναι ένα μικρό κομμάτι, γιατί από μία ύφεση ποτέ δεν βγήκε μία χώρα από τον ιδιωτικό τομέα και από τις επενδύσεις -και αυτό λέει η οικονομική ιστορία. Πάντα το κράτος οδηγεί αυτήν την κατάσταση. Κι εμείς θέλουμε πολλές λύσεις, δημόσιες, κοινωνικές, συνεταιριστικές λύσεις, για να απαντήσουμε, αλλά τουλάχιστον αν υπάρχει ένα μικρό κομμάτι για τον επιχειρηματικό κόσμο, αυτοί να είναι επιχειρηματίες, να μην είναι πλασιέ, να μην είναι αυτοί που θέλουν να εκμεταλλευτούν τους ελεύθερους χώρους μας και τους εργαζομένους μας.

Διότι -και με αυτό τελειώνω- οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες αυτού του τόπου και οι ελεύθεροι χώροι αυτού του τόπου είναι μέρος του πλούτου μας και δεν είναι για πούλημα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο κύριος Χρυσόχοϊδης έχει ζητήσει το λόγο για μία παρέμβαση.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα με μεγάλη προσοχή και ενδιαφέρον και μάλιστα πολύ χρήσιμα πράγματα από τον κ. Τσακαλώτο, ο οποίος περιέγραψε ορισμένες πραγματικότητες που βιώνει σήμερα όλη η Ευρώπη, όπως για παράδειγμα, τις διαφορές επιτοκίων δανεισμού των νοτίων επιχειρήσεων ή των ελληνικών επιχειρήσεων, σε σχέση με τις επιχειρήσεις του Βορρά, και μία σειρά από άλλα τέτοια επιχειρήματα, που είναι σωστά. Μόνο που όλα αυτά έρχονται σε αντίθεση και είναι αντιφατικά σε σχέση με τα προηγούμενα.

Άκουσα επίσης ότι θέλουμε συνεταιριστικές πρωτοβουλίες και μαζικές πρωτοβουλίες, αλλά όλα αυτά δεν μπορούν να γίνουν χωρίς τράπεζες και χωρίς συμμετοχή σε μία ζώνη νομίματος όπου θα χρηματοδοτείται η χώρα, διότι, όταν δεν χρηματοδοτείται η χώρα και δεν υπάρχει εμπιστοσύνη από τους επενδυτές στο εξωτερικό και στο εσωτερικό, προφανώς δεν υπάρχουν χρήματα και όταν δεν υπάρχουν χρήματα, δεν υπάρχουν επενδύσεις και δεν υπάρχουν δουλειές.

Αυτές είναι οι καθαρές κουβέντες. Και βεβαίως καμία καθαρή κουβέντα δεν μπορεί να σταθεί σε αυτόν τον τόπο, όταν σήμερα πάλι ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ λέει ότι το ευρώ δεν είναι ταμπού και ότι δεν πρόκειται να κάνουμε καμία θυσία προκειμένου να παραμείνουμε στο ευρώ. Ο εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ λέει ότι ούτε η δραχμή ούτε το ευρώ είναι ταμπού.

Επίσης θα ήθελα να σας πω, κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτές τις ημέρες ξαναενθύνονται τα δημοσιεύματα, τα οποία αναφέρονται στην Αργεντινή, ότι η Αργεντινή ξαναδοινοείται σε μεγάλες περιπέτειες. Η Αργεντινή, δηλαδή πάει σε νέα πτώχευση.

Εύχομαι να μην βγουν αληθινά τα δημοσιεύματα. Εύχομαι να μη γίνει σε λίγες εβδομάδες αυτό που λέω, αλλά επειδή έχετε πολύ καλές σχέσεις με τις χώρες αυτές και με τους ηγέτες αυτών, θέλω να σας πω ότι επί δώδεκα χρόνια τώρα, δύο δάνεισαν την Αργεντινή: Το ΔΝΤ μέχρι ενός σημείου με χαμηλά επιτόκια και ο κ. Τσάβες με 16%. Με τόσο δάνεισε, κάποια λίγα -ελάχιστα- λεφτά την Αργεντινή όλα αυτά τα χρόνια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο κ. Μωραϊτης έχει το λόγο για επτά λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο επενδυτικός νόμος που έφερε η συγκυβέρνηση και συζητάμε σήμερα δίνει «γη και ύδωρ» στους επιχειρηματικούς ομίλους, διαμορφώνει παράδεισο για το μεγάλο κεφάλαιο και κόλαση για τους εργαζομένους, που θα συνεχίσουν να πληρώνουν χαράτσια, αβάσταχτους φόρους, για να έχουμε φοροελαφρύνσεις και πακτωλό επιδοτήσεων στους επιχειρηματίες, στο όνομα της περιβόητης ανάπτυξης, που θα περάσει πάνω από την ισοπέδωση των εργαζομένων των λαϊκών στρωμάτων, από το σώμα των κατακτήσεων των εργασιακών δικαιωμάτων.

Το Υπουργείο Ανάπτυξης στήνει Γενική Γραμματεία Στρατηγικών και Ιδιωτικών Επενδύσεων και με συνοπτικές διαδικασίες εκδίδει πολεοδομικές άδειες εγκατάστασης, βάζοντας σε κίνδυνο το περιβάλλον, τη δημόσια υγεία κι όλα αυτά στο βωμό του κέρδους των επιχειρηματιών.

Ξεπουλάτε «φιλέτα» δημόσιας γης ή, στην καλύτερη περίπτωση, τα χορηγείτε για έναν αιώνα. Επιβεβαιώνεται η θέση του

ΚΚΕ ότι καλείτε την εργατική τάξη, τα πλατιά λαϊκά στρώματα με τις θυσίες τους, τη φοροληστεία που τους επιβάλλετε, το τσάκισμα των μισθών και των συντάξεων, το σάρωμα των κοινωνικών παροχών, να γίνονται οι χρηματοδότες των επιχειρηματικών ομίλων.

Αποδεικνύεται πως η καπιταλιστική ανάπτυξη δεν σημαίνει νέες θέσεις εργασίας ούτε και ευημερία –όπως λέτε- για τους εργαζομένους, αλλά εντατικοποίηση της δουλειάς, φτώχεια και εξαθλίωση.

Ταυτόχρονα με πρόσχημα την καταπολέμηση της γραφειοκρατίας, καταργείτε στην ουσία ό,τι έχει απομείνει από περιβαλλοντικούς και πολεοδομικούς ελέγχους. Αφήνετε ασύδοτους τους επιχειρηματίες να καταπατούν κάθε τυπικό όρο ακόμα ελέγχου.

Βέβαια από αυτήν την άγρια αντιλαϊκή επίθεση της συγκυβέρνησης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μένουν αλώβητοι και οι αγρότες, που είναι σε δεινή θέση. Έχουν δραματική μείωση του εισοδήματος και τα χρέη στις τράπεζες τους πνίγουν. Το μόνο που είναι σίγουρο είναι, ότι θα χειροτερέψει η θέση τους, η φτώχεια και η καταστροφή τους.

Αυτή η τραγική κατάσταση που τσακίζει τη ζωή των αγροτών είναι γνωστή στην Κυβέρνηση –και στη σημερινή και στη χθεσινή– και την εκμεταλλεύεται. Αποπροσανατολίζει τη φτωχή αγροτιά καλλιεργώντας ψεύτικες ελπίδες, για να κερδίσει χρόνο μέχρι να βυθιστούν οι αγρότες στην απελπισία. Κι αυτό το κάνει και με το νομοσχέδιο με το άρθρο 20 για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Είναι το νέο «φρούτο», με το οποίο, προτρέπουν για καλλιέργεια τους αγρότες: Τα φωτοβολταϊκά, με ντελάλη την «ΠΑΣΕΓΕΣ», που έβγαλε και ανακοίνωση, γιατί δεν τη συμπεριλαμβάνετε –λέει- στο διοικητικό συμβούλιο της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΕΠΕΝΔΥΣΤΕ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ Α.Ε.». Κατάλαβαν «φαγοπότι» και γι' αυτό δεν θέλουν να μείνουν έξω. Η Κυβέρνηση φαίνεται ότι δεν την χρειάζεται τώρα πια. Έχει κάνει τη βρώμικη δουλειά όλο το προηγούμενο διάστημα, έγινε το «όχημα», για να περάσει η αντιαγροτική πολιτική.

Στο άρθρο 9 παράγραφος 5 προβλέπεται αυτό το διοικητικό συμβούλιο, που θέλουν οι εργατοπατέρες της ΠΑΣΕΓΕΣ μαζί με τον Σύνδεσμο Ελλήνων Βιομηχάνων, την Ελληνική Ένωση Τραπεζών, την Εθνική Συνομοσπονδία Ελληνικού Εμπορίου και τους εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ, για να σώσουν τη φτωχή αγροτιά. Δηλαδή, είναι αυτό που λέει ο λαός μας: «Ο λύκος μέσα στα πρόβατα».

Πατούν στη φτώχεια, στην εξαθλίωση όπου οδήγησαν τους φτωχούς αγρότες η Κοινή Αγροτική Πολιτική, τα κόμματα του ευρωμονόδρομου.

Τώρα, τους λέτε ότι θα ζήσουν καλύτερα με τον αγροτουρισμό, με ρίγανη και λεβάντα. Τους λέτε ότι το μέλλον είναι τα φωτοβολταϊκά και εκεί τους οδηγείτε, να αλλάξουν χρήση γης. Αντί να χρησιμοποιούν την πείρα τους και την αγροτική γη, για να παράγουν αγροτικά προϊόντα για την κάλυψη των σύγχρονων διατροφικών αναγκών, σε μία χώρα που έχει αρνητικό ισοζύγιο στον αγροτικό τομέα, τους λέτε να βάλουν φωτοβολταϊκά. Τους καταχερώνετε στις τράπεζες, οι οποίες έχουν αποδωθεί σε αγώνα δρόμου για το ποια θα προσελκύσει περισσότερους πελάτες για δανειοδότηση, όταν η οικονομική κρίση έχει κλείσει την κάνουλα των δανείων σε αυτούς που έχουν πραγματικά ανάγκη. Αυτοί που έχουν πραγματικά ανάγκη, είναι αυτοί που σήμερα, είναι στα όρια της επιβίωσης, είναι οι φτωχοί αγρότες και κτηνοτρόφοι.

Όμως στην προκειμένη περίπτωση, οι τραπεζίτες βλέπουν σίγουρα κέρδη από τις επιδοτήσεις και θα προσεταριστούν τις δόσεις των δανείων, αλλά και τις υποθήκες των αγροτικών χωραφιών. Δεν είναι η πρώτη φορά που τάζουν στους αγρότες μεταξωτές κορδέλες και αποδεικνύονται φούμαρα. Τα ίδια έλεγαν στο παρελθόν, όταν τους προέτρεπαν και τους επιδοτούσαν με προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με διάφορα πακέτα, με διάφορους επενδυτικούς νόμους στο παρελθόν.

Όσο η ενέργεια είναι εμπόρευμα και όχι κοινωνικό αγαθό που θα ικανοποιεί τις λαϊκές ανάγκες, όσο θα κυριαρχεί το εκμεταλλευτικό καπιταλιστικό σύστημα και τα κόμματά του, τόσο θα καταστρέφονται οι παραγωγικές δυνάμεις και μαζί η μικρή και η φτωχομεσαία αγροτιά και η δυνατότητα να απολαμβάνουν εγχώρια προϊόντα και ασφαλή τρόφιμα οι εργαζόμενοι.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας καλεί τους αγρότες και τους κτηνοτρόφους να συμβάλουν στη συγκρότηση της λαϊκής συμμαχίας, με την εργατική τάξη, τους αυτοαπασχολούμενους στις πόλεις, τη νεολαία και τις γυναίκες των λαϊκών οικογενειών. Μέσω της λαϊκής συμμαχίας μπορούμε να αντισταθούμε και στην πορεία να ανατρέψουμε όχι μόνο την Κοινή Αγροτική Πολιτική, που φέρνει όλα αυτά τα δεινά, αλλά συνολικά το σάπιο σύστημα του καπιταλισμού, που οδηγεί το λαό στην εξαθλίωση.

Έτσι μόνο μπορεί να ανοίξει ο δρόμος για ανάπτυξη προς όφελος του λαού μας, με αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση των μονοπωλίων, με τα μέσα παραγωγής και τη γη να είναι λαϊκή ιδιοκτησία. Μόνο ο παραγωγικός συνεταιρισμός της φτωχής και μεσαίας αγροτιάς μπορεί να μειώσει το κόστος παραγωγής και με κοινή καλλιέργεια της γης να καλύψει τις διατροφικές ανάγκες του λαού μας και να παράγει και πρώτες ύλες για τη μεταποιητική βιομηχανία, αφού θα ενταχθεί στην κεντρικά σχεδιασμένη οικονομία. Θα εξασφαλίσει βιώσιμο εισόδημα στους αγρότες και κτηνοτρόφους, χωρίς το άγχος της διάθεσης της παραγωγής, αποζημιώσεις για ζημιές από φυσικά αίτια. Δεν θα υπάρχουν εξευτελιστικές τιμές, που σήμερα απολαμβάνουν οι αγρότες. Έτσι θα καταπολεμηθεί και η ανεργία στην ύπαιθρο.

Σε αυτήν την κατεύθυνση το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας καλεί και τους αγρότες και όλους τους εργαζόμενους να παλέψουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε τον κ. Μωραϊτή.

Το λόγο έχει η κ. Θεοπεφτάτου για επτά λεπτά.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΘΕΟΠΕΦΤΑΤΟΥ: Είναι γενική διαπίστωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι οι γραφειοκρατικές διαδικασίες που επέφεραν οι κατά καιρούς αναπτυξιακοί νόμοι, ήταν αποτρεπτικές για κάθε είδους επένδυση. Από την άλλη, γνωρίζουμε ότι αυτό που δημιουργεί εμπιστοσύνη στους επενδυτές και προϋποθέσεις ευνοϊκής ένταξης της επένδυσης στον κοινωνικό και οικονομικό ιστό, είναι ακριβώς ένα πλαίσιο στόχων εξυπηρέτησης δημόσιου συμφέροντος, ολοκληρωμένου σχεδιασμού σε εθνική και περιφερειακή κλίμακα και κανόνες συνεργασίας της διοίκησης με τους επενδυτές.

Θα έπρεπε, κατά πρώτον, λοιπόν, να αξιολογήσουμε τα αποτελέσματα της εφαρμογής των αναπτυξιακών νόμων, σε σχέση με τους πόρους που έχουν διοχετευθεί και να βγάλουμε τα συμπεράσματά μας για να προχωρήσουμε. Ήδη έχουμε πενήντα χρόνια εφαρμογής αναπτυξιακών νόμων, από τα οποία τα τριάντα πέντε τελευταία ήταν για επιδοτούμενες επενδύσεις. Για παράδειγμα, είναι χαρακτηριστικό ότι με το ν. 3299/2004, για κάθε θέση εργασίας στα επιχορηγούμενα επενδυτικά σχέδια απαιτείτο κεφάλαιο, δηλαδή ίδια συμμετοχή, δάνειο και επιχορήγηση 82.000 ευρώ ετησίως ανά θέση εργασίας.

Επίσης είναι χαρακτηριστικό ότι ξένες αλυσίδες δημιούργησαν μεν, νέες θέσεις εργασίας, πλην όμως δεν δημιούργησαν πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα μέσω της ανάπτυξης δικτύου ντόπιων κατασκευαστών. Αντίθετα, λειτουργήσαν διαλυτικά στη ντόπια παραγωγή, αφού τα προϊόντα τους είναι εισαγόμενα.

Σε δεύτερο επίπεδο, θα έπρεπε να προχωρήσουμε στο χωροταξικό σχεδιασμό, που θα συνιστούσε ευκρινές πλαίσιο δικαίου στο χώρο για την εγκατάσταση δραστηριοτήτων ή την προστασία περιοχών από ασύμβατες με το χαρακτήρα τους δραστηριότητες και μ' αυτόν τον τρόπο θα απλοποιούνταν δραστικά οι διαδικασίες αδειοδότησης των επιχειρήσεων.

Τρίτον, θα έπρεπε να απλοποιήσουμε το θεσμικό πλαίσιο και τους μηχανισμούς υλοποίησης με απλό και κατανοητό σύστημα. Μόνο ο ν. 3299/2004 φέρει μέχρι σήμερα πάνω από δέκα τροποποιήσεις και ήδη φαίνεται και στο παρόν σχέδιο νόμου η ανάγκη των προτεινόμενων τροπολογιών.

Τέταρτον, θα έπρεπε να αντιμετωπίσουμε ισότιμα και δίκαια όλους τους επενδυτές, συμπεριλαμβανομένων και των μικρών, που αποτελούν την κινητήρια δύναμη της ελληνικής οικονομίας.

Πέμπτον, θα έπρεπε να καθιερώσουμε το δημόσιο έλεγχο των επενδύσεων τόσο κατά την υλοποίηση όσο και κατά τη λειτουργία και έκτον, θα έπρεπε να καθιερώσουμε και να εξασφαλίσουμε διαφάνεια σε όλα τα στάδια και ίση μεταχείριση των επενδυτών.

Αντί όλων αυτών, τι κάνουμε; Χτίζουμε προνομιακές εξαιρέσεις

και παρεκκλίσεις κατά το δοκούν πάνω σε ένα διαπιστωμένα προβληματικό και αγκυλωμένο σύστημα και δεν μένει παρά να αναμείνουμε τα ανάλογα αποτελέσματα και μάλιστα, στο όνομα της ανάπτυξης.

Πώς προχωράμε; Θεωρώντας ότι για τη γραφειοκρατία φταίνει αποκλειστικά οι υπηρεσίες και οι υπάλληλοι που τις στελεχώνουν.

Η άποψή μας είναι, ότι η ασυνάρτητη πολυνομία, η συστηματική αλληλοεπικάλυψη αρμοδιοτήτων, η διαχρονική έλλειψη συντονισμού μεταξύ των Υπουργείων και των θεσμικών φορέων και η έλλειψη ουσιαστικού ελέγχου στη Δημόσια Διοίκηση γεννούν τη γραφειοκρατία, η οποία με τη σειρά της επιφέρει τις μικρές και μεγάλες διαπλοκές, τη μικρή και μεγάλη διαφθορά. Εν τέλει η γραφειοκρατία είναι πολιτική επιλογή.

Από την ήδη φυλλορροούσα Δημόσια Διοίκηση μετά την εφεδρεία ή την υποχρεωτική συνταξιοδότηση που εξαιτίας της, απομακρύνθηκαν ως διά μιας όλα τα έμπειρα στελέχη, έρχεται η διαθεσιμότητα και απογυμνώνει, στην κυριολεξία, τις δημόσιες υπηρεσίες.

Μέσα λοιπόν σε αυτές τις συνθήκες συγκροτείται μία υπερ-υπηρεσία για την έκδοση της πολυάδειας με τη μέθοδο της μιας στάσης. Στη Γενική Γραμματεία Στρατηγικών και Ιδιωτικών Επενδύσεων προβλέπεται η σύσταση της Διεύθυνσης Αδειοδοτήσεων με τα τμήματα της Πολεοδομίας, Περιβαλλοντικών Όρων, Δασών, Αιγιαλού και Παραλίας και Αρχαιολογικών Αδειών. Προς τούτο, αποσπώνται εβδομήντα υπάλληλοι, από τους οποίους το 90% είναι διπλωματούχοι ή πτυχιούχοι, οι οποίοι θα πρέπει να διεκπεραιώσουν τα καθήκοντά τους, χωρίς όμως τους ισχύοντες νόμους. Μόνο με τις διατάξεις του αιγιαλού για την παραχώρηση της χρήσης και την κατασκευή έργων απαιτούνται πάνω από δέκα εγκρίσεις φορέων, με σημαντικότερη αυτή του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού.

Έχει υπ' όψιν ο κύριος Υπουργός ότι υπάρχουν περιοχές αιγιαλού, οι οποίες είναι αποτρεπτικές για οποιαδήποτε έργα, για λόγους εθνικής άμυνας και ασφαλείας; Αντίστοιχα υπάρχουν περιοχές από άποψη αρχαιοτήτων, δασικών εκτάσεων, περιβάλλοντος κ.λπ.: Είναι διατεθειμένοι η συγκεκριμένη υπερ-υπηρεσία και ο ίδιος ο Υπουργός να υπερκεράσουν όλα αυτά τα «εμπόδια» μέσα σε ένα μήνα; Δεν θα είναι μετέωρες οι αποφάσεις και νομικά τρωτές σε ενδεχόμενες προσφυγές;

Στην προβλεπόμενη διαδικασία ο επενδυτής ξεκινά την επένδυση με μία απλή δήλωσή του, ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις της έκδοσης των επιμέρους εγκρίσεων. Τι γίνεται σε περιπτώσεις που δεν θα πληρούνται οι προϋποθέσεις; Ακόμη δεν προσδιορίζεται στο παρόν νομοσχέδιο ο τρόπος ελέγχου των κατασκευών που θα εκτελούνται με την πολυάδεια. Συνηθίζεται παράλληλα με τις διατάξεις αδειοδότησης, να καθορίζεται και διαδικασία ελέγχου, ο οποίος έλεγχος γίνεται συνήθως από την αδειοδοτούσα αρχή. Πώς θα γίνεται έλεγχος, αφού οι κατά νόμο αρμόδιες υπηρεσίες παρακάμπτονται και το πολύ-πολύ να έχουν γνωμοδοτικό χαρακτήρα; Τι θα γίνεται, όταν η παραπάνω πολυάδεια δεν τηρείται ως προς τους όρους που χορηγήθηκε; Θα επιβάλλονται κυρώσεις;

Κατ' αναλογία του ν. 4092 για τα ΕΣΧΑΔΑ, που αφορούν στη δημόσια ακίνητη περιουσία, ορίζονται τα ΕΣΧΑΣΕ που καταρτίζουν την ερήμην του σχεδιασμού στην ευρύτερη περιοχή, κατά παρέκκλιση κάθε θεσμικής διασφάλισης, είτε αυτό είναι όροι και περιορισμοί δόμησης είτε σχέδια χρήσεων γης, είτε όροι προστασίας περιβάλλοντος, μνημείων, κ.λπ.. Αντίθετα ο σχεδιασμός γίνεται ως ένα ασύστατο συνονθύλευμα από χωροθετήσεις, σύμφωνα με τις επιθυμίες ορισμένων ιδιωτών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το προτεινόμενο είναι ένα νομοσχέδιο, που καταργεί πρακτικά το δημόσιο έλεγχο, χωρίς χωρικό πρόσημο, αλλά με απόρρητο συχνά φωτογραφικό χωρικό περιεχόμενο, που αφορά σε συγκεκριμένους υποψήφιους πελάτες. Όμως οι αναπτυξιακές επενδύσεις δεν μπορεί να λειτουργήσουν αποδοτικά, όταν είναι αποκομμένες από το οικονομικό και κοινωνικό περιβάλλον.

Έτσι το συγκεκριμένο αναπτυξιακό όραμα είναι καταδικασμένο όχι μόνο να ματαιωθεί από την ίδια την κοινωνία, αλλά να

περιφρονηθεί από τους σοβαρούς επενδυτές και, αν δεν καταργηθεί στο ενδιάμεσο, να καταρρεύσει εν τέλει από τις ίδιες του τις επιλογές.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Το λόγο έχει ο κ. Κοδέλας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΔΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, αναγκαστικά το σχέδιο νόμου που φέρνετε, ανοίγει ένα ευρύτερο ζήτημα, σε σχέση με την ανάπτυξη στη χώρα μας, την ανάπτυξη που έχει ανάγκη αυτός ο τόπος. Σ' αυτό το ερώτημα είναι προφανές ότι δεν έχετε να δώσετε απάντηση. Μάλλον η απάντησή σας είναι εύκολη, δηλαδή «ας έρθει η αγορά να κάνει ό,τι θέλει». Επειδή η αγορά για να έρθει σε ένα παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον, θέλει γρήγορες διαδικασίες, φθηνά μεροκάματα, ελλιπείς ελέγχους και ευνοϊκό φορολογικό καθεστώς, αυτό ακριβώς κάνετε εσείς. Φτιάχνετε μία τέτοια χώρα, η οποία θυμίζει τη σημερινή Ανατολική Ευρώπη ή μία τριτοκοσμική χώρα.

Ήδη έχετε καταφέρει βέβαια αρκετά πράγματα. Είμαστε η πρώτη χώρα σε ανεργία στην Ευρώπη. Είμαστε ανάμεσα στις τρεις πιο φτωχές χώρες της Ευρώπης, με τον κατώτατο μισθό από προχθές να καθορίζεται αποκλειστικά από την Κυβέρνηση, να καταργούνται οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας και ο μισθός να τείνει προς τα δεδομένα Βουλγαρίας και Ρουμανίας. Βέβαια σε συνθήκες τέτοιας ύφεσης και μείωσης της εσωτερικής ζήτησης λόγω των μνημονίων, αυτό το σχέδιό σας είναι αβέβαιο αν θα πετύχει. Μάλλον είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα αποτύχει.

Κύριε Υπουργέ, η Κυβέρνησή σας υπηρετεί αυτά τα οποία ζητά η αγορά. Όταν λέμε «αγορά», δεν εννοούμε τις μικρές και μικρομεσαίες επιχειρήσεις που πράγματι θέλουν στήριξη, που πράγματι καταρρέουν, που πράγματι στερούνται ρευστότητας. Το τραπεζικό σύστημα παίρνει τα χρήματα της ανακεφαλαιοποίησης και δεν τα δίνει εκεί. Αν τα δίνει, τα δίνει στους γνωστούς του, στους διαπλεκόμενους.

Υπηρετείτε λοιπόν αυτά τα οποία ζητά η αγορά, αλλά πιο ειδικά η εγχώρια ολιγαρχία και οι πολυεθνικοί όμιλοι. Εφαρμόζετε το ίδιο χρεοκοπημένο μοντέλο –έτσι το χαρακτήρισε και ο κ. Βαρβιτσιώτης– των προηγούμενων δεκαετιών. Αυτό συνεχίζεται να εφαρμόζεται. Αυτό ευνόησε μία μειοψηφία κρατικοδίαιτων επιχειρηματιών με επενδύσεις μηδενικού ρίσκου και βέβαια, κέρδη γι' αυτούς.

Το ερώτημα λοιπόν σήμερα είναι τι διαφορετικό απ' αυτό που κάνατε τώρα, έκαναν οι κυβερνήσεις τα τελευταία είκοσι χρόνια, πέρα από το να εξυπηρετούν αυτά τα συμφέροντα. Αν κάτι απέτυχε παταγωδώς, δεν είναι αυτό το μοντέλο που μετέτρεψε τη χώρα σε «μπατανία», σε χώρα εισαγωγών και αποδιάρθρωσε την παραγωγική βάση; Πέρα από τους διεφθαρμένους Έλληνες που ζούσαν πάνω από τις δυνατότητές τους, όπως μας λέτε πολλές φορές εδώ και τρία χρόνια, πέρα από τους δημοσίους υπαλλήλους, που είναι οι υπεύθυνοι όλων των κακοδαιμονιών αυτού του τόπου, έχετε προσάψει κάτι στο μεγάλο επιχειρηματικό κόσμο;

Κάποια χρόνια πριν ακούγονταν πράγματα για «νταβατζήδες», είχαμε «κουμπάρους», είχαμε διάφορους. Σε όλες τις συζητήσεις που κάναμε και στην επιτροπή, η αγορά, οι δυνάμεις της αγοράς και οι μεγαλοεπενδυτές φάνηκαν κάτι σαν άγιοι αυτού του τόπου.

Κύριε Υπουργέ, όλο αυτό το διάστημα οι συμβάσεις και οι παραχωρήσεις γίνονταν με τρόπο σκανδαλώδη και επιζήμιο για το δημόσιο και τώρα φέρνετε το λογαριασμό στο λαό. Μάλιστα του λέτε ότι θα συνεχίσουμε να κάνουμε ακριβώς αυτό που κάναμε πριν.

Κύριε Υπουργέ, ο κ. Βενιζέλος σε μία έκρηξη ειλικρίνειας –κάτι που σπανίζει– ανέφερε στη συζήτηση που είχαμε εδώ για τα αγροτικά, ότι όλες οι γερμανικές εταιρείες, διαχρονικά στην πορεία του τόπου μας, δυστυχώς, συνδέονται ως προμηθεύτριες του ελληνικού δημοσίου μόνο με σκάνδαλα. Αυτά είναι λόγια του κ. Βενιζέλου, ο οποίος υποθέτω ότι κάτι θα ξέρει και πιθανόν κάτι θα έχει δει ή βρήκε στα κομματικά του ταμεία.

Η ανάπτυξη λοιπόν σ' αυτό ακριβώς βασίστηκε, δηλαδή σε

αποικιοκρατικές συμβάσεις, λεόντειες για το δημόσιο, επιδοτούμενες, με μηδενικό ρίσκο για τους επενδυτές, οι οποίες ευνοούσαν μία ολιγαρχία ή κλεπτοκρατία, με τη στήριξη και την ενεργή συμμετοχή και συνενοχή μέρους του πολιτικού προσωπικού.

Κύριε Υπουργέ, αυτός είναι ο κρατισμός που πρέπει να χτυπηθεί. Ας το ακούσει και ο κ. Βαρβιτσιώτης, ο οποίος θεωρεί ως μείζον πρόβλημα τον κρατισμό. Αυτού του τύπου ο κρατισμός ήταν το εμπόδιο. Αυτός ήταν που οδήγησε σε μία στρεβλή και παρασπικτική ανάπτυξη, στο χρέος και τη φούσκα αυτής της οικονομίας που πληρώνουμε σήμερα εμείς.

Επομένως η αντίδραση στις επενδύσεις που θέλετε να φέρετε, δεν έρχεται από ιδεολογική αγκύλωση, όπως ισχυρίζεστε, αλλά από την εμπειρία του τι σήμαναν οι επενδύσεις που φέρατε, με τον τρόπο που έγιναν, για τον ελληνικό λαό. Αυτή η ανάπτυξη που δημιουργήσατε είναι η αιτία της κακοδαιμονίας, που ειδικά στον καιρό των μνημονίων παίρνει ακόμα πιο αρπακτικά χαρακτηριστικά.

Όμως αυτή η ανάπτυξη δεν γίνεται αποδεκτή από τους πολίτες. Από τη Χαλκιδική, τη Θράκη και μέχρι την Κρήτη, οι πολίτες δεν είναι ενάντιοι γενικά στις επενδύσεις, αλλά είναι ενάντιοι στις πειρατικές επενδύσεις που φέρνετε και υποθηκεύουν το μέλλον των ανθρώπων και των περιοχών τους.

Το παράδειγμα της Χαλκιδικής, πέραν των περιβαλλοντικών συνεπειών που έχει, είναι και ένα οικονομικό σκάνδαλο, όπως είναι και οι ΒΑΠΕ. Το ίδιο ισχύει για τις υποτιθέμενες αυτοχρηματοδοτούμενες επενδύσεις που αφορούν τους δρόμους. Επιδότηθηκαν, υπήρξαν μακροχρόνιες παραχωρήσεις και πανάκριβα διόδια. Υπήρξε διακοπή των έργων, ενώ εισέπρατταν τα διόδια και πλέον ζητούν και άλλα χρήματα για να συνεχίσουν.

Βέβαια το μοντέλο που οραματίζεται ο κ. Βαρβιτσιώτης, ως επισηγητής της Κυβέρνησης, είναι συγκεκριμένο, δηλαδή να επιστρέψουμε στο 1953, εξήντα χρόνια πίσω, υιοθετώντας ένα νομοθετικό διάταγμα, τότε, που έδινε πλήρη ασυλία και προστασία στους επενδυτές. Ανησυχεί ο κ. Βαρβιτσιώτης –και το ανέφερε στην επιτροπή– αν μία επόμενη κυβέρνηση ακυρώσει τα προνόμια συγκεκριμένων επενδύσεων που θέλουν να γίνουν. Δικαίως αγωνιά, γιατί κανείς δεν θα αποδεχθεί παράνομες και επιζήμιες για το δημόσιο συμφέρον επενδύσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Υπουργέ, το σχέδιο νόμου εξυπηρετεί φωτογραφικά συγκεκριμένα συμφέροντα σε προφανή αντίθεση με το δημόσιο και κοινωνικό συμφέρον. Εξαπατάτε τους ανέργους, όταν τους λέτε ότι γι' αυτούς η Κυβέρνηση θέλει επενδύσεις και την ίδια στιγμή είναι ελάχιστη η σύνδεση των θέσεων εργασίας με τις επενδύσεις.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας αναφέρω κάποια συγκεκριμένα στοιχεία. Μιλάτε για άρση του ορίου επενδύσεων σε γη υψηλής παραγωγικότητας. Για να κάνετε τι; Για να βάλετε φωτοβολταϊκά; Για να έρθουν μεγάλες πολυεθνικές να εκμεταλλεύονται καλλιεργήσιμες εκτάσεις και να βάλουν καθρέφτες; Αυτό λείπει από τη χώρα; Αυτό είναι ανάπτυξη, ειδικά σε περίοδο διατροφικής κρίσης; Αυτό αντιμετωπίζει ένα έλλειμμα που έχουμε στα αγροτικά προϊόντα, που αθροιστικά τα τελευταία δέκα χρόνια, έφθασε στα 23 δισεκατομμύρια ευρώ;

Παράλληλα με το σχέδιο που υπάρχει για εργοστάσιο βιομάζας στην Αττική, το οποίο μάλιστα σχεδιάζεται ότι έχει ανάγκες για τριακόσιες χιλιάδες στρέμματα καλλιέργειας ευκαλύπτων και μίσχανθων, καταλαβαίνετε ότι η μορφή ανάπτυξης που επιλέγετε, έρχεται σε αντίθεση με την ανάπτυξη που έχει ανάγκη ο τόπος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεύτερον, ανέφερα και στην επιτροπή ένα παράδειγμα επένδυσης, που βρίσκεται στο τέλος του νομοσχεδίου και αφορά μία επιδότηση σε ξενοδοχειακή μονάδα 15 εκατομμυρίων ευρώ για μόλις ενενήντα οκτώ θέσεις εργασίας. Τα 15 εκατομμύρια ευρώ αντιστοιχούν στο μισό των περικοπών των επιστροφών πετρελαίου που στερούνται φέτος οι αγρότες μας.

Επίσης, όσον αφορά τις ΒΑΠΕ, σας ρώτησα αν έχετε κάνει μία μελέτη για το κατά πόσον αυτές έχουν ευνοήσει την εθνική οικο-

νομία και τι όφελος έχουμε σε θέσεις εργασίας. Δεν έχουμε δει κάτι τέτοιο.

Επίσης μιλάμε για μία ανάπτυξη που είναι πολύ μακριά από τη φέρουσα ικανότητα περιοχών. Χαρακτηριστικά παραδείγματα αποτελούν τα γήπεδα γκολφ και στη Μεσσηνία και στην Ερμιονίδα στο Νομό Αργολίδας, όπου γίνονται σε περιοχές με προβλήματα επάρκειας υδάτινων πόρων. Ειδικά στην Ερμιονίδα, η κατανάλωση που χρειάζεται το γήπεδο γκολφ, αντιστοιχεί ακριβώς σε όσο νερό χρειάζεται για ύδρευση όλος ο Δήμος Ερμιονίδας. Υπάρχει βέβαια και μία σειρά άλλων παραδειγμάτων.

Δεν έχουμε ανάγκη μία ανάπτυξη που θα υπαγορεύεται τελικά από τις συντεχνίες της ολιγαρχίας και της κλεπτοκρατίας, αλλά μία ανάπτυξη που θα υπηρετεί ένα πρόγραμμα παραγωγικής ανασυγκρότησης έτσι, ώστε αυτή η χώρα να μπορεί να σταθεί στα πόδια της και να έχει την οικονομική και πολιτική της ανεξαρτησία. Μία τέτοια ανάπτυξη δεν μπορεί να γίνει εντός μνημονίων με τους Φούχτελ και Ράιχενμπαχ, με το ξεπούλημα του σκανδαλώδους και μαφιόζικου ΤΑΙΠΕΔ ή με τον επενδυτικό νόμο που φέρετε.

Μία τέτοια ανάπτυξη θα έρθει σύντομα μέσα από ένα κίνημα παραγωγικής ανασυγκρότησης και από το γκρέμισμα του πολιτικού συστήματος, το οποίο μας έφτασε σε αυτήν την κατάσταση, ενός πολιτικού συστήματος της υποταγής στη μερκελική Ευρώπη, ενός πολιτικού συστήματος που συμπαρέσυρε και την Κύπρο, σε μία τεράστια και επικίνδυνη εθνική, κοινωνική και οικονομική περιπέτεια.

Τέλος, επειδή πολλά δάκρυα χύθηκαν για τη νεολαία, σε σχέση με το οξύτατο πρόβλημα της ανεργίας, καλούμε τους νέους ανθρώπους που βιώνουν μία μνημονιακή, κοινωνική γενοκτονία, που τους στερεί κάθε φιλοδοξία, αναγκάζοντάς τους είτε να μεταναστεύσουν είτε να μείνουν, χωρίς να μπορούν όμως να κάνουν ούτε οικογένεια ούτε να σχεδιάσουν το μέλλον τους, καλούμε αυτήν τη νέα γενιά να μείνει εδώ, να μείνει στη χώρα της, όχι για να ζήσει στις συνθήκες ανθρωπιστικής κρίσης που έχετε δημιουργήσει, όχι για να δει τη χώρα της να μετατρέπεται σε αποικία και σε ένα απέραντο πτωχοκομείο, αλλά για να κτίσουμε μία Ελλάδα της δημοκρατίας, της ανεξαρτησίας, της αξιοπρέπειας, μία Ελλάδα που θα παράγει, με στόχο την αυτοδυναμία σε όλους τους τομείς μπορεί, αξιοποιώντας πλήρως τις δυνατότητες του τόπου και του ανθρώπινου δυναμικού της, με αλλαγές στο παραγωγικό μοντέλο, στο καταναλωτικό μοντέλο, στις παραγωγικές σχέσεις, με στόχο το πιο δίκαιο επιμερισμό των παραγόμενων κερδών στους παραγωγούς και στην κοινωνική πλειοψηφία. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο κ. Παππάς έχει ζητήσει το λόγο.

Κύριε Παππά, θέλετε για δευτερολογία ή παρέμβαση;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Θα δευτερολογήσω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Η δευτερολογία σας είναι έξι λεπτά.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αναφερθήκατε σε εμάς, κύριε Υπουργέ, και είπατε για την ανάπτυξη που δεν έρχεται, με σχολιασμό σχετικά με τον πολλαπλασιαστή. Νομίζω ότι προσποιείστε πως δεν καταλαβαίνετε. Δεν έκανα σχολιασμό για τον πολλαπλασιαστή και τις λανθασμένες πολιτικές σας. Έθεσα ερωτήματα, αμελικά ερωτήματα, ερωτήματα στα οποία δεν απαντάτε. Πώς να απαντήσετε; Δεν έχετε τι να απαντήσετε.

Εμείς, ξέρετε, πάλι σε άλλο θέμα– δεν έχουμε καμμία συμπάθεια στη βρετανική μοναρχία, στη δυναστεία αυτή και ιδιαίτερα στο πρόσωπο της υπέργηρης βασίλισσας Ελισάβετ, της κυρίας αυτής που ήταν στο βρετανικό θρόνο όταν οι Βρετανοί, αυτοί οι θεμελιωτές του σύγχρονου κοινοβουλευτισμού, κρεμούσαν και εκτελούσαν Έλληνες αγωνιστές, κρεμούσαν και εκτελούσαν τους αγωνιστές της ΕΟΚΑ. Όμως, δεν μπορούμε να μη συμφωνήσουμε μαζί της στο χαρακτηρισμό ως φυτωρίου –αν θυμόσαστε από την πρωτολογία μου, τα χαρακτήρισα «φυτώρα» αυτά τα ιδρύματα του γνωστού London School of Economics. Ξέρετε, εκεί που πήγε πρόσφατα και μίλησε και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Συμφωνούμε, λοιπόν, με την Ελισάβετ στο χαρακτηρι-

σμό αυτής της σχολής των οικονομικών σαϊνιών ως «βοϊδο-σχο-λής».

Είπατε για την πυξίδα σας. Είπατε, λοιπόν, ότι έχετε ως πυξίδα τη συνέχεια του κράτους. Θα συμφωνήσω απόλυτα μαζί σας. Η πυξίδα σας, ναι, δεν είναι χαλασμένη. Υπάρχει συνέχεια, όντως. Είστε η συνέχεια της πολιτικής Γεωργίου Παπανδρέου. Εσείς αντιγράφετε τον υπόδικο στη συνείδηση του ελληνικού λαού Γεωργίου Παπανδρέου.

Επειδή είναι και λίγο χαλαρά και είναι απόγευμα και πρέπει πέρα από τα καλά κοστούμια, το σοβαρό λόγο, να υπάρχει και λίγο χιούμορ στη ζωή μας, θα σας αναφέρω κάτι που διάβασα, που λέει ο λαός χαριτολογώντας. Χαρακτηρίζει τον Αρχηγό σας, τον Πρωθυπουργό, «Σαμαρανδρέου». Βέβαια, δεν πρέπει να αδικήσουμε και μερικούς του ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι αντιγράφουν τον συγχωρεμένο για κάποιους Ανδρέα και έτσι ακούμε περιπαικτικά το επώνυμο του κ. Τσίπρα, να λέγεται «Τσιπανδρέου».

Κύριε Πρόεδρε, για να επανέλθουμε στο θέμα, εξετάζοντας το σημερινό σχέδιο νόμου δεν μπορούμε να μην ομολογήσουμε ότι το πρώτο που μας τράβηξε την προσοχή ήταν ο τίτλος του νομοσχεδίου «Διαμόρφωση φιλικού αναπτυξιακού περιβάλλοντος για τις στρατηγικές και ιδιωτικές επενδύσεις και άλλες διατάξεις». Ξέρετε, πολλές φορές τα πιο ύπουλα σχέδια, τα πιο δόλια σχέδια περιβάλλονται με ένα μανδύα αναγκαιότητας και εθνικού συμφέροντος και έτσι αμβλύνονται οι αντιδράσεις του λαού και δικαιολογείται η ψήφισή τους. Είμαστε βέβαιοι ότι στον τίτλο ενός σχεδίου νόμου επιλέγονται προσεκτικά όλες οι λέξεις.

Αλήθεια, τι ακριβώς υποδηλώνει ο όρος «φιλικό»; Φιλικό για το λαό; Δηλαδή, αυτό το σχέδιο νόμου είναι φιλολαϊκό; Προφανώς, όχι. Υποδηλώνει τη διαμόρφωση ενός ελκυστικού επενδυτικού πλαισίου που θα οδηγήσει σε τόνωση των επενδυτικών δραστηριοτήτων στη χώρα μας και στην «πολυπόθητη», όπως λέτε εσείς, ανάπτυξη.

Κύριε Υπουργέ, προσέξτε με, για κάτι που είπατε στο λόγο σας. Ωμά παραδεχτήκατε πως δεν σας ενδιαφέρει η ταυτότητα και η προέλευση των επενδυτών. Δηλαδή παραδίδετε τη χώρα στους Τούρκους επενδυτές. Ξεπουλάτε τα πάντα: ΔΕΚΟ, επιχειρήσεις, λιμάνια, αεροδρόμια, δημόσια γη. Δεν αφήνετε τίποτα άθικτο. Και –προσέξτε– δίνετε ιδιαίτερη προσοχή σε αυτό που είπατε, στη διαφάνεια. «Αυτοτελές γραφείο ιδιωτικών επενδύσεων» το λέτε. Είναι η κάλυψή σας, ο φερετζές σας. Το γραφείο αυτό δεν θα σας σώσει από τις ευθύνες που έχετε έναντι του λαού, των μελλοντικών γενεών και της δικαιοσύνης.

Επειδή οι ρομαντικές εκθέσεις ιδεών που ακούσαμε προηγουμένως είναι καλές για τις σχολικές αίθουσες αλλά όχι για συζητήσεις που ρυθμίζουν τη ζωή και το μέλλον ενός ολόκληρου λαού, ας θέσουμε τα πράγματα στη σωστή τους βάση. Τονίζω και πάλι ότι το νομοσχέδιο αυτό αποτελεί τη λογική συνέχεια μιας σειράς σχετικών νομοθετημάτων που σταδιακά ανοίγουν το δρόμο σε μία άνευ όρων παράδοση σε ξένους επενδυτές κάθε στρατηγικού τομέα της οικονομίας.

Θα καταψηφίσουμε, όπως είναι λογικό, επί της αρχής το παρόν σχέδιο νόμου. Αναγνωρίζουμε ότι υπάρχουν και κάποια θετικά σημεία σε κάποια άρθρα, στα οποία συμφωνούμε, αυτό όμως δεν έχει μεγάλη σημασία. Κρατήστε εσείς, όμως, το βασικό λόγο της καταψήφισης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, μία πρόταση λέω ακόμη.

Όπως και παλιά έτσι και τώρα υπήρξαν κάποιοι που όχι μόνο χάρηκαν για την καταστροφή της Ελλάδος αλλά και την επιδίωξαν. Όπως και παλιά έτσι και τώρα υπήρξαν κυβερνήσεις που τους το συγχώρεσαν και τους αντάμειψαν μάλιστα γι' αυτό.

Η Χρυσή Αυγή δεν θα το κάνει αυτό!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Το λόγο έχει η κ. Τριανταφύλλου.

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στόχος του παρόντος σχεδίου νόμου δεν είναι η ανάπτυξη προς όφελος των εργαζομένων και της χώρας, αφού απουσιάζει η προοπτική και ο σχεδιασμός της παραγωγικής ανασυγκρότησης του τόπου, αλλά υπάρχει αποψίλωση των δομών που θα βοηθούσαν σε

αυτό. Στόχος υπάρχει και είναι στόχος βαθιά αντιλαϊκός και ταξικός. Είναι η στήριξη των αναγκών των κεφαλαιοκρατών μέσω της προσέλκυσης συγκεκριμένων επενδύσεων.

Το πρότυπό σας είναι ληστρικό για το δημόσιο ταμείο και καταστροφικό για το περιβάλλον. Είναι επικίνδυνο, γιατί καταργεί επί της ουσίας τους όποιους ελέγχους υπήρχαν όσον αφορά στο περιβάλλον και στην προστασία του, στην πολιτιστική και στην αρχαιολογική μας κληρονομιά, στο χωροταξικό σχεδιασμό και σε πολλά άλλα.

Στο επενδυτικό σας μοντέλο δεν υπάρχουν εργασιακά δικαιώματα. Δεν υπάρχει περιβαλλοντική διάσταση. Δεν υπάρχει αειφορία. Υπάρχουν, όμως, μισθοί πείνας και περιβαλλοντικά εγκλήματα, όπως αυτό στις Σκουριές. Γι' αυτό βρίσκετε παντού απέναντί σας την ίδια την κοινωνία, όπως στις συμβάσεις παραχώρησης των αυτοκινητοδρόμων, στις φαραωνικές ΒΑΠΕ που έχουν ξεσηκώσει όλη την Κρήτη και χθες μόλις στο Αλιβέρι με τη μονάδα καύσης σκουπιδιών της ΑΓΕΤ.

Είναι υποκρισία να μιλάτε εσείς για χιλιάδες θέσεις εργασίας, εσείς που αφήσατε να φτάσει η ανεργία στο 27%.

Είναι ακραία υποκρισία να μιλάτε για χιλιάδες θέσεις εργασίας εσείς που αφήσατε τους παραχωρησιούχους των αυτοκινητοδρόμων να κλείσουν τα εργοτάξια δύο χρόνια τώρα και μάλιστα παράνομα και αντισυμβατικά, γιατί επικαλούνται ότι δεν τους δίνουν λεφτά οι τράπεζες. Και εσείς τους νομιμοποιείτε σ' αυτήν την απάτη, όταν οι ίδιες οι συμβάσεις γράφουν ότι για τη χρηματοδότηση των έργων και για την ανεύρεση των κεφαλαίων αποκλειστικά υπεύθυνοι είναι οι παραχωρησιούχοι. Τους νομιμοποιείτε εσείς της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, όταν μας λέγατε τη στιγμή που εφαρμόζατε αυτό το μοντέλο, ότι το κράτος απαλλάσσεται από κάθε βάρος και ότι θα βρουν τάχα τα κεφάλαια οι παραχωρησιούχοι. Όμως, αποδεικνύεται πόσο λάθος και πόσο αντιπαραγωγικά και κλεπτοκρατικά ήταν όλα αυτά τα νεοφιλελεύθερα μοντέλα που μας λανσάρατε.

Είναι υποκρισία να μιλάτε για αυτοχρηματοδοτούμενα έργα, όταν ο τόχος αυτοχρηματοδοτών επιχειρηματικών όμιλος βάζει μόλις το 10%. Το 40% είναι δάνεια με εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου. Το 50% είναι δάνεια από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων. Τάχα, δηλαδή, χρηματοδοτούν τα έργα με δικά τους κεφάλαια ή μήπως με τα κεφάλαια των τραπεζών που στην πλειοψηφία τους είναι καταθέσεις των πολιτών, τους οποίους πολίτες μετά τους καλείτε να «κουρέψουν» τις ίδιες τις αποταμιεύσεις τους, όταν οι τράπεζες καταρρέουν;

Όμως και οι τράπεζες καταρρέουν ακριβώς εξαιτίας αυτού του μοντέλου που έγκειται στο να δίνουν άφθονα και χωρίς ουσιαστικές εγγυήσεις δάνεια στους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους. Αυτό ήταν εδώ και είκοσι χρόνια το νεοφιλελεύθερο επενδυτικό σας μοντέλο και παραμένει, ενώ γίνεται βέβαια ακόμα χειρότερο. Πρόκειται για ένα πάρτι δισεκατομμυρίων ευρώ που μοιραία έφτασε σε αδιέξοδο και μάλιστα με το μνημόνιο φορτώθηκε στην πλάτη του λαού και των επόμενων γενιών.

Το επενδυτικό σας μοντέλο είκοσι χρόνια τώρα έφερε μία πρόσκαιρη ανάπτυξη που ήταν στηριγμένη σε πηλίνα πόδια. Στην πραγματικότητα έφερε αποδιάρθρωση της παραγωγής και διάλυση του παραγωγικού ιστού. Η αγροτική οικονομία συρρικνώθηκε, τα εργοστάσια κλείνουν το ένα μετά το άλλο. Είναι ακριβώς το επενδυτικό σας μοντέλο, κύριε Υπουργέ, με τις τεράστιες και αδιαφανείς ενισχύσεις στους επιχειρηματικούς ομίλους, με τις αποκρτικοποιήσεις και με τις απευθείας αναθέσεις στις διάφορες Siemens που θέριεψαν τη διαπλοκή, το παρασκήνιο και τη συναλλαγή επιχειρηματιών του πολιτικού συστήματος κάτω από το τραπέζι. Αυτό ακριβώς είναι το επενδυτικό σας μοντέλο που οδήγησε στο διεφθαρμένο πολιτικό σύστημα και που έφτασε στο χείλος της χρεοκοπίας τη χώρα.

Πηγαίνοντας στην ιδιαίτερη πατρίδα μου, την Αιτωλοακαρνανία, όπως και πολλοί άλλοι από τους συντοπίτες μου, έχουμε την τύχη ή την ατυχία να χρησιμοποιούμε δύο από τους αυτοκινητοδρόμους που γίνονται μ' αυτές τις περιφρομένες «συμβάσεις παραχώρησης» και πανηγυρίζετε που θα αρχίσουν ξανά τάχα τα έργα. Μιλάω για την Ολυμπία και την Ιονία Οδό. Δεν θα σας πω για τους δρόμους καρμανιόλα στους οποίους οι πολίτες αναγκάζονται να περνούν. Δεν θα σας πω για τα πανάκριβα διόδια που

αναγκάζονται να πληρώνουν. Δεν θα σας πω για τις πινακίδες που λένε «εδώ συμβαίνουν θανατηφόρα ατυχήματα». Όμως, θα σας θυμίσω ότι αυτά τα αδιανόητα για ένα κράτος δικαίου, τα καταφέρνεται εσείς και αποτελούν τυπικά παραδείγματα της λογικής σας για τις επενδύσεις. Τέτοιες επενδύσεις μπορείτε να προσφέρετε στον ελληνικό λαό.

Θα αναφερθώ πιο συγκεκριμένα στα τεράστια οικονομικά σκάνδαλα που έχουν γίνει στην Ιονία και την Ολυμπία Οδό, γιατί επαναλαμβάνω ότι αυτή η κατάσταση είναι τυπικό παράδειγμα της αντίληψης που έχετε για την τάχα ανάπτυξη.

Με βάση τα στοιχεία που μας έδωσε το Υπουργείο απαντώντας σε μια ερώτηση Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ -το θέμα της ερώτησης ήταν «Η υλοποίηση των μεγάλων οδικών αξόνων που εκτελούνται με συμβάσεις παραχώρησης»- είδαμε τα εξής εξωφρενικά: Ιονία Οδός, έργο κατασκευασθέν από τον παραχωρησιούχο με αξία 354.116.890 ευρώ. Διόδια που πλήρωσε ο λαός: 374.124.921 ευρώ. Πώς γίνεται αυτό; Πώς γίνεται να είναι πιο πολλά τα διόδια απ' ό,τι το ίδιο το κατασκευασμένο μέχρι στιγμής έργο, το οποίο μάλιστα έχει διακοπεί εδώ και δύο χρόνια, τάχα λόγω έλλειψης χρηματοδότησης; Πρόκειται για μέσα ψέμα που είναι αυταπόδεικτο, αλλά το οποίο έρχεται να αποδεχθεί η Κυβέρνηση Σαμαρά. Επιπλέον των διοδίων, ο παραχωρησιούχος έχει εισπράξει άλλα 139.512.770 ευρώ απευθείας από το δημόσιο.

Ελπίζω, κύριε Υπουργέ, να μην αμφισβητήσετε τα στοιχεία, γιατί φέρουν τη δική σας υπογραφή με αριθμό πρωτοκόλλου «291». Και ερωτώ: είναι δυνατόν να συμβαίνει αυτό; Φαίνεται πως μπορεί να είναι δυνατό στη χώρα όπου κάνει κουμάντο η κλεπτοκρατία. Οι μεγαλοεργολάβοι από τη μια και το πολιτικό σύστημα της σαπίλας και της διαπλοκής από την άλλη.

Κοροϊδεύετε για μεγάλα έργα και για ανάπτυξη, αλλά στην πραγματικότητα ένας μόνο εργολάβος που έχει εκτελέσει έργο 314 εκατομμυρίων ευρώ, εισπράττει 514 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή 160 εκατομμύρια ευρώ παραπάνω, 160 εκατομμύρια κλοπή από το δημόσιο ταμείο. Και το έργο διεκότη εκβιάζοντας για μεγαλύτερα κέρδη. Αυτό είναι το επενδυτικό σας μοντέλο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα για λίγα λεπτά την ανοχή σας.

Προσέξτε τώρα, γιατί ακόμα και αυτά τα αδιανόητα χωριούνται μπροστά σ' αυτά που ετοιμάζεστε να κάνετε τις επόμενες μέρες. Πρώτον, γιατί ενώ σύμφωνα με τις συμβάσεις παραχώρησης οι παραχωρησιούχοι είναι υπεύθυνοι για την εξασφάλιση χρηματοδότησης -και μάλιστα η μη διασφάλιση χρηματοδότησης είναι γεγονός αθέτησης παραχωρησιούχου- εσείς τους δικαιολογείτε που διέκοψαν επί δύο χρόνια τα έργα; Και κάνετε το ίδιο σε όλους τους αυτοκινητοδρόμους. Αντί να αναζητήσετε τις ποινικές ρήτρες που οφείλουν, εσείς τους δικαιολογείτε. Αυτές οι ποινικές ρήτρες είναι εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ. Τους χαρίζετε, λοιπόν, εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ, που κατά τις εκτιμήσεις και σύμφωνα με τον Τύπο, πρέπει να είναι πάνω από 340 εκατομμύρια ευρώ.

Δεύτερον, γιατί ετοιμάζεστε να υπογράψετε τις νέες συμβάσεις παραχώρησης δίνοντας επιπρόσθετο μπόνους στους παραχωρησιούχους ύψους 280 εκατομμυρίων ευρώ, σύμφωνα πάλι με τον Τύπο. Όχι μόνο τους χαρίζετε ποινικές ρήτρες αλλά τους δίνετε και μπόνους. Πρόκειται για πάρτι εκατομμυρίων ευρώ στις πλάτες ενός χειμαζόμενου λαού.

Τρίτον, γιατί ενώ τα έργα έχουν διακοπεί αντισυνταγματικώς και παρανόμως επί δύο χρόνια, εσείς αντί να ελέγξετε το καθεστώς παρανομίας των παραχωρησιούχων, κυνηγάτε τους πολίτες που αντιστέκονται στο χαράτσι των διοδίων και τους σέρνετε στα δικαστήρια.

Τέλος -τι ειρωνεία!- συνεχίζετε να ονομάζετε αυτά τα έργα «αυτοχρηματοδοτούμενα», ενώ δεν λέτε το από ποιον. Δυστυχώς δεν έχω χρόνο να αναφερθώ στα στοιχεία για την Ολυμπία Οδό, τα οποία φυσικά είναι ανάλογα.

Το συμπέρασμα είναι ότι για σας οι μεγάλες επενδύσεις και τα τάχα αυτοχρηματοδοτούμενα έργα είναι συνώνυμα της μεγάλης ληστείας του δημοσίου ταμείου, της λίστας Λαγκάρντ.

Το μοντέλο σας οδήγησε τη χώρα στην καταστροφή. Εμείς, ο

ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ, θα φέρουμε μία άλλη αντίληψη που θα έχει ως βασικά στοιχεία την παραγωγική ανασυγκρότηση του τόπου, την πραγματική δημοκρατία, με διαφάνεια και κοινωνικό έλεγχο παντού. Και αυτά θα προχωρήσουν, αφού πρώτα εξοστρακίσουμε πολιτικά αλλά και δικονομικά την «κόπρο της κλεπτοκρατίας». Δεσμευόμαστε σ' αυτό και σας καλώ να το λάβετε σοβαρά υπ' όψιν πριν φέρετε τις νέες σκανδαλώδεις ρυθμίσεις για τις συμβάσεις παραχώρησης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για λίγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός για μία σύντομη παρέμβαση.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε δεν είχα σκοπό να παρέμβω. Θα μιλήσω αύριο, γιατί υπάρχουν διάφορες ρυθμίσεις στο σχέδιο νόμου που αφορούν θέματα υποδομών και τηλεπικοινωνιών. Όμως, είμαι υποχρεωμένος, διότι ακούγονται ανήκουστα πράγματα.

Αγαπητή κυρία συνάδελφε, θα συνιστούσα να διαβάσετε τις συμβάσεις παραχώρησης και μετά να μιλήσετε για κλεπτοκρατία κ.ο.κ..

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Την απάντηση εσείς μας τη δώσατε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Μα, προφανώς, εγώ σας έδωσα την απάντηση. Προφανώς και δεν αμφισβητώ τίποτα από τα στοιχεία τα οποία σας έδωσα.

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Τα νούμερα είναι εκεί, κύριε Υπουργέ!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Επιτρέψτε μου, κυρία συνάδελφε.

Οι συμβάσεις παραχώρησης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχουν να κάνουν τίποτα με ένα κλασικό δημόσιο έργο. Διέπονται από αυτές καθαυτές τις συμβάσεις οι οποίες, όπως γνωρίζετε, έχουν κυρωθεί από το ελληνικό Κοινοβούλιο, είναι νόμος του κράτους.

Αναφερθήκατε στην Ολυμπία και την Ιόνια Οδό. Όμως, επειδή και εγώ διέρχομαι πολύ τακτικά από τους συγκεκριμένους άξονες, επιτρέψτε μου να σας πω ότι ξεχάσατε να αναφέρετε και τη Γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου. Είναι και αυτό ένα έργο που έχει γίνει με σύμβαση παραχώρησης. Όμως, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ: Με το караβάκι πάμε. Η γέφυρα είναι ακριβή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριοι συνάδελφοι, αφήστε τον κύριο Υπουργό να ολοκληρώσει.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Προφανώς, κύριε συνάδελφε, υπάρχει εναλλακτική λύση. Όποιος δεν θέλει να πληρώσει το κόστος των διοδίων, μπορεί να χρησιμοποιήσει το καράβι. Υπάρχει, λοιπόν, εναλλακτική λύση. Όμως, σας προκαλώ να δείτε τα στοιχεία, για να διαπιστώσετε πόσοι περνάνε με το καράβι και πόσοι περνάνε από τη γέφυρα. Ψάξτε τα στοιχεία, για να δείτε τη χρησιμότητα ενός έργου που δεν μπορούσε να κατασκευαστεί διαφορετικά, παρά μόνο με σύμβαση παραχώρησης.

Το ίδιο έγινε και με τους μεγάλους οδικούς άξονες. Το ελληνικό δημόσιο προφανώς στερούνταν των αναγκαίων δισεκατομμυρίων ευρώ -της τάξεως των 8-8,5 δισεκατομμυρίων ευρώ- το 2005-2006, όταν σχεδιάστηκαν αυτά τα έργα και, εν τέλει, προχώρησε με συμβάσεις παραχώρησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η εθνική συμμετοχή στο συνολικό πακέτο των συμβάσεων παραχώρησης είναι εξαιρετικά χαμηλή. Αυτό είναι ένα μεγάλο πλε-

ονέκτημα των συμβάσεων παραχώρησης.

Δεύτερον, δεν υπάρχουν εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου –άλλο ένα πολύ μεγάλο και βασικό πλεονέκτημα.

Τρίτον –γεγονός το οποίο δεν μπορεί να παραβλέψετε- είναι τελειώς διαφορετική η εποχή που σχεδιάστηκαν και έγιναν οι συμβάσεις παραχώρησης με τη σημερινή εποχή.

Στα στοιχεία που σας έχω δώσει αναφέρεται -και το διαπιστώνετε από τους πίνακες που έχετε- ότι είναι μειωμένη η κίνηση κατά μέσο όρο κατά 45% την τελευταία τετραετία. Είναι ένα γεγονός, το οποίο ουδείς, μα ουδείς, είχε προβλέψει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΔΕΛΑΣ: Είναι δύσκολο να ...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Είναι ένα γεγονός το οποίο άλλαξε τελειώς τα δεδομένα σε ό,τι αφορά τις συμβάσεις παραχώρησης, διότι μια από τις βασικές χρήσεις χρηματοδότησης αυτών των έργων είναι οι εισπράξεις των διοδίων.

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Συνεπώς θα παρακαλούσα τις συναδέλφισσες και του συναδέλφους, όταν τοποθετούνται με τέτοια ισχυρογνωμοσύνη για θέματα, τα οποία είναι εξαιρετικά σύνθετα, να κρατάνε πιο χαμηλούς τόνους.

Τέλος, επιτρέψτε μου να πω ότι μετά από επίμονες προσπάθειες επιχειρούμε να ξεκινήσουν ξανά αυτές οι συμβάσεις παραχώρησης. Το εγχείρημα είναι πολύπλοκο και πολύ σύνθετο, διότι πέρα από το ελληνικό δημόσιο συμμετέχουν οι παραχωρησιούχοι, οι κατασκευαστές, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με τέσσερις Γενικές Διευθύνσεις και σαράντα τρεις τράπεζες ελληνικές και ευρωπαϊκές.

Μπορεί, λοιπόν, κάποιος να καταλάβει την πολυπλοκότητα του εγχειρήματος, πόσω δε μάλλον όταν οι συγκεκριμένοι άξονες, τα συγκεκριμένα έργα έμειναν ανενεργά για σχεδόν δύο χρόνια. Εκτιμώ ότι βρισκόμαστε σε πολύ θετικό σημείο, προφανώς οι συμβάσεις θα έρθουν στη Βουλή να συζητηθούν και εν τέλει να κυρωθούν και στην κατεύθυνση αυτή, κύριε Πρόεδρε, εμείς απευθυνόμαστε στους συναδέλφους όλων των πτερύγων και ζητάμε να ξαναδούν τις συγκεκριμένες συμβάσεις και βεβαίως ο καθένας να πράξει ανάλογα με τη συνείδησή του.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Αυγενάκης για επτά λεπτά.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αναπτυξιακή ατζέντα αποτελεί ένα πολύ σημαντικό κεφάλαιο για την αντιμετώπιση της ύφεσης αλλά και της γενικότερης κατάστασης της χώρας.

Το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου «Διαμόρφωση φιλικού αναπτυξιακού περιβάλλοντος για τις στρατηγικές και ιδιωτικές επενδύσεις» έχει καθυστερήσει εξαιρετικά πολύ, κύριε Υπουργέ, σε μια εποχή που κάθε θέση εργασίας είναι ανάσα για την κοινωνία, σε μια εποχή που το κάθε ευρώ που επενδύεται στη χώρα είναι περιζήτητο, δεν επιτρέπεται καμμία, μα καμμία, ολιγωρία.

Τα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα θα ήταν λιγότερο επώδυνα, εάν η Ελλάδα δεν ήταν μια χώρα αποκρουστική για τις επενδύσεις, ξένες και εγχώριες, εάν δεν είχαμε ασταθές φορολογικό περιβάλλον, εάν οι χρονοβόρες γραφειοκρατικές διαδικασίες δεν ήταν αυτές που ξεχώριζαν και κέρδιζαν διαρκώς έδαφος, εάν η διαφθορά, ο κατακερματισμός των αγορών, η ανεπάρκεια σύγχρονων υποδομών, καθώς και οι δυσλειτουργίες και η ακαμψία στην αγορά εργασίας, δεν αποτελούσαν τις κορυφαίες αιτίες που μέχρι σήμερα δαιμονοποιούσαν τις επενδύσεις.

Και συνεχίζουν στο ίδιο μοτίβο ακόμα και σήμερα –περί των δαιμονοποιήσεων δηλαδή ο λόγος- οι συνάδερφοι του ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι με υποκρισία αλλά και μια δήθεν περιβαλλοντική ευαισθησία, χωρίς να μας παρουσιάζουν συνολικά στοιχεία, βεβαιωμένα και επιπόλεια κρίνουν, κατακρίνουν, καταδικάζουν και

προχωρούν, φυσικά χωρίς να προτείνουν και κάτι διαφορετικό.

Η έξοδος από τη κρίση που βιώνουμε προϋποθέτει την επιστροφή της ελληνικής οικονομίας σε τροχιά ανάπτυξης. Γιατί όσο η ύφεση συνεχίζεται, οι δημοσιονομικοί στόχοι θα παραμένουν ανέφικτοι και έτσι το έλλειμμα και το χρέος διαρκώς θα αναπροφοδοτείται.

Η λύση σε αυτόν τον φαύλο κύκλο δεν είναι άλλη από τη δημιουργία πρόσθετων ρυθμών ανάπτυξης με κινητήριο δύναμη τον ιδιωτικό τομέα. Η Ελλάδα χρειάζεται άμεσα νέες, εγχώριες, αλλά και ξένες επενδύσεις, χρειάζεται νέες επιχειρηματικές πρωτοβουλίες, οι οποίες θα αναθερμάνουν την αγορά, θα ενισχύσουν την απασχόληση, θα ξυπνήσουν την ανταγωνιστικότητα αλλά και θα συνεισφέρουν στα έσοδα του κράτους.

Επενδυτικές ευκαιρίες, παρά την κρίση, υπήρχαν και εξακολουθούν ακόμα και σήμερα να υπάρχουν. Όμως, αυτό που λείπει είναι τα κατάλληλα εργαλεία που θα διαμορφώσουν το περιβάλλον, για να αξιοποιηθούν αυτές οι ευκαιρίες και αυτές οι διαθέσεις, ένα περιβάλλον σταθερό, υγιές, με ξεκάθαρους κανόνες, με κίνητρα που θα ενθαρρύνουν την ανάληψη πρωτοβουλιών, χωρίς κραυγές, λαϊκισμούς και –από διάφορους πολιτικούς σχηματισμούς- αλαλαγμούς, όπως άλλωστε είδαμε πριν λίγο και μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, καθώς και ανακρίβειες.

Δεν είναι τυχαίο ότι, σύμφωνα με την ετήσια έρευνα –το «Doing Business»- της Παγκόσμιας Τράπεζας, χώρες όπως το Μπαγκλαντές και η Αιθιοπία αποδεικνύονται, όπως λένε τα στοιχεία, πιο φιλικές και πιο ελκυστικές για την επιχειρηματικότητα, για την επιχειρηματική δραστηριότητα και τα επενδυτικά κεφάλαια.

Οι παράγοντες που υποβαθμίζουν το επενδυτικό περιβάλλον στην Ελλάδα έχουν βαθύτατες ρίζες. Πολλοί από αυτούς οφείλονται σε εγγενείς αδυναμίες στη λειτουργία του κράτους και της Δημόσιας Διοίκησης. Ακόμα περισσότερο όμως, σχετίζεται με μια εχθρική προς την επιχειρηματικότητα κουλτούρα, η οποία καλλιεργείται εδώ και δεκαετίες στην ελληνική κοινωνία.

Πιο συγκεκριμένα, η έλλειψη μιας σταθερής και ευνοϊκής για την επιχειρηματικότητα φορολογικής πολιτικής συντέλεσε και συντελεί στην απομάκρυνση επενδύσεων. Όσους αναπτυξιακούς νόμους και αν ψηφίσουμε και συζητήσουμε και αν εφαρμόσουμε –όπως εφαρμόσουμε- δεν θα μπορούμε να προσελκύσουμε επενδυτές, όταν θα καλούνται να πληρώσουν περίπου τέσσερις φορές υψηλότερους φόρους σε σύγκριση με γειτονικές χώρες, όπως –για παράδειγμα- στη Βουλγαρία που η φορολόγηση σήμερα είναι στο 10%, ενώ στην Τουρκία είναι ελάχιστη για τα πρώτα χρόνια της επένδυσης.

Ένας ακόμα παράγοντας είναι η έλλειψη ενός σύγχρονου, θεσμικού περιβάλλοντος με απλές διαδικασίες αλλά και σαφείς κανόνες. Κανένας επενδυτής, κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι διατεθειμένος -το γνωρίζουμε και το γνωρίζετε και προσωπικά καλά- να εμπλακεί σε περιπέτειες με τη δικαιοσύνη ούτε σε συναλλαγές με κάθε είδους παράγοντες που εκμεταλλεύονται το καθεστώς ασάφειας και πολυνομίας.

Εδώ και χρόνια το έλλειμμα ανταγωνισμού και οι περιορισμοί σε κρίσιμες αγορές και κλάδους στραγγαλίζουν κυριολεκτικά τις επενδύσεις. Η Ελλάδα μετά λύπης μου σας λέω ότι συγκαταλέγεται ανάμεσα στις αυστηρότερα ρυθμιζόμενες αγορές μεταξύ των χωρών του ΟΟΣΑ.

Ένα ακόμα σημείο είναι η άκαμπτη και μη ανταγωνιστική αγορά εργασίας. Η Ελλάδα βρίσκεται σήμερα στη δεύτερη θέση μεταξύ των χωρών-μελών του ΟΟΣΑ με τις υψηλότερες εργοδοτικές εισφορές. Το γεγονός αυτό, πέραν του ότι λειτουργεί σε πάρα πολλές περιπτώσεις αποτρεπτικά για τις επενδύσεις, αποθαρρύνει γενικότερα τις προσλήψεις και εμποδίζει την είσοδο των νέων ανθρώπων στην αγορά εργασίας.

Βέβαια, ένας παράγοντας που επιδρά και σε όλα τα προηγούμενα, είναι το τεράστιο έλλειμμα αποτελεσματικότητας στη Δημόσια Διοίκηση. Η γραφειοκρατία, η κωλυσιεργία και η διαφθορά είναι οι αδυναμίες που στερούσαν από τη χώρα μας κάθε επενδυτική προσπάθεια.

Τώρα, με το νέο σχέδιο νόμου με τίτλο «Διαμόρφωση φιλικού αναπτυξιακού περιβάλλοντος για τις στρατηγικές και ιδιωτικές επενδύσεις» γίνεται ένα σημαντικό βήμα για την ανάκτηση της

εμπιστοσύνης των αγορών αλλά και των επενδυτών απέναντι στη χώρα μας. Αυτή η προσπάθεια άλλωστε –κατά την άποψη της Νέας Δημοκρατίας και των πολιτικών δυνάμεων ευθύνης– είναι μονόδρομος για την αντιμετώπιση της ανεργίας, για την ανάταξη της εθνικής οικονομίας.

Θα ήθελα όμως να μου επιτρέψετε να σταθώ σε ορισμένα σημεία του νομοσχεδίου και όσον αφορά τον εκσυγχρονισμό αλλά και τη βελτίωση του θεσμικού πλαισίου των ιδιωτικών επενδύσεων, που υπάγονται σε επενδυτικούς νόμους.

Στο πλαίσιο αυτό εισάγονται διατάξεις που θα ενισχύσουν τη ρευστότητα των επενδυτών διά της προκαταβολής έως και του συνολικού ποσού της επιδότησης κατά την έναρξη της επένδυσης. Ακόμη –πολύ ορθά– καταργείται ο χρονικός περιορισμός υποβολής επενδυτικών σχεδίων κάθε Απρίλιο και Οκτώβριο και παρέχεται δυνατότητα υποβολής επενδυτικών σχεδίων καθ' όλη τη διάρκεια του έτους με στόχο όμως –και συνεχίζει το νομοσχέδιο– την ενίσχυση της διαφάνειας για τα μεγάλα επενδυτικά σχέδια, το ύψος των οποίων καθιερώνεται στο όριο των 50 εκατομμυρίων ευρώ, προβλέπεται ρητά και ξεκάθαρα νομοθετική κύρωση.

Επιπλέον, παρέχεται νομοθετική εξουσιοδότηση για ανάθεση ελέγχων επενδυτικών σχεδίων σε πιστοποιημένους φορείς προς υποβοήθηση του έργου των αρμοδίων υπηρεσιών και υπό την τελική έγκριση της διοίκησης.

Με το υφιστάμενο σχέδιο νόμου εισάγεται ο θεσμός των Ειδικών Σχεδίων Χωρικής Ανάπτυξης Στρατηγικών Επενδύσεων, το ΕΣΧΑΣΕ, που διέπουν τις στρατηγικές επενδύσεις επί ιδιωτικών ακινήτων αναφορικά με την έκδοση προεδρικών διαταγμάτων για το χωροταξικό προσορισμό, την επενδυτική ταυτότητα ακινήτων, τη χωροθέτηση και παραχώρηση αιγιαλού και παραλίας, για τα οποία προβλέπεται αναλογική εφαρμογή των ΕΣΧΑΔΑ του ν. 3894/2010 «Περί δημοσίων ακινήτων».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θέλω να πω μόνο ότι εδώ και χρόνια η λέξη «επένδυση» αποτελούσε κόκκινο πανί για ορισμένους, οι οποίοι επιμένουν να ταυτίζουν την επιχειρηματικότητα με την εκμετάλλευση και το άνομο κέρδος. Ακούσαμε βαριές κουβέντες και από την προηγούμενη ομιλήτρια. Δυστυχώς, αυτές οι ιδεοληψίες έχουν φτάσει να διαμορφώνουν σε μεγάλο βαθμό τόσο τον πολιτικό λόγο όσο και τις πολιτικές αποφάσεις που λαμβάνονται σε αυτήν τη χώρα.

Το σχέδιο νόμου δημιουργεί τις ευκαιρίες και αξιοποιεί τα πλεονεκτήματα και τις ικανότητες της χώρας μας, γιατί πεποίθησή μας είναι ένα κράτος αρωγός των επενδύσεων, μία οικονομία βιώσιμη και δυναμική και όχι εξαρτημένη από δανεικά και δανειστές, μια οικονομία με νέες θέσεις εργασίας και ευκαιρίες για τους νέους ανθρώπους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας ευχαριστούμε πολύ.

Ο κ. Μαρίας έχει ζητήσει το λόγο για μία σύντομη παρέμβαση.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να κάνω μία σύντομη παρέμβαση. Επιφυλάσσομαι για τη δευτερολογία μου, αφού ακούσω και τους υπόλοιπους ομιλητές.

Στην πρωτολογία μου είχα θέσει ζήτημα σε σχέση με τα περιφερειακά αεροδρόμια με αφορμή τις αναφορές που είχε κάνει ο κ. Χατζηδάκης. Μάλιστα, είχα θέσει θέμα διαφύλαξης από ενδεχόμενη τουρκοποίηση των περιφερειακών αεροδρομίων και ειδικότερα αεροδρομίων στην Κρήτη ή σε άλλα νησιά. Εν συνεχεία, άκουσα –αν δεν κάνω λάθος– τον κ. Μητράκη που είπε ότι δεν τον ενδιαφέρει η εθνικότητα ή η υπηκοότητα του επενδυτή και ποιος θα είναι αυτός που θα επενδύσει. Άρα δεν απέκλειε τους Τούρκους να έρθουν και δεν εβαζε αυτήν τη ρήτρα εθνικής ασφαλείας.

Ήθελα να αναφέρω στο Σώμα ότι, σύμφωνα με σημερινό δημοσίευμα της εφημερίδας «ΠΑΤΡΙΣ» –που είναι καθημερινή πρωινή εφημερίδα της Κρήτης– το οποίο προκαλεί σάλο και στους κόλπους της τοπικής Αστυνομίας αλλά και της τοπικής κοινωνίας, ότι πιάνει δουλειά από σήμερα Γερμανός αστυνομικός στο αεροδρόμιο του Ηρακλείου «Νίκος Καζαντζάκης».

Πρόκειται για αξιωματικό της γερμανικής αστυνομίας, ο

ο οποίος έρχεται και θα έχει καθήκοντα συγκεκριμένα, με απόφαση μάλιστα του Αρχηγείου της ΕΛΑΣ. Θα λειτουργεί από τις 3 Απριλίου, από σήμερα, μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου, που τελειώνει η τουριστική περίοδος. Μάλιστα, ο εν λόγω αξιωματικός της γερμανικής αστυνομίας, γνωρίζει την ελληνική γλώσσα –σύμφωνα με το δημοσίευμα– και κινείται στους χώρους του αεροδρομίου που είναι ιδιαίτερα ευαίσθητοι, δεδομένου ότι το Αεροδρόμιο του Ηρακλείου συνορεύει με την 126 Σμηναρχία Μάχης της Πολεμικής Αεροπορίας.

Γι' αυτήν την απόφαση της ΕΛΑΣ –που ζητήθηκε μάλιστα από την ΕΛΑΣ να υπάρχει και γνώμη της Αστυνομικής Διεύθυνσης Ηρακλείου– η Αστυνομική Διεύθυνση Ηρακλείου ήταν αντίθετη. Παρά ταύτα, ο εν λόγω Γερμανός αστυνομικός έχει συγκεκριμένα καθήκοντα.

Εγώ, βέβαια, προέβην ήδη σε αίτηση κατάθεσης εγγράφων για να πάρουμε απαντήσεις με βάση ποια νομοθετική διάταξη ο εν λόγω έχει αρμοδιότητες στο αεροδρόμιο του Ηρακλείου.

Τα λέω αυτά, αναμένοντας ενόψει της δευτερολογίας, αν θα υπάρξει κάποια τοποθέτηση από τον κ. Χατζηδάκη –που έθεσε το θέμα των περιφερειακών αεροδρομίων– ή τον κ. Δένδια. Αυτό πλέον δείχνει τον κίνδυνο που εληγγήσαμε από την αρχή, ότι δηλαδή οι ρήτρες εθνικής ασφαλείας πρέπει να τηρηθούν και αντιλαμβανόμαστε ότι πλέον οι Γερμανοί αστυνομικοί ενεργούν ελεύθερα επί του ελληνικού εδάφους, για να αποδειχθεί πλέον ότι μετατρέπεται και πρακτικά σε προτεκτοράτο της Γερμανίας η χώρα μας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Μαρία.

Η Κυβέρνηση είναι εδώ και εφόσον κρίνει θα δώσει εξηγήσεις.

Ο κ. Γερωντόπουλος έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΓΕΡΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μιλώντας από αυτό εδώ το Βήμα πριν από μερικούς μήνες με αφορμή την επανασύσταση του Υπουργείου Μακεδονίας και Θράκης είχα αναφέρει ότι για να μπορέσουμε να έχουμε ανάπτυξη χρειάζονται τέσσερις παράγοντες. Κατ' αρχάς χρειάζομαστε την απενοχοποίηση της επιχειρηματικότητας, δεύτερον, χτύπημα της γραφειοκρατίας, τρίτον, ένα σταθερό φορολογικό πλαίσιο και, βεβαίως, ένα σύγχρονο αναπτυξιακό νόμο.

Χωρίς την απενοχοποίηση της επιχειρηματικότητας, όταν εκ προοιμίου κάθε επιχειρηματίας μπορεί να θεωρείται απατεώνας και κάθε προσπάθεια να στήσει μία επιχείρηση να θεωρείται ως κλεπτομανία ή κλεπτοκρατία, καταλαβαίνετε ότι κανείς δεν θα έρθει να επενδύσει εδώ στον τόπο μας.

Επομένως είναι απαραίτητο να ξεκαθαρίσουμε ότι δεν μπορούμε κανέναν που αποφασίζει να επιχειρήσει εδώ στην Ελλάδα να τον θεωρούμε πως έρχεται για να κλέψει. Αντιθέτως, να υπάρχουν όλες εκείνες οι δικλίδες ώστε να ελέγχεται από την πρώτη στιγμή που έρχεται στον τόπο μας μέχρι την ώρα που τελειώνει την επένδυσή του –και αν θέλετε– αρχίζει και η λειτουργία της επένδυσής του.

Το δεύτερο είναι το χτύπημα της γραφειοκρατίας. Πώς θα έρθει κάποιος να επενδύσει στην Ελλάδα, όταν για να γίνει μία επένδυση χρειάζονται χρόνια, ενώ όταν πάει σε γειτονικές χώρες χρειάζεται κάποιες εβδομάδες; Αυτή η γραφειοκρατία, η οποία βάζει συνεχώς εμπόδια σε κάποιον που αποφασίζει να στήσει μία επιχείρηση, αντιλαμβανόμαστε ότι αποτελεί σίγουρα ανασταλτικό παράγοντα και γι' αυτόν το λόγο υπάρχει αυτή η επενδυτική άπνοια στην Ελλάδα.

Τρίτον, είχα αναφέρει ότι χρειάζομαστε ένα σταθερό φορολογικό πλαίσιο. Ο επιχειρηματίας εκείνο που θέλει είναι να ξέρει ότι από την ώρα που θα ξεκινήσει και στη συνέχεια οι όροι είναι συγκεκριμένοι. Αν αυτοί οι όροι αλλάζουν συνεχώς –όπως γίνεται εδώ στην Ελλάδα, που κάθε λίγο και λιγάκι έχουμε ένα καινούργιο φορολογικό νόμο– αντιλαμβανόμαστε ότι δεν αποφασίζει να έρθει και να βάλει τα λεφτά του στον τόπο μας.

Επίσης, είναι απαραίτητο το φορολογικό μας σύστημα να δίδει την δυνατότητα στους επενδυτές εδώ στον τόπο μας να μπορούν να ανταγωνιστούν τις γειτονικές χώρες. Είπε προηγουμένως ο κ. Αυγενάκης ότι στη Βουλγαρία έχουν υποτετραπλάσιο φόρο απ' ό,τι στην Ελλάδα, το ίδιο και στην Τουρκία.

Επειδή είμαι από τη Θράκη και συγκεκριμένα από τον Έβρο και επειδή η Βουλγαρία και η Τουρκία αποτελούν τους ανταγωνιστές μας, αντιλαμβάνεσθε ότι κανείς δεν θα έρθει να επενδύσει στη δική μου την πατρίδα, όταν δίπλα μερικά χιλιόμετρα πιο πέρα -αν θέλετε μερικές φορές μερικές εκατοντάδες μέτρα πιο πέρα- ισχύει ένα τελείως άλλο φορολογικό πλαίσιο.

Οφείλουμε αυτά να τα δούμε, εάν πραγματικά ενδιαφερόμαστε να φέρουμε επενδυτές στην Ελλάδα ή -εάν θέλετε- να κρατήσουμε τους Έλληνες εδώ στον τόπο μας. Διότι όχι μόνο δεν φέρνουμε απ'έξω επενδυτές εδώ, αλλά -αντιθέτως- διώχνουμε και τους Έλληνες, οι οποίοι αποφασίζουν να πάνε στις γειτονικές χώρες να επενδύσουν.

Τέλος, χρειάζεται ένας επενδυτικός νόμος σύγχρονος, αλλά σε καμμία περίπτωση να μη θεωρήσουμε ότι από μόνος του ένας επενδυτικός νόμος θα φέρει επενδύσεις. Διότι και νόμος για fast track υπάρχει αλλά καμμία επένδυση δεν είδαμε να ολοκληρώνεται μέσω αυτού του νόμου.

Απ' ότι συζητούσα σήμερα με τον Υφυπουργό κ. Μηταράκη, όλες κι όλες έχουν γίνει έντεκα αιτήσεις. Από αυτές τις έντεκα αιτήσεις, καμμία δεν έχει γίνει μέσα στο πρώτο τρίμηνο του 2013 και καμμία από αυτές τις αιτήσεις δεν έχει προχωρήσει. Επομένως δεν είναι μόνο ο νόμος, είναι το γενικό κλίμα το οποίο υπάρχει.

Ο επενδυτικός νόμος πρέπει να βάζει κάποιες προτεραιότητες. Επιτέλους, να δούμε ποιον τομέα θέλουμε να αναπτύξουμε. Βεβαίως και δεν θα διώξουμε καμμία επένδυση, όταν εξασφαλίζει το περιβάλλον και όταν εξασφαλίζει ότι εδώ θα τηρούνται οι νόμοι και οι κανονισμοί της χώρας μας, αλλά -από την άλλη μεριά- να ξέρουμε πού θα δώσουμε το βάρος.

Θέλουμε να δώσουμε το βάρος στον πρωτογενή τομέα; Θέλουμε να δώσουμε το βάρος στο δευτερογενή, στον τριτογενή, στις επενδύσεις, οι οποίες είναι νέες τεχνολογίες; Αυτά είναι πράγματα τα οποία οφείλουμε να τα δούμε. Διότι όταν ένας νόμος βάζει στο ίδιο καλάθι και αυτόν τον επιχειρηματία που θέλει να φτιάξει πάρκινγκ και εκείνον που θέλει να φτιάξει μία μονάδα λογισμικού, καταλαβαίνετε ότι τα πράγματα κάπου είναι θολά.

Είναι απαραίτητη η διαφάνεια, για να μην τολμάει κανείς -όπως έκανε προηγουμένως η συνάδελφος- να μιλάει για «κλεπτοκρατία». Αυτό το κλίμα που έχει δημιουργηθεί είναι αντίθετο σε οποιονδήποτε θέλει να επενδύσει, όσο υγιής επενδυτής κι αν είναι. Από την άλλη μεριά, καταλαβαίνετε ότι τα φαινόμενα τα οποία έχουν δημιουργηθεί όλο το προηγούμενο διάστημα μάς οδηγούν να βλέπουμε με υποψία πολλούς από τους επενδυτές.

Στην πατρίδα μου υπήρχε αναπτυξιακός νόμος για την ανάπτυξη της Θράκης. Εκείνο το οποίο βλέπουμε στον Έβρο, στη βιομηχανική ζώνη, είναι να υπάρχουν «κουφάρια» από μονάδες, διότι κάποιος ήρθαν πήραν τα λεφτά, έφτιαξαν τέσσερις κολώνες και έφυγαν. Καταλαβαίνετε ότι οι ίδιοι οι πολίτες αυτήν τη στιγμή πραγματικά τα βλέπουν όλα αυτά με φόβο.

Επίσης, ο νόμος καλά κοιτάζει τις μεγάλες επενδύσεις, αλλά χρειάζεται να δούμε και τις μικρομεσαίες οικογενειακές επιχειρήσεις.

Η οικονομία στη χώρα μας στηρίζεται στη μικρομεσαία οικονομική επιχείρηση και επομένως δεν πρέπει αυτές να τις βάζουμε σε δεύτερη θέση. Είναι απαραίτητο να δώσουμε και σε αυτές το ίδιο βάρος. Διότι, ουσιαστικά η οικονομία στον τόπο μας σε αυτές στηρίζεται.

Βεβαίως από όλα αυτά, εκείνο το οποίο πρέπει να καταλάβουμε είναι να κερδίσουμε στο θέμα των θέσεων εργασίας, δηλαδή να δημιουργηθούν επιτέλους θέσεις εργασίας. Όταν είμαστε πρωταθλητές στην ανεργία σε όλη την Ευρώπη, με 27% στο γενικό πληθυσμό και περίπου 60% στους νέους ανθρώπους, καταλαβαίνουμε όλοι μας πως ό,τι και να κάνουμε, διώχνοντας αυτόν τον κόσμο από τον τόπο μας, μόνο χαμένοι θα βγούμε. Χρειάζεται, λοιπόν, μέσα από αυτές τις επενδύσεις η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Και σε αυτό θα πρέπει να δώσουμε το κύριο βάρος.

Κύριε Υπουργέ, πολύ καλά κάνουμε με αυτόν τον αναπτυξιακό νόμο, σίγουρα είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, σίγουρα θα υπερψηφιστεί από τη Βουλή, αλλά το βέβαιο είναι ότι από μόνος

του, εάν δεν κινήσουμε και όλα τα υπόλοιπα, δεν θα μπορέσουμε να πετύχουμε απολύτως τίποτα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Γερωντόπουλε.

Το λόγο έχει ο κ. Γιοβανόπουλος για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έχουμε μπροστά μας προς έγκριση ακόμη ένα φερόμενο ως αναπτυξιακό νομοσχέδιο, αλλά έχω την εντύπωση ότι δεν είναι παρά ένα ακόμη φτιάξιμο της τράπουλας για να μπορέσουμε κάποιους να εξυπηρετήσουμε, κάποιους να τακτοποιηθούν. Αυτό είναι το «άρωμα» που έχει περάσει στην ελληνική κοινωνία, ότι τελικά η καχυποψία που μας διαχέει είναι ότι όλα αυτά τα χρόνια που πέρασαν είναι έτσι ακριβώς όπως τα περιέγραφε ο κ. Γερωντόπουλος. Ήρθαν κάποιους να επενδύσουν, πήραν τις επιδοτήσεις, άρπαξαν ό,τι άρπαξαν, άφησαν «κουφάρια» και έφυγαν.

Γι' αυτόν το λόγο και το συγκεκριμένο νομοσχέδιο έχω την εντύπωση ότι απλώς ακροθιγώς μπορεί να πιάσει μόνο κάποιους κατά περίπτωση λεπτομέρειες, όπως τις φέρνει εδώ σε τρεις, τέσσερις, πέντε επενδύσεις, σε κάποιες περιοχές της Ελλάδος, αλλά στην ουσία του δεν είναι αναπτυξιακό γιατί έχουμε ξεχάσει τι σημαίνει ανάπτυξη. Όλοι μιλάμε για ανάπτυξη. Θυμάστε, κύριε Υπουργέ, τι είναι ανάπτυξη;

Ανάπτυξη, λοιπόν, είναι η αύξηση του ΑΕΠ, για να το πούμε με μια κουβέντα και να τελειώνουμε, αλλά πρέπει να έχει από κάτω τρεις πυλώνες: τον πυλώνα οικονομία, τον πυλώνα κοινωνία και τον πυλώνα περιβάλλον. Για την οικονομία το παλεύετε, φέρνετε κάποια νομοσχέδια, εξυπηρετείτε κάποιους ανθρώπους, μοιράζετε κάποια εκατομμύρια, κάποια δισεκατομμύρια. Την κοινωνία όμως και το περιβάλλον τα προστατεύετε;

Γίνεται λόγος για το παράκτιο μέτωπο, μια περιοχή από το ΣΕΦ, από το Ειρήνης και Φιλίας μέχρι το Σούνιο, που πρέπει να είναι μεγαλύτερη από το Μόντε Κάρλο του Μονακό, όπου εκεί θα εξασφαλιστούν οι περιβαλλοντικοί όροι ώστε να μπορεί αυτή η τσιμεντοποιημένη Αθήνα, αυτή η υδροκεφαλική πρωτεύουσα να ανασάνει.

Επικαλείστε συνεχώς ότι υπάρχουν προβλήματα κρατισμού, γραφειοκρατίας, κομματισμού, διαφθοράς που ήρθατε να πολεμήσατε, λες και μόλις προσγειωθήκατε με το διαστημόπλοιο από ένα άλλο σύμπαν και τα αντιμετωπίζετε μπροστά σας λες και δεν ήσασταν οι ίδιοι συμμετέχοντες σε όλη αυτήν την ιστορία, λες και είναι το μόνο πρόβλημα το οποίο έχουμε να λύσουμε.

Όμως, η Κύπρος που δεν είχε πολλά τέτοια φαινόμενα, γιατί έφτασε εκεί; Δεν βλέπετε ότι υπάρχει μια παγκόσμια απληστία, δεν βλέπετε ότι σε ανθρώπους με τους οποίους συνεργάζεστε απλώς τους κάνετε «δεύτερη φωνή»; Για να σας θυμίσω και κάποια βιβλική μορφή είναι ο άφρων που λέει «καρδία, φάε, πίε και ευφραίνου». Και φοβάμαι ότι κάνετε «δεύτερη φωνή» σε αυτήν την ιστορία.

Είναι λοιπόν εκατόν εξήντα επτά σελίδες σε ένα ακόμη τεράστιο νομοθέτημα, στο οποίο δεν υπάρχει ούτε για δείγμα η λέξη «αγροτιά». Ο ένας από τους πυλώνες για τους οποίους θα μιλήσουμε, λέμε «ναυτιλία», λέμε «πηγές ενέργειας», λέμε «τουρισμός», λέμε και «γεωργία». Ούτε μια λέξη δεν υπάρχει σε όλο αυτόν τον υποψήφιο νόμο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Μα, κύριε συνάδελφε...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ξέρετε όμως, είναι ένα κομμάτι της ανάπτυξης, που θα έπρεπε να μας πει τι θα κάνουμε με το μικρό κλήρο, τι θα κάνουμε με την ειδική γεωγραφία που έχει ο τόπος, τι θα κάνουμε με τις οικογενειακές επιχειρήσεις, τι θα κάνουμε με αγροτικό ΤΕΜΠΕ. Ούτε αυτό σας αφορά; Δική σας εξαγγελία.

Παραδείγματος χάριν, ως προς το αγροτικό πετρέλαιο θα μπορέσετε κάποτε να βοηθήσετε τους ανθρώπους αυτούς που περιμένουν; Και περιμένουν γιατί δεν μπορούν, όχι γιατί έχουν κάποια εναλλακτική λύση. Παρ' όλα αυτά εμείς ξεκαθαρίζουμε μερικά πράγματα, έχουμε αστική προσέγγιση στα πράγματα.

Ο κομμουνισμός δοκιμάστηκε, τον είδαμε, «ευχαριστούμε πάρα πολύ, δεν θα πάρουμε». Βέβαια, από εκείνη την ιστορία του Νοεμβρίου του 1989, όταν άρχισαν να πέφτουν οι πρώτες πέτρες από το τείχος του Βερολίνου, ήταν μια χαρά που οι μισοί Γερμανοί συνάντησαν τους άλλους μισούς. Φοβάμαι όμως ότι εμείς σιγά-σιγά αρχίσαμε να χάνουμε τον εαυτό μας γιατί η κλειψύδρα γύρισε ανάποδα και η ενιαία Γερμανία πια ξεκινώντας από εκεί το δικό της «μίτο της Αριάδνης» για να βρει το δικό της πεπρωμένο, νομίζω ότι είναι έτοιμη πια μέσα από το φεντεραλισμό, μέσα από τον μερκελισμό, να αναδείξει όχι εκείνο το φιλελεύθερο κομμάτι, το οποίο και εμείς υποστηρίζουμε, αλλά το νεοφιλελευθερισμό στην αγριότερη μορφή του, στη μορφή εκείνη που ισοπεδώνει κάθε έννοια στην προστασία του ανθρώπου, σε εκείνα τα συμβόλαια με τον λαό του Ανδρέα Παπανδρέου, το κοινωνικό συμβόλαιο για την υγεία, για την παιδεία. Όλα αυτά ισοπεδώθηκαν. Δεν έμεινε πια τίποτε όρθιο και εμείς μείναμε υπερασπιστές να προσπαθούμε λίγο να σταματήσουμε και εσάς γιατί βλέπουμε ότι τα έχετε δώσει όλα.

Σας φέρνω το παράδειγμα των φωτοβολταϊκών επενδύσεων. Τους εξουθενώσατε, τους εξαντλήσατε, τους χαρατσώσατε, τους εγκαταλείψατε και τώρα μιλάτε για επενδύσεις. Επένδυσε μια πολύ μεγάλη μερίδα του ελληνικού κοινού που είχαν δέκα χρήματα στην άκρη για αποταμίευση και τους εξαυλώσατε οικονομικά και οι ίδιοι άνθρωποι είναι κατάθλιπτοι και απογοητευμένοι. Έτσι είναι οι επενδύσεις για τις οποίες συζητάτε;

Λείπει κλίμα εμπιστοσύνης. Υπάρχει επενδυτική ξηρασία, την οποία δεν θέλετε να αντιληφθείτε ή απλώς ζείτε σε ένα γυάλινο δικό σας παλάτι και πιστεύετε ότι με τους φίλους σας μπορείτε να κάνετε ακόμα μοιρασίες. Πρέπει να αντιληφθείτε ότι το φόβος, η πυξίδα σας πρέπει να στραφεί στο μέσο Έλληνα και αν θέλετε και στη μικρότερη επιχείρηση. Πρέπει να προσηλωθείτε σε εκείνη την ελληνική υγιή δύναμη που περιμένει να ανασάνει και περιμένει να αναθρέψει την οικογένειά της, να στηρίξει το μαγαζί της, να αναπτυχθεί το λιανεμπόριο. Περιμένει να μιλήσουμε ξανά για οικογένεια, για πολιτισμό, για τουρισμό, για μικρές επιχειρήσεις.

Διαβάζω εδώ –και το καταθέτω στα Πρακτικά– κείμενο του Σύλλογου Ελλήνων Αρχαιολόγων. Ο Σύλλογος Ελλήνων Αρχαιολόγων διαβάζοντας το συγκεκριμένο νομοθέτημα είναι αντίθετος φυσικά με όλα αυτά που φέρνετε, διότι δεν σας νοιάζει πια εάν υπάρχουν αρχαιότητες, δεν σας νοιάζει εάν υπάρχουν εκείνοι οι δεσμοί με την αρχαία Ελλάδα, με τους γεννήτορές μας. Λέτε, λοιπόν, τώρα «δυσκολύνσεις, δεν υπάρχει η ελληνική υπηρεσία, δεν χρειαζόμαστε πιστοποιητικά, προχωρήστε».

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Γιοβανόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πρέπει να βρούμε τη μέση γραμμή. Δεν πιστεύετε εμάς, τους αρχαιολόγους τους πιστεύετε; Είναι οι άνθρωποι που τουλάχιστον στη δική μου περιοχή –μιλάω για τη Νάουσα και τη Σχολή του Αριστοτέλη, μιλάω για τη Βεργίνα, μιλάω για την Πέλλα– ανέδειξαν τον τόπο. Δημιούργησαν επιχειρήσεις. Η δική τους προσπάθεια η επιστημονική τους δημιουργία σε μας μια ελπίδα. Δημιούργησε δρόμους, δημιούργησε ένα αύριο. Αυτό, με το δικό σας νομοθέτημα νομίζω δεν εξασφαλίζεται.

Πολύ φοβάμαι, όσο ήρεμος και να είμαι, όσο και να θέλω να συνεργαστώ μαζί σας, όσο και να πιστεύω και εγώ ότι όλα τα δάκτυλα δεν είναι ίδια, πάντα θα υπάρχουν οι εφοπλιστές και πάντα θα υπάρχουν οι ναύτες, αλλά να βρούμε τη μέση γραμμή. Να προστατεύσουμε τον Έλληνα. Μην τον εγκαταλείψουμε σε αυτόν τον φεντεραλισμό που έρχεται τρέχοντας κατά πάνω μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει ο κ. Τριαντάφυλλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα ένα νομοσχέδιο που κατά γενική ομολογία αφορά ένα ζή-

τημα-κλειδί για την έξοδο της ελληνικής κοινωνίας από την κρίση. Φυσικά, αυτό είναι η ανάπτυξη.

Στην Ελλάδα για πολλά χρόνια εφαρμόστηκαν πολιτικές που οδηγούσαν στη μεγέθυνση αλλά όχι στην ανάπτυξη, με έμφαση στην ποσότητα και στο εύκολο. Αυτή η μεγέθυνση είχε ως αποτέλεσμα μια «φούσκα» ευημερίας, η οποία έσκασε και αντிகρίσαμε τα χάος όταν ξέσπασε η οικονομική κρίση και σταμάτησαν τα δανεικά. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Η Ελλάδα είχε μπει σε ύφεση και μάλιστα βαθιά, πολύ πριν έρθει η τρόικα την άνοιξη του 2010, διότι είχε αποτύχει το αναπτυξιακό πρότυπο που βασιζόταν σε μεγάλο εξωτερικό δανεισμό, σε περισσότερες προσλήψεις, σε ραγδαίες αυξήσεις τιμών, προϊόντων και υπηρεσιών, σε μισθολογικές –αλλά και όχι μόνο– αναπροσαρμογές προς τα πάνω. Ταυτόχρονα όμως υπήρξε καθημερινή μείωση της αγοραστικής δύναμης εργαζομένων και συνταξιούχων. Και αυτή η αποτυχία ήταν η κύρια αιτία της ύφεσης. Για αυτόν το λόγο, αναχρονιστικές πολιτικές που κάποιοι επιθυμούν να επαναφέρουν ακόμα και τώρα, μετά τα όσα έχουν γίνει, είναι βέβαιο ότι θα επιδεινώσουν την ύφεση και θα απομακρύνουν κάθε ελπίδα για ανάπτυξη. Το ζητούμενο σήμερα είναι να ανακτήσουμε την αξιοπιστία μας και να επιδιώξουμε το πάντρεμα μιας δημοσιονομικής προσαρμογής με την οικονομική ανάπτυξη μέσω επενδύσεων, τόσο ιδιωτικών όσο και δημοσίων.

Εδώ και καιρό έχει διατυπωθεί η άποψη, που νομίζω ότι υπερκαλύπτει τις ανάγκες, τόσο της πολιτικής όσο και της κοινωνικής και οικονομικής συγκυρίας, που υποστηρίζει ότι απαιτείται η διαμόρφωση ενός εθνικού αναπτυξιακού προτύπου με τη μορφή ενός δεκαετούς προγράμματος ανάπτυξης και προσαρμογής της ελληνικής οικονομίας, με άξονες την παραγωγική ανασυγκρότηση, την εξωστρέφεια, τις μεταρρυθμίσεις, τη δημοσιονομική προσαρμογή αλλά και την κοινωνική δικαιοσύνη.

Το πρόγραμμα αυτό, το οποίο πρέπει να εκπονηθεί και να παρακολουθείται από μία ελληνική διακομματική ομάδα έργου, μπορεί να προταθεί στους εταίρους μας και πρέπει να έχει σκοπό να αντικαταστήσει την τρέχουσα συμφωνία και το μείγμα πολιτικής που εφαρμόζεται σήμερα. Ανάπτυξη χωρίς ένα δικό μας εθνικό μη επιβαλλόμενο σχέδιο ανάπτυξης δεν πρόκειται να έρθει. Η ανάπτυξη δεν επιβάλλεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλά καλλιεργείται και προκύπτει.

Είναι σαφές ότι η εθνική μας προτεραιότητα πρέπει να εστιάσει στους εμπορεύσιμους με τη διεθνή κοινότητα κλάδους, οι οποίοι είχαν ένα πολύ μικρό ποσοστό της συνολικής παραγωγής. Επί χρόνια εστίασαμε την ανάπτυξη σε σημαντικούς κλάδους, που όμως δεν απέκτησαν δυναμική και δεν συνεισέφεραν με τον τρόπο που είχε ανάγκη η ελληνική οικονομία. Η ανάπτυξη που εναγελιζόμαστε και χρειαζόμαστε, θέλει στόχο, σχέδιο, χρονοδιάγραμμα, μηχανισμούς και εργαλεία που θα λειτουργήσουν διαφορετικά από ό,τι στο παρελθόν. Αυτό έχει γίνει πλέον κατανοητό.

Η πυξίδα της ανάπτυξης αλλάζει πορεία. Ο δημόσιος τομέας δεν είναι πλέον ο εθνικός αυτοσκοπός. Οι νέοι άνθρωποι και ο εξωστρεφής ιδιωτικός τομέας είναι οι δυνάμεις της νέας εποχής.

Η Ελλάδα εδώ και δεκαετίες έχει κάνει σημαντικές αλλά όχι ολοκληρωμένες και συστηματικές προσπάθειες σε τομείς με συγκριτικά πλεονεκτήματα, όπως είναι ο τουρισμός, η ενέργεια, η ναυτιλία, η αγροτική παραγωγή. Δεν είναι οι μόνοι τομείς. Και είναι σαφές ότι λειτουργήσαμε κατά κανόνα με τρόπο επιφανειακό, χωρίς μακροχρόνιο σχεδιασμό και με περιορισμένα αποτελέσματα.

Η προσέλκυση επενδύσεων δεν είναι μία στατική πολιτική. Απαιτεί συνεχείς προσαρμογές στο απαιτητικό πλαίσιο του διεθνούς ανταγωνισμού και της κρίσης. Η προσέλκυση μεγάλων επενδύσεων και η δημιουργία χιλιάδων νέων θέσεων εργασίας απαιτούν κίνητρα. Δεν γίνεται να μιλάμε για ανάπτυξη με υψηλό, ληστρικούς ενδεχομένως, φορολογικούς συντελεστές. Πρέπει να δαμάσουμε τα ταμπού μας και να αφήσουμε πίσω παρωχημένες αντιλήψεις και ιδεοληψίες. Πρέπει να στραφούμε σε χαμηλούς φορολογικούς συντελεστές, παραδείγματος χάριν 10%, για τις επενδύσεις υψηλού κόστους και σημαντικής έντασης εργασίας με ταυτόχρονη υποχρεωτική διατήρηση των θέσεων απασχόλησης για μία πενταετία.

Η ανάπτυξη στην Ελλάδα περνάει μέσα από την καινοτομία, την αξιοποίηση των φυσικών πόρων, από τη μείωση της γραφειοκρατίας, την απλοποίηση και το κούρεμα των δεκάδων νομοθετικών ρυθμίσεων, την καταπολέμηση της διαφθοράς. Πρέπει να αλλάξει ριζικά ο τρόπος επιδότησης των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων καινοτομίας. Οι νέοι άνθρωποι δεν γίνεται να συνεχίσουν να πνίγονται ανάμεσα στη γραφειοκρατία και στους τόκους των δανείων. Ας δούμε ένα νέο μοντέλο που θα λειτουργεί για την ενίσχυσή τους μέσα από εταιρείες επενδυτικών κεφαλαίων. Το βάρος της επένδυσης πρέπει να το σηκώνουν ιδιωτικά κεφάλαια και επενδυτές με ελεγχόμενη κρατική ενίσχυση, ενώ οι κερδοφόρες επενδύσεις θα πρέπει να επιστρέφουν κατόπιν ένα μέρος της επιδότησης στο κράτος.

Κύριε Υπουργέ, είναι γνωστό ότι η μικρομεσαία επιχείρηση και ο ελεύθερος επαγγελματίας αποτελεί την καρδιά της ευρωπαϊκής αλλά και της ελληνικής οικονομίας. Ειδικά στην Ελλάδα οι επιχειρήσεις με λιγότερο από εκατό άτομα προσωπικό αντιπροσωπεύουν πάνω από το 99% του συνόλου των επιχειρήσεων και απασχολούν τα 2/3 περίπου του εργατικού δυναμικού στο δευτερογενή και τριτογενή τομέα.

Με αυτά τα δεδομένα είναι προφανές ότι κάθε στρατηγική εξόδου από την κρίση πρέπει απαραίτητα να περνάει μέσα από τη στήριξη και την ενδυνάμωση της μικρομεσαίας επιχειρηματικότητας. Στο πλαίσιο αυτό είναι απαραίτητο να δοθεί άμεση προτεραιότητα σε τρεις τομείς: Πρώτον, στην ολοκλήρωση του προγράμματος ανακεφαλαιοποίησης των ελληνικών τραπεζών. Εάν θέλουμε ρευστότητα και ανάκαμψη, θα πρέπει η εκκρεμότητα αυτή να λήξει. Δεύτερον, εξίσου σημαντική προτεραιότητα είναι η αποτελεσματικότερη αξιοποίηση μιας σειράς χρηματοδοτικών εργαλείων με ιδιαίτερη έμφαση στους μηχανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων. Τρίτον, η αναστροφή του κλίματος ύφεσης υπό προϋποθέσεις μπορεί να προέλθει από την αποτελεσματικότερη, αυτήν τη φορά, χρήση των νέων αν και μειωμένων διαρθρωτικών πόρων μέσα από στοχευμένες και πολλαπλασιαστικού χαρακτήρα παρεμβάσεις σε τομείς που παρουσιάζουν μέγιστη προστιθέμενη αξία για τη χώρα. Βασική στρατηγική επιδίωξη αποτελούν φυσικά η δίκαιη ανάπτυξη, η δημιουργία θέσεων απασχόλησης και η αποκατάσταση της δοκιμασμένης από την κρίση κοινωνικής συνοχής.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι σε ορθή -κατά την άποψή μου- κατεύθυνση το νομοσχέδιο και σωστή η επιλογή για τη δημιουργία ενός κέντρου υποδοχής επενδυτών στρατηγικών επενδύσεων μέσω της αντίστοιχης Γενικής Γραμματείας, αλλά καλό είναι προχωράμε σε νέες δομές έχοντας πρώτα ξεκαθαρίσει το τοπίο στις ήδη υπάρχοντες. Υπάρχει το «Invest in Greece» και καλό είναι να ξεκαθαριστεί ο ρόλος και η χρησιμότητά του, ούτως ώστε να μην υπάρχει επικάλυψη και αντίφαση αλλά συμπληρωματικότητα και εξορθολογισμός. Είναι σημαντικό να καταστεί πιο ευκρινές, και πιο απτό καλύτερα, το θέμα της σύνδεσης της ένταξης ενός επενδυτικού σχεδίου και της απασχόλησης, δηλαδή να υπάρχουν οι κατάλληλες δεσμεύσεις και διασφαλίσεις για την πρόβλεψη διατήρησης των θέσεων εργασίας. Το ότι αλλάζουν επίσης τα όρια και το πλαφόν της ένταξης των επιχειρήσεων και με μικρότερο προϋπολογισμό είναι σημαντικό και προς τη σωστή κατεύθυνση.

Συμπερασματικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προκειμένου να καταστεί η χώρα τόπος προσέλκυσης επενδύσεων, απαιτείται η υλοποίηση μιας συνολικής πολιτικής, που θα προβλέπει τη μείωση της άμεσης και έμμεσης φορολογίας των επιχειρήσεων σε ανταγωνιστικά επίπεδα με αυτά των γειτονικών μας χωρών, σταθερό φορολογικό σύστημα τουλάχιστον για μία δεκαετία, μείωση των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών καθώς και ενίσχυση μέσω του τραπεζικού συστήματος της ρευστότητας στην αγορά, που αυτήν τη στιγμή αποτελεί τον υπ' αριθμόν ένα ανασταλτικό παράγοντα για τη δημιουργία επενδύσεων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας ευχαριστούμε κι εμείς.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Κύριε

Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Βεβαίως μπορείτε, διότι είστε σύντομος, κύριε Υπουργέ, κι έτσι διευκολύνετε κι εμάς.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Κύριε συνάδελφε, για δύο θέματα που θέσατε θα ήθελα να δώσω πολύ σύντομες απαντήσεις.

Κατ' αρχάς, η εταιρεία «Επενδύστε στην Ελλάδα» και η Γενική Γραμματεία Στρατηγικών Επενδύσεων θα έχουν την εξής σχέση: Η εταιρεία θα είναι αυτή που θα έχει την ευθύνη για την προσέλκυση επενδύσεων και για τη σχέση με τον επενδυτή. Τη σχέση με το κράτος την αναλαμβάνει η Γενική Γραμματεία Στρατηγικών Επενδύσεων, που θα είναι ο μόνος φορέας του κράτους, ο οποίος πλέον θα διαχειρίζεται για λογαριασμό της «Invest in Greece» και των επενδυτών που έχει προσελκύσει η «Invest in Greece» την αδειοδοτική διαδικασία. Η διασύνδεση, λοιπόν, του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα γίνεται εντός του περιβάλλοντος του Υπουργείου Ανάπτυξης και αυτό βελτιστοποιεί τις ενέργειες και το αποτέλεσμα.

Σχετικά με τις θέσεις εργασίας, πρώτον, υπογράψαμε πριν από σύντομο χρονικό διάστημα υπουργική απόφαση για τον έλεγχο των μακροχρόνιων υποχρεώσεων των εταιρειών που στηρίχθηκαν με τον αναπτυξιακό νόμο. Ελέγχουμε πλέον με συγκεκριμένο μηχανισμό ότι πράγματι τηρούν τις θέσεις εργασίας που προβλέπεται και σε αντίθετη περίπτωση επιβάλλουμε τα νόμιμα πρόστιμα.

Ως προς τις στρατηγικές επενδύσεις αποδεχθήκαμε μία τροπολογία της ΔΗΜΑΡ η οποία ήταν στη σωστή κατεύθυνση και το αποτελέσμά της Γραφείο Επιθεώρησης Ιδιωτικών Επενδύσεων θα έχει και την αρμοδιότητα να ελέγχει ότι οι στρατηγικές επενδύσεις που εντάχθηκαν στη διαδικασία του fast track πράγματι δημιουργούν και τηρούν τις θέσεις εργασίας που υποσχέθηκαν.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Το λόγο έχει ο κ. Νταβλούρος για επτά λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να εκφράσω την ανακούφισή μου για την εξέλιξη που είχε η υπόθεση του νεαρού συμπατριώτη μου από την Πάτρα που για λόγους έκτακτης και απρόβλεπτης δυσμενούς εξέλιξης της υγείας του έπρεπε να μεταφερθεί κατεπείγοντως στο εξωτερικό γιατί βρισκόταν σε άμεσο κίνδυνο η ζωή του.

Ευθύς ως ενημερώθηκε ο Πρωθυπουργός με την παρέμβασή του έδωσε άμεση λύση διαθέτοντας και το πρωθυπουργικό αεροσκάφος για τη μεταφορά του παιδιού αυτού. Εκφράζουμε την ανακούφισή μας. Αισθάνομαι χρέος να αναφέρω αυτό το γεγονός στην Αίθουσα της Ολομέλειας.

Κύριε Υπουργέ, σε ό,τι αφορά το θέμα μας, θέλω να πω ότι στην Αίθουσα αυτήν φαίνεται ότι η έννοια της ανάπτυξης, ανάλογα με το χώρο, τον οποίο αντιπροσωπεύει ο καθένας από όσους παρέλασαν εδώ, είτε ως εισηγητές, ομιλητές, έχει διαφορετική εννοιολογία.

Για τους εκπροσώπους της Αντιπολίτευσης φαίνεται ότι η ανάπτυξη εννοείται η διατήρηση αυτών των δημόσιων έργων που μέχρι σήμερα είχαν στοιχειώσει και παρέμειναν χωρίς εξέλιξη, χωρίς προοπτική. Τους ικανοποιεί φαίνεται να συνεχίζουν να καθίστανται καταφύγιο, είτε νυχτερίδων είτε παράνομων μεταναστών.

Κύριε Υπουργέ, είναι πολύ εύγλωττος ο τίτλος -θα έλεγα- του νομοσχεδίου, το οποίο εισάγεται προς ψήφιση. Διαμορφώνεται ένα φιλικό περιβάλλον, επιτέλους, για την ανάπτυξη σε αυτόν τον τόπο.

Τούτο, διότι με τη νομοθετική σας πρωτοβουλία επιδιώκεται η αναμόρφωση του νομοθετικού πλαισίου που διέπει τις στρατηγικές και ιδιωτικές επενδύσεις στη χώρα μας. Επιδιώκεται η δημιουργία θέσεων εργασίας, αυτό δηλαδή που σήμερα αποτελεί το μείζον ζητούμενο των συμπολιτών μας.

Οι παρεμβάσεις σας για επιτάχυνση των διαδικασιών, παροχή φορολογικών κινήτρων, θεσμοθέτηση της Γενικής Γραμματείας και του Τμήματος Επιθεώρησης Ιδιωτικών Επενδύσεων βρίσκονται στη σωστή κατεύθυνση.

Πιστεύουμε ότι με αυτόν τον ευέλικτο μηχανισμό που εμποδίζει και σταματάει πλέον τον κατακερματισμό του μηχανισμού αδειοδότησης ελέγχου και εποπτείας αυτών των έργων θα διαμορφωθεί το κατάλληλο περιβάλλον, έτσι ώστε με ταχύτητα και αποτελεσματικότητα να υπάρξει εκείνο το περιβάλλον που αποτελεί ζητούμενο για κάθε ντόπιο ή ξένο επενδυτή.

Βεβαίως, ακούσαμε τοποθετήσεις που έδωσαν την εντύπωση ότι μάλλον αντί να προσφέρουν ικανοποίηση -μιας και επιτέλους φαίνεται να ξεκινούν τα μεγάλα έργα στους οδικούς άξονες και στην αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας- προσπαθώντας να δημιουργήσουν και εκεί εντυπώσεις αρνητικές, στο πλαίσιο της σταθερής τακτικής τους να προβλέπουν τη διατήρηση του τέλματος και της καταστροφολογίας, εκπρόσωποι των κομμάτων της Αντιπολίτευσης εναντιώθηκαν ακόμη και σε αυτήν την προοπτική.

Δεν μπορεί κανείς εύκολα να παρακολουθήσει το συλλογισμό τους, εκτός εάν κάνει παραδεκτό ότι η τοποθέτησή τους είναι συνεπής προς τις ιδεολογικές τους αγκυλώσεις, είτε αυτές συνναρτώνται με το λεγόμενο «σοσιαλιστικό πρότυπο» είτε με την τρομοκρατία της ξενοφοβίας που εκφράζεται από τους εκπροσώπους του άλλου άκρου.

Ως εκ τούτου, το νομοσχέδιο το οποίο εισάγετε, κύριε Υπουργέ, είναι στη σωστή κατεύθυνση. Για το λόγο αυτόν, θα μας βρει σύμφωνους και θα το υπερψηφίσουμε.

Βεβαίως πρέπει να λάβουμε όλοι υπ' όψιν ότι ίσως είναι η ώρα να προχωρήσουμε στη νομοθέτηση ενός θεσμικού πλαισίου ανασυγκρότησης της χώρας που θα αποτελέσει σημείο αναφοράς και προσέλκυσης ντόπιων και ξένων επενδυτών.

Την ώρα που η Κυβέρνησή μας πασχίζει να βγάλει την οικονομία από το τέλμα και την ύφεση παίρνοντας νομοθετικές πρωτοβουλίες που ενισχύουν την ανάπτυξη και καταπολεμούν την ανεργία, ακούμε θέσεις και απόψεις που εκφράστηκαν από τα κόμματα της Μείζονος αλλά και της Ελάσσονος Αντιπολίτευσης.

Το ΚΚΕ, βέβαια, συνεπές προς την ιδεολογική του γραμμή εξέφρασε την άποψη ότι ο δρόμος της ανάπτυξης δεν μπορεί να είναι άλλος από αυτόν του σοσιαλισμού, παραβλέποντας, βέβαια, ότι αυτό το μοντέλο της οικονομικής ανάπτυξης έχει παγκοσμίως καταδικαστεί και όσοι επιμένουν να το υπερασπίζονται αποτελούν πολιτικά απολιθώματα.

Στον αντίποδα αυτής της σοσιαλιστικής επιλογής βρίσκεται το ομιχλώδες τοπίο, το οποίο εκφράζεται με «τους συμπεθερους», όπως εύγλωττα αναφέρθηκαν εκπρόσωποι άλλων κομμάτων.

Το ΣΥΡΙΖΑ και οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, αφού κάνουν τις διαπιστώσεις τους -λες και εμείς τις αγνοούμε- χωρίς, βεβαίως, να κάνουν την ελάχιστη πρόταση, εξαγνίζονται σε δηλώσεις, όπως αυτές οι ανεπανόληπτες -θα έλεγα- διά στόματος του Αρχηγού τους κ. Τσίπρα, που αποκαλεί οποιονδήποτε μελλοντικό επενδυτή στον τόπο μας είτε «διεθνή πειρατή» είτε «διεθνές λαμόγιο».

Εάν νομίζουν ότι με τον τρόπο αυτόν προσφέρουν υπηρεσία στον τόπο και προάγουν την προοπτική της πατρίδας μας, ας βγουν επιτέλους να μας πουν ότι αυτή είναι η στρατηγική την οποία εγγυώνται αύριο ως -οι ίδιοι πιστεύουν- κυβερνώντες και ότι θα προσφέρουν προοπτική στην πατρίδα μας.

Το ζητούμενο είναι: Τι επιδιώκετε, κύριοι; Νομίζετε ότι προάγετε το συμφέρον του τόπου με αυτή την τακτική σας; Μέχρι τότε ο λαϊκισμός θα αποτελεί το στοιχείο που θα χαρακτηρίζει τον πολιτικό σας λόγο; Έχετε και θεσμικό αλλά κυρίως εθνικό χρέος να στηρίζετε την προσπάθεια του τόπου, αλλιώς βγείτε καθαρά και πείτε στους χιλιάδες νέους άνεργους ότι απλά χάριν των πολιτικών σας επιδιώξεων και του λαϊκισμού σας τους δουλεύετε φιλό γαζί.

Κύριε Υπουργέ, η Κυβέρνησή μας οφείλει να πορευθεί αταλάντευτα και αποτελεσματικά εμπρός, με εξωστρέφεια και αυτοπεποίθηση. Ο λόγος αντιλαμβάνεται και στηρίζει την προσπάθειά μας. Όταν έρθει η ώρα, να είστε σίγουροι ότι θα δώσει απάντηση στους μάντεις της καταστροφής. Εμείς οφείλουμε να

τους αποκαλύψουμε.

Την ώρα που εκατομμύρια άνεργοι μένουν στην ανεργία, οφείλουμε να τους θυμίσουμε ποιοι ευθύνονται για την καταστροφή κάθε παραγωγικής δραστηριότητας και την αποτροπή προσέλκυσης δημόσιων επενδύσεων.

Πρέπει να τους θυμίσουμε τις στρατηγικές, τις οποίες διαχρονικά ακολούθησαν όταν εφορμούσαν σε κάθε παραγωγική μονάδα και επέβαλαν αυτήν τη δική τους λογική, τη λογική της δικτατορίας του προλεταριάτου.

Αυτοί αποφάσιζαν τότε να ανοίξει ένα εργοστάσιο και το πότε θα κλείσει. Όποτε έκριναν σκόπιμο, εισέβαλλαν και εμποδίζαν την κάθοδο επισκεπτών τουριστών στον τόπο για να αφήσουν τα χρήματά τους. Είναι και τόσα άλλα που ο χρόνος δεν μου επιτρέπει να αναφέρω.

Οφείλουμε να δηλώσουμε ότι η επιχειρηματικότητα και το κεφάλαιο δεν μπορεί πλέον να θεωρούνται δαιμονοποιημένες έννοιες. Σε ένα κόσμο που αλλάζει, εμείς δεν μπορούμε να παραμένουμε σε αντιλήψεις κρατισμού που μας οδήγησαν μέχρι εδώ.

Θα δώσουμε κίνητρα σε κάθε παραγωγική διαδικασία. Θα καταστήσουμε σαφές ότι θα εφαρμοστεί η νομιμότητα και δεν θα γίνουν ανεκτές συμπεριφορές που στραγγαλίζουν επενδύσεις και δίνουν αρνητικά μηνύματα μέσα και έξω από τη χώρα μας.

Θα ενισχύσουμε τη ρευστότητα της αγοράς με την άμεση ανακεφαλαιοποίηση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

...των τραπεζών, κύριε Υπουργέ, κάτω, όμως, από όρους που να διασφαλίζουν ότι τα χρήματα του ελληνικού λαού, τα οποία θα διατεθούν για την ανακεφαλαιοποίηση, θα πάνε αποκλειστικά και μόνο για την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας.

Πρέπει να θέσουμε και να θεσμοθετήσουμε ένα σταθερό φορολογικό σύστημα. Πρέπει να ενισχύσουμε, αυτό ήδη σήμερα κάνουμε, να προασπιστούμε την πολιτική σταθερότητα του τόπου μας, διότι σε αντίθετη περίπτωση η κοινωνία δεν πρόκειται να μας ανεχτεί, αν μείνουμε σε αγκυλώσεις του παρελθόντος.

Άκουσα με ικανοποίηση τον Υπουργό να αναφέρεται στην επανεκκίνηση των μεγάλων οδικών αξόνων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, ακούστε λίγο. Κάντε μία προσπάθεια να τελειώσετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: Τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε. Θέλω την άδειά σας για μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Βλέπετε την ώρα, βλέπετε την κόπωση που υπάρχει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: Θέλω απλώς να εκφράσω την ευαρέσκειά μου για την ένταξη στον αναπτυξιακό νόμο του αυτοκινητοδρόμου Πάτρας, ένα έργο που είναι επένδυση εκατό εκατομμυρίων ευρώ, το οποίο κάποιος προσπάθησε να μηδενίσουν ή ακόμη και να λαιοδότησουν, δυστυχώς, και εκπρόσωποι πολιτικών κομμάτων, Αχαιοί Βουλευτές, με τη λογική «όλα τα είχαμε, το αυτοκινητοδρόμο μας μάρανε». Ξεχνούν, όμως, ότι είναι οκτακόσιες θέσεις εργασίας και αποτελεί αυτό το έργο έναν πόλο ανάπτυξης τουριστικής και γενικότερα οικονομικής της περιοχής μας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Το λόγο έχει ο κ. Λοβέρδος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Υπουργέ, δεν είστε αρμόδιος, αλλά θα σας παρακαλούσα να μεταφέρετε στον αρμόδιο Υπουργό και στους συνεργάτες του ότι καλείται η Εθνική Αντιπροσωπεία να εγκρίνει ένα κείμενο κατά βάση αναπτυξιακό σύμφωνα με τον ίδιο και τους στόχους του, αλλά όσοι έχουμε μια εμπειρία από την εφαρμογή των αναπτυξιακών νόμων, πολύ άνετα μπορούμε να σας πούμε ότι ο μόνος αναπτυξιακός νόμος, ο οποίος απέδωσε πραγματικά πολύ μεγάλα αποτελέσματα, ήταν ο διςέλιδος αναπτυξιακός νόμος του 1953.

Από τη δεκαετία του 1980 ψηφίζουμε και ξαναψηφίζουμε -και λόγω της αλλαγής των Υπουργών ψηφίζουμε και με συχνότητα μεγαλύτερη της αλλαγής των κυβερνήσεων- αναπτυξιακούς νόμους που δεν προσφέρουν, πρώτον, γιατί δεν εφαρμόζονται και, δεύτερον, γιατί όπως και να ρυθμίσουν τα θέματα, γεννούν με

τα δεδομένα της ελληνικής Δημόσιας Διοίκησης, γραφειοκρατία, καθυστερήσεις και διαφθορά.

Ήταν ελπιδοφόρο ένα μήνυμα από τον κ. Χατζηδόκη το καλοκαίρι, ότι αντί γι' αυτόν τον τύπο δουλειάς, θα επέλεγε να συνοδεύεται η έγκριση ορισμένων προγραμμάτων επιχειρήσεων από φοροαπαλλαγές και εισφοροαπαλλαγές. Αυτό ήταν καλό, ήταν προοδευτικό, ήταν γρήγορο. Στην πορεία αυτό στράβωσε, άλλαξε, πάλι έγιναν παρεμβάσεις για μία ελπιδοφόρα δήθεν πορεία με αναπτυξιακό νόμο. Η πρώτη αμφισβήτηση που γεννιέται σε κάποιον που ίσως καταλαβαίνει καλύτερα, είναι όταν διαβάζει στην πρώτη δεκάδα, ενδεκάδα, δωδεκάδα των άρθρων του σχεδίου, την ίδρυση της Γενικής Διεύθυνσης –παρακαλώ- Στρατηγικών Επενδύσεων. Ευχαριστούμε πάρα πολύ! Λίγες εβδομάδες μετά την ψηφοφορία για την ίδρυση της Γενικής Γραμματείας Συντονισμού του Κυβερνητικού Έργου, λίγες μέρες μετά την ίδρυση Γενικού Γραμματέα στο άλφα, στο βήτα ή στο γάμμα Υπουργείο.

Ποια μέθοδος δουλειάς είναι αυτή που πέτυχε τόσο πολύ τις προηγούμενες δεκαετίες; Όπου έχω ένα πρόβλημα, ιδρύω μια Γενική Γραμματεία ή μία Γενική Διεύθυνση, μια διοικητική μονάδα. Ποια εμπειρία πλούσια σε θετικά αποτελέσματα τόσο πολύ σας κάνει ως Νέα Δημοκρατία να αγαπάτε αυτήν την τακτική, που ποτέ δεν απέδωσε τίποτα, όποιος και αν τη μεταχειρίστηκε;

Θυμάμαι παραδείγματα, ειδικά στον τομέα της ανάπτυξης, πολλά. Και για να μη θεωρείτε ότι κάνω μια μικρόκαρδη πολιτική, να θυμηθώ τη Γενική Γραμματεία Επενδύσεων επί κυβερνήσεως Σημίτη. Τι προσφέρει μια διοικητική μονάδα μέσα στη δαιδαλώδη κατάσταση της γραφειοκρατίας; Τίποτα, κύριε Υπουργέ. Είναι παλαιό πρότυπο δουλειάς.

Εγώ θα έλεγα ότι μπρος τον κόπο να κάνετε τούτα τα καινούργια, ας εφαρμόζατε τον προηγούμενο νόμο. Θα ήταν πολύ καλύτερο. Αλλά η χώρα δεν χρειάζεται αυτά. Χρειάζεται ριζοσπαστική παρέμβαση: Να το δείτε αλλιώς και δεν το βλέπετε. Υπάρχει η πεπατημένη, η δημαγωγία γύρω από ένα νέο αναπτυξιακό νόμο και η γραφειοκρατική προσέγγιση, δηλαδή «φτιάξε υπηρεσίες». Μέχρι να τις φτιάξεις, μέχρι να λειτουργήσουν, με τη μέθοδο δουλειάς που στηρίζεται κατά βάση στην άρνηση και στη θετική ανταπόκριση με προϋποθέσεις άλλες, της διαφθοράς πολλές φορές, με αυτήν τη σκέψη, κύριε Υπουργέ, δεν προχωράει. Δεν προχώρησε πολλές δεκαετίες, ούτε και τώρα θα προχωρήσει.

Χρειάζεστε έξυπνες ιδέες, μικρότερες στοχεύσεις και λιγότερα λόγια, κάτι σαν το άρθρο 6, νομίζω, όπου συνδυάζετε τη βίζα πέντε ετών με την απόκτηση ακίνητης περιουσίας 300.000 ευρώ και άνω. Έχω την τιμή να το έχω προτείνει σε πρόταση νόμου, η οποία θα έρθει στην εθνική αντιπροσωπεία τις επόμενες μέρες, αυτό το μέτρο και με μεγάλη ικανοποίηση το είδα στο σχέδιο νόμου. Λέω, ναι, σε αυτά, όχι, όμως, κύριε Υπουργέ, σε όσα μέχρι τώρα πολλές φορές δοκίμασε η ελληνική δημοκρατία και όλα απέτυχαν. Είναι πρόφαση αναπτυξιακής πολιτικής, ουσία σχεδόν τίποτα.

Τι χρειάζεται μία οικονομία σήμερα; Συμφωνώ με τον συνάδελφο Σταθάκη, που το πρωί μίλησε για τη γραφειοκρατία ως εμπόδιο της ανάπτυξης. Και θεωρώ αυτό το θέμα, κύριε Υπουργέ, θέμα αρχής, νούμερο ένα θέμα σε ό,τι αφορά την ανάπτυξη. Αν έχουμε δικίο όσοι σκεφτόμαστε έτσι, τότε θα έπρεπε να υπογραμμίζουμε μαζί ότι απευθυνόμαστε σε μία οικονομία που στο 95% της δεν δουλεύει σε συνθήκες κανονικότητας. Χρωστούν όλοι, είτε χρωστούν φόρους είτε φόρους μισθωτών υπηρεσιών είτε εισφορές. Όταν απευθύνεσαι σε μία οικονομία που 95% του μέρους της λειτουργεί σε συνθήκες αντικανονικότητας, δεν της απευθύνεις μέτρα που σχετίζονται με μία λειτουργούσα οικονομία σε πεδίο κανονικότητας, είσαι εκτός θέματος αν το κάνεις αυτό.

Λόγου χάριν, η ανακοίνωση τον Ιανουάριο του προγράμματος ΕΤΕΑΝ απευθύνεται σε μη ευθύνουσες επιχειρήσεις. Πού θα τις βρείτε; Όλη η χώρα είναι γεμάτη –και όλων μας οι εκλογικές περιφέρειες- από ανθρώπους που χρειάζονται την αρωγή της πολιτείας σε αναπτυξιακή κατεύθυνση για να ξεχρεώνουν. Όταν απευθύνεσαι σε αυτήν την οικονομία, της απευθύνεσαι σαν να μιλάς σε μία ευνομούμενη, αναπτυξιακή βάση της ελληνικής οικονομίας; Αν το κάνεις αυτό, είσαι απολύτως λάθος και φοβάσαι να δεις την αλήθεια κατά μέτωπο.

Τι θα μπορούσε να γίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Ανέφερα επαινώντας το άρθρο 6. Υπάρχουν και άλλα μέτρα σε αυτήν την κατεύθυνση που συζητούνται αλλά δεν αποφασίζονται.

Μαθαίνουμε ότι έχετε έτοιμο ένα σχέδιο νόμου για τα εικονικά τιμολόγια από τον Οκτώβριο. Πότε θα έρθει αυτό στη Βουλή; Ποτέ; Σε λίγο καιρό δεν θα το έχει κανένας ανάγκη. Σε λίγο καιρό δεν θα υπάρχουν περιπτώσεις που θα μπορούσαν να υπαχθούν με συμβιβασμό εκεί.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ακόμη ισχύει το τραγικό με ανώνυμη καταγγελία να μπλοκάρουν όλοι οι λογαριασμοί μιας επιχείρησης. Η διαλεύκανση να παίρνει πέντε, έξι, επτά χρόνια και η εταιρεία φυσικά από τον πρώτο, δεύτερο χρόνο να έχει κλείσει. Αυτό γιατί δεν αλλάζει; Πόσο θα κόστιζε στον κρατικό προϋπολογισμό; Μηδέν.

Άλλα μέτρα σε αυτήν την κατεύθυνση είναι πολλά. Οι πτωχεύσαντες επιχειρηματίες είναι «κόκκινοι» στις τράπεζες, δεν θα δανειοδοτηθούν. Γιατί καταδικάζονται σε οικονομικό θάνατο και μόνο στην Ελλάδα δεν έχουν δεύτερη ευκαιρία; Όχι για να δανειοδοτηθούν, δεν πρόκειται –ο καθένας κουβαλάει το ιστορικό του- αλλά να δώσουν μια ακόμη μάχη. Γιατί καθυστερείτε να πάρετε τέτοια μέτρα;

Είναι δυνατόν, όταν ξέρεις ποια είναι η ακριβής ακτινογραφία της οικονομίας σου, εσύ να κάνεις ότι δεν καταλαβαίνεις; Είναι δυνατόν –κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτό δεν ξέρω αν είναι ακόμη έτσι, αλλά πριν από δύο-τρεις εβδομάδες το ποσό που θα σας πω ήταν ακριβές- να παλεύεις να πάρεις τα 6, 6,5 ή 7 δισεκατομμύρια που από 31 Μαρτίου θα είχαν καταβληθεί για επιστροφές ΦΠΑ και εξόφληση επιχειρήσεων που έχουν παράσχει προμήθεια έργου ή υπηρεσιών στο δημόσιο; Αυτά καθυστέρησαν λόγω εκλογών. Από αυτά πήραμε 1.100.000.000 ευρώ. Πριν από τρεις εβδομάδες είχαν προωθηθεί στην αγορά 100.000.000.

Όταν δεν κάνεις τη δουλειά σου, όταν απευθύνεσαι σε μια οικονομία που λειτουργεί αντικανονικά –ξαναλέω- σαν να μην καταλαβαίνεις τι σου συμβαίνει, τότε είναι απολύτως φανερό –και με αυτό ολοκληρώνω- ότι δεν υπάρχει καμμία δυνατότητα να μειώσεις την ύφεση.

Δεν δίνεις αντί ύφεσης αυτό. Και αυτό μετατρέπεται σε μέτρα.

Ένα πρελούδιο της συζήτησης αυτής, κυρίες και κύριοι Βουλευτές –και με αυτό ολοκληρώνω- έχουμε τώρα με την απόπειρα να αντικατασταθεί εκ νέου το «χαράτσι» με κάτι προσωρινό –λέει αντ' αυτού, το οποίο το αντικατέστησε με οδυνηρή ψηφοφορία, που κάποιος είχαμε το θάρρος να πούμε «ναι» για να πάρει το δημόσιο 3.200.000.000 τον Νοέμβριο και έρχεστε λίγες μέρες μετά να το αλλάξετε και εν μέσω μιας κατάστασης –με αυτό πραγματικά ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε- να έχει ποινικοποιηθεί η σφειλή φόρων –όχι ΦΠΑ- άνω των 5.000 ευρώ, να έχουμε συλλήψεις σε πόλεις εβδομαδιαία εβδομήντα, ογδόντα, ενενήντα, εκατό επιχειρηματιών –φυσικά οι επιχειρήσεις τους πηγαίνουν από το κακό στο χειρότερο- και πλάι στα προβλήματα που έχει κάθε τέτοια επιχείρηση, προσθέτουμε και τα προβλήματα των ποινικών διώξεων. Θα τα δούμε αυτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, κύριε Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Εάν τα δούμε, υπάρχει μία πιθανότητα να αποτραπεί η πολιτική ένταση, η πολιτική κρίση, που είναι θέμα εβδομάδων να ενσκήψει στον τόπο και πάλι, κύριε Υπουργέ. Εάν καθίσουμε –πώς να πω- στα Υπουργεία του ο καθένας κάνοντας υποχρεώσεις που αφορούν το 1%, το 2%, το 3% της οικονομίας, τότε τα πράγματα θα είναι πάρα πολύ χειρότερα.

Για την πολιτική κρίση και την ένταση δεν θα ευθύνεται ένας απλός Βουλευτής, θα ευθύνεστε ως Κυβέρνηση συνολικά, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία είκοσι εννέα μέλη του Συλλόγου «ΔΙΑΒΑΣΗ» του ΚΕΘΕΑ.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Στύλιος, τελευταίος ομιλητής. Και μετά θα

σας κάνω μία διαδικαστική πρόταση, αν συμφωνήσετε για τη λήξη της συνεδρίασης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι από τους πολιτικούς που πιστεύουν στο λιγότερο κράτος. Πιστεύω ότι το κράτος δεν μπορεί να είναι επιχειρηματίας. Πιστεύω ότι η ανάπτυξη μπορεί να έλθει από τη λειτουργία της ελεύθερης αγοράς και του περισσότερου ανταγωνισμού, από την ενίσχυση της ιδιωτικής οικονομίας, η οποία θα πρέπει να παράγει πλούτο για τους πολλούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαπιστώνω καθημερινά την ανάγκη προσέλκυσης επενδύσεων, που θα δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας και θα συμβάλουν στη διατήρηση των υπάρχοντων θέσεων εργασίας στις επιχειρήσεις που λειτουργούν σήμερα στη χώρα μας. Πιστεύω ότι για να ξεφύγει η χώρα από την κρίση χρειάζονται μεταρρυθμίσεις και διαρθρωτικές αλλαγές.

Όλοι μας βιώνουμε την οικονομική κρίση της χώρας μας. Η οικονομική θεωρία και η διεθνής πρακτική έχει καταδείξει ότι δύο είναι τα βασικά εργαλεία που μπορούν να συνεισφέρουν αποτελεσματικά στη βελτίωση της οικονομίας, οι επενδύσεις και οι εξαγωγές. Οι έννοιες αυτές είναι συμπληρωματικές και η μία βοηθάει την άλλη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το σχέδιο νόμου που συζητούμε γίνεται μία προσπάθεια για τη βελτίωση του υφιστάμενου νομοθετικού πλαισίου, ώστε να διευκολυνθεί η προσέλκυση και η υλοποίηση επενδύσεων στη χώρα. Οι προτάσεις του καλύπτουν όλο το φάσμα των επενδύσεων, τόσο τις μεγάλες Στρατηγικές Επενδύσεις μέσω του fast track, όσο και τις μικρότερες επενδύσεις που ενισχύονται μέσω του αναπτυξιακού νόμου.

Όσον αφορά τις στρατηγικές επενδύσεις, θα ήθελα να κάνω ορισμένες θετικές παρατηρήσεις στα εξής σημεία:

Στο άρθρο 1, στην παράγραφο 1, που προέρχεται από αντικατάσταση των προβλέψεων του ν. 4072/2012, ο οποίος αντικατέστησε τον ν. 3894/2010, λαμβάνεται μέριμνα για την πραγματοποίηση επενδύσεων στους κρίσιμους τομείς που δεν είχαν προβλεφθεί μέχρι τώρα και οι οποίοι είναι πάρα πολύ σημαντικοί για την ελληνική επικράτεια και ιδιαίτερα για την ελληνική περιφέρεια. Αναφέρομαι στους κλάδους που προστίθενται επιπλέον, όπως είναι η εκπαίδευση, ο πολιτισμός, ο πρωτογενής τομέας, η μεταποίηση, τα αγροτοδιατροφικά προϊόντα, η παροχή υπηρεσιών και εν γένει γενικότερα του τριτογενούς τομέα.

Επίσης, όσον αφορά στην αντιμετώπιση της ανεργίας, στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου γίνεται προϋπόθεση, για να χαρακτηριστεί μία επένδυση ως στρατηγικού χαρακτήρα, ο όρος της διατήρησης εξακοσίων τουλάχιστον θέσεων εργασίας με βιώσιμο τρόπο, γεγονός, κατά τη δική μου τη γνώμη, πάρα πολύ σημαντικό για την ενίσχυση της απασχόλησης και για την τόνωση νομών της ελληνικής περιφέρειας και ιδιαίτερα της επαρχίας, που πλήττονται σήμερα περισσότερο από την ανεργία και την οικονομική κρίση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο άρθρο 6 στην παράγραφο 8 γίνεται αναφορά σε κάτι που ανέφερε και ο κ. Λοβέρδος πιο πριν, ο προηγούμενος ομιλητής, ότι δίνεται η δυνατότητα σε όποιον θέλει να αποκτήσει ιδιοκτησία στη χώρα, να έχει άδεια βίζας, μια διαδικασία χρονοβόρα, όπου δεν μπορεί κάποιος να μείνει στη χώρα και δίνει και τη δυνατότητα και σε άλλα μέλη από την οικογένειά του ή όποιον αυτός προσκαλέσει να μπορούν να μένουν στην Ελλάδα. Γνωρίζουμε όλοι ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικό. Απευθύνεται σε χώρες όπως είναι η Ρωσία, η Κίνα, σε τρίτες χώρες, από τις οποίες προσδοκούμε να τონώσουμε τις ελληνικές εξαγωγές και να προσελκύσουμε και από εκεί χρήματα και επενδύσεις.

Επίσης, δίνεται στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου η δυνατότητα ορισμένες επενδυτικές προτάσεις, ορισμένα επενδυτικά σχέδια, να χαρακτηριστούν από τη Διυπουργική Επιτροπή Στρατηγικών Επενδύσεων ως ιδιαίτερης σημασίας και στην περίπτωση ακόμη που δεν έχει κατατεθεί το πλήρες σχέδιο και το πλήρες πλάνο, με αιτιολογημένη έκθεση να μπορεί να αποφασίσει η διυπουργική επιτροπή και να εγκρίνει αυτές τις επενδύσεις.

Είναι άποψή μου ότι για να υπάρχει σταθερό επενδυτικό περιβάλλον στη χώρα, καλό θα είναι με την ψήφιση του παρόντος νόμου να προβλεφθεί η έκδοση υπουργικής απόφασης όπου θα

καθορίζει ακριβώς τους όρους που προβλέπονται σ' αυτήν την περίπτωση, ποιες περιπτώσεις δεν έχουν ακόμη ολοκληρωθεί στο εκάστοτε επενδυτικό σχέδιο, ούτως ώστε να τους δίνεται η δυνατότητα με έγκριση από τη διυπουργική επιτροπή να προχωρήσουν για να έλθουν στη χώρα μας τα κεφάλαια που έχουμε πραγματικά ανάγκη.

Θέλω, επίσης, να αναφερθώ στο άρθρο 14, στην παράγραφο 4 και 5. Προβλέπεται η σύσταση θέσης μετακλητού προϊστάμενου στη Διεύθυνση Στρατηγικών Επενδύσεων. Η προσωπική μου γνώμη είναι ότι δεν μπορούμε να επιβαρύνουμε τον κρατικό προϋπολογισμό με μετακλητούς υπαλλήλους, ιδιαίτερα, μάλιστα, στον προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης. Μιλούμε για λιγότερο κράτος, μιλούμε για καλύτερο κράτος, για πιο οργανωμένο κράτος. Πιστεύω ότι η θεσμοθέτηση μιας θέσης μετακλητού υπαλλήλου σ' αυτό το καίριο και σημαντικό πόστο στη σημερινή συγκυρία δεν θα βοηθήσει, ίσα-ίσα χάνεται το όλο κλίμα το οποίο διαμορφώνεται με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου μ' αυτήν τη διάταξη. Πιστεύω ότι θα πρέπει να το δείτε ξανά, ώστε να είναι κάποιο στέλεχος από τη Δημόσια Διοίκηση, που θα τη γνωρίζει καλά και θα μπορεί γρήγορα να προχωρήσει τις υπόλοιπες διαδικασίες.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, θέλω να αναφέρω ότι είναι θετικό για την προώθηση των ιδιωτικών επενδύσεων μέσω του αναπτυξιακού νόμου ότι δίνετε ιδιαίτερη τόνωση στη ρευστότητα. Αναφέρομαι στο μέτρο που δίνει τη δυνατότητα, που προβλέπεται με το σχέδιο νόμου, του καθορισμού των ιδίων κεφαλαίων που θα συνεισφέρει ο επενδυτής για να υλοποιήσει την επένδυσή του.

Θέλω να αναφέρω, επίσης, μια τροπολογία, που έχει κατατεθεί από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Βορίδη, όπου δίνει τη δυνατότητα σε επενδυτικά σχέδια που θέλουν να εισαγάγουν παραγωγικά μηχανήματα από το εξωτερικό, η εταιρεία που προμηθεύει το μηχανήμα παραγωγής, να μπορεί αυτή να δανειστεί από τη χώρα προέλευσης και έτσι να μπορεί να προχωρήσει το επενδυτικό σχέδιο χωρίς να χρειάζεται ο δικός μας ο επενδυτής να βρει χρήματα ή οι δικές μας οι τράπεζες να δώσουν περισσότερα χρήματα για να προχωρήσει η συγκεκριμένη επένδυση.

Κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι οφείλουμε να στηρίξουμε κάθε προσπάθεια που μας πάει μερικά βήματα μπροστά. Οι προτάσεις του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου δίνουν μία τέτοια ευκαιρία, να μετατρέψουμε αποτελεσματικά την κρίση σε ευκαιρία.

Η Κυβέρνηση έχει χρέος να εκμεταλλευτεί την ιδιωτική πρωτοβουλία, να δώσει ευκαιρίες σε όσους επέλεξαν να ζήσουν στην Ελλάδα και να επενδύσουν στον τόπο μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήθελα να προτείνω με την άδειά σας να διακόψουμε εδώ, να μην υπάρξουν δευτερολογίες. Αύριο, βεβαίως, αν υπάρξει κάποιο σοβαρό θέμα, θα έχετε την ευκαιρία να τοποθετηθείτε. Ο λόγος είναι ότι μίλησαν πολλοί Βουλευτές –αυτό είναι πολύ θετικό– τριάντα δύο Βουλευτές, έχουμε βγει έξω από το χρόνο που υπάρχει και σε εξέλιξη επιτροπή που αφορά ορισμένους Βουλευτές.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ορίστε, κυρία Μακρή, έχετε το λόγο.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Μπορείτε να μας δώσετε αύριο λίγο χρόνο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Αύριο, ναι, πιστεύω ότι θα υπάρξει η δυνατότητα.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να κάνω μία παρέμβαση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ξέρετε τι γίνεται; Εάν ένας μιλήσει, θα πρέπει να μιλήσετε όλοι.

Γι' αυτό, εγώ ευχαριστώ και τον Υπουργό που έδωσε κατανόηση και αύριο θα έχετε τη δυνατότητα –πιστεύω– να μιλήσετε.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε, θα μιλήσουμε αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστώ όλους για την κατανόησή σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συ-

ζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων: «Διαμόρφωση φιλικού αναπτυξιακού περιβάλλοντος για τις στρατηγικές και ιδιωτικές επενδύσεις και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων: «Διαμόρφωση φιλικού αναπτυξιακού περιβάλλοντος για τις στρατηγικές και ιδιωτικές επενδύσεις και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τρίτης 5 Μαρτίου 2013 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς τα Πρακτικά της Τρίτης 5 Μαρτίου 2013 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 19.16' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 4 Απριλίου 2013 και ώρα 9.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επίκαιρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων: «Διαμόρφωση φιλικού αναπτυξιακού περιβάλλοντος για τις στρατηγικές και ιδιωτικές επενδύσεις και άλλες διατάξεις».

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

